

சுனாதலர்

முதலாவது இதழ்

இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம், இந்துநாகரிக கற்கைகள் புலம்.

வலிவிழக்கு பிரதேச சபை,
புத்தூர் / திரவேலி / அச்சவேலி
உரும்பிராய் / கோப்பாய்.
முக்கிய அறிவித்தல்.

நீங்கள் எடுத்துச் செல்லும் புத்தகத்தில்
ஈறுதல், வெட்டுதல், கிழித்தல், அழித்தல், அழுக்கு
படியவிடல் மற்றும் ஊறுபாடுகளைச் செய்ய
வேண்டாம் என மிகத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்
கொள்கிறோம். புத்தகங்களை நீங்கள்
எடுக்கும் போது இத்தகைய குறைபாடுகளைக்
கண்டால் நூலகப் பொறுப்பாளருக்கு உடன்
தெரிவிக்கவும். அல்லாவிடின் நீங்கள் எடுத்துச்
செல்லும் புத்தகம் நல்ல நிலையில்
இருந்ததெனக் கருதப்படுவதுடன்
ஊறுபாடுகளுக்கு நூலகப் பொறுப்பாளரினால்
விதிக்கப்படும் தண்டத்தை நீங்கள் ஏற்க
வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படும்.

எமது கழகத்தின் சின்னம்

இந்து பண்பாட்டுக் கழகம்
புதுச்சேரி

இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம்
இந்து நாகரிக கற்கைகள் புலம்

1900

1900

1900

சிந்தனை

சிந்தனை சிந்தனை சிந்தனை
சிந்தனை சிந்தனை சிந்தனை

எமது கழகத்தின் சின்னம்

சிந்தனை சிந்தனை சிந்தனை
சிந்தனை சிந்தனை சிந்தனை

178 (P)

178 (P)

இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம்
இந்து நாகரிக கற்கைகள் புலம்

சனாதனம் தேழ் துழுவீனர்

தலைவர்

சி. சுதாகரன்

செயலாளர்

ச. ஹோபிநாத்

பொருளாளர்

இரா. செந்தமிழ்செல்வி

தேழாசிரியர்

ர.பிரதீப்

நிருவாக ஆசிரியர்

ந. சுபராஜ்

தேழ் குழு உறுப்பினர்கள்

நா. வாமன்

சி. சர்மிளா

எஸ். துஷ்யந்தி

தேழ் மேற்பார்வை ஆலோசனை, வழிகாட்டல்

திருமதி. சாந்தி கேசவன் - (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)

திரு. ச. முகுந்தன் - (விரிவுரையாளர்)

இதழ் தயாரிப்பாளர்
பதவி

சுவாத்வம்

இதழ் தயாரிப்பாளர்
பதவி

இதழ் - 01
(2008 - 2009)

(1784)

- இதழாசிரியர் -
ர.பிரதீப்

இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம்
இந்துநாகரிக கற்கைகள் புலம்
கலை கலாசார பீடம்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

நூற்குறிப்பு

சனாதனம்

தலைப்பு	: சனாதனம்
இதழாசிரியர்	: ர.பிரதீப்
பதிப்புரிமை	: இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம், இந்து நாகரிக கற்கைகள் புலம்
பதிப்பாண்டு	: 2010 - வைகாசி
மொழி	: தமிழ்
படிகள்	: 300
பக்கங்கள்	: xi + 130
வெளியீடு	: இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம், இந்து நாகரிக கற்கைகள் புலம், கலை கலாசாரப் பீடம் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
அச்சிடல்	: ஹிரா அச்சகம், ஏறாவூர்.
விலை	: 250.00 ரூபா.
ISSN	: 2012 - 7340

Title	: SANATHANAM
Editor	: R. Pratheep
Copyrights	: Inthup Panpattu Kalaham, Discipline of Hindu Civilization,
Edition	: First - 2010 May
Language	: Tamil.
Copies	: 300.
Pages	: xi+130.
Published by	: Inthup Panpattu Kalaham, Discipline of Hindu Civilization, Faculty of Art & Culture Eastern University
Printed by	: Hira Offset Printers, Eravur.
Price	: SLR:250.00
ISSN	: 2012 - 7340

RAMAKRISHNA MISSION

(CEYLON BRANCH)

ASHRAMA & CHILDREN'S HOMES,
RAMAKRISHNAPURAM, BATTICALOA, SRI LANKA.

T.P : 065 - 2222752, E-mail rkmbat@eureka.lk

ஆசிச் செய்தி

10.03.2010

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகத்தினால் வெளியிடப்படவிருக்கும் "சனாதனம்" இதழுக்கான வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் அனைத்தும் இனிதே நடந்தேற எல்லாம் வல்ல பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் ஆசிவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சரித்திரம் எட்டாத காலத்தில் இருந்தே நமது சமுதாயம் சமயத்தை தன் ஜீவ நாடியாகக் கொண்டுள்ளது. இந்து சமுதாயம் எனும் மாளிகை ஆன்மீகம் எனும் அடித்தளத்தின் மீது கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. நமது சமுதாயத்தின் பெருமையை, அதன் பழைமையை உயர்வை, நம் முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற திருமுறைகள், திருமுறைகள் மற்றும் ஆன்மீக மையங்களான ஆலயங்களைக் கொண்டே கணிக்கப்படுகின்றன. சுருங்கச் சொன்னால் இந்து சமயத்தின் அடையாளம் ஆன்மீகக் கருவூலங்களையாகும்.

"அறிவியலின் இன்றைய கண்டுபிடிப்புக்கள் எந்த வேதாந்தத்தின் எதிரொலிகள் போல் உள்ளனவோ, அந்த வேதாந்தத்தின் மிக உயர்ந்த ஆன்மீகக் கோட்பாடுகள் முதல் பல்வேறு புராணக் கதைகள் கொண்ட மிகச்சாதாரண உருவ வழிபாட்டுக் கருத்துக்கள், பௌத்தர்களின் சூன்யவாதம், சமணர்களின் நாத்திக வாதம் ஆகிய அனைத்திற்கும் இந்து மதத்தில் இடம் உள்ளது" என்று சுவாமி விவேகானந்தர் இந்து சமயத்தின் எல்லையற்ற தன்மையை விளக்குகிறார்.

உலகின் புராதன இனங்களெல்லாம் தங்களுக்கே உரித்தான கலாச்சாரப் பின்னணியைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. ஒரு இனத்தின் கலாச்சாரமும் பண்பாடும் அவ்வினத்தின் தனித் தன்மையை விளக்குகிறது. உலகிலே பல நாகரிகங்கள் தோன்றி சிலகாலம் நிலைத்திருந்து மறைந்து விட்டன. அவைகளைப்பற்றி அறிய வேண்டுமானால் பழைய சரித்திர நூல்களையே புரட்ட வேண்டும். ஆனால் நமது இந்து நாகரிகம் பல சோதனைகளையும், சவால்களையும் வெற்றிகொண்டு இன்னும் சிறப்போடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உன்னதமான சிந்தனைகளையும், தத்துவங்களையும் ஆரவாரமின்றி உலகிற்கு வழங்கிய இந்து நாகரிகத்தின் உயிர் நாடி ஆன்மீகத்திலேயே நிலைத்திருக்கின்றது.

ஒரு சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமானால் அந்த சமுதாயம் அதன் புராதன சரித்திரங்களைப் பற்றிப் பெருமைப்பட வேண்டும். அது சிறப்பு மிக்க பழமையில் வேரூன்றி புத்துணர்வு பெற்று புதுமையை ஏற்று செழிப்படைய வேண்டும்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகத்தினால் வெளியிடப்படவிருக்கும் சிறப்பு மலரின் ஆக்கச் செயற்பாடுகளில் பங்களிப்புச் செய்த அனைவருக்கும் இறையாசி வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இறைபணியில்

சுவாமி அஜரத்மனாந்தா

SWAMI AJARATMANANDA
Swami-in-Charge
RAMAKRISHNA MISSION
Ramakrishnapuram,
Batticaloa, Sri Lanka.

சாசனமன்றம்

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

சனாதனம் சஞ்சிகைக்கான வாழ்த்துச் செய்தி

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம் (இந்துநாகரிகப் பகுதி) "சனாதனம்" எனும் பெயரில் இந்துப்பண்பாட்டு அம்சங்களை உள்ளடக்கிய வருட சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிடுவதையிட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழும் மக்களில் 67% ஆனோர் இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அத்துடன் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயில்கின்ற மாணவரில் ஏறக்குறைய 90% மாணவர்கள் இந்துக்கள். ஆயினும் இந்து நாகரிகத்தை ஒரு பாடநெறியாக போதிப்பதற்கு அங்கே பலமான பல தடைகள் இருந்துள்ளன. இவற்றை எல்லாம் தாண்டி இந்துநாகரிகத்தை ஒரு பாடமாக போதிப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். பல சிரேஷ்ட ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பொதுநல அமைப்புகளினதும் வற்புறுத்தல்களுக்கு அமைய இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது இந்து நாகரிகப் பாடநெறியை ஒரு துறையாக உயர்த்துவதற்கு பல்கலைக்கழகமானியங்கள் ஆணைக்குழு அங்கிகாரம் வழங்கியிருப்பதாக செய்தி வந்துள்ளது. இது எமக்கு பெருமகிழ்ச்சி தருகிறது. இந்த துறை வளர்ச்சி அடைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கு நாம் ஆதரவளிப்போம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை தலைவராகவும், கிழக்கு மாகாண இந்து ஒன்றியத் தலைவராகவும் கடமை புரிந்து வந்த போது கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரிக பீடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று வலுவான குரல் கொடுத்துள்ளோம். இப்பொழுது எமக்குக் கிடைத்துள்ள மேலதிகமான வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி இத்துறை பீடமாக மேன்மை பெறுவதற்கு வேண்டிய ஆதரவுகளை பெற்றுக்கொடுப்போம்.

பல்கலைக்கழகங்கள் எல்லாம் சட்ட திட்டங்களுக்கமைய இயங்குபவை. அங்கே பணிபுரியும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் நிர்வாகப் பணியாளர்களும் சட்டங்களை நிலைநாட்டுவதற்கும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் பொறுப்பானவர்கள். கல்வி சார்வியங்களில் தராதரங்கள் பேணப்படுவது அவசியமானது, சட்டபூர்வமானது, கட்டாயமானது. அல்லாவிடின் பல்கலைக்கழகம் போன்ற உயர்கலாபீடங்கள் சீர்குலைந்து விடும். இவை சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக உருவாக்கப்பட்டவை. சமுதாய நலன்களை முதன்மைப்படுத்தும் வகையில் எமது பல்கலைக்கழகம் பணிபுரிய வேண்டும்.

"சனாதனம்" எனும் சஞ்சிகை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகக் கற்கைகள் புலத்தின் இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகத்தால் முதன்முதலாக வெளியிடப்படுகிறது. இவ்வெளியீட்டைச் சாதனைப்படுத்துகின்ற அந்த மன்றத்தாருக்கு எமது பாராட்டுக்கள் உரித்தானவை. ஆண்டு தோறும் இடையறாது சனாதனம் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டுகின்றேன். இந்து சமுதாயத்தின் அறிவொளியினைப் பரப்பி புத்தொளி பாய்ச்சுகின்ற சாதனமாக இது மலரவேண்டும்.

சீ. யோகேஸ்வரன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்
மட்டக்களப்பு.

ශ්‍රී ලංකා නැගෙනහිර විශ්ව විද්‍යාලය கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம், கிலங்கை EASTERN UNIVERSITY, SRI LANKA

Office of the Vice-Chancellor

මගේ අංකය }
எமது இல }
My No. }
உமது இல }
Your No. }

உபவேந்தரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்து நாகரிகக் கற்கைகள் பிரிவு மாணவர்களான இந்துப் பண்பாட்டு கழகத்தினால் முதலாவது சஞ்சிகை இதழ் "சனாதனம்" வெளிவரவுள்ளமை பாராட்டத்தக்கது.

பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் முயற்சிகளையும், அவர்களது ஆய்வு சம்பந்தமான பிரசுரிப்புக்களையும், பல புதுமையான ஆக்கங்களுடனும் மற்றும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பயிற்சிப்பட்டறை அவர்களுக்கான கருத்தரங்குகள் என்பவற்றை வெளிக்கொண்டு வரும் ஒரு தளமாக சனாதனம் அமைந்துள்ளது என்பது எமது நம்பிக்கையாகும். இது மாணவர்களின் கூட்டு முயற்சிக்குக் கிடைக்கும் வெற்றியாக இச் சஞ்சிகையின் களம் அமைகிறது.

அச்சியந்திரங்களின் தேவை ஒழிக்கப்பட்டு கணனிகளுடன் இணைந்து நமது இலக்கியங்கள் வெற்றிநடை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் இக் காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எனினும் நவீன கருவிகள் நமது இலக்கியங்களின் தரத்தை சிதைத்து விடாமலும், இனிவரும் காலங்களில் நவீன கண்டுபிடிப்புக்களின் துணை கொண்டு நவீன, புதுமையான இலக்கியங்களை படைப்பதும், தமிழின் தரம் குறையாது காப்பதும் நமது கடமையாகும்.

இச் சஞ்சிகையான சனாதனம் இதழை வெளிக்கொண்டுவருவதில் முயற்சியெடுத்துக் கொண்ட மாணவர்கள், அவர்களுக்கு துணையாக நின்ற விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் பங்காற்றிய அனைவருக்கும் எமது பாராட்டுக்கள். வாழ்த்துக்கள்.

கலாநிதி. க. பிரேமகுமார்.

உபவேந்தர்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

23.03.2010

වන්තරුමොලායි, චෙනකලාදි,
ශ්‍රී ලංකා.30350
வந்தாரமூலை, சென்கலாடி,
இலங்கை.30350
Vantharumoolai, Chenkalady,
Sri Lanka.30350

E-mail: vicesha@sltnet.lk, vc@esm.ac.lk
Web : www.esm.ac.lk

Tel.No :065-2240531 (O)
:065-2224436 (R)
Fax :065-2240549 (O)

கலை கலாசார பீடம்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கை

FACULTY OF ARTS & CULTURE
EASTERN UNIVERSITY, SRI LANKA.

பீடாதிபதியின் வாழ்த்துச் செய்தி

இந்து நாகரிக கற்கைகள் புலத்தின் இந்துப்பண்பாட்டுக் கழகம் பெருமையுடன் வெளியீடு செய்யும் "சனாதனம்" முதலாவது இதழுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமிதம் அடைகின்றேன். இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம் காலங் கடந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் உயிர்த்துடிப்புடன் இயங்கி வரும் கழகங்களில் ஒன்றாக இதனை நான் காண்கின்றேன்.

அண்மையில் இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகத்தினால் ஒழுங்கு செய்து நடாத்தப்பட்ட "சிவதினம்" இதற்கு முன்னோடியாக இருக்கின்றது. அத்தோடு கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தர மாணவர்களுக்கான கருத்தரங்குகளையும் இக்கழகம் வருடந்தோறும் நடாத்திக் கொண்டு வருகின்றது.

அந்த வகையில் இன்று வெளியிடப்படுகின்ற "சனாதனம்" இந்து நாகரிகக் கற்கைகள் புலத்தின் மாணவர்களினதும், ஆசிரியர்களினதும் கனதியான அடக்கங்களைத் தாங்கியதாக உங்கள் கைகளில் தவழ இருக்கின்றது. இச்சஞ்சிகை பல்கலைக்கழகத்தோடு மட்டும் நின்று விடாது இனிவரும் காலங்களில் வெளி உலகிற்கும், சமூகத்திற்கும் பயன்படத் தக்க வகையில் சென்றடைய வேண்டும் என்பது முக்கியமானதாகும்.

இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கு பல்கலைக்கழக மாணவர்களினதும், மற்றும் ஆர்வலர்களதும் ஒத்துழைப்புத் தேவை.

இறுதியாக இச்சஞ்சிகை வெளிவருவதற்கு முன்னின்று செயற்பட்ட மாணவர்களையும், அவர்களுக்குப் பக்க பலமாக இருக்கின்ற ஆசிரியர்களையும் பாராட்டுவதோடு "சனாதனம்" ஒவ்வொரு வருடமும் இடையறாது தொடர்ந்து வெளிவரவும் இதன் பணி சிறப்பாக நடைபெறவும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

செல்வி. எஸ். பொன்னையா,
பீடாதிபதி,
கலைகலாசார பீடம்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

பேராசிரியரின் வாழ்த்துரை

திரவங்கையின் கீழ்க் கீழ் மல்கிவைக்கக் கடி உத்திவ்
இத்து நுகறிக்கத்தேய் மயிவகின்ற அண்ணவர்கின்ற
கடிக்களான தித்துமண்பாட்டுக் கடிக்க
சுணரகணம் என்னும் சந்திகையினை அதன்முதலாக
வெளியிடுவதனை யுந் நு டிக டிவித்திச்சி
அடைகின்றோம்

உலகியுள்ள நான்கு உடைய் உயிடுநாடுகளை
நுன்றாய் விளங்குவது தித்து உடையம். அவற்றுள்
அதுவே டிகவும் புறகண்களானது என்ன சிறப்பு
தித்து உடையத்திற்கு உண்டு. அகணுடைய
ஆகார தூல்கள் உயிடுகவிவானவை. நான்கு
வேதங்கள் அவற்றினை அதன்முதலானவை;
முதலானவை. தித்திய நுகறிகம் மந்திச்
வசலியுடையத்து உண்ணும் உயிடுகம்
எங்குள் தூலம்' என்னு கடித்திவக்கிய வரலாற்றில்
நவயுக முடிவான. சும்பிடுமணிய மாரதியார்
உயிடுகை உகவார.

வேதங்களின் மாகபாண உயிடுகங்கள்
உலகம், உயிடுகள், தினைவன், திடுக்கம்,
நல்கடி ந. உடற்கும், வினை, வினைப்பயன்
அதலான விடயங்களை விரிவாக ஆராய்ந்தினை

- என்னு.
பிரபலமான வரலாற்று நிதிரான ஆர்நோலட்
நுன்றாயினி என்மவர் உலகியுள்ள
உடையங்களில் திடுத்தி உயிடுக்கிவ்
பேர்க்குடையது தித்து உடையம் என்னும்

அது நாடகிக குற்றேயன்றும், அநியை வளர்ச்சி
ரண்பவற்றிற்கு அண்டய அது டான்றடிமைய
வல்லது ரண்கி இறியிடின்னார்.

சுடிய ஓய்நியல் சத்யகிருன் ஈ.டு.ம.கல்
மெனாட்டு அநிதர் பலர் வெகுவ்களையுக்
பிற இர்த்தியமய நூல்களையுக் உன்ன விவரங்களை
சிறையித்து பல நூல்களை அண்ணமக் காலத்தின்
வளையிடின்னார். டிகல் பரத்த இர்த்தியமய
திலக்கியம் திக்காலத்தின் பரத்தினை கணையுக்
சுடிகெனைவகணையுக் புரிந்துகொள்வதற்கு
வதியான சித்தினைக் கடுவலங்கன் ரண்கி
கடுத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளார். அவர்களை
பண்ணியல் திர்த்தியமயம் பற்றிய புதிய
புரித்துணர்விற் புதிய பரிமாணங்கன்
ரண்கிள்ளார். பல்கலைக் கழகங்களில்
நிலைவகண்கள் இர்த்திய சமூகியம் திர்த்திய
சமயம் பற்றிய வகனியான விளக்கிடுணைப்
வையவது காலத்தின் கட்டாயமகும்.

திர்த்தியமயம், திர்த்திய நாடகிகல் ரண்பண
வகாட்பாண அநியை வளர்ச்சியின்
புத்துணர்வு ரண்பவகில் திர்த்திய பண்பாட்டுக்
கழகம் நம்பணி புதிய வெண்கில் ரண்பது
ரண்கி சத்யகிருன். காலப்போக்கில்
அந்த திலக்கினை அடைவதற்கு பண்புய
புது இர்த்திய சாதனகாகச் சாரகூண்ப
சுண்கி சத்யகிருன் டபரவேண்டுகொண்ட
தினாவணை வெண்பு வாழ்த்துகொண்ட

சீ. பகாபாகுண

இந்து நாகரிக கற்கைகள் புலம்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
Discipline of Hindu Civilization
EASTERN UNIVERSITY, SRI LANKA

இணையாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

இந்துப் பண்பாட்டை சரியாக உணர்ந்து கொள்வதனுடாக வழிபாடு, கலை, அறிவியல், அறவியல், தத்துவம், வரலாறு, மருத்துவம், யோகா, சமூகவியற் சிந்தனைகள் இவ்வாறு பல துறைகளை விளங்கிக் கொள்வதுடன் இவை மனித வாழ்வை செம்மைப்படுத்துகின்றன என்பதையும் யாரும் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. இன்று நாம் இந்துப் பாரம்பரியத்திலுள்ள நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் தொலைத்துக் கொண்டு வருகின்றோம். ஆனால் மேலை நாட்டினர் யதார்த்த உலகிற்கு ஏற்ப உலகலாவிய ரீதியில் இந்துப் பண்பாட்டம்சங்களில் கவனஞ் செலுத்தி அவற்றை வளர்த்து வருவதுடன் தம் பல்கலைக்கழக கல்விக் கொள்கையிலும் (**Curriculum policy**) அவற்றை உள்வாங்கியிருப்பது இந்துப்பண்பாட்டின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இலண்டனில் உள்ள **Oxford University for Hindu Studies**, அமெரிக்காவில் உள்ள **Hindu University (A Unique dimension Of Hindu thought and Traditions)**, தென்னாபிரிக்காவில் உள்ள **Faculty of peace studies, spirituality and Hindu Culture** என்பவை ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகளே.

இந்துப்பண்பாடு சார்ந்த இலக்கியங்கள், சஞ்சிகைகள், பிரசுரங்களை வெளியிடல், கருத்தரங்குகளை நடாத்துதல், மூல நூல்களைக் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப பதிப்பித்து வெளியிடுதல், சமய நிகழ்வுகளை கொண்டாடுதல் மற்றும் இந்துப்பாரம்பரிய அரும்பொருட்களை தேடிப் பாதுகாத்தல் போன்றவற்றின் மூலமாக இந்துப் பண்பாட்டினை மேலும் வளர்த்துச் செல்ல முடியும். இவ்வாறான முயற்சிகளில் ஒன்றாக இந்து சஞ்சிகை ஒன்றினை வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்து நாகரிக கற்கைகள் சார் இந்துப் பண்பாட்டுக்கழகத்திற்கு ஏற்பட்டமை உண்மையில் பாராட்டத்தக்க விடயமாகும். அதிலும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இந்து நாகரிகத்தை பொதுக்கற்கை நெறியாக கற்கும்

மாணவர்களும், சிறப்புக்கற்கை நெறியாக கற்கும் மாணவர்களும் இணைந்து 180 மாணவர்கள் இந்துப்பண்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலமாக “சனாதனம்” என்ற நாமம் தாங்கிய இச் சஞ்சிகையினை கன்னி முயற்சியாக வெளியிடுகின்றனர்.

“சனாதனம்” என்ற இந்த இதழுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி எழுத வேண்டும் எனும் போது என்கையில் வார்த்தைகள் ஒளிமயமான நட்சத்திரங்களாக மின்னுகின்றன. இவ் இதழில் இடம் பெற்றுள்ள எழுத்துக்களும், எதிர்காலத்தில் இடம்பெறப்போகும் எழுத்துக்களும் தனிமனித, சமூகநலத்தின் ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்கு வித்திடும் என்ற நேர் சிந்தனை (**Positive Thinking**) என்னுள் ஏற்பட்டுள்ளது. இளம் சந்ததியினர் அதனை முன்னெடுத்து செல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அவர்களை மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

இந்துக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசத்தில் உள்ள கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வெளிவரும் இவ் இதழானது மாணவர்களது புதிய நோக்கத்திற்கும், புதிய சிந்தனைகளுக்கும் ஏற்ப களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளமை எமக்கு மகிழ்ச்சியை தருவதுடன் ஒட்டுமொத்தமாகக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த அனைவருக்கும் மனநிறைவைத் தரும் என நம்புகின்றேன்.

சனாதனத்தில் அறிவு, திறன், மட்டுமல்ல மனப்பாங்கு விருத்தி சார்ந்த படைப்புக்களும் அதிகம் இடம்பெற வேண்டும். ஒவ்வொரு இதழும் ஒரு கலைப் பொக்கிஷமாக மிளிர் வேண்டுமென்பதே எனது பேரவா. சமூக மேம்பாட்டினை உயர்த்த நூல் படைக்கும் எல்லோரினது பேனாக்களும் சமூகத்தின் தேவை நோக்கி கூர்மையாக்கப்பட வேண்டும் எனச் சித்தங்கொண்டு சனாதனத்திற்காக உழைத்த சகல மாணவர்களையும் மீண்டும் ஒரு முறை வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்க வையகம், வாழ்க வளமுடன்.

Mrs. S. KESAVAN

Co-ordinator

Discipline of Hindu Civilization
Eastern University, Sri Lanka.

இந்துப் பண்பாட்டுக்கழகம் DISCIPLINE OF HINDU CIVILIZATION

FACULTY OF ARTS & CULTURE
EASTERN UNIVERSITY, SRI LANKA.

Date : 10.05.2010

தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

இந்துப் பண்பாட்டுக்கழகம் தொடங்கப்பட்டு இரண்டாவது ஆண்டிலே கன்னி இதழான சனாதனம் சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் உவகையடைகிறேன். இந்துப்பண்பாட்டுக் கழகம், இந்துநாகரிகம் பயிலுகின்ற மாணவர் அமைப்பாகும். இந்துநாகரிக விரிவுரையாளர்களது வழிகாட்டலினாலும் மாணவர்களது அயராது முயற்சிகளினாலும் எமது கழகம் பல்வேறு சாதனைகளை ஆற்றிவருகிறது.

சனாதனம் சஞ்சிகை பேராசிரியரதும், விரிவுரையாளர்களதும், மாணவர்களதும் தரமான கட்டுரைகளோடு வெளிவருவது எமது முயற்சிக்குக் கிடைத்த நற்பயனாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் எமது கழகத்திற்காக உழைத்தவர்களுக்கு நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எமது கழகத்தினை புனராக்கம் செய்த பேராசிரியர்.சி.மௌனகுரு அவர்களுக்கும் எமக்கு ஆலோசனைகளை வழங்குவதோடு வழிகாட்டியாகவும் இருக்கின்ற பேராசிரியர்.சி.பத்மநாதன் அவர்களுக்கும் மனநிறைவான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகம் தோன்றுவதற்கு மூலகர்த்தாவாக எமது கழகத்தையும் இந்து நாகரிகப் பிரிவையும் சிறப்பாக வழிநடாத்தி அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற இணைப்பாளர் திருமதி.சாந்தி கேசவன் அவர்களுக்கும், எமது கழகத்தையும் எமது இந்துநாகரிகப் பிரிவையும் சிரமமான காலத்திலும் சிறப்பாகக் கொண்டு நாடாத்திய எமது விரிவுரையாளர் திரு.ச.முகுந்தன் அவர்களுக்கும், எமது கழகத்தினை மேலும் வளம்படுத்திய உதவி விரிவுரையாளர்களுக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றிகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இந்துப் பண்பாட்டுக்கழகம் வளர்வதற்கு தமது ஒத்துழைப்பினை நல்கிய துணைவேந்தர், கலைப்பீடாதிபதி, மற்றும் பீடாதிபதிகள், துறைத்தலைவர்கள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், எமது நிர்வாக உறுப்பினர்கள், மாணவர்கள், இந்து அமைப்புக்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள், சமயத் தலைவர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தானவை.

முதலாவது சனாதனம் சஞ்சிகை அதற்குரிய காலப்பகுதியில் வெளிவராது பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியில் காலம் தாழ்த்தியே வெளிவருகின்றது. இந்துப் பண்பாட்டுக்கழகத்தின் தலைவராக இருந்ததற்கும் முதலாவது சனாதனம் சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதற்கும் எனக்கு அருள் புரிந்த கடவுளுக்கு என்நென்றும் நன்றியுடையவனாவேன். மேலும் சனாதனம் சஞ்சிகை மேன்மேலும் வளம்பெறவும் இந்துநாகரிகப் பிரிவு இந்துப் பீடமாக பரிணாமம் பெறவும் எல்லாம் வல்லவரான இறைவனின் அருளை வேண்டுகின்றேன்.

“இந்துவாக வாழ்வோம் இந்து தர்மம் காப்போம்.”

சி. சௌந்தர்

தலைவர், (2009-2010)
இந்துப் பண்பாட்டுக்கழகம்.

இந்துப் பண்பாட்டுக்கழகம் DISCIPLINE OF HINDU CIVILIZATION

FACULTY OF ARTS & CULTURE
EASTERN UNIVERSITY, SRI LANKA.

பதிவு இல : EUSL/R/27

Date : 15.05.2010

இதழாசிரியர் இதயத்திலிருந்து...

இந்துப் பண்பாட்டுக்கழகத்தின் முதலாவது இதழான "சனாதனம்." வெளிவருவதையிட்டு இதழாசிரியர் என்ற வகையில் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

இன்றைய காலத்தில் இந்துப்பண்பாட்டை பேணுவது எமக்கே உரிய தேவையும் கடமையுமாகும். எமது இவ்விதழிலே உள்ள ஆக்கங்கள் இந்துக்கலைகள், இந்துமெய்யியலும் அறிவியலும், இந்துசமூகமும் வாழ்வியலும், இந்துசமய வரலாறு, திருக்கோயில் அரும் பொருள் பாதுகாப்பு, உலகநாடுகளில் இந்துசமயம் ஆகிய வெவ்வேறு பகுதிகளைத் தாங்கி நிற்கின்றன மேலும் பேராசிரியர், விரிவுரையாளர்கள் மற்றும், மாணவர்களது புலமையை பட்டை தீட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது.

இவ்விதழின் உருவாக்கத்தில் எம்மோடு பலவகையான ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் பறிமாறிக் கொண்ட மதிப்புக்குரியவர்களான பேராசிரியர். சி.பத்மநாதன், சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர் திருமதி.சாந்திகேசவன், விரிவுரையாளர் திரு.ச.முகுந்தன் ஆகியோருக்கும் இவ்விதழினை வெளியிடுவதில் ஊக்குவிப்பினை வழங்கிய துணைவேந்தர், கலைப்பீடாதிபதி, மற்றும் துறைத்தலைவர்கள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் போன்றோருக்கும் இதழுக்கான ஆக்கங்களையும் ஏனைய உதவிகளை நல்கிய துணை விரிவுரையாளர்கள், இதழ்குழுவினர், இரண்டாம், மூன்றாம்வருட மாணவர்கள் மற்றும் ஏனையோருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்

சனாதனம் உதயமாக உதவிய புன்னைச் சோலை ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன் ஆலய பரிபாலன சபைக்கும், விளம்பர உதவிகள் ஊடாக நிதி வழங்கிய விளம்பரதாரர்கள் மற்றும் இதழினை அழகுற வடிவமைந்த ஏறாவூர் ஹிரா அச்சகத்தினருக்கும் எனது உளம் கனிந்த நன்றிகளை கூறிக்கொள்கிறேன். சனாதனம் எனும் இவ் விதழானது மென்மேலும் வளர வேண்டும் என வாழ்த்துவதோடு இவ் விதழினை உருவாக்க உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்

ஈ. பரதீஸ்

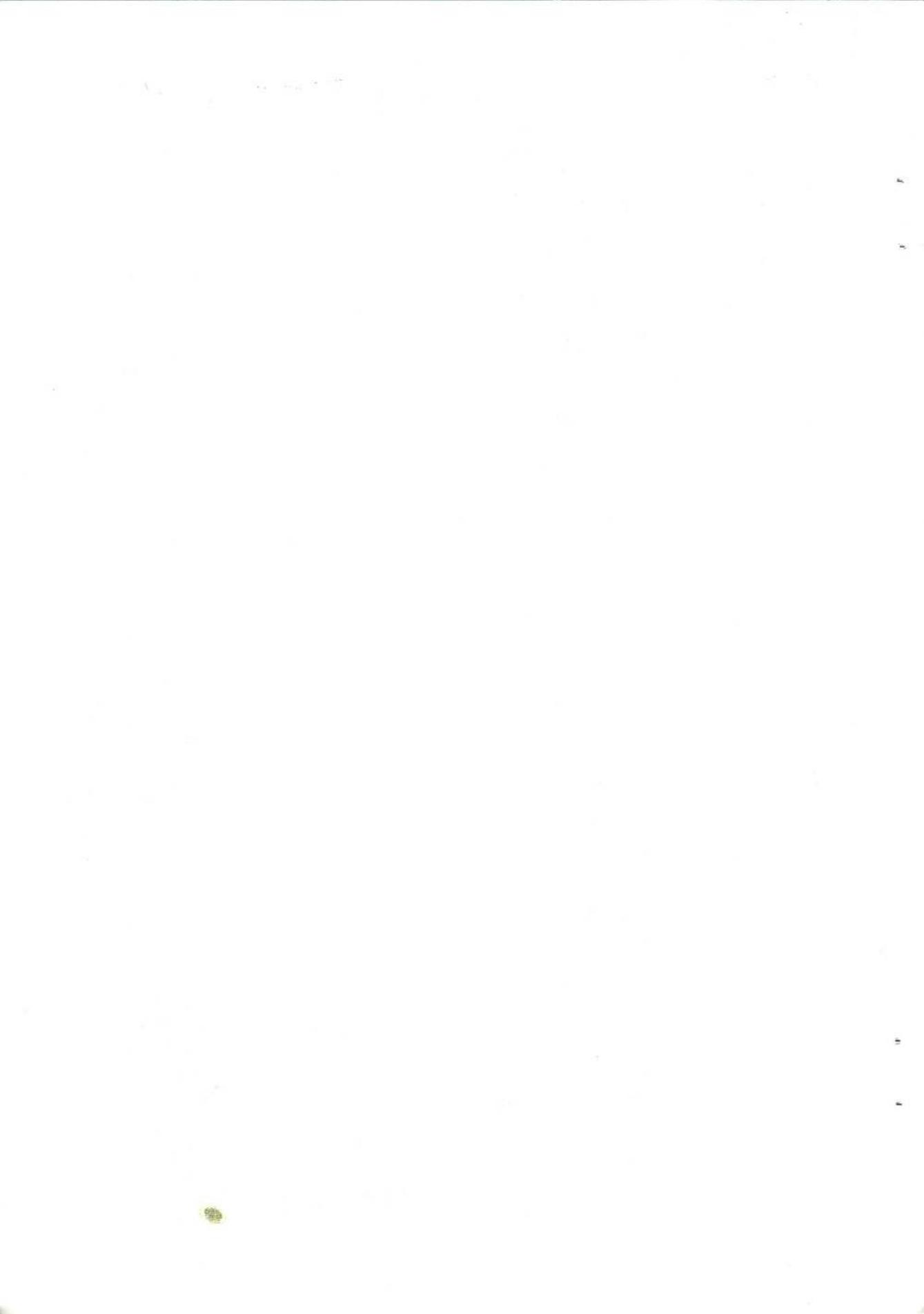
இதழாசிரியர்
இந்துப்பண்பாட்டுக்கழகம்

2008 - 2009 இந்துப் பண்பாட்டுக் கழக நிருவாக உறுப்பினர்கள்

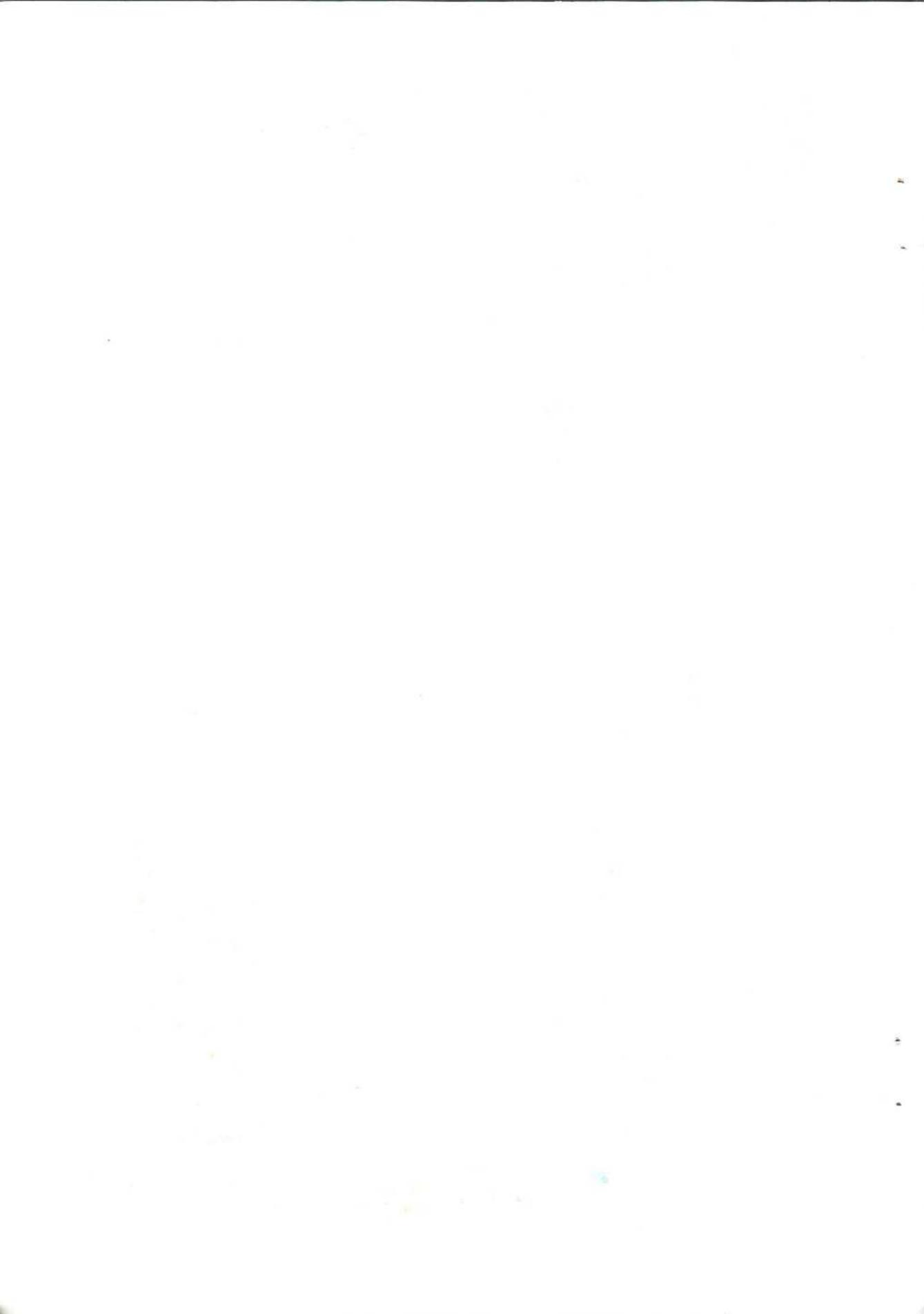
இடமிருந்து வலமாக நிறுவர்கள் : ஐ.மதீஸ்வரன் (உபசெயலாளர்), டி. அருள்நேசன் (நிருவாக உறுப்பினர்), சி. சுதாகரன் (நலவர்), கி. மேகலா (நிருவாக உறுப்பினர்),
 ஆ. பிருத்தா (உபநகலவர்), ந. சாமினா (நிருவாக உறுப்பினர்), இ.ரா. செந்தமிழ் செல்வி (வாசுலாளர்), ர. பிரதீப் (இதழாசிரியர்), ச. கோபிநாத் (செயலாளர்),

அயர்ந்திருப்பவர்கள் : நா. வரன் (உதவி விநியோகியர்), திரு. ம. வர்ணாகுமாரிங்கம் (சிரேஷ்ட மாணவ ஆலோசகர்), யோசிரியர். சி. பத்மநாதன் (கலைமையார் ஓய்வு நிலைய யோசிரியர்),
 கலாநிதி. க. ரீரோ குமார் (உபவேந்தர்), செல்வி. எஸ். வயான்னையா (பீடாதிபதி - கலை கலாசார பீடம்), திருமதி. சாந்திகேசவன் (சிரேஷ்ட விநியோகியாளர்),
 இணையாளர் - இந்து நாகரிக கற்கைகள் (மம்), திரு. ச. முகந்தன் (விநியோகியாளர்), ந. சுயராஜ் (உதவி விநியோகியாளர்)

இந்துப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் ஒரு தொகுதியினர்

- வாராளுக்கம் -

01. இந்துக் கலைகள்

1.1. விஜயநகர நாயக்கர் கால சிற்பங்கள்	01
1.2. அருங்காட்சியத்தின் தேவையும் திருக்கோயில் அரும்பொருட் பாதுகாப்பும் - ஓர் அறிமுகப் பகிர்வு	07
1.3. அங்கோர்வாத்	18
1.4. தமிழக வரலாற்றில் கட்டடக்கலை - ஒரு பார்வை	22
1.5. மௌரியர் காலக் கலையம்சங்கள்	26
1.6. கதகளியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	29

02. இந்து தத்துவமும் அறிவியலும்

2.1. இந்துக் கணித வானியற் புலமை மரபில் இரண்டாம் பாஸ்கரரின் வகுபங்கு - ஒரு கண்ணோட்டம்.	32
2.2. சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சிப் போக்கில் மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் வகிபங்கு	43
2.3. இந்து அறிவியற் புலத்தில் அணு பற்றிய சிந்தனை	49
2.4. திருக்குறளில் தத்துவம்	53
2.5. சித்தர் பாடல்களில் தனித்துவமான சிந்தனைகள்	57
2.6. திருக்குறளில் மருத்துவ சிந்தனைக் கருத்துக்கள்	62
2.7. நீர்க் குறியியலும் நோயும்	66
2.8. மாண்டுக்கிய உபநிடதமும் அத்வைத சிந்தனைகளும்	69
2.9. வேதகாலக் கடவுள் கோட்பாடு - படிமுறை வளர்ச்சி	75
2.10. இராமானுஜரின் பன்மை வாதத்தில் இழையோடியுள்ள பதார்த்தப் பண்பியல் வாதம்	77

03. இந்து சமயமும் வாழ்வியலும்

3.1. சடங்குகளும் பண்பாடுசார் இயங்கியலும் - ஓர் பார்வை	80
3.2. உபநிடதங்கள் கூறும் கல்வி	83
3.3. ஆகமம் சாரா வழிபாட்டை நெறிப்படுத்துவதில் சடங்குப் பாடல்களின் பங்களிப்பு - ஓர் நோக்கு	89
3.4. மட்டக்களப்பு தமிழகத்தின் மாந்திரீகக் கலை - ஓர் பார்வை	93

04. இந்து சமய வரலாறு

4.1. ஜாவாவில் செறிவுபட்டிருந்த இந்துப் பண்பாட்டு அம்சங்கள்	98
4.2. மேலை நாடுகளில் இந்துக்களின் பரம்பலும் அதன் பின்னணியும்	103
4.3. புராதன இலங்கையில் இந்து சமயம்	111

குறிப்பு :

இவ்விதழில் உள்ள கட்டுரைகளுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.

- இதழாசிரியர் -

விஜய நகர நாயக்கர் கால சிற்பங்கள்

பேராசிரியர் சீ.பத்மநாதன்
தகைசார் ஒய்யு நிலைப் பேராசிரியர்

விஜய நகர நாயக்கர் காலத்தில் தென்னிந்திய சிற்பக்கலை புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்றது. வழமைபோல பல நூற்றுக்கணக்கான சிற்பங்களைக் கல்லிலும் உலோகத்திலும் உருவாக்கினார்கள். இக்காலத்து யானைத்தந்த வேலைப்பாடுகள் தனிச்சிறப்புடையவை. சைவ, வைணவ சமய மரபுகளில் முற்காலங்களிற்போன்றே கடவுட் படிவங்கள் பெருந்தொகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காலத்தில் சில புதிய வழிபாட்டு நெறிகள் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றன. தெலுங்குப் பிராந்தியங்களில் அமைந்துள்ள திருமலை வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில், அகோபிலத்து நரசிங்கப் பெருமாள் கோயில், தமிழகத்து காஞ்சிபுரம் வரதராசப் பெருமாள் கோயில், திருவரங்கம் போன்றவற்றிலே புதுமையான கடவுட் கோலங்களைக் காணலாம். மராட்டிய தேசத்து விட்டலர் வழிபாடு கர்நாடகத்திலே பரவியது. திருஞானசம்பந்தர், கண்ணப்பர், சண்டேசர் முதலிய அடியார்களின் சிற்பங்கள் மிகுந்து காணப்பட்டன.

கோயில்களின் மூலஸ்தானங்களிலும் தேவ கோட்டங்களிலும் அமைந்துள்ள சிற்பங்களோடு அதிஷ்டானப் படைகளிலும் சுவர்களிலும் தூண்களிலும் கடவுட் படிமங்களும் வேறு வகையான சிற்பங்களும் அமைந்துள்ளன. அவற்றோடு பெருமளவிலான காவலர், கன்னியர், நடனகாரர், இசைவாணர் ஆகியோரின் வடிவங்களும் கணிசமான தொகையில் உள்ளன. அரசர், அவர்களின் பரிவாரங்கள், அடியார் ஆகியோரின் சிற்பங்கள் தனிச்சிறப்புடையவை. கல்லிலும் உலோகத்திலும் அமைந்த இக்காலத்து வடிவங்கள் சிற்பக்கலை வரலாற்றில் சிறப்புமிக்க சாதனைகளாகும்.

அவற்றிலே விலங்குகளின் உருவங்களும் செடிகொடிகளும் கணிசமான அளவிலே காணப்படுகின்றமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

இக்காலத்துக் கலைப்பாணியில் பழைய மரபுகளோடு புதிய மரபுகளும் சேர்ந்து விடுகின்றன. விக்கிரகவியலிற் பழைய, நெடுங்காலமாக நிலைபெற்ற மரபுகள் தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டன. கோயில்கள் பலவற்றிலுள்ள மூலவர் படிமங்கள் சோழர், பாண்டியர் காலங்களுக்குரியவை என்பது குறிப்பிடற்குரியது. அவை இல்லாம்போன சமயங்களிற் புதிய படிமங்களைச் செய்து வைத்தார்கள். பழைய கலைப்பாணியின் அம்சங்கள் தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டதால், விஜயநகர-நாயக்கர் காலத்துச் சிற்பங்களை முற்காலத்து வடிவங்களிலிருந்தும் வேறுபடுத்துவது இலகுவானதன்று. இதற்கு வெண்கலப் படிமங்கள் சிறந்த உதாரணங்களாகும். சன்-பிரான்சிஸ்கோவிலுள்ள ஆசியக்கலை அருங்காட்சியகத்தில் ஒரு சோமஸ்கந்த வடிவமுண்டு. அது செய்முறையிலும் விபரங்களிலும் சோழர் கலைப்பாணியின் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதன் இறுக்கமான கோலமும் கிரீடங்களின் வடிவமைப்பும் அணிகலன்களின் முனைப்பான கோலமும் 16ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பங்களுக்குரிய அம்சங்களாகும்.

கலைப்பாணியிலே பழைய மரபுகளின் செல்வாக்கு அழுத்தம் பெற்றிருந்த பொழுதிலும் இக்காலத்துச் சிற்பங்களுக்குச் சில சிறப்பான அடையாளங்கள் உண்டு. ஹம்பியிலே கமலாபுரத்து அருங்காட்சியகத்து அனுமார் சிற்பம் 15ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கலை உணர்வின் உறுதியான கோலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. அனுமனின் ஒரு கை உயர்த்திய கோலத்திலும் மற்றக் கை பெயர்த்தெடுக்கப்பட்ட செடியொன்றைப் பிடித்த கோலத்திலுந் தெரிகின்றன. வால் தலைமேல் வளைத்த கோலத்திலே தெரிகின்றது. அணிகலன்களும் குஞ்சங்களும் வரையறையான கோலத்திலே தெரிகின்றன.

சிதம்பரம் வடக்குக் கோபுர வாசலில் அமைந்திருக்கும் கிருஷ்ணதேவராயரின் சிற்பம் நுட்பமான செதுக்கல் வேலைப்பாட்டுக்குச் சிறந்ததோர் உதாரணமாகும். கைகள் அஞ்சலிக் கோலமானவை.

அவை பக்தியோடு வழிபடும் கோலத்தின் அடையாளம். இராயரின் கட்டமைப்பு மெலிந்த தோற்றமானது, அது சற்று வளைந்த கோலமானது. இடக்கையில் வாள் தாங்கியிருக்கும் அடையாளம் தெரிகிறது. அதன் பின்னால் உத்தரீயம் மடிப்புக் குலைந்து விரிந்த நிலையிலே தெரிகின்றது.

நாயக்கர் காலச் சிற்பங்களிற் பல கலைப்பாணிகளின் அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. விமான கோட்டங்களில் அமைந்துள்ள சமயவழிபாடுகள் தொடர்பான சிற்பங்கள் முன்னொரு பொழுதிலும் காணப்படாத அளவிற்கு முனைப்புப் பெறுகின்றன. திருக்கண்ணமங்கை பக்தவத்சலப்பெருமாள் கோயில் விமானத்தின் அரமியச் சுவரொன்றிலே காணப்படும் வெங்கடேஸ்வரரின் உருவம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அது தஞ்சாவூர் நாயக்கரின் திருப்பணியாகும். 17ஆம் நூற்றாண்டிலே கட்டப்பெற்றது. திருமாலின் இந்த வடிவத்திலுள்ள பிற்கரங்கள் சங்கு, சக்கரம் ஏந்திய கோலமானவை. முன்வலக்கரம் அபயகரமானது. அதன் வடிவமைப்பு சோழர்காலச் சிற்பங்களை மாதிரியாகக் கொண்டது. கடினமான நோக்கும், மெலிந்த கோலமும் பிற்காலத்துக் கலைமரபின் அம்சங்களாகும்.

சிருங்காரக் கோலமான சிற்பங்களும் இக்காலத்திலே செதுக்கப்பட்டன. திருவரங்கத்திலே, வேணுகோபாலர் கோயிலின் சுவரிலே 17ஆம் நூற்றாண்டிற் செதுக்கப்பட்டுள்ள கன்னியர் அறுவரின் வடிவங்கள் நாயக்கர் கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ள சிற்பங்களில் மிகுந்த வனப்புடையவை. பெண்மையின் அழகுமிகுந்த கோலத்தைப் புலப்படுத்தும் வகையில் இவை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை நளினமான கோலத்தினாலும் கையிலேந்திய வீணை, கிளி, கண்ணாடி போன்றவற்றினாலும் மிகுந்த வனப்பினைப் பெறுகின்றன. திருவரங்கத்திலே படிமக்கோலமான கன்னியரின் அங்கலக்ஷணங்கள் அழகினை மெருகூட்டுவனவாகும். நீண்ட மூக்கு, மெலிந்து நீண்ட நாடி, நுட்பக்கோலமான நயனங்கள், செம்மைக் கோலமான உதடுகள் என்பவற்றினாற் சிற்பங்கள் மிகுந்த கவர்ச்சியான கோலத்துடன் விளங்குகின்றன. இடை மெலிந்த தோற்றம் கொண்டது, தனங்கள் பருத்துத் திரட்சியானவை. அவர்களின் சேலைகள் அழகிய வேலைப்பாடுகள் கொண்டவை. அவற்றின் குஞ்சங்கள் ஒரு பக்கத்திலே தொங்குகின்றன.

இக்காலத்து தென்னிந்திய சிற்பங்கள் எல்லாம் ஒரே விதமானவையாக அமையவில்லை. சில பிராந்தியங்களிற் சிற்பங்கள் பிரதேச தனித்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. கர்நாடகத்தின் மேற்குப் பகுதியிற் ஹொய்சலர் கலைப்பாணியிலான அம்சங்கள் தொடர்ந்து நிலைபெற்றன. கேரளத்திலும் இவ்வாறான ஒரு தன்மை காணப்பட்டது.

பாறைக் கற் சிற்பங்கள்

இக்காலத்திலே கற்பாறைகளைக் குடைந்து பல சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை சைவ, வைணவ, சமண சமயத்தவரின் வழிபாட்டுக்குரியவை. அச்சிற்பங்கள் பெரும்பாலும் மலைகளிலும் குகைகளிலும் அமைந்துள்ள கோவில்களிற் காணப்படுகின்றன.

விஜயநகரத்துக் கருங்கற் சிற்பங்கள் நெடுங்காலமாகப் பாறைக்கல் வேலைப்பாடுகளை நுட்பமாகச் செதுக்கும் மரபொன்றின் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவற்றிலே கணபதி, வீரநரசிம்மர் ஆகியோரின் வடிவங்களும் நந்தியின் உருவங்களும் சிறப்புமிக்கவை.

ஹம்பியின் மேல் மலைகளுக்கிடையிலான பாறையிற் கணபதியின் இரு வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலொன்று கடுகு கணபதியாகிய விக்கின விநாயகரின் உருவமாகும். அதில் விநாயகர் பத்திராசனத்தில் லலிதாசனக் கோலமாக அமர்ந்திருக்கின்றார். முடிபரண்மகுடமாகும். அங்குசம், பாசம், மோதகம், தந்தம் என்பன கரங்களிற் காணப்படுகின்றன. காதுகள் சுளகு போல விரிந்த தோற்றமுடையவை. வயிறு வழமை போல மத்தளம் போன்றது. உபவீதம், உதரபந்தம் முதலான பல ஆபரணங்கள் தெரிகின்றன.

கர்நாடக தேசத்திற் கணபதி வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்ததனை அவதானித்த வெளிநாட்டவர்கள் அதனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். துவாரசமுத்திரத்தில் அமைந்திருந்த விக்னேஸ்வரர் கோயிலைப் பற்றித் தொமின்கோ பைஸ் (Domingo Paes) என்னும் போர்த்துகேயர் வர்ணிக்கின்றார். அங்கே யானைத் தலையும் மனித உடலும் தும்பிக்கையும் தந்தங்களும் கொண்டிருந்த படிமத்தைப் பற்றி அவர் வர்ணிக்கிறார். விநாயகருக்குத் தினந்தோறும் அமுது படைத்து வழிபாடு செய்தனர். அச்சமயத்தில் நாட்டியப் பெண்கள் உபசாரமாக நடனமாடுவது வழமை என்றும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

வீரநரசிம்மர்

போராற்றலின் வடிவமாகிய வீரநரசிம்மரைத் தங்கள் அபிமானத்துக்குரிய தெய்வமாக விஜயநகர மன்னர்கள் போன்றினார்கள். அவரின் பெயரைத் தங்கள் புதல்வர்கள் சிலருக்கும் சூட்டினார்கள். நரசநாயக்கர், சாளுவநரசிம்மர், இம்மடி நரசிம்மர் என்னும் பெயர்கள் அத்தகையனவாகும். அதர்மத்தை அழித்து நீதியை நிலைநாட்ட அவதாரம் செய்த வீர நரசிம்மர், தனது பணி முடிந்ததும் யோகநாயகராய் இலக்குமியுடன் அமர்ந்து விடுகிறார். பொதுவாக அந்த நிலையில் அவரின் படிமம் பத்திராசனத்தின் மேல் அமைந்திருக்கும். ஆனால், விஜயநகரத்திலே அவர் பாம்பணைப் பள்ளியில் வீற்றிருக்கிறார். அதேசமயம் இராசநாகத்தின் ஆறுபடங்கள் அவரின் சிங்கத் தலைக்கு மேலே தோன்றுகின்றன. நாகபடங்களுக்கு மேல் மேலுமொரு சிங்கத்தலை அமைந்துள்ளமை படிமக்கலையில் ஒரு புதுமையாகும். மேலே காணப்படும் சிங்கமுகமும் மகர தோரணத்தின் முடியில் இருப்பது போல அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வீரநரசிம்மரின் சிற்பம் ஏழு மீற்றர் உயரமானது. கிருஷ்ணதேவராயரின் கட்டளைப்படி அது கி.பி.1528இல் மலைப்பாளையில் வெட்டப்பட்டது.

வீத்யாசங்கர் கோயிற் சிற்பங்கள்

சிருங்கேரியில் அமைந்திருக்கும் வீத்யாசங்கர் கோயில் விஜயநகர கலைப்பாணியின் சிறப்பிற்கு உன்னதமான எடுத்துக்காட்டாகும். ஸப்தரத வடிவான அக்கோயிலின் கருவறையில் மூலவர் மூவரின் உருவங்கள் உள்ளன. சாளுக்கியர் கலைப்பாணியின் அம்சங்களையும் கேழதி நாயக்கரின் கலைப்பாணியின் அம்சங்களையும் கொண்டுள்ள அற்புதக் கோலமான அந்தக் கோயில் ஒரு சிற்பக்கூடமாக விளங்குகின்றது. அது தூங்கபத்திரா நதியின் கரையேரமாக அமைந்துள்ள சங்கர மடத்தின் பீடமான சிருங்கேரியைச் சேர்ந்ததாகும். இந்தியக் கட்டடக்கலை வரலாற்றில் அக்கோயிலுக்கு ஒரு சிறப்பிடமுண்டு. சங்கர மடத்தின் அதிபரான வித்யாரண்யர் விஜயநகரத்தை அமைத்துக்கொள்வதில் சங்கம சகோதரர்களுக்குப் பெருமளவில் ஆதரவு புரிந்தார். விஜயநகர வரலாறு பற்றிய மரபுவழிக் கதைகள் அவருக்குச் சிறப்பிடம் வழங்குகின்றன. அவரின் உருவச் சித்திரங்கள் ஓவியமாகவும் சதைச் சிற்பமாகவும் விருபாஷர் கோயிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இருதள பீடத்தில் அமைந்த இக்கோயிலின் சுவர்ப்பகுதிகளில் விநோதமான வடிவுகொண்ட சிற்பவரிசைகள் காணப்படுகின்றன. தேவியை மடியில் வைத்திருக்கும் கோலத்திற் பிரமனது உருவமும் ஏழுதலை ஆதிசேடன் மேல் அமர்ந்த இலக்குமி, நரசிம்மர் ஆகியோரின் சிற்பமும் அங்குள்ளன. முகமண்டபத்துத் தூண்களின் சிற்பங்கள் மிகவும் வனப்புடையவை.

சுவர்ச் சிற்பங்கள்

பொதுமக்களிடையே வழங்கிய கதைகளையும் புராணக் கதைகளையும் தொடர்கதைச் சிற்பங்களாக அமைப்பது விஜயநகர நாயக்கர்காலச் சிற்பக்கலையின் சிறப்பம்சமாகும். விஜயநகர ராயர்களின் அரண்மனையில் அமைந்திருந்த மகாநவமி மண்டபத்தின் உயரமான பீடத்தின்

தளங்களிலுள்ள சிற்பங்கள் ஒரு தனிவகையானவை. அவற்றைப் போன்ற சிற்பங்களைத் தென்னிந்தியாவில் வேறெங்கும் காணமுடியவில்லை. அவை அரண்மனை வாழ்க்கையோடு தொடர்பானவை; பெரும்பாலும் உலகியல் சார்ந்தவை. அவற்றிலே போர் யானைகள், குதிரைகளின் அணிவரிசைகள் ஆகியன உள்ளன. வில்லேந்திய கோலத்திற் படை வீரர் உலாப்போகும் காட்சி தெரிகின்றது. படைபலம், வீரம் என்பவற்றைப் புலப்படுத்துங் கோலத்திலே சிற்ப அணிவரிசைகள் அமைந்திருக்கின்றன. கேடயம், வாள், குந்தம், கதை, வில் ஆகிய படைக்கலங்களை ஏந்திச் செல்லும் வீரரின் அணிவரிசைகள் உள்ளன. யானைகள் மரக்கிளைகளைத் துதிக்கையாற் பிடித்தவண்ணமாக நிற்கும் காட்சி தெரிகின்றது.

இங்கே வேட்டைக் காட்சிகள் சிற்பக்கோலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசரும் பிரதானிகளும் வில், அம்பு ஆகிவற்றுடன் மான், பன்றி போன்ற மிருகங்களை வேட்டையாடும் காட்சிகள் சிற்பக்கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. அவர்களோடு வேட்டை நாய்களும் போகும் காட்சி தெரிகின்றது. வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைப் பிடித்த வண்ணமாகப் பெண்களும் வேட்டையாடுவதற்குப் போகும் காட்சிகள் கல்லிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வனத்தில் மான், பன்றி, சிங்கம், புலி, யானை போன்ற மிருகங்கள் நிற்பதைப் போன்ற காட்சிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்பங்களிடையே யாளி வடிவங்களும் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது.

அரண்மனை வாழ்க்கையினைப் பிரதிபலிக்கும் சிற்பங்களும் இங்கு காணப்படுகின்றன. விஜயநகரராயர் கலையுணர்ச்சி மிக்கவர்கள். நுண்கலைகளில் ஆர்வமும் அபிமானமும் கொண்டவர்கள். நடனக் காட்சிகளும் இசைக்கருவிகளை மிழற்றும் காட்சிகளும் சிற்பக்கோலமாகியுள்ளன. மேளகாரர், தாள வாத்தியகாரர், புல்லாங்குழல் வாசிப்போர், நடனம் புரிவோர் ஆகியோரின் உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ராயர்கள் ஆசனத்தில் இருந்த வண்ணமாக வெளிநாட்டுப் பிரயாணிகளையும் தூதர்களையும் வரவேற்கும் கோலம் கல்லில் வடிக்கப்பட்டுள்ளமை மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும். இஸ்லாமியரைக் கூரிய தொப்பி, நீளமான தாடி போன்ற அடையாளங்களினால் வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

மகநவமி மண்டபத்தில் உள்ளவற்றைப் போன்ற காட்சிகள் ஹஸாரராம சுவாமி கோயிலின் பிரகாரச் சுவர்களின் வெளிப்புறத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அக்கோயில் 15ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் உருவாக்கப்பட்டது. மரங்களை வேரொடு கிழப்பும் யானைகள், அலங்காரத் தோற்றமான போர்க்குதிரைகள் குதிரைகளை இயக்கும் நீளமான சட்டை அணிந்த, பெருந்தாடியுடைய பாகர்கள், படைக்கலம் ஏந்திய படைகளின் அணிவரிசைகள், அரண்மனையில் நடனம் புரிதல், பாடுதல், இசைக்கருவிகளை ஒலித்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடும் பெண்கள் போன்ற காட்சிகள் அங்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மண்டபத்தில் வீற்றிருந்த நிலையிலும் குதிரையில் அமர்ந்த வண்ணமாகவும் ராயர்கள் படையணி வரிசைகளையும் கலைநிகழ்ச்சிகளையும் மேற்பார்வை செய்யும் கோலங்கள் தெரிகின்றன. கோயிலின் நாற்புறச் சுவர்களிலும் இடமிருந்து வலமாக வலம் வருமாப்போல அணிவரிசைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தென்னிந்திய சிற்பக்கலை வரலாற்றில் இவற்றைப் போன்ற வாழ்வியல் தொடர்பான தொடர்கதைச் சிற்பங்கள் பின்பு அமைக்கப்படவில்லை. யானைகள், குதிரைகள் என்பவற்றின் அணிவரிசைகளும், போர்வீரர் நிரைகளும் ஆடல், பாடல்கள் புரிவோரின் அணிவரிசைகளும் அதிஷ்டானப் படைகளிலும் கபோத வரிமானங்களிலும் அவற்றுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் அமைக்கப்பட்டன. சமயச் சார்புடைய தொடர்கதைச் சிற்பங்களும் இதிகாசக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அத்தகைய சிற்பங்களும் சிறப்புப் பெற்றமை கவனித்தற்குரியது.

இராமாயணச் சிற்பங்கள்

இக்காலக் கலைஞர்கள் இராமாயணக்கதைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். காலத்தால் முற்பட்ட இராமாயணச் சிற்பங்கள் விஜயநகரத்து ஹஸாரராமர் கோயிலில் உள்ளன. அவை

இருவேறு தொடர்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் முதலாவது தொகுதி கோயிலின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் மூன்று வரிசைகளில் அமைந்துள்ளது. அதில் 108 கூறுகள் உள்ளன. அவை இடமிருந்து வலமாகத் தொடருகின்றன. ஒவ்வொரு கூறும் கதையிலுள்ள ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியைச் சுருக்கமாக விளக்கும் கோலமானது. ரிஷ்யசிருங்கர் செய்கின்ற வேள்வியினைத் தசரதன் பார்த்த வண்ணமாக நிற்கும் கோலம், இராமன் சிவபெருமானது வில்லை வளைத்தல், இராமனும் சகோதரரும் தங்கள் கல்யாண வைபவங்கள் முடிந்து யானைகள் மேல் பவனி வருதல், தங்கமயமான மாயமான் மீது இராமர் அம்பெய்தல், சீதை தங்கியுள்ள ஆசிரமத்துக்கு வெளியே முனிவரின் கோலத்தில் இராவணன் நிற்கல், ஏழு பெரும் மரங்களைத் துளைக்கும் வண்ணமாக இராமன் அம்பொன்றினை ஏவுதல், சீதையின் கணையாழியை அனுமன் இராமனிடம் ஒப்படைத்தல், இராமரும் அரக்கரும் போர் புரிவதற்கு இரதங்களில் ஏறிச் செல்லுதல் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் சிற்பக் கோலத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. கதையின் பகுதிகளை வேறுபடுத்தும் வகையில் இங்கே சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கதையின் பிரதானமான அம்சங்களைக் குறிக்கும் சிற்பங்கள் மூலைத் திருப்பங்களிலும் வாயிற்புறங்களிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

ஹஸாரராமத்து இராமாயணச் சிற்பங்களின் இரண்டாந் தொகுதி பிரகாரச் சுவர்களின் உட்பக்கத்தில் ஐந்து வரிசைகளில் அமைந்துள்ளது. அதற்குரிய சிற்பங்கள் வடக்குக் கோபுரம் முதலாகக் கிழக்குக் கோபுரம் வரை பரந்து காணப்படுகின்றன. இச்சிற்பங்கள் முன்னையவற்றைக் காட்டிலும் காலத்தாற் பிற்பட்டவை. அவை வேலைப்பாட்டிலும் அமைப்பிலும் வேறுவிதமானவை. ஒவ்வொரு பிரிவிலும் கதையினை விளக்குவதற்குத் துணைச்சிற்பங்கள் கட்டடக்கலையின் அம்சங்களோடு இணைந்துள்ளமை மற்றுமேற் சிறப்பம்சமாகும். பெண் காவலர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் நிலையில், சீதை அசோகவனத்தில் சிறைப்பட்டிருக்கும் காட்சி மிகச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. அனுமன் மரத்தின் இலைகளில் மறைந்த நிலையிற் சீதையிடமிருந்து சூடாமணியான அணிகலன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் காட்சி மூன்று வேறு சிற்பங்களில் காணப்படுகின்றது. ஒரே அணிவரிசையில் பல நிகழ்ச்சிகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு குறிப்பிடற்குரிய அம்சமாகும்.

பேணுகொண்டாவிலுள்ள இராமர் கோயிலின் விமானம், மண்டபம் ஆகியவற்றிலே மூன்று வரிசைகளில் இராமாயணச் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை அரைத்தூண்களின் இடையிலுள்ள வெளிகளிற் காணப்படுகின்றன. சிற்பங்கள் அளவிற் சிறியவை. அவற்றுக்கு மேலாகவுள்ள நான்காவது வரியிலே பாலகிருஷ்ணரின் லீலைகள் சிற்பக் காட்சிகளாக அமைந்துள்ளன. கலியன் என்னும் பெருநாகத்தின் தலையின்மேல் நின்று நடனமாடுதல், குடங்களிலுள்ள வெண்ணெய்யைத் திருடுதல், இரு மரங்களுக்கிடையிற் பெரிய உரலொன்றை இழுத்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் கல்லில் உருவங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பங்கள் 15ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை.

ஸ்ரீ சைலம் மல்லிகார்ச்சுனர் ஆலயத்தில் இவற்றைப் போன்ற தொடர்கதைச் சிற்பங்கள் உள்ளன. சிவனைப் பற்றிய புராணக் கதைகளும் வேறு விடயங்களும் தனித்தனியாகக் கற்பாளங்களிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மார்க்கண்டேயரை பாசக்கயிற்றுடன் யமன் பின்தொடர்ந்து செல்லுதல், மார்க்கண்டேயர் பதற்றமடைந்து, தஞ்சமென்னச் சிவலிங்கத்தைப் பற்றுக்கோடாகத் தழுவிக்கொண்டமை, அவரின் கழுத்திலே யமன் பாசக்கயிற்றை வீசியமை, அடியார்களின் கருணாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் இலிங்கத்திலிருந்து தோன்றி அடியாரைக் காப்பாற்றியமை முதலியன வனப்பான கோலத்திற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிவன் வனத்திலுள்ள முனிவர்களிடையில் நிர்வாணக் கோலத்திலே தோன்றுதல், கிராத வேடத்தில் அர்ச்சுனனோடு பொறுதல் என்பனவும் இங்கு வேறிடத்திலே சிற்பங்களாக அமைந்துள்ளன. நாட்டார் வழக்கிலுள்ள சிவனைப் பற்றிய கதைகள் சிலவற்றையும் இங்கு சிற்பங்களாக வடிவமைத்துள்ளனர். சந்திராவதி என்னும் அரசகுமாரியின் கதை, சிவலிங்கத்துக்குக் கரும்புகுவொன்று பால் கொடுத்தமை, செஞ்சு என்னும் கன்னியோடு சிவன் காதல் கொண்டமை என்பன அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கீழ் வரிசையில் நிரையாகச் செல்லும் யானைகள், பாய்ந்து ஓடும் குதிரைகள், வானம், வில், அம்பு, கேடயம் என்பவற்றை ஏந்திய வீரரின் அணிவரிசைகள் ஆகியன தொடர்நிலைச் சிற்பங்களாக அமைந்துள்ளன.

பதினாறாம் நூற்றாண்டுக் கோயிலான லேபாஷியிலுள்ள வீரபத்திரர் கோயிலின் சுவரின் வெளிப்புறத்திலும் தொடர்கதைச் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. சிவனைப் பற்றிய புராணக் கதை, அர்ச்சுனன் தபசு என்பன சிற்பங்களாக அமைந்துள்ளன.

கன்னட, தெலுங்குப் பிரதேசங்களிற் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலும் கோயிற் சுவர்களிற் தொடர்கதைச் சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. தாட்பத்திரி சிந்தல வேங்கடரமணர் கோயிலின் விமானம், மண்டபம் ஆகியவற்றின் சுவர்களின் வெளிப்புறங்களிற் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை இடமிருந்து வலப்புறமாக அமைந்துள்ளன. வாயிற் கதவுகளின் மேல் உள்ளவை சீதாராம கல்யாணம், சீதையின் அக்கினிப் பிரவேசம் என்பன பற்றியவை. விமானச் சுவர்களில் கிருஷ்ணரின் லீலைகள், இராமாயணக் காட்சிகள் என்பன பற்றிய சிற்பங்கள் கலப்புற்றுள்ளன. சிவன் - பார்வதி கல்யாணத்திலே தேவர், முனிவர், பணிப்பெண்கள் ஆகியோர் வலம்வரும் காட்சிகள் நந்திபுரியிலுள்ள போகநந்தீஸ்வரம் என்னும் ஆலயத்திலே சிற்பக் கோலமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கதையின் தொடர்ச்சியான அம்சங்கள் பரிவார தேவர் கோயிற் சுவர்களிலும் படிமக் கோலமாகிவிட்டன.

சிருங்கேரியிலுள்ள வித்யாசங்கர் கோயிலிற் புராணக் கதைகள் பலவற்றைப் படிமக்கோலத்தில் வடிவமைத்துள்ளனர். மகாபாரதம் வர்ணிக்கும் கிராதார்ஜுனியக் கதை பதினாறு சிறிய கற்பலகைகளில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அர்ச்சுனன் தவமிருத்தல், பல போர்களைப் புரிதல், இறுதியிற் சிவபெருமான் சுயவடிவங்கொண்டு பாசுபதம் என்னும் பரமாஸ்திரம் வழங்கியமை போன்ற காட்சிகள் தெரிகின்றன. இராமாயண, மகாபாரதக் கதைச் சிற்பங்கள் பட்கல் (Bhatkal) கேடபய்ய நாராயணர் கோயிலிலும் உள்ளன. அதிஷ்டானப் படைகளிற் பத்தொன்பது (19) இராமாயணக் காட்சிகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கு வாசற்கதவின் இடப்புறமாக அமைந்துள்ள தசரதனின் அக்கினியாகத்தோடு ஆரம்பமாகி இராவண சங்காரம், இராமர் பட்டாபிஷேகம் என்பவற்றோடு கதை முடிகின்றது.

கேழடி நாயக்கர் காலத்துச் சிற்பங்கள் சிருங்கேரிக்கு அண்மையிலுள்ள நீலகண்டேஸ்வரத்தில் உள்ளன. அவை 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்குரியவை. சுவரின் வெளிப்புறங்களில் இராமாயண, மகாபாரதக் கதைகளின் விளக்கமான தொடர்கதைச் சிற்பங்கள் நிறைந்துள்ளன. அவற்றோடு நாட்டுக் கதைகளைப் பற்றிய சிற்பங்களையும் அமைத்துள்ளனர்.

கர்நாடகத்துக் கோயில்களிற்போலத் தொடர்கதைச் சிற்பங்கள் தமிழகத்துக் கோயிற் சுவர்களில் அமைக்கப்படவில்லை. அங்கு கோபுரவாசல்கள் சிலவற்றில் அவ்வாறான சிற்பங்களை அமைத்தனர். அவை அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தின் வடபகுதியில், ஸ்ரீபெரும்புத்தூர் ஆதிதேசுவப் பெருமாள் கோயில், செஞ்சி வேங்கடரமணர் கோயில் ஆகியவற்றின் கோபுர வாசல்களில் இராமாயணக் கதைகளும் கிருஷ்ணரைப் பற்றிய புராணக் கதைகளும் தொடர்கதைச் சிற்பங்களாக அமைந்துள்ளன. கதையின் உருக்கமான வடிவங்கள் கீழிருந்து மேலாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. பாற்கடலைக் கடையுங் காட்சியும் இங்கு காணப்படுகின்றது.

அருங்காட்சியகத்தின் தேவையும், திருக்கோயில் அரும்பொருள் பாதுகாப்பும் - ஒரு சிந்தனையுடன்

**திருமதி.எஸ்.தேவசுந்தரி
இணைப்பாளர், விநியோகப்பாளர்
இந்து நாகரீகக்கலைகள் பூங்கா.**

முன்னுரை:

அருங்காட்சியகம் என்பது ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டை நிரல்பட எடுத்தியம்பும் ஒரு வரலாற்றுப் பெட்டகம் ஆகும். ஒரு நாட்டின் வரலாற்றை எழுத்துருவில் காண்பதை விட பொருளாகக் காணும் போது அது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் மிகப்பெரியது எனலாம். பயனற்ற பொருட்களையோ, பழைய பொருட்களையோ சேகரித்து வைப்பதுதான் அருங்காட்சியகம் என்பதில்லை. ஒவ்வொரு துறையிலுமுள்ள பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பதையும், அதைப்பற்றி நாம் அடைய வேண்டிய உணர்வை எடுத்துக் காட்டும் நன்னோக்கத்தில் அமைந்த ஒரு நிறுவனமே அருங்காட்சியகமாகும்.

மேலை நாடுகளில் பல சிறந்த அருங்காட்சியகங்கள் உண்டு. சீனா, பாகிஸ்தான், இந்தியா போன்ற கீழைத்தேச நாடுகளில் கூட சிறப்பான பல அருங்காட்சியகங்கள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் ஒரு சில அருங்காட்சியகங்களே காணப்படுகின்றன. எனினும் தமிழர் பிரதேசங்களில் முறைப்படுத்தப்பட்ட அருங்காட்சியகங்கள் எழுப்பப்படாதிருப்பது கவலைக்குரியது மட்டுமல்ல இது எமது துரதிஷ்டமே. இந்த வகையில் அருங்காட்சியகத்தின் தேவை குறித்தும், திருக்கோயில் அரும்பொருள் பாதுகாப்பு குறித்தும் ஒரு அறிமுகப் பகிர்வினைத் தருவதே இக்கட்டுரையாளரின் நோக்கமாகும்.

அரும்பொருட்காட்சியகம் - பத விளக்கம்:

அரும்பொருட்காட்சியகம் என்பது ஆங்கிலத்தில் ஆரளநரஅ என அழைக்கப்படுகின்றது. மியூசியம் எனும் இச்சொல் “முசியோன்” எனும் கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. அறிவியல் வளர்ச்சியில் முன்னோடிகளான கிரேக்கர்கள் அலெக்சாண்டரியாவில் செயல்பட்ட “அகாடமி” எனும் நிறுவனத்தின் ஒரு பகுதியை “முசியோன்” என வழங்கி வந்துள்ளனர். அகாடமியைச் சேர்ந்த அறிஞர்களின் பயன்பாட்டிற்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட அரிய பொருட்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த இடமே “முசியோன்” என்பதாகும். பண்டைய கிரேக்கர்கள் வழிபட்டு வந்த கல்வித் தெய்வங்கள் “மீயூசஸ்” என்று அழைக்கப்பட்டன. இத்தெய்வங்கள் உள்ள இடத்தை அவர்கள் கோயிலாக கருதி “மீயூசியோன்” என்ற பெயரால் அழைத்து வரலாயினர்.

உலகிலேயே புகழ்பெற்ற பல அருங்காட்சியகங்கள்

உலகிலே ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் அமைந்துள்ள அருங்காட்சியகங்கள் பெருமைக்குரியவை. பிரிட்டிஸ் அருங்காட்சியகம், தேசியக்கூடம், இலண்டன் அருங்காட்சியகம், லாவர் அருங்காட்சியகம் பாரிஸ், கிமே அருங்காட்சியகம் பாரிஸ், அமெரிக்கன் அருங்காட்சியகம் - நியூயோர்க், தேசிய மானிடவியல் அருங்காட்சியகம் - மெக்ஸ்சிகோ, இந்தியன் அருங்காட்சியகம் - கல்கத்தா, அரசு அருங்காட்சியகம் - சென்னை போன்ற பல்லாயிரக்கணக்கான அருங்காட்சியகங்கள் உலகில் உண்டு. இவற்றின் சிறப்பான செயற்பாடுகள், நோக்கங்கள் பற்றியவை தனியே ஆராயப்பட வேண்டியவை.

அரும்பொருட்காட்சியகங்களின் வகைப்பாடும், தேவையும்:

ஒரு சமூகத்தின் வரலாறு, கலை, அறிவியல் அணுகுமுறைகள் மற்றும் சமூகவியல் ரீதியான வளர்ச்சிப்படிநிலைகள் ஆகியவற்றை அறிவதற்கு அருங்காட்சியகங்கள்

துணையாகவுள்ளன. இவை தொடர்பாக சேகரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் பல்வேறு துறைகளில் செயற்படும் ஆய்வுகளுக்கு மூலங்களாக உதவுகின்றது. அது மாத்திரமின்றி தன்னி முள்ள பொருள்களை காணும்படியான ஆவலை தூண்டும் இடமே அருங்காட்சியகமாகும். அது பொருள்களின் மூலத்தை காணும் உண்மையான உணர்வையும் சிறந்த அனுபவத்தையும் பார்வையாளனுக்குத் தருகின்றன.

சில தரவுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்குடனே அல்லது தனிப்பட்ட தேவைக்காகவோ பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டால் அது அருங்காட்சியகமாகாது. பொதுமக்கள் பார்வைக்குரிய வகையில் பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டு பொருத்தமான முறையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருப்பதுதான் ஓர் அருங்காட்சியகத்தின் முக்கியமான முதல் தேவையாகும். அரும்பொருட்காட்சியகங்கள் அவை பேணிக்காக்கும் பொருட்களின் தன்மைகளுக்கும், காலங்களுக்கும், பேணும் முறைகளுக்கும் ஏற்ப பல வகைகளில் வைத்து நோக்கப்படுகின்றன. இவற்றினை அறியும் போதுதான், அருங்காட்சியகத்தின் தேவையினைத் துல்லியமாக எம்மால் உணர முடியும்.

1. கலை மற்றும் தொல்லியல் அருங்காட்சியகம் (Art & Archaeology Museum):

அருங்காட்சியகங்களில் உள்ள உலோகச் சிலைகள், கற்சிலைகள், மரச்சிற்பங்கள் மற்றும் தொல்லியல் அகழ்வுகள் மூலம் கிடைக்கும் பொருட்கள், பழைய நாணயங்கள், முத்திரைகள், கல்வெட்டுக்கள் ஆகியன இவ்வகை அருங்காட்சியகத்தில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

2. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப அருங்காட்சியகம் (Science and Technology museum):

அறிவியல் அடிப்படையிலான செய்திகளை சாதாரணமக்களும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில், அறிவியல் ரீதியான அரும்பொருட்கள் இவ்வகையான அருங்காட்சியகங்களில் முக்கியப்படுத்தப்படும்.

3. இயற்கையியல் அருங்காட்சியகம் (Natural History museum):

இயற்கையின் சுற்றுப்புறச்சூழல் எல்லா இடங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதில்லை இச்சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு இயற்கைவளமும் மாறுபடுகின்றது. இயற்கையியல் அருங்காட்சியகங்களில் இத்தகைய தாவரவியல், விலங்கியல், புலியியல் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையவை காட்சிப்படுத்தப்படும்.

4. மானிடவியல் அருங்காட்சியகம் (Anthropology museum):

மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சி, மனிதகுலத்தின் வகைகள், பழங்குடியினரின் வாழ்க்கைமுறை, அவர்களுடைய சடங்குகள், விழாக்கள், நடனங்கள், சமய வழிபாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவை மானிடவியல் அருங்காட்சியகங்களில் பார்வைக்கு வைக்கப்படும்.

5. கள அருங்காட்சியகம் (Site museum):

இவ்வகை அருங்காட்சியகங்கள் “அரும் பொருட்கள்” கிடைத்த இடங்களிலேயே அவற்றை பார்வையிடும் வகையில் அமைக்கப்படுகின்றன. அகழ்ந்த குழிகளைக் கூட முடிவிடாமல் அவற்றைப் பார்வையாளர்கள், பார்வையிடும் வகையில் ஒழுங்குபடுத்தி வைத்திருப்பர்.

6. திறந்தவெளி அருங்காட்சியகம் (Open Air museum):

இவ்வகை அருங்காட்சியகங்களில் மிகப்பெரிய விடயத்தை காட்டுவதற்கு மாதிரிகளை அமைத்துக் காட்டுவர். (எ-டு) பழங்குடி மக்களைப்பற்றி காட்டும் போது அவர்களின் வீட்டைப்போன்று வீடுகள், வீதிகள் அவர்கள் வணங்கும் கோயில் அமைப்புக்கள் போன்ற அவர்களது பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறைகள் காட்சிப்படுத்தப்படும்.

7. உடல்நல அருங்காட்சியகம் (Health museum):

மனிதர்கள் தமது சூழலை பாதுகாத்துக்கொள்வதால் நோய்களிலிருந்து தம்மை பாதுகாத்துக் கொள்ளும் முறையில் மருத்துவ ரீதியிலான சிகிச்சை முறைகள், ஆயுர்வேதம். சித்த வைத்தியம் போன்ற இயற்கை வைத்திய முறைகள் பற்றிய படங்கள், பொருட்கள் தொடர்பானவை காட்சிக்கு வைக்கப்படும்.

8. நாட்டுப்புற அருங்காட்சியகம் (Folklore museum):

மக்களின் கலை, பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், பாரம்பரியம், ஆகியவை பற்றிய காட்சிப்படுத்தலாக இவ்வருங்காட்சியகம் அமைகின்றது. நாகரிகம் வளர வளர இவை மறைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்றைய தலைமுறையினருக்கு மாத்திரமின்றி அடுத்து வரும் தலைமுறையினருக்கும் உதவும் வகையில் இவ்வகை அருங்காட்சியகத்தை அமைப்பர்.

9. அரண்மனை மற்றும் கோட்டை அருங்காட்சியகம் (Palace and Fort museum):

பண்டைய அரச குடும்பங்கள் பயன்படுத்திய பொருட்கள், ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள், கலைப்பொருட்கள் என்பன இதில் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. அரசர்கள், மற்றும் சந்ததியினரின் படங்கள், சிற்பங்கள் என்பனவும் இதில் காட்சிப்படுத்தப்படும்.

இவ்வாறாக இன்னும் பல வகையான அருங்காட்சியகங்கள் உண்டு. இந்த அருங்காட்சியகங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனித்துறையாக இன்று வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. மக்கள் பழம் பொருள்களின் மதிப்பையும், அப்பொருள்களின் வரலாற்றையும் உணரத்தொடங்கிவிட்டதால் அண்மைக்காலத்தில் அருங்காட்சியக இயல் ஒரு முக்கிய துறையாக வளர்ந்து வருவது கண்கூடு. அத்துடன் விழிப்புணர்ச்சியை உருவாக்கும் இடமாக அருங்காட்சியகம் திகழ்வதுடன் ஆழ்ந்த புதுக்கல்வியறிவினைப் பெறுவதற்கும் ஏற்ற இடங்களாகத் திகழ்கின்றன. எனவே மனித இனத்தின் சமயம், கலை, பண்பாட்டு பாரம்பரியத்துடன் நமது பிரதேச தனித்துவ பாரம்பரியத்தையும் இணைத்து பாதுகாக்க இன்று “அருங்காட்சியம்” ஒன்று கட்டாயத் தேவையாகின்றது.

தனித்தன்மையுடன் விளங்கும் அநேக அருங்காட்சியகங்களில் திருக்கோயிலுடன் தொடர்புடைய அரும்பொருட்கள் முக்கிய இடம் பெறுவதனால் “திருக்கோயில் அரும்பொருள் பாதுகாப்பு” பற்றி அடுத்து முக்கியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அரும்பொருள் பாதுகாப்பு

“பாதுகாப்பு” என்ற சொல் இன்று அதிக கவனம் செலுத்தப்படும் ஒன்று. அரும் பொருட்களது பாதுகாப்பு என்பது வளர்ந்து வரும் அறிவியல் சார்ந்த துறையாகும். நம்மை விட அதிக கவனம் செலுத்தியவர்கள் நமது முன்னோர்கள். கோயில்களைப் பராமரிக்கும் முறைகள், சிற்பங்களைப் பராமரிக்கும் முறைகளினூடாக அவற்றை பாதுகாத்துள்ளதால் இன்றும் அவற்றை நாம் காணமுடிகின்றது. தனித்தன்மையுடன் விளங்கும் அநேக அருங்காட்சியகங்களில்

திருக்கோயில் அரும்பொருட்களின் வகைகள்

திருக்கோயிலிலுள்ள அரும்பொருட்களை

1. கற் சிற்பங்கள்
2. சுதை உருவங்கள்
3. மரச்சிற்பங்கள்
4. உலோகச்சிற்பங்கள்

5. திரைச்சீலைகள்

6. ஓவியங்கள்

7. கோயில் ஆவணங்கள் (ஓலைச் சுவடிகள் போன்றன)

8. கல்வெட்டுக்கள்

9. இசைக்கருவிகள்

10. செப்புப்பட்டயங்கள்

எனப் பலவாறு பிரிக்கலாம். இவற்றை கரிமப் பொருட்கள், அகரிமப் பொருட்கள், உலோகங்கள், ஓவியங்கள் என நான்கு வகையாகவும் பிரிக்கலாம்.

அரும்பொருட்களை பாதிப்படையச் செய்யும் காரணிகள்:

கோயில் கட்டுமானப் பொருட்கள் மற்றும் அரும்பொருட்கள் இரண்டு வித கூறுகளினால் பாதிக்கப்படுகின்றன.

01. மனிதர்களால் ஏற்படுபவை

02. இயற்கையினால் ஏற்படுபவை

01 மனிதர்களால் ஏற்படுபவை:

1. அறிந்து செய்யும் தவறுகளால் ஏற்படும் விளைவுகள்

மனிதர்களால் அறிந்து செய்யும் தவறுகள் நிறைய உண்டு. (எ - டு) கோயிலுக்கு செல்பவர்கள் அரும்பொருட்களை கைகளால் தொடுகின்றனர். அல்லது பார்வையிடுபவர்கள் கோயிலின் ஞாபகார்த்தமாக கோயிலின் உடைத்த பகுதியையோ அல்லது உடைத்தோ ஒரு சிறிய அரும் பொருளை எடுத்துச் செல்வதுண்டு. ஒரு சிலர் தங்கள் பெயர்களை சுவர்களிலோ அல்லது அரும்பொருள்களிலோ ஊறு செய்து எழுதிவைப்பர். சிலர் மதுபானம் அருந்தி விட்டோ கொள்ளையடித்தோ சேதப்படுத்துவர் அல்லது வேற்று மதத்தினர் நுறிப்பிட்ட மதத்தை சார்ந்த கோயிலில் தீவைப்பர் அல்லது அரும்பொருட்களை பலாத்காரமாக உடைத்து நொருக்குவர்.

(எ - டு) வேலூர் மாவட்டத்தில் நவாபுகள் கட்டிய மசூதியுடன் கூடிய குளத்தின் கரையானது, சோழர்கால கோயில்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கற்பாளங்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை அதில் உள்ள கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இது போல் அயோத்தியில் பாபர் மசூதியை இடித்தது, எருசலேமில் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தை அழித்து அவ்விடத்தில் மசூதி கட்டியது.

எம்மதத்தவராயினும் ஒரு இடத்தில் உள்ள முன்பிருந்த ஆலயத்தை அழிக்கவோ அல்லது சிதைக்கவோ கூடாது. மனிதராய் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் மற்றவர் பண்பாட்டை மதிக்க வேண்டும். அவ்வாறான கலாசாரம் உருவாக வேண்டும். மத வெறி ஒரு பண்பாட்டின் கலாசாரத்தையே அழித்துவிடுகின்றது.

2. அறியாமையால் ஏற்படும் விளைவுகள்

அரும்பொருட்களின் தன்மையை அறியாமலும், அவற்றை பராமரிக்கும் முறையை அறியாமலும் இருப்பதால் “அரும்பொருட்கள்” பராமரிப்பாளர்களாலே அழியும் வாய்ப்புண்டு. எனவே இதற்கென்று பயிற்சி பெற்றவர்களே இப்பொருட்களை பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும்.

02 இயற்கையினால் ஏற்படுபவை:

கோயிலின் கட்டடம் மற்றும் கோயில் அரும்பொருட்கள் இயற்கையினால் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன.

1. பூமி அதிர்ச்சி, தீவிபத்து, வெள்ளம், சூறாவளி, சுனாமி போன்ற பெருத்த சேதங்கள்.
2. தாவரங்கள், காளான்கள் என்பன கட்டடங்களில் வளர்ந்து சேதப்படுத்துகின்றன.
3. வண்டுகள், பூச்சிகள், எலிகள், வெளவால்கள், கரப்பான்கள், பறவைகள் முதலியவற்றால் பாதிப்பு.
4. காற்று:

காற்று என்றால் அது மிகவும் பயனுள்ளது என்ற கருத்து நாம் அறிந்த ஒன்று. ஆனால் அரும்பொருட்களை பாதிக்கும் கூறுகள் அதில் உண்டு என்பது எல்லோருக்கும் தெரிவதில்லை. எனவே அவற்றை அறிந்து கொண்டால் அதற்கேற்ப பாதுகாக்கலாம்.

(எ-டு) ஓட்சிசன் (O_2)

கரியமில வாயு (CO_2)

கந்தக ஓட்சைட்டு (SO_2)

நைதரசன் ஓட்சைட்டு (NO_2) மற்றும்

ஹைட்ரஜன் சல்பைட் (H_2S) போன்ற வாயுக்கள் அரும்பொருட்களுக்கு எதிரிகளாகும்.

5. ஈரப்பதன்

6. வெளிச்சம்

7. வெப்பம்

8. உயிரினங்கள்

போன்ற இன்னோரன்னவற்றால் அரும்பொருட்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன.

பாரம்பரிய பாதுகாப்பு முறைகள்.

நமது முன்னோர்கள் பாரம்பரிய பாதுகாப்பு முறைகளை அறிந்து அரும்பொருட்களை பாதுகாத்துள்ளார்கள். தாவரங்களான வெட்டிவேர், வேப்பிலை, அதிமதுரப்பட்டை, சிட்ரோனில்லா எண்ணெய், எலுமிச்சைப்புல் எண்ணெய் போன்றவற்றை அவர்கள் அருமருந்தாக பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

செப்புத்திருமேனிகளைப் பாதுகாக்க எண்ணெய், சாம்பல், சந்தனம், மா பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எண்ணெய்க்காப்பு, மாவுக்காப்பு, சந்தனக்காப்பு, அன்னக்காப்பு கூட அன்றுபோல் இன்றும் செயற்பட்டு வருவதால் அவை பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வழிபாட்டுத் தலங்களில் உள்ள கற்சிற்பங்கள் எண்ணெய், பால், வெண்ணெய், நெய் போன்ற கொழுப்புப் பொருட்களினால் அபிகேம் செய்யப்படுவதனால் அவை பாதுகாப்பாக உள்ளன. ஆண்டாண்டுகளாக இது செய்யப்படுவதனால் சிற்பங்கள் மீது கருமையான பிண்ணாக்கு சேருகின்றன. இவ்வித கறுப்பு அழுக்குகளைப் போக்க புளியங் கொட்டையை அரைத்து நீருடன் கலந்து சிற்பத்தின் மேல் பூசி காய்ந்த பின் அகற்றி தூய்மை செய்யப்பட்டுள்ளன.

தலபுராணங்கள், கோயில்களில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை பெரும்பாலும் ஓலைச்சுவடிகளில் உள்ளன. இவற்றில் பூச்சி, பூஞ்சைக் காளான்கள் இருந்தால் மஞ்சள் பசை

பூசப்பட்டது. உலர்த்தப்பட்ட வேப்பிலை, வெட்டிவேர் கொண்டும் பாதுகாக்கப்பட்டன: சிவப்பு நிறம் பூச்சிகளுக்கு அதிர்ச்சியைத் தருவதால் ஓலைச் சுவடிகள் சிவப்பு நிறப்பட்டுத் துணியினால் முடிக்கப்பட்டன. இன்று பூச்சிகளிடமிருந்து பொருட்களைக் காக்கவும், தூங்கும் அறைகளில் பூச்சிகள் வராமல் இருக்கவும் சிவப்பு விளக்குகள் பயன்படுத்தப்படுவதாக முனைவர் வே.ஜெயராஜ் (அரசு அருங்காட்சியகம் எழும்பூர், சென்னை) அவர்கள் “அரும்பொருள்” எனும் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழகத்தில் “விஜயதசமி” அன்று ஓலைச்சுவடிகளை பாதுகாக்கும் நோக்குடன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அன்று தொட்டு இன்று வரையும் ஓலைச்சுவடிகள் வெளியே எடுக்கப்பட்டு தூய்மை செய்யப்பட்டு வழிபாட்டுடன் நிழலில் உலர்த்தி மறுபடியும் கட்டி பரணில் வைக்கப்படுகின்றன.

மரச்சிற்பங்களை பாதுகாக்க இலுப்பெண்ணெய் பூசுவர். இலுப்பெண்ணெய் பூசுவதால் மரமும் வெடிக்காது. பூச்சிகள் தொல்லையும் இருக்காது. எண்ணெயில் உருவாகும் அழுக்கினைப் போக்க தயிரினால் தேய்த்து தூய்மைப்படுத்துவர்.

சுற்றுச் சுழலில் உள்ள வெளவால் போன்ற உயிரினங்களிலிருந்து கோயில்களில் உள்ள அரும் பொருட்களைப் பாதுகாக்க கற்பூரம் போன்ற பொருட்களை எரிப்பது வழக்கமாயிருந்துள்ளன.

வெப்பத்திலிருந்து பொருட்களைப் பாதுகாக்க கோயிலைச் சுற்றி மரங்களை வளர்த்துள்ளனர்.

தரையை துப்பரவு செய்யும் போது தூசு எழுந்து கோயிலில் உள்ள பொருட்களில் படியாமல் இருக்க தரையில் தண்ணீர் தெளித்த பின்னே தரையைத் தூய்மை செய்துள்ளனர்.

நவீனகால பாதுகாப்பு முறைகள்:

அருங்காட்சியகங்களில் உள்ள பொருட்களை பாதுகாப்பது அவசியமாகும். சேதமடைந்த பொருட்களை திருத்தியமைத்தல் மிக முக்கிய சேவையாகவுள்ளது. இதனை உண்மையான நிலைக்கு கொண்டு வருவது (Restoration) என அழைப்பர். இது பொதுவாக மூன்று முறைகளில் செய்யப்படுகின்றன.

1. இயற்பியல் முறைகள் (Physical Methods)
2. வேதியியல் முறைகள் (Chemical Methods)
3. மின் வேதியியல் முறை (Electro Chemical Method)

01. இயற்பியல் முறைகள்:

சில பொருட்கள் மிகச் சிறப்பான கலை வேலைப்பாடுகளை கொண்டிருந்தாலும் எண்ணெய், தூசிகள் போன்றவைகளால் முழுமையாக மறைக்கப்பட்டு அதன் உண்மையான கலை வேலைப்பாடுகள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் சிறிய கத்தி, உளி, துளை ஊசி போன்ற கருவிகளால் அவற்றை அகற்றி கலைப் பொருட்களின் உண்மையான உருவத்தினை வெளிப்படுத்துதல் இயற்பியல் முறை ஆகும்.

02. வேதியியல் முறைகள்:

பல பொருட்கள் எண்ணெய், மை, துரு, கரை போன்றவற்றினால் மிக இலகுவில் பழுதடைகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றையும் நீக்குவதற்கென பொருத்தமான இரசாயனப் பொருட்கள் உள்ளன. அதாவது ஒவ்வொரு பொருட் சேதங்களுக்கும் ஒவ்வொரு வேதியியல் பொருட்கள் உண்டு. இதுவே வேதியியல் முறை எனப்படும்.

03. மின் வேதியியல் முறை:

உலோகங்களில் துருப்பிடிப்பதற்கு காரணமான ஓட்சிசன் வாயுவின் விளைவை ஹைட்ரஜன் எனும் மற்றொரு வாயுவின் செயலால் மாற்றுவதே மின் வேதியியல் முறை எனப்படும். இதன் மூலம் சிதைவுகள் நீக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து சேதம் வராதிருப்பதற்குச் சில இரசாயனப் பொருட்கள் அதில் மெல்லிய முறையில் பூசப்படுகின்றன.

அருங்காட்சியகங்களிலுள்ள திருக்கோயில் அரும் பொருட்பாதுகாப்பு முறைகள்.

1. கற்சிற்பங்களைப் பாதுகாத்தல்

திருக்கோயில்களில் பெருமளவில் கற்சிற்பங்கள் உண்டு. கற்சிற்பங்கள் பல காரணிகளால் சிதைவடைகின்றன. சில கோயில்களில் பராமரிப்பு இன்மையால் அழிகின்றன. இதை விட கண்ணுக்குத் தெரியாத நுண்கிருமிகள் சில கற்சிலைகளின் மீது பரவி தாக்கத்தை செலுத்துவதே மிகச்சிக்கலான விளைவை ஏற்படுத்துகின்றன. கல்லில் உள்ள கரையுந்தன்மை கொண்ட வேதி உப்புக்கள் அவற்றின் பாரிய விளைவை உண்டு பண்ணுகின்றன. இதில் இருந்து பாதுகாக்க கற்களை தெளிந்த உப்பில்லாத நீர் கொண்டு திரும்பத்திரும்ப கழுவ வேண்டும். இதனால் உப்பு வெளியேறும். பின்காகிதக் கூழ் கொண்டு உப்புகலந்த கற்களை சீராக்கலாம். இரவு முழுவதும் தண்ணீரில் ஊற வைக்கப்பட்டு இந்த ஈரமான கூழை பொருளின் மீது பூச வேண்டும். பின் அதனை உலரவைக்கும் போது காகிதக்கூழானது உப்புக்களைத் தன்னுள் ஈர்த்துக் கொள்ளும்.

திருக்கோயில் கற்சிற்பங்கள் அருங்காட்சியகங்களில் அழியக்காரணம் அவற்றில் ஈரப்பதன் அதிகரித்து இருப்பதனாலாகும். ஈரப்பதன் அதிகரிப்பதற்கு காரணம் அவை தரையில் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருப்பதனாலாகும். தரையில் உள்ள நீர் மேலுயர்ந்து கற்களில் உள்ள நுண்துளைக் குழாய்கள் மூலம் கற்களின் மேற்பாகத்திற்கு வருவதால் சிதைவடைகின்றன. எனவே இவ்வாறு காட்சிப்படுத்துதலைத் தவிர்த்தல் வேண்டும். மேலும் கற்சிற்பங்களில் எண்ணெய், மெழுகு என்பன காணப்பட்டால் அவற்றை அகற்ற தகுந்த கரைப்பான்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அசிட்டோன், எரிசாராயம் தேய்த்து பஞ்சு கொண்டு அழுக்குகளை அகற்றலாம். எண்ணெய் அழுக்குகளைப் போக்க சலவைச் சோடாக்கரைசலை பயன்படுத்தலாம். பாசி நீக்க 10% அமோனியா ஹைரொக்சைட் கரைசல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

2. உலோகங்களைப் பாதுகாத்தல்:

செப்புத்திருமேனிகள்: திருக்கோயில்களில் செப்புத்திருமேனிகளை நாம் காணலாம். இவ் செப்புத்திருமேனிகள் மதுசிஷ்டவிதான முறையில் உருவாக்கப்பட்டவை. அபிஷேகம் செய்வதால் இவை பளபளப்பாக காணப்படுகின்றன.

இச் சிற்பங்கள் பூமியில் புதைந்திருந்தால் பச்சை நிறத்துடன் காணப்படும். சில வேளைகளில் உப்புப்படிந்திருக்கலாம். இது அகற்றப்படாவிடில் துவாரம் ஏற்பட்டு சேதமாகும். இதனை “வெண்கல வியாதி” என்பர். இதனை நீக்கவே மந்திர பூர்வமாக, ஆலயங்களில் எண்ணெய்க்காப்பு செய்யப்படுகின்றது. அருங்காட்சியகங்களில் உள்ள வெண்கலச் சிற்பங்களில் உள்ள இந் நோயினை நீக்க தகுந்த பயிற்சியாளர்களை நாடி சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

செப்புப்பட்டயங்கள்: இவற்றில் உப்புக்கலந்திருந்தால் எழுத்துக்கள் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். மின் வேதியல் முறையில் தூய்மை செய்யலாம்.

தங்கம் பாதிப்படையும் போது ஹட்ரோகுளோரீக்கமிலத்தில் மூழ்க வைத்து உலர்ந்த பின் தண்ணீரில் கழுவி தூய்மைப்படுத்தலாம்.

3. மரப்பொருட்களைப்பாதுகாத்தல்.

மரச்சிற்பங்களானவை கதவுகள், மரத்தூண்கள், தோகளில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இவை தூசு, எண்ணெய் போன்றவற்றினால், இவற்றில் அழுக்குகள் கெட்டியாகி விடுகின்றன. தோச்சிற்பங்கள் பிண்ணாக்கு போன்ற கரும் பொருட்களால் மூடப்பட்டிருக்கும். இதற்கு தண்ணீர் பீச்சப்பட்டு வைக்கும் போது மேல்படிந்த அழுக்குகள் நீக்கப்பட்டுகின்றன. பின்னர் 5% சலவைச்சோடா கரைசலை சற்று சூடானநிலையில் பீச்சப்பட்டால் கட்டியான அழுக்கு மெருதுவாகும். பின் குச்சி கொண்டு தேய்த்து அழுக்குகளை நீக்கிய பின் மீண்டும் நீர் கொண்டு பீச்சி அடித்தால் அழுக்குகள் நீங்கி சிற்பங்கள் நன்கு தெளிவாகத் தெரியும். ஈரம் காய்ந்த பின் மரப்பாதுகாப்பு பொருள் பூசவேண்டும். வர்ணம் தீட்டப்பட்ட சிற்பமாக இருந்தால் வல்லுநரை நாடவேண்டும்.

திருக்கோயிற் கட்டடங்களில் மரங்கள், செடிகள் வளர்வதால் கட்டடம் சிதறுகின்றன. பெரிதாக வளர்ந்து விட்டால் அவற்றை அகற்றுவது மிகக்கடினம். மரக் கொல்லிகளை கடைகளில் பெறலாம். அதன் மூலம் செடிகள் மேலும் வளராமல் தடுக்கலாம். அல்லது தண்டுப்பகுதியில் நெற்றிக்கமில்லம் ஊற்றுவதால் அழிக்கலாம். கையால் பிடுங்குவதே சிறந்தமுறை.

மரங்கள் நுண்துளைகளுள்ள சிறு அறைகளால் ஆன அமைப்புக் கொண்டதனால் இவை நிரை ஈர்த்து மரத்தை விரிவடையச் செய்கின்றன. மரத்தை வெயிலில் அதிகம் உலர வைத்தால் அது சுருங்கும் இயல்புடையதாகும். மேலும் உலர் சூழலில் வைக்கும் போது வெளிப்புறம் உட்புறத்தைக்காட்டிலும் விரைவாகக்காய்கின்றது. இதன் மூலம் வெளிப்புறம் ஒருவித இறுக்கத்தை அடைந்து வெடிப்புகள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. எனவே இதற்குரிய தட்ப வெப்பத்தை சீராக்குதல் வேண்டும்.

வண்ணம் தீட்டப்பட்டவை வளையும் ஆபத்துக்களை எதிர் நோக்குகின்றன. இதற்கு காரணம் மரத்தின் பின் பகுதிகள் ஈரத்தினை உறிஞ்சும் தன்மை கொண்டன. முன்பகுதி வண்ணத்தால் குறைவாக ஈரத்தினை உறிஞ்சுகின்றன. இதனால் நீளந்தன்மை சரிசமமாக இருக்காது. இதனால் பின்பகுதியை மெழுகு மற்றும் பிசின் கலந்த நீர் ஏற்காத கலவையை கொண்டு பூசல் வேண்டும்.

பூஞ்சைக்காளான்கள் மரத்திற்கு மிகவும் ஆபத்தானவை. காளான்களினால் மரம் மென்மை, மிருது, எடைகுறைவு ஆகிய பண்புகளைப் பெற்றுவிடும். இக்காளான்கள் வளர்வதைத் தடுக்க திறந்த வெளியில் உலர வைத்தல் வேண்டும். அல்லது வேதியியல் பொருளினால் கழுவி காளான் வளர்வதை தடுக்கலாம்.

மரத்தாலான அரும்பொருட்கள் சில வண்டுகளினால் அழிக்கப்பட்டு உதிர்கின்றன. இவை எமது கண்களுக்கு கூடத் தெரிவதில்லை. இவற்றை இரசாயன கலவையை பயன்படுத்தி அழிக்கலாம். இம்மரங்களில் ஏற்படும் வெடிப்புக்களைப் போக்க இலுப்பை எண்ணெய் சிறந்தது. இவ்வெண்ணெய் எல்லாப் பூச்சிகளின் தாக்கங்களில் இருந்தும் பாதுகாக்கின்றது.

4. ஓவியங்களைப்பாதுகாத்தல்.

திருக்கோயில் ஓவியங்களில் கடவுள் உருவங்கள், புராணக்காட்சிகள் இடம் பெறுகின்றன. துணி ஓவியங்கள் விரிப்புக்களாகவும், தொங்கு திரைகளாகவும், தோர் அலங்கரிப்பு துணியாகவும் பயன்படுகின்றன. பூச்சிகளால் துணி மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஈரமான சூழலில் இருந்தால் காலகதியில் செம்பழுப்பு நிறமடைந்து துணி உடைகின்றது. இதனைத் தடுக்க சரியான முறையினைக் கையாள வேண்டும்.

“பாராடைகுளே பென்சின் அல்லது தைமோல்” போன்ற வேதியியல் பொருட்களை துணிகள் உள்ள பூட்டப்பட்ட அறைகளில் வைத்தால் பூச்சிகள் ஓடிவிடும்.

துணியில் உள்ள அமிலத்தன்மையை நீக்க அமோனியா வாயுவை பயன்படுத்தலாம். இம்முறையை ஆறாமாதத்திற்கு ஒருதடவை பாவீத்தால் பல்லாண்டுகள் அப்படியே இருக்கும். இவ்வித துணிகளை “உலர்சலவை” செய்வதே சிறந்தது. நவீனகாலத்தில் “குளிரவைத்தல்” முறையில் பூச்சிகள் அழிக்கப்பட்டு பொருட்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

கண்ணாடி ஓவியங்கள் ஓடிந்து போனால் அவற்றை எறியாமல் வல்லுனர்களை அணுகினால் உயிர் பெறும். (தேவையாயின் இக்கட்டுரையாளரிடமிருந்து வல்லுனர்களின் விபரங்களைப் பெறலாம்)

அருங்காட்சியகங்களில் இவற்றினை பாதுகாக்கும் போது துணிகளில் வரையப்படும் ஓவியங்களின் மேலும், கீழும் உருளைகளை ஓரங்களில் தொங்கவிடலாம். இது போல் அதன் நான்கு முலைகளிலும் உலோகப்பிடிப்பு போடலாம். இதனால் அவை மடி பட்டு அழிந்து போகும் தன்மைகளிலிருந்து பாதுகாக்கலாம். தட்ப வெப்பம், ஈரப்பதம் என்பன ஓவியங்களை அழிவடையச் செய்யும் காரணிகளாகும். மரங்களில் வண்ண ஓவியங்கள் வரையப்பட்டிருப்பின் அவை இலகுவில் அழியக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. காரணம் மரமும், வண்ணமும் ஈரமான சூழலில் ஒன்றுடன் ஒன்று ஈடு கொடுக்க முடியாதவையாகும். இதற்கு தகுந்த பாதுகாப்பை அறிந்திருக்க வேண்டும்.

மேலும் ஓவியங்கள் இருக்கும் இடங்களில் தீவிபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் விரைவில் யாவும் பற்றி எரிந்து விடும். இதனால் தீயணைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முழு அவதானத்துடன் இருக்க வேண்டும். தீயணைக்கும் கருவிகள் பற்றிய விபரங்களை தெரிந்திருக்க வேண்டும் .

தடுப்பு பாதுகாப்பு கோட்பாடுகள்

கோயில் கட்டடங்களையும் கோயில் அரும் பொருட்களையும் முன்னெச்சரிக்கையுடன் பாதுகாக்க எழுவகை தடுப்பு பாதுகாப்பு கோட்பாடுகளை நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும்

01. உங்களது பொருட்களை அறிந்து கொள்க (Know your collections)

02. பொருட்களின் எதிரிகளைத் தெரிந்து வகைப்படுத்துக (Categorise and identify the aggressors/enemies)

சிலவேளை கோயில் பக்தர்கள் அறியாமையால், அவர்களே எதிரிகளாயிருப்பர். (எ-டு) எண்ணெயை எரித்து விட்டு அவற்றைச் சுவர்களில் தேய்ப்பது போன்றவை.

03. எதிரிகளை தவிர்க்க (Avoid the enemies)

(எ-டு) வெண்கலச்சிற்பங்கள், தங்கம் போன்றவற்றை பாதுகாப்பான இடங்களில் வைத்தல்

04. எதிரிகளை தடுத்து நிறுத்துக (Block the enemies)

(எ-டு) கோயிலில் ஒழுக்குகள் இருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்தல்

05. எதிரிகளைக் குறித்து அளவிடுக (Check or Monitor the enemies)

(எ-டு) அரும்பொருட்கள் வெப்பத்தால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வெப்பமானியை உபயோகித்து சரி செய்யலாம்.

06. எதிரிகளுக்கு விரோதமாக செயற்படல் (React against the enemies)

(எ-டு) வீடியோ படம் எடுப்பதால் அரும்பொருட்கள் பாதிக்கப்படும் எனவே அவற்றைத் தடை செய்தல் அல்லது கூடுதல் கட்டணத்தை அறவிட்டுக் குறைத்தல்.

07. தகுந்த செய்தியைப் பரப்புக (Communicate)

(எ-டு) அரும்பொருட்களைப் பாதுகாப்பதற்கான கையேடுகளை வெளியிடலாம், அறிவிப்பு பலகையில் எழுதி வைக்கலாம்.

முடிவுரை

மக்களின் மரபு மற்றும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களான வழிபாட்டிடங்கள், அங்குள்ள அரும்பொருட்கள் ஆகியன காலங்காலமாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியனவாகும். மக்களின் அறியாத தன்மையினாலும், கவனக்குறைவினாலும், பொருளாசையினாலும் மற்றும் இயற்கைச் சுற்றுச் சுழல் மாறுபாட்டாலும் பண்பாட்டுப் பொருட்கள் சிதைவுறுகின்றன. எனவே காலத்தின் தேவைக்கேற்ப அருங்காட்சியகம் என்பது கட்டாயத் தேவையாகின்றது. இவை மனித நாகரிகத்தின் வரலாற்றினை வெளிக் கொணரும் சான்றுகளாதலால், இவற்றினைப் பாதுகாப்பதும், பாதுகாப்பிற்கான முறைமையை அறிந்து கொள்வதும் ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாகும்.

குறிப்பு : (தஞ்சைத்தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அனுசரணையுடன் சென்னையில் உள்ள அரசு அருங்காட்சியக இரசாயன (வேதியியல்) கூடத்தில் அரும் பொருள் பாதுகாப்புப் பற்றிய செயன்முறைப் பயிற்சி நெறியில் பெற்றுக்கொண்ட அநுபவத்தின் விளைவாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சிறு துளி அறிமுகப்பக்கிர்வே இக்கட்டுரை. அடுத்த சனாதன இதழில் இக்கட்டுரை தொடரும்.)

உசாத்துணை நூல்கள்.

1. *Agrawal op. Presentation of Art objects and Library materials.* National Trust, India 1993.
2. *Harinarayana . N, The Science of Archives Keeping.* The State Archives, Government of Andhra Pradesh, Hyderabad.
3. *Jeyaraj. V. Hand book on conservation in museums,* Government museum, Chennai - 8, 1995.
4. *Jeyaraj. V. Care of Archival Materials,* Saraswati mahal Library, Thanjavur - 2000.
5. *Rainer Berger, scientific methods in medieval Archaeology,* University of California press, London, 1970.
6. *Satyan T.S, Hampi: The fabled capital of the Vijayanagara Empire,* (Directorate of Archaeology and Museums), Govt. of Karnataka, 1995.
7. *இராக பவுன்துரை, இந்திய அருங்காட்சியகங்கள். மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2004*
8. *ஏகாம்பரநாதர்.ஏ, அரங்க பொன்னுசாமி. தொல்லியல் அகழாய்வு நெறிமுறைகள். குருமங்கலம் பதிப்பகம், 2002.*
9. *ஜெயராஜ்.வே . ஆவணங்கள் பாதுகாப்பு, அரசு அருங்காட்சியகம், சென்னை, 2002.*
10. *ஹரிநாராயணா. என், தேவராஜ்.கு, அருங்காட்சியக இயல், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், 2005.*

பின்னிணைப்பு

சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் நடைபெற்ற செயன்முறைப் பயிற்சியில் கட்டுரையாளர் ஈடுபட்ட போது எடுக்கப்பட்ட படங்களில் சில...

வேதியியல் முறையில் கற்சிற்பம் ஒன்றினைத் தூய்மைப்படுத்திய போது.

மொது நாக் நிணயக்
படம்

(படம் 1)

இந்துச் செல்வாக்கை எடுத்துக்காட்டும் சோழர்கால அரசு நாணயம் ஒன்றினை வேதியியல் முறையில் தூய்மைப்படுத்திய போது.

(படம் 2)

ஓலைச்சுவடிகளைத் தூய்மைப்படுத்திய போது.

(படம் 3)

சங்கோர்வாத்

இரா.சிசுந்தம்மீசெல்வி
ஐந்தாம் வருடம்,
இந்துநாகரிக சீர்ப்புக்கலை

நாகரீகத்தின் தொடக்க காலங்களில் மானுடச் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் சமயம் ஆற்றல் மிக்க பங்களிப்பை நிகழ்த்தியிருக்கின்றது. தென்கிழக்காசிய நாகரீக வளர்ச்சியில் இந்துமதத்தின் பங்களிப்பு குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய அளவில் அமைந்துள்ளது. தென்கிழக்காசியா என்பது ஆசியா கண்டத்தில் இந்தியாவுக்கு கிழக்கிலும், சீனாவிற்கு தெற்கிலும், ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வடக்கிலும் அமைந்த நாடுகளை குறிக்கும். ஆசியா கண்டத்தை சேர்ந்த நாடுகள், மற்றும் அதற்கு கிழக்கிலும், தென்கிழக்கிலும் அமைந்த தீவுகள் என இரண்டு மண்டலங்களில் பொதுவாக இப்பகுதி பிரிந்திருக்கின்றது. மியான்மார், லாவோஸ், தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியட்நாம், ஆகிய நாடுகள் தென்கிழக்காசிய கண்டத்தை சேர்ந்த நாடுகள் என்றும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, பிலிப்பீன்ஸ், புருளை, கிழக்குத்திமோர், ஆகியவை தென்கிழக்கு ஆசியாவில் கடல் மண்டல நாடுகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. பண்டைய இந்திய வணிகர்கள் தற்போதைய தென்கிழக்கு ஆசியப்பகுதியை சொர்ணபூமி என்று அழைத்தனர்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துசமயம் பரவுவதற்கு சோழ மன்னர்களின் அரசியல் பரவலாக்கமும் காரணமாய் அமைந்தது. பாரதத்தின் பழம்பெரும் சமயமான இந்துமதம் பாரதம் முழுவதும் வியாபித்து கடலுக்கு அப்பால் தென்கிழக்காசிய நாடுகளான ஜாவகதீபம் (ஜாவா), சுவர்ணதீபம் (சுமத்ரா), மலயதீபம் (மலாயா) எனப் பலநாடுகளிலும் பரவியது. ஆலமரமான இந்துமதத்தின் விழுதுகள் தனது பிறப்பிடமான இந்தியாவில் மட்டும் அல்லாது அதனை அண்டிய நாடுகளிலும் வேருன்றிப் பரவி வியாபித்துச் செழிப்புற்று இருந்தமைக்கு இந்தோசீனா நாடான கம்போடியா சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். கம்போடியாவிலும், ஜாவாவிலும், இந்துசமயம் உன்னத நிலையினை அடைந்திருந்தமையினை சீன யாத்திரிகர்களின் குறிப்புகள் வாயிலாகவும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

கம்போடியாவில் இந்துமதத்தின் செல்வாக்கும் செழிப்பும் மன்னர்களினதும் ஆதரவைப் பெற்று அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கையோடு கலப்புற்று உன்னத நிலையை எய்தியது. எந்தவோர் தாக்கதிற்கும் சமனும் எதிருமான மறுதாக்கம் உண்டு என்பதற்கிணங்க, இந்தியாவில் 12ம் நூற்றாண்டில் மொகம்மதியரின் படையெடுப்பால் இந்துநாகரிகம் சிதைந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில் கம்போடியாவென அழைக்கப்படும் கம்பூஜியாவில் இந்துசமயம் தனக்கென ஓர் தனியிடத்தைப் பிடித்து மகோன்னத நிலையில் இருந்தது. இந்திய ஆன்மிகச் சிறப்பை விளக்கும் இந்நகரில் கி.பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி பதினான்காம் நூற்றாண்டு வரை கெமர் என்ற அரச பரம்பரையினர் ஆட்சிப்புரிந்து வந்தார்கள். கம்போடிய நாட்டின் பொருள் வளமும் செல்வ வளமும் கெமர் மன்னர்கள் தங்கள் சாம்ராஜ்யத்தை விஸ்தரித்துத் தென்கிழக்காசியாவில் வலிமை பொருந்திய ஓர் நாடாகக் கம்போடியாவை மாற்றுவதற்குக் காரணமாயின.

அவர்கள் சைவ ஆகமங்களுக்கு இசைவாகக் கோயில்களையும் அமைத்து, இதிகாசக் கதைகளில் வரும் காட்சிகளையும் சிற்பங்களாக வடித்தனர். சிறப்பாக மேருமலையைச் சித்திரிக்கும் வகையில் கைலாயமாகக் கோயில்களை நிர்மாணித்தார்கள். சிவன் உறையும் மேருமலையை இப்பகுதியிலே கோயில்களாக உருவகித்தனர். இந்தக்கோயில்கள் “கோயில்மலைகள்” என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டன. சிலகோயில்கள் பிரமிட்டு அமைப்பிலும் உருவாகியிருந்தன. பல அடுக்குகளை கொண்ட கோபுரத்தையும் எழுப்பியிருந்தனர். இங்கேதான் உலகின் மிகப்பெரிய ஆலயம் என்றழைக்கப்படும் அங்கோர்வாத் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் அங்கோர்வாத் நகரில் அமைந்துள்ளது.

கோயில்களின் நகரம் என்றழைக்கப்படும் அங்கோர்வாத் நகரில் கெமர் ஆட்சியை ஸ்தாபித்த முதல்மன்னன் ஐயவர்மன் (820-880) ஆவான். இந்நாட்டு மன்னர்கள் பெரிய குளங்களை வெட்டுவித்து, கால்வாய்களை அமைத்து, விவசாயமும் தொழில் பெருக்கமும் உண்டாக்கி, அதிற் கிடைத்த செல்வத்தை நகர நிர்மாணப் புனருத்தாரண வேலைகளில் ஈடுபடுத்தியுள்ளார்கள். இரண்டாம் சூர்யவர்மனால் (1113-1150) அங்கோர்வாத் ஆலயம் கட்டப்பட்டது. உலகத்தில் எந்நாட்டிலும் எந்நகரிலும் இல்லாதவாறு பிரமாண்டமான கோலத்தில் காட்சியளிக்கும் இவ்வாலயம் உலக அதிசயமாகப் போற்றப்படுகின்றது. அங்கோரிலுள்ள மற்றைய ஆலயங்களினின்றும் தனித்து நின்று அழகுறக் காட்சியளிக்கின்றது. இவ்வாலயத்திலே சூரியவர்மனின் கல்லறையும் காணப்படுகின்றது.

கர்ப்பக்கிரகத்தில் இறைவன் மேற்கு நோக்கி அருள் பாலிக்கின்றார். இவ்வாலயக் கட்டிடம் அடித்தளத்திலிருந்து வெவ்வேறு உயரங்கள் கொண்ட நான்கு தளங்களில் அமையப்பெற்றுள்ளது. மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் விஷ்ணுவின் அனுக்கிரகம் கிடைப்பதற்கு நுழைவாயில் மூலம் புகுந்து நடைபாதை மண்டபங்கள் வழியாகக் கோயிலை வலம் வந்து படிகளில் ஏறி வெவ்வேறு மட்டங்களில் அமைந்த வெளிவீதி, இடைவீதி, உள்ளீதிகளைக் கடந்து இறுதியில் பகவாணை சந்திக்கலாம் என இத்தளத்தின் நீள அகலங்களை அளந்த எலனோர் மோரோன் (Elenor Moron) அம்மையார் குறிப்பிடுகிறார். இந்துசமயக் கோட்பாட்டின்படி இந்தக் கோயிலின் நான்கு தளங்களையும் நான்கு யுகங்களாகக் கருதமுடியும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் நோக்கற்பாலது.

இவ்வாலயம் பெரிய அகழிகளுக்கிடையே ஒரு தீவு போல் காட்சியளிக்கின்றது. கோயிலின் மதிற்குவரைச் சுற்றிலுமுள்ள அகழி 20.3கிலோமீற்றர் நீளமும், 2.33 கிலோமீற்றர் அகலமும் உடையது. கோயிலின் முன்பக்கத்தில் 10 மீற்றர் அகலமுடைய மேடைப்பாதை காணப்படுகின்றது. இதைத் தொடர்ந்து 1.25 மீற்றர் உயரமும், 475 மீற்றர் நீளமும் உடைய சாலை காணப்படுகின்றது. இதனுடாக திருக்கோயிலின் வாயிலை அடைய முடியும். சமீபகாலங்களில் கோயிலின் பின்புறத்திலுள்ள அகழியை மண்போட்டு தூர்த்து நடைப்பாதையாக்கியிருக்கின்றார்கள். அங்கோர்வாத்திற்கு செல்லும் சுழற்பாதைக் கட்டிடத்தின் மூன்றாவது தளத்தில் முடிவடைகின்றது. 350 மீற்றர் நீளம் கொண்ட பாலத்தின் இருமருங்கிலும் பாம்பு வடிவிலுள்ள நீர்த்தெய்வங்களான நாகர்கள் சிற்பம் காணப்படுகின்றது. இச்சிற்பத்திற்குப் பின்னணியில் மூன்று வாயில் மாடம் இருக்கின்றது. சிலுவை வடிவமுள்ள இதன் மேற்புறத்தில் உயர்ந்த கோபுரங்கள் உள்ளன. இவற்றின் ஒரு பகுதி இடிந்து காணப்படுகின்றது.

அங்கோர்வாத் ஆலயம் முழுவதும் வெண்கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தின் மத்தியில் அமைந்த மேடை 1100 மீற்றர் நீளமும், 930 மீற்றர் அகலமும் கொண்ட நீள்சதுரமாகும். இம்மேடையின் நடுவிலும் சுற்றி நான்கு மூலைகளிலும் ஐந்து கோபுரங்கள் மேலெழுந்து நிற்கின்றன. இக்கோபுரங்கள் தாமரை மொட்டு வடிவங்களில் அமைந்துள்ளன. நடுவிலுள்ள கோபுரம் தளத்திலிருந்து 90மீற்றர் வரை உயர்ந்துள்ளது. இவ்வாலயம் திராவிடக் கட்டடக்கலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதியதொரு பாணியில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கு வட்டமான மாடங்கள் காணப்படுகின்றன. அம்மாடங்களின் மீது படிப்படியாக ஒன்றைக்காட்டிலும் மற்றொன்று அதிக உயரம் உடையதாகப் பலவகைநிலையில் எழுப்பட்ட கோபுரங்களைக் காணலாம். அம்மாடங்களில் உள்ள கோபுரம் வானுயர உயர்ந்து ஒரு பெருஞ் சிகரத்தின் சிறப்புடன் பொலிகின்றது. ஒவ்வொரு மாடத்தைச் சுற்றிலும் படிமேடைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. படிமேடைகளை அடுத்துப் பெரிய தூண்கள் கோபுரங்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன. இம்மேடைகளின் பக்கச்சுவர்களின்மேல் நேர்த்தி வாய்ந்த புடைப்புச்சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

அங்கோர்வாத் கோயிலின் தனிச்சிறப்பாக ஓழுங்கான, சிறந்த திட்டமிடலும், பிரமாண்டமான தோற்றமும், பல்சுவை நல்கும் சிற்ப அலங்காரமும் அதற்கொரு தனிச்சிறப்பை அளிக்கின்றது. கோயில் சுவர்களின் நீண்ட தளவரிசைகளிலெல்லாம் பல புடைப்புச்சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சிற்பங்களில் சிறப்பு மிக்கபடைப்பாகப் புன்னகை புரியும் யோகியர் சிலை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியப் பராணக்கதைகளின் தெய்வங்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் அணிஅணயாகச் சிற்பக்கோலத்தில் இங்கே காணலாம். அம்புப்படுக்கையில் படுத்திருக்கும் பீஷ்மா, இலங்கையை எரிக்கும் அனுமன், பாற்கடலைக் கடையும் தேவாசுரர்கள் மற்றும் யமனோடு இந்துசமய தேவதைகளும், பிறகடவுள்களும் இங்கே சிற்பங்களாக வார்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவைதவிர அன்றாட வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய சிற்பங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பங்கள் மக்களுடைய குறைப்பாடுகளையும், தனிப்பண்புகளையும் இயல்பாகவும் சில வேளைகளில் நையாண்டித் திறனோடும் காட்டுகின்றன. அந்தச்சிற்பத் தொகுதியில் வணிகர்கள், கைவினைஞர்கள், கல்தச்சர், சிற்பி, மீன் விற்போர், அப்பம், சோறுவிற்போர், மதுவகை பரிமாறுவோர், சமையல்காரர் முதலியோர்களின் வடிவங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. வேறுசிற்பங்களில் பெருங்குடிமக்கள், படைவீரர், தொழிலாளர்கள் முதலியோருடைய வாழ்க்கைக் காட்சிகளையும் சிற்பி சிற்பமாக செதுக்கியுள்ளான். இயற்கைக்காட்சிகள், குறும்பு செய்யும் சிறுவர் முதலிய சிற்பங்கள் உயிர்துடிப்பானவை. இச்சிற்பங்கள் இந்தியச் சிற்பங்களுக்கு நிகரான கலைவன்புடன் காணப்படுகின்றன.

அங்கோர்வாத் நகரில் காணப்படும் மற்றுமொரு சிறப்பு வாய்ந்த ஆலயம் “பண்டேய் ஸ்ரீ” ஆகும். இதற்கு “மகளிர் சேம அரண்” எனப் பொருள் உண்டு. அங்கோர்வாத் கோயிலோடு இதனை ஒப்பிடுகையில் அங்கோர்வாத் ஆண்மையின் அழகாற்றலுடன் வீறுநிறைந்து விளங்க, பண்டேய்ஸ்ரீ பெண்மையின் மோகனப்புன்புறுவலுடைய மென்மையும் அழகும் கவர்ச்சியும் உடைய திருக்கோயிலாக விளங்குகின்றது. இக்கோயில் சிவப்பு நிற மணற்கற்களாற் கட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் அமைப்பும் சிற்பங்களும் தமிழ் நாட்டுக் கலையின் செல்வாக்கைப் பிரதிப்பலிக்கின்றன. இக்கோயில் அங்கோர்வாத் கோயிலுக்கு முற்பட்டதாகும். அங்கோர்வாத் புடைப்புச் சிற்பங்களில் காணப்பெறும் தேவ அரம்பையரின்

தடித்த உதடுடைய தோற்றங்கள் பெரிதும் கெமருடைய உடற்சூற்றமைப்பு முறையைப் புலப்படுத்துகின்றன. ஆனால் பண்டேய் றீயில் காணப்படும் ஆடல் அரம்பையரின் முகத்தோற்றமும் வடிவழகும் தமிழ்நாட்டு ஆடல் மங்கையரை நினைவு படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

இக்கோயிலின் உள்ளே நுழைவாயிலின் போதகத்தில் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் கஜலட்சுமியின் சிற்பம் அழகுநச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுமட்டுமல்லாமல் வாயிற்படிகளை ஒட்டியுள்ள கதவுகளிலும், வாசல்களிலும் அழகிய பூக்களையும் தளிர்களையும் இலைகளையும் கொண்ட கொடிகள் நோத்தியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றொரு வாயிலின் போதகத்தில் இரணியனை நரசிம்மன் வதம் செய்யும் காட்சி கவர்ச்சிமிக்க வகையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் அமைப்பின் உட்புற முக்கோணப்பகுதியில் முன்று கருவறைகள் உள்ளன. அவையாவும் சிற்பங்களால் அணி செய்யப்பட்டுள்ளன. பக்கச்சுவர்களில் இராமக்காதையின் பல்வேறு காட்சிகள் வனப்புடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கருவறையின் வெளிப்புறச்சுவர்களின் வாயிலில் அனுமான் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்டேய் றீயிலிருந்து சில கிலோமீற்றர்களுக்கு அப்பால் ஐந்து கோபுரங்களைக் கொண்ட பாழடைந்த ஒரு சிவன் கோயில் உள்ளது. அக்கோயிலின் வாயிலில் மூலஸ்தானத்தை நோக்கிப் படுத்திருக்கும் நந்தி மிகவும் வனப்புடையது. இவ்வாறு கோயில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிற்பக்கலையும் அங்கோர்வாத்தில் உன்னத நிலையை அடைந்ததிருந்தது. கெமர் அரசாட்சி முடிவிற்குப்பிறகு அங்கோர்வாத் நகரமும் மெல்ல மெல்லச் சீரகலைந்து கவனிப்பாரற்று நாளடைவில் மரங்களும், செடிகளும் சூழ்ந்து வனப்பகுதியாகவே மாறிவிட்டது. ஏறத்தாழ 400 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1860 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் கம்போடிய காட்டுப்பகுதிக்குள் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்ட பிரெஞ்சுக் குழுவினர்தான் ஆங்கோர் நகரினை கண்டுப்படித்தனர். இவர்கள் இந்தக் கண்டுப்பிடிப்பை தொடர்ந்து அடர்ந்த காடுகளைச் சீரமைத்து இக் கலைப் பொக்கிஷங்களை வெளிக்கொண்டு வந்து இருக்கின்றார்கள். அங்கோர்வாத் ஆலயம் நடுநாயகமாக ஓங்கி நிற்க சுற்றிலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கோயில்கள் இந்துப்பண்பாட்டின் வரலாற்றுப் பெருமையினைப் பறைசாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன.

விவேகானந்தரின் பொன்மொழிகள்

- ❖ உடலும் உள்ளமும் தூய்மையாக இருப்பவர்களின் பிரார்த்தனைகள் சிவபெருமானால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.
- ❖ நல்லவனாக இருப்பது நன்மை செய்வது இதுதான் இந்து மதத்தின் முழுப்பரிமாணம்.
- ❖ எல்லா உயிர்களிடமும் சமநோக்கு கொண்டிருப்பதே ஆன்மீகத்தின் அடையாளம்.
- ❖ எழுந்திருங்கள்! ஆண்மையுடன் பிறருக்குத் தொண்டு புரிவதில் ஈடுபடுங்கள்.
- ❖ ஏழைகளிடமும், பலவீனர்களிடமும், நோயாளிகளிடமும் அவனைக் காண்பவனே உண்மையில் அவனை வழிபடுகின்றான்.
- ❖ அமைதியும் தூய்மையும் கொண்ட ஆன்மீகத்தில் இரவும் பகலும் அமிழ்ந்து வாழ முயலுங்கள்.
- ❖ இதயபூர்வமாகக் காரியங்களைச் செய்பவனுக்கு இறைவன் உதவி புகிறான்.

தமிழக வரலாற்றில் கோயில்கட்டடக்கலை

ர. பீரதீப்
இரண்டாம் வருடம்
பொதுக் கற்கைநிந்தி

முகவுரை

ஆலயங்கள் இந்துக்களின் வாழ்வியலோடு நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டவை. இவை இறைவன் உறையும் கோயில்களாகும். 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்பதற்கமைய எமது வாழ்வியலில் சமூக நிறுவனமாய் கலைகலாசாரத்தை பேணும் கலைக்கூடங்களாய் கோயில்கள் மிளிருகின்றன. அவை தோன்றிய விதத்தினை தமிழக வரலாற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலகட்டங்கள் ரீதியாக அவற்றின் வளர்ச்சிப் போக்குகளை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இயற்கைநெறிக்காலம்

தமிழக வரலாற்றில் முக்கியமானதும் முதன்மையானதுமான காலம் கி.மு 200 - கி.பி 200 ஆகிய இயற்கை நெறிக் காலமாகும். இக்காலத்திலே கோயில்களைக் கோட்டங்கள் என்றே அழைத்தனர். ஆரம்ப காலங்களில் இவை மரங்களினால் அமைக்கப்பட்டதால் 'மரத்தினால் செதுக்கப்பட்ட அமைப்பில் ஆலயங்களை அமைப்பதே சிறப்பு' எனக் கலை நூல் அறிஞர்கள் கருதினார்கள்.

செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கோட்டங்கள் எழிலானவை அவற்றின் கூரையானது மரத்தினாலும், சுவர்கள் வெண் சதை கொண்டும் அழகுபடுத்தப்பட்டன. சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டங்களாய் காணப்பட்டதாக அக்கால இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம் போன்றன மூலம் அறியமுடிகின்றது.

பழைய கோயில்கள் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவை. எனினும் அவை பெரும்பாலும் செங்கல், மணல், களிமண், என்பவற்றைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டவை. தென் இந்தியாவில் திருவரங்கம், அழகர் மலை, திருவேகம்பம், திருவனந்தபுரம் போன்ற தலங்களிலுள்ள கோயில்கள் புராதனமான கட்டுமானங்களைக் கொண்டமைந்துள்ளன எனலாம். நடுகல் வழிபாடானது பண்டைய தமிழகத்தில் போரில் இறந்த வீரர்களுக்கு "வீரக்கல்லும்" கற்புடைய மகளிர்க்கு "மகா சதிக்கல்லும்"நட்டு வழிபடும் வழக்கம் காணப்பட்டது. நடுகல் வழிபாட்டின் சிறப்பை தொல்காப்பியம் இவ்வாறு கூறுகின்றது.

"காட்சிகால் கோள் நீர்படை நடுகல்
சீர்த்த மரபில் பெரும்படை வாழத்தலென்று
இரு மூன்று வகையிற் கல்லோடு புணர்ச்
சொல்லப்பட்ட ஒரு மூன்று துறைத்தே...."

நடுகல் வழிபாட்டிலே, போரில் இறந்த வீரனை வீரத்தெய்வமாகவே போற்றி அவனை வாழ்த்தியும் அவனது பெருஞ்சிறப்புக்களைக் கூறியும் அவனுக்கு கோயில் எடுப்பது பெரு வழக்காகும். இசைவல்ல பாணர்கள் வீரனுடைய புகழைப் பாடுதல் நடுகல் வழிபாட்டிலே சிறப்பான விடயமாகும். இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட தெய்வக்கோயிலே நாளடைவில் நுண்கலைகள் பொலியப் பெருங்கோயிலாய்ப் பரிணாமமுற்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் ஐவகை நிலக் கடவுள்களைப் போற்றியே மக்கள் கோயில்களை அமைத்தனர் எனினும் சிவன் திருமால் போன்றோருக்குத் தனிநிலைக் கோயில்களை அமைத்து வழிபட்டனர். இதனை

"பணியியர் அததை நின் குடையே முனிவர்
முக்கட்செல்வர் நகர்வலம் செயற்கே"

என்ற மேல்வரும் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

“முக்கட் செல்வனாகிய சிவன் கோயில் நீ நகர் வலம் வரும்போது பணிந்து அதன் முன உனது கொற்றக் குடையைத் தாழ்த்துவாயாக...” என்று புறனானூறுப் பாடல் கூறுவதைக் காணலாம். கோயில்களை அமைத்த சிறப்பிற்கு உரியவர்கள் ஸ்தபதிகள் ஆவர்.

கோயில் என்பது அக்காலத்தில் மாகா தேவன் எழுந்தருளிய அருளாலயத்துக்கும் மன்னவன் மாளிகையான அரண்மனைக்கும் வழங்கிய பொதுப் பெயராகும். மக்களையும் உயிர்களையும் காப்பதால் இறைவனுக்கு நிகராய் மன்னன் போற்றப்பட்டான்.

“முறைசெய்து காப்புறும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப்படும்”

நாள் பார்த்து நாழிகை பார்த்து கயிறிட்டு இடம் வகுத்து தெய்வம் வணங்கிய திருக்கோயில் எழுப்பிய இந்தப் பழக்கம் தமிழகத்தில் நெடும் காலமாகக் காணப்பட்டது, இன்று வரை காணப்படுவது பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

ஆதிப்பல்லவர் காலம், (கி.பி 300-600)

இக்காலப்பகுதியிற் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. எனினும் இக்காலக் கோயில்கள் அமைப்பில் சிறியதாகவும் சிறப்பானதாகவும் காணப்பட்டதாக அக்கால காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, என்பன மூலம் அறியமுடிகின்றது.

காவேரிப் பூம்பட்டினத்திற் செங்கல் கோயில் காணப்பட்டதோடு கோட்டம் என்றே அக்காலக் கோயில்களை அழைத்தனர். பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் கோயில், பலராமன் கோயில், கொற்றவை கோயில் என்பனவும் அக்காலப்பகுதியில் காணப்பட்ட கோயில்கள் ஆகும்.

பக்திநெறிக்காலம் (கி.பி 600- 850)

இக் காலகட்டத்திற் கோயில் கட்டிடக்கலையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சிறியளவாகவும் தற்காலிகமான அமைப்பைக் கொண்ட கோயில்களில் வேறுபட்ட அமைப்பைக் கொண்ட கோயில்கள் உருவான காலமாகும். பல்லவர் கால மன்னர்களிலே மகேந்திரவர்மனால் குகைக் கோயில் அமைப்பிலும் நரசிங்கவர்மனால் ரத அமைப்பிலும், ராஜசிம்மனால் கற்றளி அமைப்பிலும் ஆன கோயில் கட்டிட முறைகளை அறிமுகம் செய்தனர்

தமிழகத்தில் முதன் முதலாக கற்கோயில்களை அமைத்த பெருமை பல்லவரையே சாரும். மகேந்திரன் வல்லம், பல்லாவரம், மாமண்டூர், சீயமங்கலம், உள்ளிட்ட பல இடங்களில் குடைவரைக் கோயில்களை, அமைத்தான். இவனே திராவிடக் கட்டிடக் கலை வரலாற்றில் நிலையான பொருட்களைக் கொண்டு கோயில்கள் அமைக்கும் வழக்கத்தினை அறிமுகமாக்கியவன்.

‘மகேந்திர வர்மன் காலத்தின் மாபெரும் பணி குன்று குயின்றன்ன’ என கல் வெட்டு சிறப்பிக்கின்றது. இவன் காலக் கோயில்களில் கர்ப்பக்கிரகம், தூண் மண்டபம், தூண்கள் போன்ற கட்டிட அமைப்புகளைக் கணலாம். இவனைத்தொடர்ந்து மாமல்லன் காலத்திலே தனிப் பாறைகளைக் குடைந்து இரதங்கள் எனப்படும் தேர்க்கோயில்கள் அறிமுகமாயின. இவை எழிலானவை எனினும் இவற்றை மாமல்லபுரத்திலே அதிகமாய் காணலாம். எல்லாமாக ஒன்பது ரதக் கோயில்கள் மாமல்லபுரத்தில் உண்டு. அவற்றுள் ஐந்து பஞ்சபாண்டவர் ரதங்கள் என வெகுசன வழக்கில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மாமல்லபுரம் பஞ்ச பாண்டவர் இரதக்கோயில்களின் தூண் அமைப்பானது மிகவும் எழிலானது எனினும், தூணிலே தூண் உறுப்புக்களான ‘கலசம், தடி, கழுத்து, கும்பம், பத்மம், பலகை’ என்பன எழிலாய் பொறிக்கப்பட்டமை சிறப்பாகும்.

அடுத்து இராஜசிம்மன் பாணியிலே கோயில்களின் கருவறை மேலாக விமானங்கள் அமைக்கப்பட்டன. காஞ்சி கைலாச நாதர் கோயில், வைகுந்தப்பெருமாள் கோயில் மாமல்லபுரக் கடற்கரைக்கோயில் என்பன இக்காலத்தவையே. தூண் அமைப்பும் பரிவார தெய்வ கோயில் அமைப்பு இராஜசிம்மன் காலத்தில் அறிமுகமாகின்றது.

நந்தி வர்மன் காலத்திலே தூங்காணை மாடம் அமைக்கும் முறையானது அறிமுகமான காலமாகும். வில் வளைவு கொண்ட அமைப்பில் இவை கட்டப்பட்டன குடிமல்லம் பரமேஸ்வரர், ஓரகடகம் வாடாமல்லீசுவரன் கோயில் என்பன பிரதானமானவை. எனினும் ராஜசிம்மனின் மனைவியான ரங்கபதாகை என்பவள் ராஜசிம்மன் கட்டிய கைலாசநாதர் கோயில் முன்பாக ஓர் சிறு ஆலயத்தை கட்டியதாக கல்வெட்டுச் சான்று கூறுகின்றது.

“நிர்மாபிதம் இதம் தாம தயா சந்திர சிகாமணே
பதாகயேவ நார்ணும் ரம்யம் ரங்கபதாகய”

மேலும் பல்லவர் காலக் கட்டிடக்கலையிற் கோயில்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு நுண்கலைகளான இசை, நடனம், ஓவியம், சிற்பம், என்பனவும் பக்தி இயக்கம் சார் இலக்கியங்களும் வளர்நிலை அடைந்தன என்பதை மறுக்கமுடியாது.

சோழர் காலம் கி.பி 850-1250 காலம்

தமிழக வரலாற்றிலே பொற் காலமான சோழப்பேரரசின் காலப்பகுதியில் ஆலயங்கள் சமூக நிறுவனங்களாகவும் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு துணை புரியும் கலைக்கூடங்களாகவும் விளங்கின. கோயிற்கட்டடக்கலையிலே கோபுரம், கலசம், விமானம், என்பன பாரிய வளர்ச்சியைப் பெற்றன. தஞ்சைக் கோயில் உலகளாவிய ரீதியில் புகழ் பெற்றுதும் இக்காலத்திலேயாகும் முற்காலச்சோழர்களின் கோயில்கள் பல்லவ பாணியை சார்ந்து சிறிய அளவிலான கற்றளிகளாய் அமைந்தன விஜயாலய சோழீச்சரம் கொடும்பாளூர் மூவர்கோயில் என்பன முற்காலத்துச் சோழர்களுக்குரியன. பள்ளிப் படைக்கோயில்களையும் இக் காலத்தில் காணலாம்.

இடைக்காலச் சோழர் காலப்பகுதியில் ராஜராஜ சோழனினால் தஞ்சைப் பெருங் கோயிலும், ராஜேந்திர சோழனால் கங்கை கொண்ட சோழீச்சரமும் அமைக்கப்பட்டன இக்காலத்திலே 54க்கும் மேலான புதிய கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. அவை பொருளாதார சிறப்புக் காரணமாய் பாரிய கோயில்கள் பலவும் உருவாக்கப்பட்டன. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலானது 500 அடி நீளமும் 250 அடி அகலமும் கொண்டதாகவும் கோபுர மேடையானது 82 அடி உயரமாகவும் திகழ்கிறது. இதன் விமானம் 216 அடி உயரமுடையது. பல வகையான மண்டபங்கள், கோபுரவாயில்கள் பரிவாரதெய்வக் கோயில்கள் என்பவற்றோடு கலைகள் வளர்ச்சிபெறும் கலைக் கூடமாகவும் இவ்வாலயம் சிறப்புப்பெறுவதைக் காணலாம்

இதனை ஒத்த கங்கை கொண்ட சோழேஸ்வரம் கோயிலானது 186 அடி உயரமான விமானத்தை கொண்ட மிக எழிலான கோயிலாகும். ஆயிரங்கால்மண்டபம், திருக்காமக்கோட்டம் ஒன்பதுஅடுக்குகளையுடைய கோபுரம் என்பவை பிற்பட்டகாலங்களில் அமைக்கப்பட்டன

பிற்பட்ட சோழர்காலத்திலே பெரிய ஆலயங்கள் இல்லையென்றாலும் அவை பெரும்பாலும் பாடல் பெற்ற தலங்களாகக் காணப்பட்டன. திருக்கடவூர் அமிர்தகடேஸ்வரர், தஞ்சை சூரியனார்க் கோயில் போன்றன இக் காலத்துக்குரியன. இக்காலக் கோயில்களில் கட்டடக்கலை மரபில் கல்யாண மண்டபம், நடராஜ சந்நிதி மகரதோரணம், சும்பசஞ்சாரம் என்பன அறிமுகமாகின

இவ்வாறு கோயில்களை ஆதாரமாய்க் கொண்டு இக்காலகட்ட படிமக்கலையும் கல்விப் பாரம்பரியம் இலக்கிய சிறப்பு நுண்கலைகள் உயர்வடைந்தன. இசை, ஓதுவார், நடனம், தேவரடியார் தொண்டு போன்றவை சிறப்பானவை.

விஜய நகர காலம் (கி.பி 1365-1565)

விஜய நகரத்தாரின் செல்வாக்கு ஏற்பட்ட காலமாகும். பாண்டியரின் வருகையால் கோயில்கட்டடக்கலை வரலாற்றில் புதிய பரிணாமத்தை பெற்ற காலமாகும் இஸ்லாமியரின் படையெடுப்பு காரணமாய் பல கோயில்கள் அழிவடைந்தமை கவலைக்குரிய செயற்பாடாகும். எனினும் சில கோயில்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன.

பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு பிற்பட்ட காலங்களில் புதிய கட்டிடப்பாணியிலான கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டதோடு பல கோயில்கள் புனரமைப்பு செய்யப்பட்ட காலமாகும். ஆரம்ப காலக் கோயில்களில் புதிய கட்டிட அமைப்புகளாக கல்யாண மண்டபம், சுற்றுப் பிரகாரங்கள் என்பன சிறப்புற்றன. வானோங்கிய கோபுரங்களும், சிற்ப வேலைப்பாடுகள் கொண்ட தூண்களும் இக்காலத்தில் பிரபலமானவை. தூண்களில் யாழி, குதிரை, சிங்கவடிவங்களும் நாக தந்தம், தாமரை மொட்டு என்பனவையும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காலக் கோயில்களுள் வேலூர் ஜலகண்டேஸ்வரம், கூடல் அழகர்கோயில் என்பவை உன்னதமானவை.

நாயக்கர் காலம் கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டுக்கு பிற்பட்ட காலம்

விஜய நகர மன்னர்களைத் தொடர்ந்து புகழ்பெற்ற கோயில்களை உருவாக்கிய பெருமை நாயக்கரைச் சாரும் 15ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இவர்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியது. விஜய நகரைப் பின்பற்றியே கோயில்களை அமைந்தனர் கோயிலைச் சூழ நான்கு பக்கமும் கோபுரவாசல் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை பலதளங்களை கொண்டிருந்ததோடு உயரமாய் காணப்பட்டன. மதுரை திருவரங்கம் ராமேஸ்வரம் போன்றவை இக்காலத்தவையே

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் பொந்தாமரைக்குளம், ஆயிரம்கால் மண்டபம், நூறுகால் மண்டபம், சுற்றுப்பிரகாரம், திருநடமாளிகை என்பவை உன்னதமான கலைப்படையுக்களாகும். மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் 850அடி நீளமும் சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் 725 அடி நீளமும் உடைய மிகப்பெரிய கோயில்களாகும். திருமலை நாயக்க மகால் தூண்கள் சிறப்பானவை. அவை செங்கல்,சுண்ணாம்பு கொண்டு 40 அடி உயரம் 15 அடி சுற்றளவு கொண்டவையாய் அமைந்தன. நாயக்கர் காலத்தில் ஆதீனங்கள் ஆலயங்களுடன் இணைவான பல வகையான சேவைகள் செய்தன எனலாம்.

இக் காலத்திற் காணப்பட்ட கட்டிடக்கலை அமைப்புகளே இலங்கை உள்ளிட்ட ஏனைய நாடுகளிலும் செல்வாக்கு பெற்றது.

முடிவுரை

தமிழக வரலாற்றிலே கட்டடக்கலையின் வளர்ச்சியில் ஆரம்ப காலங்களில் தற்காலிகமாய் அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள் பின்னர் குகை, ரத வடிவமாய் கற்றளியாக, கோயில் கலை வளர்ந்து பின்னர் கோயிலோடு விமானம், கோபுரம், மண்டபம், தூண்கள் என வளர்ச்சி அடைந்து சிறப்பு பெற்றது. தமிழர்களின் கலை வரலாற்றில் தமிழக கோயில் கலையின் வளர்ச்சியும் போக்கும் உயர்வானதும் உன்னதமானதும் என்பதில் மிகையில்லை எனலாம்.

மௌரியர் காலக் கலையும்சங்கம்

தர்ஜின் குணசேகரம்

இந்துநாகரிக சீர்தழும் கந்தகை

இரண்டாம் வரூடம்

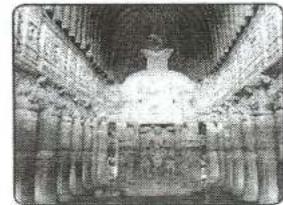
இந்திய வரலாற்றில் மிகவும் போற்றுதற்குரியனவாக வளர்ச்சி பெற்ற கலைகளினுடைய தொடக்கம், வளர்ச்சி என்பனவற்றை மௌரியர் காலத்து இந்தியாவில் காணலாம். இக்காலத்தில் கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை என்பன பெரிதும் பௌத்த மரபு சார்ந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மௌரியர் காலக்கலை வடிவங்கள் வரலாற்றுக்காலத்திற்குரிய இந்தியக் கலை மரபின் தொடக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. எனினும் இது தொடர்பாக கலை ஆய்வாளர்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அதாவது இக்காலக் கலை மரபுகள் கிரேக்கத்தில் இருந்து வந்தவை, இந்தியாவிலே தோன்றி வளர்ந்தவை என்று இருவேறுபட்ட கருத்துக்களை ஆய்வாளர்கள் முன்வைத்துள்ளனர்.

மௌரியர் காலக் கலை அம்சங்களின் வளர்ச்சியினை அசோகனுக்கு முற்பட்டவை, அசோகன் காலத்தவை என்று இரு வேறு கட்டங்களாகக் கூறுவார்கள். இவற்றுள் சந்திரகுப்தன், பிந்துசாரன் ஆகியோரின் காலத்துக் கலை வடிவங்கள் முதலாவது பிரிவினாள் அடங்கும். சந்திர குப்தனின் காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்த மெகஸ்தனிஸ் தனது “இந்திகா” எனும் நூலிற் சந்திரகுப்தனின் “அர்த்தாணி மண்டபம்” பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். மரங்கள் பலகைகள் போன்றவற்றினால் அமைக்கப்பட்டுப் பொன்னால் மூலாம் பூசப்பட்டு அழகாகக் காட்சியளிப்பதாகக் கூறுகின்றார்.

அசோகனுடைய ஆட்சிக்காலத்திலும் அவனுக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும் நிறுவப்பட்ட கலை வடிவங்கள் இரண்டாவது வகையில் அடங்குகின்றன. இவ்வாறான கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை போன்றவற்றினை மூன்று நிலைகளாக இனங்காண்கின்றனர். அவையாவன

1. குடவரைகள்
2. ஸ்தூபிகள்
3. ஒற்றைக்கால் தூண்கள் என்பனவாகும்.

இவற்றுள் குடவரைகள் அசோகனது காலத்திலும் அவனது பேரனாகிய தசரதனின் ஆட்சிக்காலத்திலும் அமைக்கப்பட்டவையாகும். ஸ்தூபிகள், தூண்கள் போன்றவை அசோகன் காலத்திற்குரியவையே ஆகும். குகைகள், விகாரைகள் போன்றவற்றினை சீதா மாருதி, பராபார், நாகார்ஜுனா போன்ற இடங்களிற் காணலாம். இக்குடவரை மண்டபங்கள் உட்புறமாக பளிங்கு போல மிகவும் அழகாக செதுக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக காயாவுக்கு அருகே அமைந்துள்ள பராபார்க் குகையிற் சிற்பிகளின் சிறந்த கைவண்ணத்தைக் காணமுடிகின்றது.

மௌரியர் காலப் பளிங்கு மண்டபம்.

அசோகனுடைய காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட மணற் கற்றாண்கள் இக்காலக் கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியின் இன்னொரு பரிமாணமாகும். இறுகிய மணற் கல்லால் அமைக்கப்பட்ட

இவை நாற்பது அடி முதல் ஐம்பது அடி வரை உயரம் கொண்டதாகத் திகழ்கின்றன. இத்தூண்கள் ஒரே கல்லிலாலானவை. ஒவ்வொரு கல்லிலும் உலோகத் தகட்டைப்போல் பளபளப்பாக இழைக்கப்பட்டுள்ளன. இத் தூண்கள் அடியில் பருமனாகவும் மேல் நோக்கி கூம்பிச் சிறிதாகவும் காணப்படுகின்றன. தூணின் உச்சியில் போதிகை, கிரீடம், மிருகத்தின் உருவம் என்பன ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அமைகின்றன. அதிகமாகச் சிங்கங்களே இடம் பெறுகின்றன. சாரணாத்திலே நான்கு சிங்கங்கள் முதுகுகள் பொருந்தும்படி தூணின் உச்சியில் உள்ளன. இச்சிங்கச் சிற்பங்களினுடைய கலை அழகினைப் பற்றி வின்சன்ட் ஸ்மித் “இச் சிற்பங்களை விடவும் மிக உயர்ந்த அல்லது சமமான கலை நுணுக்கத்துடன் கூடிய பழைய அழகிய சிற்பங்கள் எதனையும் உலகில் எந்த நாட்டிலும் காணமுடியாது” என்று குறிப்பிடுகின்றமை இங்கு நோக்கத்தக்கது. இவற்றை விட வேறு தூண்களில் வேறு மிருகங்களின் சிற்பங்கள் இடம் பெறுகின்றன. சாஞ்சித் தூண்களிலுள்ள நான்கு யானைகளும் சலம்பூற்று காணப்படுகின்ற நான்கு எருதுகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தும் வண்ணம் காட்சியளிக்கின்றன.

அசோகனுடைய தூணின் உச்சியில் முதுகுகள் பொருந்தும்படி காணப்படும் சிங்கங்கள்.

நாடு தூண்களைப் பற்றி

மௌரியர் காலத்து அரசர்களுள் அசோகர் சக்கரவர்த்தி நாடு முழுவதும் பல தூபிகளை அமைத்தான். அவனால் அமைக்கப்பட்ட தூபிகளுள் சாஞ்சியிற் காணப்படும் தூபி சிறப்புடையதாகும். புனர் நிர்மாணத்தின் பின் அது நாற்றி இருபது அடி விட்டமும் ஐம்பத்தி நான்கு அடி உயரமுடையதாகவும் காணப்படுகின்றது. நிலத்திலிருந்து நடந்து செல்வதற்கு பதினாறடி உயரமுடைய படிக்கட்டுக்கள் உள்ளன. புத்தரின் புனிதப் பொருட்களை பளிங்குப் பேழையினுள் வைத்துக் கட்டப்பட்ட இத் தூபி அரைவட்டக் குமிழ் வடிவில் காணப்படுகின்றது. இத்தூபியின் உட்புறச் சுவர்களுக்குச் சுடாத செங்கற்களும் வெளிச் சுவர்களுக்குச் சுட்ட செங்கற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் அதன் உச்சியில் குடை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது கலையம்சம் பொருந்திய ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது.

காந்தாரக் கலைப்பாணி

மௌரியர் காலத்துச் சிற்பக்கலைகளும், ஓவியக்கலைகளும் அதி சிறப்பாகக் காணப்பட்டமையும் நோக்க முடிகின்றது. இவை பெரும்பாலும் பௌத்த ஜாதகக் கதைகளை விளக்குவனவாகக் காணப்படுகின்றன. சமகால வாழ்க்கையினைப்படும் பிடித்துக்காட்டும் கோலங்களாகவும் பல சிற்பங்கள் இடம் பெறுகின்றன. இக்காலச் சிற்பக்கலை வளர்ச்சி வட மேற்கில் தோன்றி காந்தார பாணிவரை வளர்ச்சி அடைந்தது என்பர். இங்கும் புத்தரின் ஜாதகக் கதைகள், அவரது படிமங்கள் போன்றன வனப்புடையதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. புத்தர் பெருமானின் உருவங்கள் விக்கிரமமாக வடிக்கப்பட்டுச் சிற்ப வேலைப்பாட்டுடன் அமைக்கப்பட்ட தன்மையினையும் காணமுடிகின்றது.

இந்துச் சிற்பங்களும் இக்காலத்தில் காணப்பட்டுள்ளமையினை அர்த்த சாஸ்திரத்தினூடாக அறிய முடிகின்றது. அதாவது குமாரித்தேவதை, லக்ஷ்மி சிவன், குபேரன் ஆகியோருக்கு ஆலயங்கள் இருந்ததாக அர்த்த சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. இவற்றை விட

இலக்கிய ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இக்காலத்தில் இந்துக்கலைகளின் வளர்ச்சியினைப் பற்றியும் அறிய முடிகின்றது. இவ்வகையிலே

- ❖ “மிலிந்த பஞ்சு” என்னுங் கிரேக்க இலக்கியம் இந்து ஆலயம் பற்றிக்கூறுகின்றமை.
- ❖ அர்த்த சாஸ்திரம் இந்துக்கடவுளுக்குரிய ஆலயம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றமை கவனத்திற்குரியவை.

எனவே மௌரியர் காலத்திற் பௌத்த சமயக்கலை மரபுகளுடன் இந்து சமயக்கலை வடிவங்களும் வளர்ச்சி பெற்றமையைக் காணமுடிகின்றது.

மௌரியர் கால இசை நடனத்தை பிரதிபலிக்கும் சீந்யம்

இக்காலத்தில் தோன்றிய கௌடல்யரின் அர்த்த சாஸ்திரமானது நாட்டியம், நாடகம், இசை முதலான கலைகள் பற்றிக் கூறுகின்றது. மேலும் இதில் வீணை, குழல், மிருதங்கம், பாடல் பற்றிய குறிப்புகள் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றது. இதனூடாக மௌரியர் காலத்தில் இசைக் கருவிகளுடன் கூடிய இசைக்கலையின் வளர்ச்சியினைக் காண முடிகின்றது.

இவ்வகையில் மௌரியர் காலம் வட இந்தியக் கலையம்ச வளர்ச்சியிற் சிறப்பிடத்தைப் பெறுகின்றது. இக்காலத்தில் பௌத்தமும் அது சார்ந்த பண்பாட்டு மரபுகளும் மட்டுமன்றி இந்து சமயம் சார்ந்த கலைகளும் அரச ஆதரவுடன் வளர்ச்சி பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. பசாம் ஏ.எல், “வியத்தகு இந்தியா”, 1963, இலண்டன்.
2. தங்கவேலு கோ, “இந்திய வரலாறு” 1976. ஏசியன் பிளினர்ஸ், சென்னை.
3. சர்மா ஆர்.எஸ், “பண்டைக்கால இந்தியா” 2001, நியூ செஞ்சரி புக் கவுஸ்.
4. முனைவர் பாலுசாமி நா, “வாழ்வியல் களஞ்சியம்” 1991, தமிழ் பல்கலைக்கழகம்.

- ❖ சோற்றை விட்டாலும் விட்டுவிடு ஒரு தனியிடத்தே போயிருந்து உயர்ந்த சிந்தனைகள், அமைதி கொடுக்கக் கூடிய சிந்தனைகள் துணிவும் உறுதியும் தரக்கூடிய சிந்தனைகள் இவற்றால் அறிவை நிரப்பிக்கொண்டு தியானம் செய்வதை ஒரு நாளேனும் தவறவிடாதே.

- பாரதியார் -

- ❖ ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி நஞ்சு கலந்தால் பால் முழுவதும் கெட்டுவிடுவது போன்று ஒருவர் எவ்வளவு நல்ல குணமுடையவராக இருந்தபோதும் ஒரு சிறு கெட்ட குணமிருக்குமானால் மற்றெல்லா நற்குணங்களையும் அது கெடுத்துவிடும்.

- சுவாமி காசிகாதரானந்தர் -

கதகளியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

த. சூதாசிரமர்.
விபரண்க்கற்கை விநதி
இரண்டாம் வருடம்

இந்திய நடனக்கலைக்கு வரலாறு மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. இதனை மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய இடங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தொல்பொருட்கள் சான்று பகர்கின்றன. அவற்றுள் நடனப் பெண்ணின் உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. சிவபெருமான் ஆடிய ஏழுவகைத் தாண்டவங்கள் ஆடல் இலக்கணத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்து காணப்படுகின்றன. தண்டு முனிவர் சிவபெருமான் கட்டளைப்படி பரத முனிவருக்குக் கற்பித்த காரணத்தினால் இது தாண்டவம் எனப்பட்டது. இது பரதம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற நடனமானது இடத்திற்கிடம் ஆடப்பட்டு வந்தது. அது பின்னர் படிப்படியாக விதிகளினையும், அமைப்பினையும் பெற்று மேலும் சிறப்படைந்தது. அவ்வாறு விருத்தி அடைந்த நடனக் கலைகள் சாஸ்திரீய நடனங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. சாஸ்திரீய நடனங்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுவது கேரள தேசத்துக் கதகளியாகும்.

கதகளி ஒரு நாட்டிய நடனமாகத் திகழ்கின்றது. நாடகம் பற்றிப் பரத சூத்திரம் குறிப்பிடும் போது “விழ்சிரம் கை, கால், மெய்யுடன் வயமிசை நளி பாவம் நாட்டியமாமே” என்கிறது. இதுவே நாட்டியத்தின் அடிப்படையாகும். இது கேரளத்தின் சிறப்பான நடனத்திற்கும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றது. நடன-நாடகக் கலையாக அமைந்து காணப்படுகின்ற கதகளியானது வைணவ சமயத்துடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு காணப்படுகின்றது. இதனையே கே.பரதஜயர் குறிப்பிடும் போது “இது ஒரு சமயச் சடங்கு போலவே நடத்தப்படும். இதனுடன் தொடர்புள்ள அனைத்தும் சமய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்” எனக் கூறுகின்றார். கதகளியினை வெளி உலகிற்கு அறிமுகம் செய்த பெருமை இவரையே சாரும்.

கதகளி நாட்டிய நடனமானது தென்னிந்தியாவில் நிலவி வந்துள்ள பல்வேறு அரங்கக் கலைகளின் நீண்ட காலச் சேர்க்கையினதும், வளர்ச்சியினதும் உச்ச நிலையினை சுட்டி நிற்பதனைக் காணலாம். கதகளி நடனமானது பல கலைஞர்களினுடைய பங்களிப்புடன் ஆடப்படுகின்ற ஒரு கலை வடிவமாகும். இங்கு கடவுளர், ராக்ஷசர், ஆவிகள், மனிதவீரர்கள் எனப் பல்வேறு பாத்திரங்கள் காணப்படும். பாத்திரத்திற்குத் தக்கவாறு முகத்திற் பூச்சும், ஆடையலங்காரமும், தலையலங்காரமும் கொண்டு நவரசங்களூடனான நாட்டிய நாடகத்தினை சுவைபட ஒப்பேற்றிக் காட்டுவர். இதனைக் கலைஞர் கபிலா வாத்தியாயன் குறிப்பிடும்பொழுது “கதகளிக் கலைஞர்கள் பிரத்தியேகமாகப் பௌராணிகக் கற்பனை உலகிற்கு உரியவர்கள்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

Kathakali, Dance form.

கதகளியினுடைய விருத்திக்கு கூத்துக்கள், துள்ளல்கள், ஆட்டங்கள், பகவதி, காளி ஆகியோரின் வடிவங்கள் செல்வாக்கினைச் செலுத்தியுள்ளன. மிகப் பழமை வாய்ந்த காலத்திலிருந்தே இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் வேறுபட்ட பல நடன மரபுகள் ஆடப்பட்டு வந்தன. அவற்றிலிருந்து மேம்பட்ட ஒரு நடன வகையாகவும், பண்டைய நாடகமாகிய சாக்கியர் கூத்தின் இருப்பிடமாகவும் கேரளம் விளங்கியது. இக்கூத்தினைப் பற்றிய குறிப்புக்களினைப் பழந்தமிழ் இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரத்திலே காணலாம். இது சேர மன்னர்களின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த கோயில்களில் பிரபல்யம் பெற்றுக் காணப்பட்டது. எனினும் இவை சமஸ்கிருத, மலையாள நாடகங்களில் இருந்தே தோன்றின. இவற்றின் புதுமையான வடிவமாகவே

கதகளி அமைந்து காணப்படுகின்றது. அத்துடன் திரயாட்டம், காளியாட்டம், மற்றும் கேரளத்தின் சில பகுதிகளிலே ஆடப்பட்டு வருகின்ற கூடியாட்டம் என்பன கதகளியின் தோற்றத்திற்கு உயிரோட்டமுள்ள சிறப்பான முகாபிநயத்திற்குப் பெயர் போன ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

கதகளி கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டளவிலேயே மிக உயர்ந்த சாஸ்திரிய நடனங்களில் ஒன்றாக எழுந்தது. இந்நூற்றாண்டிலே கிருஷ்ணபக்தனான கள்ளிக்கோட்டை அரசனான சமோரின் எனும் மன்னனே இதனை ஆரம்பித்தான் எனும் கருத்துக் காணப்படுகின்றது. கிருஷ்ணர் மீது கொண்ட பக்தி காரணமாக 'கிருஷ்ணாட்டம்' எனும் நாடகங்களை எழுதினார். இவை உண்மையில் ஜயதேவரின் தனி உணர்வுப் பாடல்களான அஷ்டபதிகளின் மறு படைப்புகளாகக் காணப்படுகின்றன. கிருஷ்ணாட்ட நாடகம் தொடர்ந்து எட்டு நாட்கள் இடம்பெறும். ஒவ்வொரு நாளும் கிருஷ்ணரின் வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிகழ்வுகளில் ஒன்றைச் சித்திரிப்பனவாகக் காணப்படும்.

கள்ளிக்கோட்டை அரசனான சமோரின் திருவாங்கூருக்குத் தனது கலைஞர் குழுவினை அனுப்ப மறுத்தபோது, கோட்டார்க்கார அரசன் ராமனாட்டத்தினை இயற்றினான் எனவும், இதுவும் எட்டு நாடகங்களினைக் கொண்டு, இராமனின் புகழ் பேசும் நாடகமாக அமைந்து விளங்கியது. இது கதகளியின் ஒரு முன்னோடியாக சமகாலத்தின் பல நுட்பங்களைக் கொண்டதாகத் தோற்றம் பெறுவதற்கு ஒரு அடித்தளமாக விளங்கியதெனலாம். இங்கு மலையாள மொழியே பெருமளவில் பயன்படுவதனைக் காணலாம். எனினும் கிருஷ்ணனாட்டத்தில் சமஸ்கிருதமே பயன்படுத்தப்பட்டது. கோட்டாக்கார ராஜா உருவாக்கிய நாட்டிய நாடகத்தில் பாத்திரம் தமக்குரிய பகுதிகளைப் பாடாமல், பாடப்படும் பாடல்களுக்கு ஆங்கிகா அபிநயம் செய்வதையே மிகவும் விரும்பினர். அத்துடன் கதகளியின் வளர்ச்சிக்கு இரயி அம்பான் தம்பி பல பங்களிப்பினைச் செய்தார். இவர் கீசக வதம், தச்ஷயாகம், சீதாஸ்வயம்பரம் எனும் மூன்று நாடக நூல்களினை இயற்றினார். இது இவரின் பின் வந்த கலைஞர்களுக்கும் ஒரு தூண்டுதலாக அமைய, மேலும் பல கலைஞர்கள் கதகளி இலக்கியம் இயற்றினர். கதகளி 17 ஆம் நூற்றாண்டிலே தோன்றியது எனக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும்; அதன் ஆரம்பப் படிநிலைகள் கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டளவிலேயே தோன்றிவிட்டதினைக் கேரளக் கோயில்களிலும், மத்தஞ்சேரி ஆலயத்திலுமுள்ள சுவர் ஓவியங்களும் சான்று பகர்கின்றன. மத்தஞ்சேரி ஆலயத்திலுமுள்ள ஓவியங்களிலே கதகளிக்கே சிறப்பாகவுள்ள நீள்சதுர நிலைகள், தலையணிகள், சாரி ஆகியனவும் தென்படுகின்றன. இவற்றின் மூலம் இங்கு நிலவி வந்த கலைப்பாணியானது சிறப்புத் தகைமை வாய்ந்த நாட்டிய நாடகத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்ததெனலாம். அத்துடன் சாஸ்திரிய நடனங்களில் ஏனைய கலைகளைப் போன்று நிருத்தியம், அபிநயம் ஆகியவற்றினைக்கொண்டு காணப்படுகின்றது.

கதகளியினுடைய நடன நுட்பத்தினை நோக்குமிடத்தில், அது ஏனைய சாஸ்திரிய நடன முறைகளுடன் ஒப்பிடும் போது மிகவும் வேறுபட்ட தன்மையினைக் காண முடிகின்றது. இங்கு தசை நார்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியம் பெறுகின்றது. அதுவும் முகத்திலுள்ள தசை நார்களே அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நடனக்காரர் பின்பற்றும் கேத்திர கணித ரீதியிலான அசைவு சந்தூரமாக அல்லது நீள் சதுரமாக இருக்கும். அப்போது நடனக்காரரின் இரு பாதங்களும் சேரது விலகியிருக்கும். முழங்கால்கள் திரும்பியிருக்கும். குதிக்கால்கள் நிலத்தைத் தொட்டவாறு காணப்படும். ஆரம்பத்தில் கற்பனைவிலான கேத்திர கணித முறையின் எல்லையிலே அசைவின் தொடர்ச்சி கட்டுப்படுத்தப்படும். உடலின் பிரதான பகுதி தனியலகு போலவே செயற்படும். அல்லது மேல், கீழ் என இரு பகுதிகளாகப் பயன்படுத்தப்படும். பாய்ச்சல்கள், சுருள்கள் (spirals) வீச்சுக்கள், துள்ளல்கள் என்பன இதன் இயல்புகளாகும். கால் நீட்டல்கள் தெளிவாக இருக்கும். முகத்தசை ஒவ்வொன்றையும் எவ்வாறு தனித்தனியாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதும் இங்கு நடனக் கலைஞர் பயில வேண்டிய ஒரு பயிற்சியாகும். கண் புருவங்கள், கண் மணிகள், கீழ் கண்முடிகள் என்பன கதகளி போன்று வேறு எந்த சாஸ்திரிய நடனத்திலும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இங்கு முகத்தசை அசைவுகளின் மூலம் கோபம், பயம், சந்தோசம்

ஆகிய உணர்வுகளை உணர்த்துவர். அத்துடன் இங்கு அபிநயம் மூன்று கட்டங்களாகப் புலப்படுத்தப்படும். ஒவ்வொருசொல்லுக்கும் அபிநயம் காட்டுதல், முழுவரிக்கும் விளக்கமளித்தல், பாட்டுக்காரனைப் பின்பற்றி நடனக்கலைஞர் அபிநயம் செய்தல். இவ்வாறு கதகளியின் ஆட்ட நுட்பங்களைக் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். கதகளி நடனமானது முழுதும் வைணவ சமயச் சார்பான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாசக் கதைகளே இங்கு மூலமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. நாடகத்தின் நாயகனாகப் பெரும்பாலும் கிருஷ்ணனே குறிக்கப்படுகின்றான்.

எனவே கதகளி நாட்டிய நாடகமானது தென்னாசிய சாஸ்திரிய நடனங்களுள் வேறுபட்டதும், சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு கலையாகவும் காணப்படுவதுடன் தனக்கென ஒரு நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது.

உசாத்துறை நூல்கள்

01. சிவசாமி.வி,1998., தென்னாசிய சாஸ்திரிய நடனங்கள், the music academy madras .
- 02) வாழ்வியற் களஞ்சியம்,தொகுதி - 6

❖ எவரையும் குற்றம் சொல்லாதே. ஒரு பூச்சியையும் கூட குற்றம் சொல்லாதே. பக்தி வளர வேண்டுமென்று நீ இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதைப் போலவே பிறரைக் குற்றம் சொல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்றும் பிரார்த்தனை பண்ணிக் கொள்வாயாக.
- ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர்

❖ உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார் உறவு கலவாமை வேண்டும்
- வள்ளலார்

❖ உங்கள் சாத்திரங்களை கங்கையில் எறிந்துவிட்டுப் பாமர ஏழை மக்களுக்கு முதலில் உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் சம்பாதிப்பது எப்படி என்று கற்றுத் தாருங்கள். அதற்குப் பிறகு நேரம் கிடைத்தபோது சாத்திரங்களை எடுத்துவைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குப் படித்துக்காட்டலாம். அவர்களது உலக வாழ்க்கைக்கான தேவைகள் தீர்க்கப்பட்டாலொழிய நீங்கள் கூறும் ஆன்மீகக் கருத்துக்களை அவர்கள் காதுகொடுத்துக்கூட கேட்கமாட்டார்கள்.
- சுவாமி விவேகானந்தர்-

இந்துக் கணிதவாணியத் புலமை மரபில் இரண்டாம் பாஸ்கரரின் வகிப்பங்கு - ஒரு கண்டனாட்டம்

சு.முருந்தன் BA(Hons)MA

விரிவுரையாளர் - இந்துநாகரிகப்புலம்,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

உலகின் மூத்த நதிக்கரையோரத்து நாகரிகங்களில் தனது இருப்பை இன்று வரை தக்க வைத்துக் கொண்ட தொன்மைச்சிறப்பு இந்துநாகரிகத்திற்கேயுரியதாகும். நாகரிகம்/பண்பாடு, மனித சமூகத்திற்கானது. எந்தவொரு மனித சமூகத்தையும் அதன் மொழி, சமயம், கலை, வரலாறு போன்ற யாதாயினும் ஒரு அடிப்படைக்கூறின் வழியே தரிசிக்க முற்படுவதனாலேயே மாணிடப்பண்பியல் (Humanity) என்ற பொதுவகையுள் இவ்வறிவுப்புலங்கள் அனைத்தும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

இந்து என்ற சமய அடையாளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எங்கெல்லாம் இந்துக்கள் வாழ்கின்றனரோ அந்தந்தச் சமூகங்களின் பண்பாட்டு விகசிப்புக்களை அறிவார்ந்த நிலையில் ஆய்வுசெய்ய முற்படுவதே இந்துநாகரிகக் கற்கைகளின் பொதுநிலைப்பாடாகும். எனவேதான் குளிர்ந்திப்பாடலிலே தொடங்கி உலகமயமாக்கல் வரையிலும் இந்துநாகரிகத்துக்கான ஆய்வுப்புலம் நீட்சியடைந்துள்ளது. எனவே “பண்பாட்டுக் கற்கை” பற்றிய அடிப்படை விளக்கங்களை உணர்ந்துகொள்ளும்போதே இந்துநாகரிக அறிவுப்புலம் தொடர்பான யதார்த்தம் புரிந்துகொள்ளப்படும்.

கட்டுரையின் நோக்கம்

உலக அரங்கில் “அறிவியல் வளர்ந்த தொட்டில்” எனக் கிரேக்கப் பண்பாட்டினை அறிஞர்கள் வியந்து பாராட்டுவர். தர்க்கம், கணிதம், வானியல், மருத்துவம் உள்ளிட்ட இன்ன பிற அறிவியற் புலங்களின் ஆதர்சபுருஷர்களாக கிரேக்க ஞானிகள் விளங்குவதனை ஆரம்பக்கல்விப் பாடநூல்களிலிருந்து ஆய்வு நூல்கள் வரை அறிவிக்கத் தவறுவதில்லை. இவர்களுடன் உலக அறிவியல் வரலாற்றில் எண்கணிதம், அட்சரகணிதம், இரசாயனவியல் ஆகிய அறிவியற்புலங்களில் அரேபிய, பாரசீகர்களின் பங்களிப்புக்களும் விதந்து பாராட்டப்படுகின்றன.

உலக அறிவியல் வரலாற்றில் இந்துக்களின் வகிப்பங்கு பற்றிய யதார்த்தங்கள் இவ்வகையில் வெளிக்கொணரப்படாமல் இருப்பது மிகுந்த விசனத்திற்குரியதாகும். முற்கூறிய அத்தனை அறிவியற் புலங்களிலும் முன்னோடிகளாக்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க, பாரசீக அறிவியல் மரபுகளுக்கு இந்துஅறிவியற்புலம் எவ்வகையிலும் சளைத்ததில்லை. இன்னொருவகையில் கூறுவதாயின் பல அம்சங்களில் இப்புலங்களுக்கு முன்னோடியாகவும் திகழ்ந்துள்ளது. இவைபற்றி நீண்ட விவாதங்கள் உள்ளன. அவைதொடர்பாக விவாதிப்பதற்கான தளமும் இதுவல்ல. எவ்வாறாயினும் இது பற்றி ஆய்வுசெய்துள்ள மேலைத்தேச அறிஞர்களின் கூற்றுக்கள் சிலவற்றை இங்கே வகைமாதிரிக்கு எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமானதாகும்.

“In various branches of scientific literature in phonetics, grammar, mathematics, astronomy, medicine and law the Indians (Hindus) achieved notable results. In some of these subjects their attainments are indeed far in advance of what was accomplished by the Greeks.”

Prof. A. A. Macdonell

A. History of Sanskrit literature

“Diophantus the father of Greek algebra got the first algebraic knowledge from India”

Prof. Florian Cajori

20th century Historian of Mathematics

In science too, the debt of Europe to India has been considerable.... During the 8th and 9th centuries the Indians became the teachers in arithmetic and algebra of the Arabs and through them of the nations of the west. Thus, though we call the latter science by an Arabic name, it is a gift we owe to India.

Prof. A. A. Macdonell

A. History of Sanskrit literature— chapter xv, page 10

இந்தவகையில் இந்துக்கள் வளர்த்த கணிதவானியற் புலமை மரபு தொடர்பாக அறிமுகம் செய்வதே இக்கட்டுரையின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

கி.மு 1200 – கி.பி 1700 வரையிலான நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை இது கொண்டுள்ளது. கல்வகூத்திரங்கள், பக்ஷாலிமூலப்பிரதி, ஆரியப்பட்டரின் பனுவல்கள், வராஹமிஹிரரின் பனுவல்கள், பிரம்மகுப்தரின் பனுவல்கள் என நீண்டு செல்லும் பட்டியலில் இரண்டாம் பாஸ்கரரின் பனுவல்களுக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு.

பதின்ம எண்கள், பூச்சியத்தின் பிரயோகம், அட்சரகணிதம், π இன் பெறுமதி, வட்டநாற்பக்கல், இருபடி, ஒருங்கமைசமன்பாடுகள், முதல்நிலை, இரண்டாம்நிலை தீர்வுதராச சமன்பாடுகள், திரிகோணகணிதம், சூரியமையக்கொள்கை, புவியின் வடிவம், ஈர்ப்புசக்தி, கோள்களின் ஒழுக்குகள், கிரகணங்கள் தோன்றுவதுபற்றிய வானியல் உண்மைகள், நிழற்கடிகாரம், நீர்க்கடிகாரம் என அனேக விடயங்கள் இவர்களால் சித்தாந்த காலகட்டம் எனப்படுகின்ற கி.பி 4 – 12ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் நுணுகி ஆராயப்பட்டன.

இவர்களுடைய சிந்தனைகளை உள்வாங்கி குறைகளைப் புறந்தள்ளிப் புதிய ஆய்வுகளைப் புரிந்து அவற்றை அநுவதித்துக்கொண்டு இந்துக்களின் கணிதவானியற் புலமை மரபின் கொடுமுடியாகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்ட பெருமை பாஸ்கராச்சாரியார் எனப்படுகின்ற இரண்டாம் பாஸ்கரரையே சாரும். இவருடைய கணித வானியற் புலமைத்துவத்தினை அவரது பனுவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறிமுகஞ்செய்வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

இரண்டாம் பாஸ்கரர்

வரலாற்றதீழ்க்கம்

இந்துக் கணித வானியற் புலமை வரலாற்றில் பாஸ்கராச்சாரியார் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் இவர் கி.பி 1114இல் சாயத்திரி மலைத் தொடர்களால் சூழப்பட்ட விஜயடாவிடா என்ற இடத்தில் பிறந்தார். இவ்விடம் மைசூருக்கு அருகில் உள்ள பீஜர்பூர் என

அடையாளங்காணப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இவர் உண்மையில் பாட்னாவிலிருந்தே பீஜாபூரிக்கு வந்தார் என்ற கருத்தும் ஆய்வாளர்களிடையே நிலவுகிறது.

இவருடைய தந்தையார் மகேஸ்வரா என்ற அந்தணர் ஆவார். இவரும் புகழ்பெற்ற வானியலாளராக அறியப்படுகின்றார். இவர் சந்தியால கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். தனது தந்தையிடமே கணிதத்தையும் வானியலையும் ஆரம்பத்தில் கற்றதாகத் தனது சித்தாந்த சிரோமணி என்ற புகழ்பெற்ற கணித வானியற் பனுவலில் குறிப்பிடும் பாஸ்கராச்சாரியார் முப்பத்தாறு வருடங்கள் குருகுல வாசம் செய்ததாயும் அதன்போது இலக்கணம் பற்றிய எட்டுநூல்களையும் மருத்துவம் தொடர்பான ஆறுநூல்களையும் கணிதம் தொடர்பான ஐந்து புத்தகங்களையும் நான்கு வேதங்களையும், நாட்டியக்கலை பற்றி ஐந்து பனுவல்களையும் மீமாம்சையுடன் தொடர்புடைய இரண்டு நூல்களையும் கற்றுத்துறைபோனதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வராஹமிஹிரர், பிரம்மகுப்தர் முதலியோர் தலைமையேற்று அலங்கரித்த உஜ்ஜையினிக் கணித வானியற்பள்ளியின் தலைமைப்பொறுப்பை பாஸ்கராச்சாரியாரும் நெடுங்காலமாக ஏற்று வழிநடத்தியுள்ளமை அவருடைய வித்துவத்தன்மைக்குச் சாட்சிபகரவல்லதாகிறது.

பாஸ்கரரின் ஆக்கங்கள்

கணிதம், வானியல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய ஆறு பனுவல்களை பாஸ்கரர் இயற்றியதாகக் கருதுவர். அவையாவன

1. சித்தாந்த சிரோமணி (இது இருபகுதிகளை உடையது. முதற்பகுதி வானியலுக்கான கணிப்பீடுகளைக் கொண்டது இரண்டாம் பகுதி கோளவானியல் பற்றியது)
2. லீலாவதி (எண்கணிதம் பற்றியது)
3. பீஜகணித (அட்சரகணிதம் பற்றியது)
4. மிதாக்ஷர வசன பாஷியம் (இந்நூல் சித்தாந்த சிரோமணிக்கான விவரண உரையாகும்)
5. கரணகுதூகல் அல்லது பிரம்மதூல்ய (வானியல் விந்தைகள், வானியல் தொடர்பான கணிப்பீடுகள்)
6. விவரண (இது பிறிதொரு வானியலறிஞரான லாலாவின் சிஷ்யாதி வித்யாதந்திர என்ற நூலுக்கு பாஸ்கரரால் எழுதப்பட்ட உரையாகும்).

இவற்றுள் சித்தாந்த சிரோமணி, லீலாவதி, பீஜகணித ஆகிய பனுவல்கள் மிகுந்த சிறப்பிற்குரியவை. சித்தாந்த சிரோமணியின் தொகுதிகளாகவே லீலாவதி, பீஜகணிதம் ஆகியவை அமைந்திருப்பதாகச் சில ஆய்வாளர்கள் கருத்துரைப்பினும் இவை இரண்டுக்கும் தனித்தனிப் பனுவல்களாகக் கருதப்படத்தக்க காத்திரத்தன்மை உள்ளது என்பதில் எந்தவித ஐயப்பாடும் இல்லை.

சித்தாந்த சிரோமணி

இந்நூலை கி.பி 1150இல் தனது முப்பத்தாறாவது வயதில் பாஸ்கரர் எழுதியதாக அறியப்படுகிறது. இப்பனுவல் மொத்தமாக நான்கு அத்தியாயங்களில் 1450 சுலோகங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

பண்டைய இந்துவானியற் புலமைமரபைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கான கையேடாகவும் அவற்றின் தேறலாகவும் இந்நூல் திகழ்கிறது. கிரகசஞ்சாரங்களுடன் தொடர்புடைய திரிகோணகணிதக் கணிப்பீடுகள், கோள்களின் ஒழுக்குப்பாதையுடன் தொடர்புடைய விளக்கங்கள் என்பவை இந்நூலுக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றன.

அண்டவெளியில் உள்ள புவி உள்ளிட்ட கோள்கள் ஈர்ப்புச்சக்தி உடையவை இதன் காரணமாகவே அவற்றால் அந்தரத்தில் சஞ்சரிக்க முடிகின்றது என்ற கருத்தினை சித்தாந்த சிரோமணியின் புவனகோசப்பகுதியின் 6ஆம் சுலோகம் மிகத் தெளிவாக விளம்பியிருப்பதைக் காணலாம்.

आकृतिशक्तिश्च मही तथा यत्
स्वस्थं गुरु स्वामिमुखं स्वशक्त्या ।
आकृष्यते तत्पततीव भाति
समं समन्तात् न्व पतत्वियं खं ॥

மேலும் புவியினுடைய வட, தென்முனைகளில் மொதம் பகலும் மொதம் இரவும் நிலவும் என்ற பூகோளவியல் உண்மையினையும் சித்தாந்த சிரோமணி தெளிவாகக் கூறியுள்ளது.

சித்தாந்த சிரோமணியில் த்ருதி (Truti) எனும் நுண்ணிய நேரஅலகினைப் பாஸ்கரர் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். இது விநாடியை விடவும் சிறிய அலகாகும்.

1 த்ருதி = 1/33, 750 விநாடி ஆகும்.

வானவியல் தொடர்பான கணிப்பீடுகளில் இவ்வலகுப் பிரயோகம் பாஸ்கரரால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும் சித்தாந்த சிரோமணியின் கணிதாத்தியாயத்தில் பதினமடங்குகள் பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1 - ஏக, 10 - தச, 100 - சத, 1000 - சகஸ்ர

10000 - ஆயத, 100000 - லக்ஷ, 1000000 - பிரயுத

10⁷ - கோடி, 10⁸ - அர்புத, 10⁹ - அபீஜ, 10¹⁰ - கரவ, 10¹¹ - நிக்ஹரவ, 10¹² - மகாபத்ம,

10¹³ - சங்ஹ, 10¹⁴ - ஜலாதி, 10¹⁵ - அந்தய, 10¹⁶ - மத்திய, 10¹⁷ - ப்ரதாஹ என அப்பதினமடங்குகள் பெயரிடப்பட்டுள்ளன.

பாஸ்கரருக்கு முற்பட்ட இந்து வானியலாளர்கள் தமது வானியற் கணிப்பீடுகளிற்கான ஸ்தாவரப்புள்ளியாக “லங்கா” நிலையத்தைக் கருதி வந்தனர். இது உஜ்ஜையினியை

ஊடறுத்துச் செல்லும் நெட்டாங்கும் பூமத்திய ரேகையும் சந்திக்கும் புள்ளியாகும். வானியற் கணிப்பீடுகளை மேலும் துல்லியப்படுத்த உதவியாக பாஸ்கரர் லங்காவை மையப்படுத்தி மேலும் மூன்று நிலையங்களைத் துணிந்துள்ளார்.

1. லங்காவிற்கு 90° கிழக்காக உள்ள யவகோடி
2. லங்காவிற்கு 90° மேற்காக உள்ள ரோமக
3. லங்காவிலிருந்து 180° யில் உள்ள சித்தர்பூர்

லங்காவில் மதியம் ஆயின் யவகோடியில் சாயந்திரம் என்றும் ரோமகவில் சூரிய உதயம் என்றும் சித்தர்பூரில் நள்ளிரவு என்றும் வர்ணித்துள்ள பாஸ்கரரின் பூகோள அறிவு மெச்சத்தக்கதாகும்.

யவகோடி – யவ/யாவாவுடன் தொடர்புடைய கிழக்கு/தென்கிழக்கு பகுதியாயின்

ரோமகா – ரோமாபுரியாயின் (மேற்கு நெட்டாங்கில் உள்ளது)

இன்றைய பூளோகவியல் அறிவைக்கொண்டு பார்க்கும் போதும் பாஸ்கரர் குறிப்பிடும் “பொழுது” வேறுபாடுகள் பொருத்தமானவையாகவே உள்ளன.

லீலாவதி

பாஸ்கரரின் மகளின் பெயரில் அமைந்த கணிதப்பனுவலான இது 13 அத்தியாயங்களில் 261 சுலோகங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்நூல் கவித்துவம் நிறைந்த சுலோகங்களால் கணிதவியலின் அனேக பரிமாணங்களைத் தொட்டுள்ளது. லீலாவதியின் கடவுள் வாழ்த்தும் கணிதப் புதிதாகவே அமைந்துள்ளமை நோக்கற்பாலது.

अमलकमलराशेस्त्र्यपंचाशषष्टयैः
त्रिनयनहरिसूर्यायेन तुर्येण चार्या ।
गुरुपदमथ षड्भिः पूजितं शेषपद्मैः
सकलकमल संख्यां सिप्रमाख्याहि तस्य ॥

“வெள்ளைத்தாமரை மலர்க்குவியலில் $\frac{1}{3}$ பகுதி சிவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. விஷ்ணுவிற்கு $\frac{1}{5}$ பகுதியான தாமரைப்பூக்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன $\frac{1}{6}$ பகுதியான பூக்கள் சூரிய பகவானுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. மொத்தப்பூக்களின் $\frac{1}{4}$ பகுதி பார்வதிக்குச் செலுத்தப்பட்டன. குருநாதனுடைய பாதங்களிற்கு எஞ்சியுள்ள 6தாமரை மலர்கள் காணிக்கையாக்கப்படுகின்றன. எல்லாமாக எத்தனை தாமரை மலர்கள் அப்பூக்குவியலில் இருந்தன என்பதனைக் கண்டறிந்து சொல்வாயாக?”

லீலாவதியில் உள்ளடங்கியுள்ள கணிதவியற் கருத்தாக்கங்கள்

- ★ வர்க்கங்கள், வர்க்கமூலங்கள், கனம், கனமூலம்
- ★ பின்னங்கள்

- ★ நேர்விகிதசமன், எதிர்விகிதசமன்
- ★ காரணிப்படுத்தல் - மூவுறுப்பு விதி, ஐந்துறுப்புவிதி (பஞ்சரஷிகா), ஏழுறுப்புவிதி (சப்தரஷிகா), ஒன்பதுறுப்பு விதி (நவரஷிகா)
- ★ வர்த்தக நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புடைய பங்குடமை, எளியவட்டி, கூட்டுவட்டி, பண்டமாற்று நியதிகள் இவற்றுடன் தொடர்புடைய கணிதப்பிரச்சினைகள்.
- ★ நேரமும் வேலையும் - மனித நாள் முதலியவை
- ★ நேரத்துடனும் கனவளவுடனும் தொடர்புடைய பிரச்சினைகள் (தொட்டியை நீரால் நிரப்பதல்)
- ★ தெரியாக்கணியங்களைக் கணிப்பிடுதல்
- ★ “விலோம கிரியா” எனச் சுட்டப்படுகின்ற இறங்குமுறையில் கணியத்தீர்வு
- ★ முடிவுபெறாச் சமன்பாடுகள் - “குடக” என இவை பாஸ்கரரால் சுட்டப்படுகின்றன. வானவியல் சார்ந்த கணிப்பீடுகளைச் செய்வதற்கு பாஸ்கரர் குடக முறைகளைப் பயன்படுத்தினார். நவீன கணிதத்தில் டயோபைண்ட் சமன்பாடுகள் என இவை சுட்டப்படுகின்றன.
- ★ பஸ்கால் முக்கோணம் - இதனை பாஸ்கரர் லீலாவதியில் கந்தமேரு எனச்சுட்டியுள்ளார்
- ★ பூச்சியத்துடன் தொடர்புடைய எண்வகைக் கணிதவிதிகள்
- ★ கூட்டல் விருத்திகள்
- ★ திண்மக் கேத்திரகணிதம் - தானியக்குவியல்கள், வெட்டுப்பலகைகள் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய கணிதப் பிரச்சினைகள்
- ★ எளிய திரிகோண கணிதச் செயன்முறைகள்
- ★ நுண்கணிதம் (Calculus) (இது பற்றி அன்றே பாஸ்கரர் தெளிவாக அறிந்திருந்தார் என்பதற்கு லீலாவதியில் ஆதாரங்களுண்டு)

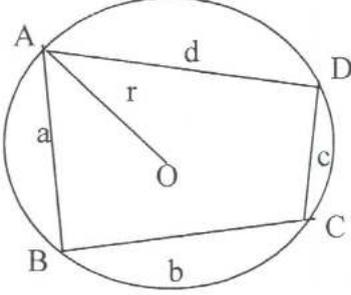
லீலாவதியின் சில சிறப்பான பரிமாணங்கள்

வட்டநாற்பக்கல்

மேலைத்தேசக் கணிதவியலாளர்களால் கி.பி 18ஆம் நூற்றாண்டுவரை அறியப்படாமலிருந்த வட்டநாற்பக்கலின் பரப்பளவு, அதன் வட்டத்தின் ஆரையைத் துணிபதற்கான வழிமுறைகள் தொடர்பாக லீலாவதியில் பாஸ்கரர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக லீலாவதியின் 191, 192ஆம் சுலோகங்களில் வட்டநாற்பக்கலின் வட்டத்தின் ஆரையினைத் துணிபதற்கான செய்முறைகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

दोष्णां कौश्ल्योर्घातयुतीनां तिसृणां वधात् ।
 एककोनितरस्यैवचतुष्कवधभाजिते ॥
 लम्बमूलेन वद्वृत्तम् विष्कम्भाद्धेन निर्मितम् ।
 सर्वं चतुर्भुजक्षेत्रं तस्मिन्नेवावतिष्ठते ॥ १०७६

இப்பகுதியில் பாஸ்கரரால் விவரிக்கப்படும் விடயங்களைப் பின்வருமாறு அமைப்புருவில் விளக்கலாம்.

உருவில் காட்டப்பட்டுள்ள வட்ட நாற்பக்கலில் a,b,c,d ஆகியவை பக்க நீளங்களாகும்

O – அதன் மையமாகும். OA = r (ஆரை) எனின்

ஆரையின் பெறுமதியினை துணிபது எப்படி என்பதனை பாஸ்கரர் தனது முற்கூறிய சுலோகங்களில் விளக்கியுள்ளார் அவற்றின் விளக்கத்தினை நவீன கணிதமுறையில் சூத்திரமாக்கினால்

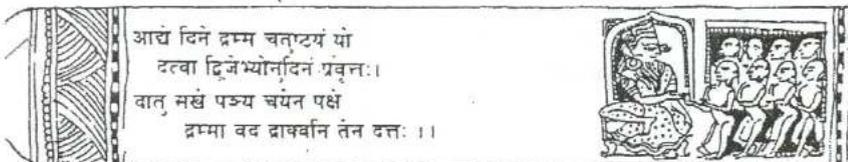
$$r = \sqrt{\frac{(ab+cd)(ac+bd)(ad+bc)}{a+b+c-d)(b+c+d-a)(c+d+a-b)(d+a+b-c)}}$$

என அமையும்.

வட்டநாற்பக்கல் தொடர்பாக நவீன கணிதவியலில் Simon A.J.Lhulier's Theorem (தேற்றம்) என அழைக்கப்படும். முறைமையுடன் நெருங்கிய தொடர்பை லீலாவதியில் அவதானிக்கமுடிகிறது.

கூட்டல் விருத்தி

ஒரு மன்னன் அடுத்துவரும் 15 நாட்களுக்குப் பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளித்தான். முதல் நாளில் 4 நாணயங்களையும் இரண்டாம் நாளில் 9 நாணயங்களையும் எனத் தனது கொடையினை 5 நாணயங்களால் அதிகப்படுத்தி வந்தான் அவ்வாறாயின் குறித்தகாலப்பகுதியில் அப்பிராமணர்களுக்கு எல்லாமாக எவ்வளவு நாணயங்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டிருக்கும்.

இப்பிரச்சினையை நவீன கூட்டல் விருத்தி வாய்ப்பாட்டினை பிரயோகித்துத் தீர்க்கும் போது
4,9,14 -----

$$\text{முதலாம் உறுப்பு (a) = 4}$$

$$\text{பொதுவித்தியாசம் (d) = 9 - 4 = 5}$$

$$\text{எண்ணிக்கை r = 15}$$

$$S_n = r/2 [2a + (r-1)d]$$

$$S_{15} = 15/2 [2 \times 4 + 14 \times 5] = 585 \text{ காசுகள் தானமாக வழங்கப்பட்டன என அமையும்.}$$

பெரிய எண்களின் வர்க்கத்தைத் துணிபதற்கான இலகுவழி

பாஸ்கரர் லீலாவதியில் பெரிய எண்களின் வர்க்கப்பெறுமதியைக் கணிப்பதற்காக இலகுவான வழியொன்றைப் பிரேரித்துள்ளார்.

297^2 இதனை பாஸ்கரர் பின்வருமாறு தீர்க்க முயல்கிறார்

$$297^2 = (297+3)(297-3) + 3^2$$

இவ்வாறு லீலாவதியில் அமைத்துக்காட்டியுள்ளார். இந்த அடிப்படையில் எந்த ஒரு முழு எண்ணையும் பயன்படுத்திப் பேரெண்களின் வர்க்கப்பெறுமதிகளை இலகுவாகக் கணிப்பிடமுடியும். லீலாவதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இச்செயன்முறையைப் பின்வருமாறு வாய்பாடாக்கலாம்.

அ+து

$$x^2 = (x+a)(x-a) + a^2$$

வர்க்கப்பெறுமதியைக் காண்பதற்கான மேற்படி எளிய அணுகுமுறையானது நவீன கணிதவியலாளர்களுக்கு அறிமுகமற்ற ஒன்று என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

x^2 என்பதனை $(a+b)$ ஆக எழுதி $a^2 + b^2 + 2ab$ எனக் கணித்து x^2 பெறுமதியை அறியும் முறையே மேலைத்தேசக் கணித அறிஞர்களால் அறியப்பட்ட முறைமையாக இருந்து வந்தது. ஆச்சரியமான விடயம் யாதெனில் லீலாவதியில் இம்முறைமையும் பின்வரும் உதாரணத்தினால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது என்பதுதான்.

$$112^2 = (100+12)^2 = 100^2 + 12^2 + 2(100)(12)$$

பூச்சியந் தொடர்பான கணிதச் செயன்முறைகள்

கூட்டல் முதலிய கணிதச் செயன்முறைகளில் பூச்சியம் சம்பந்தமுறும் போது நிகழக்கூடியவை தொடர்பாக கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டு இந்துக்கணித அறிஞரான பிரம்மகுப்தரால் அனேக கணிதவியல் உண்மைகள் கண்டறிந்து பிரேரிக்கப்பட்டன. எவ்வாறாயினும் பூச்சியத்தினால் ஒரு பெறுமானத்தினை வகுத்தல் தொடர்பான செய்முறைகளில் பிரம்மகுப்தர் விட்ட சில தவறுகளை பாஸ்கராச்சாரியார் தனது லீலாவதியில் செம்மைப்படுத்தியுள்ளார்.

எடுத்துக்காட்டாகக் குறித்த பெறுமானத்தினைப் பூச்சியத்தினால் வகுக்கும் போது விடை முடிவிலிப் பெறுமானத்தைத்தரும் என்று பாஸ்கர் குறிப்பிட்டுள்ளமை இன்றைய கணிதவியல் அறிஞர்களையே பிரமிக்க வைக்கும் உண்மையாகும். ஈறிலி/முடிவிலியை “கஹாராஹு” என்ற சொல்லால் பாஸ்கர் சுட்டியுள்ளார்.

“khabhajito rasih khaharah syat” (Lilavathi verse 45)

சக்கரவாள முறை

இரண்டாம் நிலை முடிவுபெறாச் சமன்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறையே லீலாவதியில் சக்கரவாள முறை எனப்பட்டது.

மேலைத்தேசத்தவரால் Pell's Equation (பெல்லின் சமன்பாடு) எனச் சுட்டப்பட்ட இது கி.பி 1657 இல் William Brouncker என்பவரால் கண்டறியப்பட்டது.

$$ax^2 + bx + c = y$$

இத்தகைய கணிதச்சிக்கல்களை இந்துக்கணிதவியல் மரபில் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டளவில் பிரம்மகுப்தர் ஆராயமுற்பட்டுள்ளபோதும் பாஸ்கர் தனது சக்கரவாளமுறை மூலம் தீர்வுகண்டுள்ளமை சிறப்பிற்குரியது.

π இன் பெறுமதி

முதலாம் ஆர்யப்பட்டர் காலத்தில் இருந்து π இன் பெறுமதி பற்றி அறிந்துவந்துள்ள இந்து கணிதவியல் மரபில் பாஸ்கர் அப்பெறுமதியினை நான்காம் தசமதானம் வரை கணித்து உரைத்துள்ளார்.

$$= 3.1416$$

பீஜ கணிதம்

லீலாவதியினைப் போலவே பீஜகணிதமும் பாஸ்கரின் முக்கிய பனுவலாகும். இதனைச் சித்தாந்த சிரோமணியின் ஒரு பகுதியாகவும் கருதுவர். பீஜகணிதம் 313 கலோகங்களைப் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களில் கொண்டுள்ளது.

- ★ நேர்மறை எண்களும் அவற்றின் பிரயோகங்களும்
- ★ குடகங்கள்
- ★ தீர்வுதரா இருபடிச்சமன்பாடுகள்
- ★ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தெரியாக்கணியங்கள் சம்மந்தமுறும் கணிதச்சிக்கல்கள்
- ★ பூச்சியம் தொடர்பான விதிமுறைகள்

என்பவை பற்றி பீஜகணிதத்தில் விரிவான விளக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தீர்வுகளைத்தரும் கணிதப்பிரச்சினைகளை பீஜகணிதத்தில் பாஸ்கர் முன்வைத்துள்ளார். இதற்கான தீர்வும் அவரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டு வருமாறு

“ஒரு காட்டில் குறித்த தொகைக்குரங்குகள் உள்ளன. அத்தொகையின் 1/8 இன் வர்க்கத்திற்குச் சமமான குரங்குகள் சேஷ்டைகள் புரிந்து சத்தமிட்டன. இவற்றின் நடவடிக்கைகளால் அக்குரங்குகள் கூட்டத்தில் மீதமுள்ள 12 குரங்குகள் மிகுந்த எரிச்சலுக்கும் மன உளைச்சலுக்கும் உள்ளாகின. அவ்வாறாயின் அக்காட்டில் உள்ள மொத்தக் குரங்குகள் எத்தனை? விடை 16 அல்லது 48

$$x - (x/8)^2 = 12$$

$$x - x^2/64 = 12$$

$$64x - x^2 = 768$$

$$x^2 - 64x + 768 = 0$$

$$x^2 - 16x - 48x + 768 = 0$$

$$x(x-16) - 48(x-16) = 0$$

$$(x-16)(x-48) = 0$$

$$x-16=0 \text{ அல்லது } x-48=0$$

$$\therefore x=16 \text{ அல்லது } x=48$$

இவ்வாறு மூன்றுபுக்கோவையால் தீர்க்கப்படவேண்டிய கணிதப்பிரச்சினைக்கான தீர்வினை பீஜகணிதம் கொண்டிருந்தமை பாஸ்கரரின் கணிதப் புலமைக்கான நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

பாஸ்கரர் தனது கணக்குகளைச் செய்யுட்களில் சித்திரிக்கும்போது இந்துப்பண்பாட்டு மரபின் தொன்மங்களையும், வழக்காறுகளையும் கணிதப்பிரச்சினைகளுடன் இலாவகமாக இழைத்துள்ள பாங்கு வியக்கத்தக்கதாகும்.

“கோபக்கனல் சுட்டெரிக்க குருவேத்திரத்தில் கர்ணனுடன் போராட ஆயுத்தமான அருச்சுனன் தன்னிடம் உள்ள அம்புகளின் அரைவாசி அம்புகளால் கர்ணனுடைய அம்புகளை எல்லாம் ஒடித்தான் மொத்த அம்புகளின் வர்க்கமூலத்தின் 4 மடங்கு பாணங்களால் அவனுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான்.....”

இவ்வாறு தொடரும் கணிதப் புதிரில் மகாபாரதச் சம்பவம் இழையோடுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

“சம்புநாதரின் பத்துத் திருக்கரங்களிலே பத்துப் படைக்கலங்கள் உள்ளன. அவையாவன பாசக்கயிறு, அங்குசம், சர்ப்பம், டமருகம், கபாலம், திரிகூலம், கட்வாங்கம், வாள், அம்பு, வில்லு ஆகியவனவாகும். இவற்றை இயன்றவரை சம்புநாதருடைய பத்துக் கரங்களிலும் மாறிமாறிப் பொருத்தினால் அவருடைய எத்தனை விதமான திருக்கோலப்படிமங்களை அமைக்கமுடியும்”

இக்கணிதப் புதிரில் சிவன் பற்றிய தெய்வஇயல் அம்சங்கள் இழையோடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

நிறைவுரைக்குப்பதிலாக

“Pythagoras theorem, pell’s Equation, Rolle’s theorem, Diophantine equation, Euclid’s algorithm for calculating G.C.D.... Student of modern mathematics will find these and many such familiar concepts in Lilavathi. Mathematicians around the world have been fascinated by the works of Bhaskaracharya and other great Hindu mathematicians”

Prof. Furio Honsell, Professor Of computer sciences,

University of Udine, Italy.

உ சாஸ்திரியவை:

1. Datta,B.B.,&Singh,A.N.,1981,
History of Hindu Mathematics,Part ii,
Asia publishing House,Bombay.
2. Patawardan,K.S.,1972
Lilavati of Bhaskaracharya-A Treatise of Mathematics of Vedic tradition,
Motilal Banasidas publishers, Delhi.
3. Colebrooke,H.T.,1817,
**Algebra with Arithmetic and Mensuration from Sanskrit of Brhamagupta and
Bhaskara**,
London.
4. Bose,D.M.,(Ed),1971,
A Concise History of Science in India,
I.N.S.A, New Delhi.
5. Macdonell,A.A.,
A History of Sanskrit literature,
6. Ray,P., Sen,S.N., 1986,
The cultural Heritage of India, Science and Technology Vol. IV,
Ramakrishna mission, Institute of Culture, Calcutta..
7. Helaine,S.,Narashima,R.,(ed),2007,
Encyclopedia of Classical Indian Science,
University press, Hyderabad, India.
8. Bhattacharya,S.N.,1995
Indian Physics,
Sukram publishers,New Delhi.

இராமலிங்க அடிகளார்

மூன்று நிலைகளில் அருள்

இறைவனது அருளைச் சிறிதளவு மட்டுமே பெற்றால் இம்மையில் நாம் இன்பவாழ்வு பெறுவோம்.
சிறிதே அதிகமாகப் பெற்றால் மறுமையில் இன்பம் பெறுவோம். மனதிடத்துடன் இறைவனைப்
பூரணமாகப் பெற்றால் பேரின்ப வாழ்வே பெறலாம்.

காந்தி

முறை சரியாக இருந்தால் முடிவு சரியாகத்தான் இருக்கும்.

சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிப் போக்கில்

மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் வகிப்பங்கு

ந.சு.பராஜ்

உதவி விநியோகியாளர்

இந்துநாகரிகக் கற்கைகள் புலம்

“சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்குக”

அறிமுகம்:

பாரதத்தின் தென்பாண்டி நாட்டிலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் விக்கிரம சிங்க புரத்திலே தாய அறிவும், தவ ஒழுக்கமும் நிறைந்த ஒரு மாமனிதர் இற்றைக்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவதரித்தார். முக்காளலிங்கர் என இயற்பெயர் கொண்ட இவர் சைவசித்தாந்தத்திற்கு ஆற்றிய பணிகளால் “மாதவச்சிவஞான யோகிகள்” என போற்றப்படுகின்றார். இலக்கணம், இலக்கியம், தர்க்கம், மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய துறைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட இவர் தனது அதிமேதாவித்தனத்தை சைவசித்தாந்த பணிகளில் செலவிட்டார். இவரது சைவசித்தாந்த பணிகளை இன்றைய சமூகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுவதே இக் கட்டுரையாளரின் நோக்கமாகும்.

யோகிகளின் ஆரம்ப குரு:

ஆரம்ப காலத்தில் வடமொழி, தென்மொழிச் சைவசித்தாந்த நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தார். அவருடைய மெய்யறிவு நிலையைக் கண்ட அவரது குரு வேலப்பதேசிகர் என்பாரே “சிவஞானம்” எனும் நாமத்தை குட்டியருளினார். அது மாத்திரமின்றி வேலப்ப தேசிகரின் ஆணையின்படியே சைவசித்தாந்தத்திற்கு யோகிகள் செய்த முதற்பணி நடைந்தேறியது. வேலப்பதேசிகரும், சிவஞான யோகிகளும் ஒருமுறை பாண்டிநாட்டிலுள்ள இராசவல்லிபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் அகிலாண்டேஸ்வரியை வணங்கி நின்ற போது வேலப்ப தேசிகர் சிவஞான முனிவரிடம் தேவிமீது சைவசித்தாந்த கருத்துக்களடங்கிய பதிகமொன்றைப் பாடும்படி கூற அவரும் அவ்வாறே பாடினார்.

கண்டன நூல்கள்:

சிவஞான யோகிகளும் சைவசித்தாந்தம் தொடர்பாக பல சிறப்பு மிக்க நூல்களை எழுதியுள்ளார். திருவாவடுதறைத் தம்பிரான் ஒருவர் இயற்றிய மரபட்டவணை என்ற சைவசித்தாந்த நூலிற் கண்ட கருத்துக்களை மறுத்து தர்மபூத ஞான ஆதினத்தை சேர்ந்த தம்பிரான் ஒருவர் சித்தாந்த மரபு கண்டனம் என்ற பெயரால் எழுதிய மறுப்பு நூலுக்கு, சிவஞான யோகிகள் அம்மறுப்பு நூலிற் கண்ட கருத்துக்களை மறுத்து மரபட்டவணை நூலின் உண்மைகளை ஆதரித்து விளக்கி “சித்தாந்த மரபு கண்டனக் கண்டனம்” எனும் நூலை இயற்றியருளினார்.

சிவஞான யோகிகள் எழுதிய சிவஞான சித்தியார் உரை மிகச்சிறப்பு வாய்ந்ததொன்றாகும். இவ்வுரைக்கு இக்காலங்களில் பல மறுப்புக்கள் ஏற்பட்டன. திருவண்ணாமலை ஆதினக்காரர் ஒருவர் தம்மடத்து ஆசிரியராகிய ஞானப்பிரகாசர் என்பார் எழுதிய சிவஞான சித்தியார் உரை, சிவஞான யோகிகள் எழுதிய உரையை விட சிறந்தது என நிரூபிக்க தனது சீடர் ஒருவரை அனுப்பி, சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்தில்

“என்னையிப்பவத்தில் சேராவகை எடுத்து” எனுஞ் சொல்லுக்கு பொருள் என்ன? என்று வினவுமாறு செய்தார்.

சிவஞான யோகிகள் திருவண்ணாமலை ஆதினப் பண்டார சந்நிதியின் உள்நோக்கத்தை உணர்ந்து “எடுத்து என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிவசமவாத உரை மறுப்பு” எனும் நூலை இயற்றினார். இதற்கு அச்சீடர் ஒரு மறுப்புரையை எழுதி வெளிப்படுத்த முனிவர் அம்மறுப்புரையை அறிந்து அதனை மறுத்து, “எடுத்து எனுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வைரக்குப்பாயம்” என்ற நூலை எழுதியது மாத்திரமின்றி சிவஞான சித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாச முனிவர் எழுதிய உரை முழுவதுமே போலியுரையென விளக்கி, “சிவசமவாத உரை மறுப்பு” என்ற கண்டன நூலையும் எழுதி வெளிப்படுத்தினார்.

இவர் எழுதிய சித்தாந்த மரபு கண்டன, கண்டனம் எனும் நூல் சிறந்த சித்தாந்த நூலாகும். “உடல், பொருள், ஆவி மூன்றும் ஞான தீக்கையின் முதல்வனுக்கெனப் பூ நிராடுந் தானஞ் செய்தளிக்குமிடத்து, பொருள் என்றது உடம்ப போல உடைதாய் தன்னால் நுகரக்கிடந்த உடல் வினையேயன்றி முன்பே தன்னால் துறக்கப்பட்டொழிந்த புறப்பொருள் அன்று” என சித்தாந்தக் கொள்கையின் ஆன்மா பற்றிய அடிப்படைக் கருத்தை அந்நூலில் ஆசிரியர் விளக்குகின்றார்.

உரை நூல்கள்:

மெய்கண்டதேவர் செய்த சிவஞானபோத முதலுலுக்கு ஒரு சிற்றூரையும், அருணந்தி சிவாசாரியார் எழுதிய சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் என்ற வழிநூலுக்கு பொழிப்புரையும் செய்தருளினார். இதன்பின் ஞானாசிரியர் வேலப்ப தேசிகரின் ஆசியுடன் பல தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்தார். அக்காலங்களில் கொற்றவன்குடிக்கு யாத்திரை செய்து அங்கு விக்கிரக வடிவில் உள்ள உமாபதிசிவாச்சாரியாரையும், அருணந்தி சிவாச்சாரியாரையும் வணங்கிக் கொண்டு, திருக்காளாஞ்சேரி சென்று அங்கு திருவடிவம் பூண்டுள்ள மறைஞான சம்பந்தரை வணங்கிய பின் தில்லைக்கு திரும்பினார்.

மொழி பெயர்ப்பு:

மாதவச்சிவஞான யோகிகள் சைவசித்தாந்த ஆசிரியராகிய சர்வாதம் சம்பு சிவாசாரியார் வடமொழியில் எழுதிய சித்தாந்த பிரகாசிகை என்ற நூலையும், அரதத்த சிவாசாரியார் எழுதிய வைசமயம் சார்பான “சுலோக பஞ்சகம்” எனும் நூலையும், வடமொழியிலுள்ள தர்க்க சங்கிரக அன்னம் பட்டியங்களையும் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார். மேலும் அப்பய்ய தீட்சிதர் எழுதிய சிவதத்துவ விளக்கம் எனும் வடமொழி நூலை தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டமையும் யோகிகளது மிகச்சிறந்த பணிகளாகவுள்ளன.

மாதவச்சிவஞான யோகிகள் தமிழ் கற்போர் அளவை முறையாற் நன்கு சிந்திக்கவும், பேசவும், எழுதவும் உபகாரமாக தர்க்க சங்கிரகம் எனும் வைசேடிக நூலை (அதற்கு அன்னம் பட்டர் செய்த உரையுடன்) செந்தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். சித்தாந்த சைவக் கொள்கைகளை உணர முற்படுபவர்களுக்கு சித்தாந்த பிரகாசிகை எனும் நூலை மொழி பெயர்த்தருளினார்.

சிவஞான மாபாடியம்:

சிவஞான யோகிகள், சிவஞான போதத்திற்கு எழுதிய “சிவஞான மாபாடியம்” எனும் விரிவுரை தத்துவ உலகில் புகழ் பெற்ற ஒன்றாகும். சிவஞான போதத்திற்கு விரிவுரை எழுத வேண்டுமென்று நெடுநாளாக எண்ணியருந்த அடிகள் அவ்வெண்ணம் நிறைவேறும் பொருட்டு சிவாகமங்களை ஓதியறிய வேண்டும் எனும் தமது கருத்தை சின்னையா முதலியார் என்பவரிடம் கூறினார். சின்னையா முதலியாரும் சிவாகமங்களை நன்கு ஓதிய சைவ அந்தணர்களை சில ஊர்களிலிருந்து வரவழைத்து அவர்களை யோகிகளோடு ஒதும்படிச் செய்தார். யோகிகளும் சிவாகமங்களை அவர்களோடு ஒதி நன்கு கற்று ஆகம நூற்பொருளை திறம்படக் கற்றறிந்தார்.

சிலகாலம் சென்ற பின் சின்னையா முதலியாரிடம் விடை பெற்று காஞ்சி நகரை அடைந்தார். சிவஞான யோகிகளின் நெடுங்கால எண்ணம் அங்கு வைத்தே நிறைவேறியது. அதாவது சிவஞான மாபாடியம் எனும் விளக்கவுரையை அங்கு வைத்தே எழுதி முடித்தார். இந்நூலானது இதுவரை தமிழ் மொழியிலும், வடமொழியிலும் எழுதப்பட்டுள்ள மாபாடியங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததோர் நூலாகும். இதன் காரணமாகவே அடிகளார் “மாபாடிய சிவஞான யோகிகள்” என அழைக்கப்படலாயினார். பின்னர் இம்மாபாடியத்தை எடுத்துக் கொண்டு சிவஞான யோகிகள் திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். அங்கு சுசீந்திர மடத்து ஞானாசிரியரின் திருவடிகளில் தாமியற்றிய மாபாடியத்தை வைத்தார். ஞானாசிரியர் மிக மகிழ்ந்து முனிவர் அவர்களை வாழ்த்தி அருளினார்.

சிவஞான மாபாடியம் நால்க்கான பாராட்டுரை:

அங்கு ஞானாசிரியர்கள் பலர் ஒரு பேரவையைக் கூட்டி சிவஞான மாபாடியத்தை சிறப்பித்தனர். அப்பேரவையில் தன்னுடைய யோகிகள் முழுவதுமாக வாசிக்க அதனைக் கேட்ட ஞானாசிரியர் ஒருவர் “இம்மாபாடியந்தான் நம் திருச்சிறும்பலவர்க்கே முற்றிலும் உரிமையாகற்பாலது” என்று பாராட்டியதோடு, ஏனைய ஆசிரியர்கள் தம் செவி அடைய வேண்டிய பெரும்பயனை பெற்றதாகவும் கூறிப்பாராட்டினார். இவ்வாறு சிறப்பு மிக்க இம்மாபாடியம், சூத்திரத் தொகை உணர்த்தும் செய்யுட்களாக இரு விருத்தம், இரு வெண்பாக்களைக் கொண்டது. யோகிகள் தனது மாபாடியத்தை பாட முன்பு திருப்பாகரம், திருவாசகம், திருக்குறள், கற்பக விநாயக துதி, குரு மரபு வாழ்த்து முதலானவற்றைப் பாடியுள்ளார்.

நூலின் அமைப்பு:

இது சிறப்புப்பாயிரம், மங்கல வாழ்த்துப்பாடல், அவையடக்கம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டது. இவர் தனது மங்கல வாழ்த்துப்பாடலில்,

“கல்லா னிழன் மலை

வில்லா ரருளிய

பொல்லாரினை மலர்

நல்லார் புனைவரே”

- எனப்பாடுகின்றார்.

சிவஞான மாபாடியமும், இந்தமத தத்துவங்களும்:

சங்கரர், இராமானுஜர், மத்துவர் ஆகியோர் சிவாகமங்களை பொருட்படுத்தாது வடமொழியிலுள்ள பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு மாபாடியம் செய்தனர். நீலகண்டர் வேதாகமங்களுக்கு நீலகண்ட பாடியத்தை செய்தார். ஆனால் சிவஞான யோகிகள் சித்தாந்த நூல்களின் நாயகமாகிய சிவஞான போதத்திற்கு மாபாடியம் செய்தார். அச்சிவஞானபோதத்தில் கண்ட உண்மைகளை வற்புறுத்தி சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபது ஆகிய நூல்களிலிருந்தும், உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய சிவப்பிரகாசத்தில் இருந்தும், இரத்தினத்திரயம், சிவதத்துவ விவேகம், பெளடரக விருத்தி எனும் வடமொழி நூல்களிலிருந்தும், திருக்குறள், நாலடியார் முதலிய நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டி விளக்கியுள்ளார்.

அத்வைதம், விசித்தாத்வைதம், துவைதம் ஆகிய தத்துவங்கள் அளவை நுண்முறைக்கு பொருத்தமானவையல்ல என இவரது மாபாடியத்தில் மறுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை மறுப்பதோடு மட்டுமன்றி அவற்றுக்கு வேறாய் மேம்பட்டு சைவசித்தாந்த கொள்கையை நிலை நாட்டியுள்ளார். மேலும் பூர்வ மீமாம்சை, வைசேடிகம், நியாயம் என்பன சித்தாந்தக் கொள்கையில் முரண்படும் இடங்களை மறுத்து வாதம் புரிந்துள்ளார். அகச்சமயங்களில் ஒன்றாகிய சிவாத்துவிதக் கொள்கை பெரிதும் சைவசித்தாந்தத்திற்கு ஒத்திருப்பினும் சிறு முரண்பாடு இருப்பதனால் அதனையும் மறுக்கின்றார்.

சிவஞான யோகிகளது இலக்கிய நூல்களில் சைவசித்தாந்தம்:

முனிவர் அவர்கள் தனது “பஞ்சாக்கரப் பறொடை” எனும் நூலில் சிவதத்துவம் பற்றி பின்வரும் செய்யுளில் பாடுகின்றார்:

“குறைவிலா மங்கலக் குணத்தனாதலின்
நிறைமலம் அநாதியின் நீங்கி நிறறலின்
அறை குவர் சிவன் என அறிவன் மேலவர்
இறையவன் பெருமையை யாவர் கூறுவார்”

இவர் எழுதிய அகிலாண்டேஸ்வரி பதிகத்தில் உள்ள நான்காவது பாட்டு உயிரின் வீடுபேறு, அதன் தொடக்கம், நடு, ஈறு என்னும் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து அவற்றுக்குக் கேவலம், சகலம், சுத்தம் எனும் பெயர்களை சுட்டி நிற்கின்றது.

“செம்புறு களிம்பென அநாதிமலம் மூழ்கி இருள்
சேரும் அலர் விழி என்னவே
தெளிவற்ற கேவலத்து அசைவற்றிருந்து மலச்
சேட்டையால் குழவி குருடர்
தம்பினியி ணலுற்ற பால் கோலை.....”

(அகி.பதிகம்)

இவர் எழுதிய இலக்கிய நூலாகிய காஞ்சி புராணத்தில் கூட தத்துவ சிந்தனைகளை கையாண்டுள்ளார். இப்புராணத்தில் உபநிடத முடிவுகளும், வைதீக கன்மங்களும், சிவாகம விதிகளும் ஒழிவின்றி கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

குரு சீடர் பரம்பரை:

யோகிகள், தமது சீடர்களையும் சைவசித்தாந்தத்தின் பால் ஆற்றுப்படுத்தினார். தம்முடைய மாணவர்களுக்கு சைவசித்தாந்த நூல்களை அறிவுறுத்திக் கொண்டு, சிவத்தொண்டாற்றும் பணிகளில் பலகாலம் ஈடுபட்டார். பிற்காலத்தில் புகழ் பெற்ற விளங்கிய கச்சியப்ப தம்பிரான், சுப்ரமணியத்தம்பிரான் ஆகியோர்க்கு சிவஞான யோகிகளே சிறந்த குருவாக விளங்கினார். மற்றும் அவ்விருவருக்கும் சைவசித்தாந்த நூற்பொருளை விளக்கியதோடு இலக்கண நூல்கள் பற்றியும் விளக்கியதோடு அவர்களுக்கு சிவஞானபோத மாபாடியத்தை விளக்கிப் பாடஞ் செய்தார்.

தொகுப்புரை:

சைவசமயத்தையும், சைவசித்தாந்தத்தையும் மாதவச்சிவஞான யோகிகள் எழுதிய நூல்களின் துணையின்றி முற்று முழுதாக விளக்கிக் கொள்ள முடியாது எனும் அளவிற்கு யோகிகள் சிறந்த தத்துவ நூல்களைப்படைத்துள்ளார். தொகுத்து நோக்குமிடத்து இவர் எழுதிய 29 நூல்களில் 11 நூல்கள் சைவசித்தாந்தத்தை செவ்வனே விளக்கித் தருவனவாகும்.

01. சிவஞான பாடியம்
02. சிவஞான போத சிற்றுரை
03. சிவஞான சித்தி பொழிப்புரை (சுபக்கம்)
04. சித்தாந்த பிரகாசிகை (மொழிபெயர்ப்பு)
05. என்னை யிப்பவத்தில் என்னும் செய்யுட் விவசமவாதவுரை மறுப்பு
06. எடுத்து என்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வைரக்குப்பாயம்
07. சிவசமவாதவுரை மறுப்பு
08. அரதத் தாசாரியர் சுலோக பஞ்சக மொழி பெயர்ப்பு
09. சிவதத்துவ விவேகம் (மொழிபெயர்ப்பு)
10. சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்
11. தர்க்கசங்கிரகமும், அன்னம் பட்டியமும்

யோகிகள் சைவப்பெரியார்களால் எழுதி வழங்கப்பட்ட பல தத்துவக்

கொள்கைகளையும், சமயக் கொள்கைகளையும் நன்கு துருவி ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள ஐயப்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டியும், பிழைகளை நீக்கியும் அவர் சைவ உலகிற்கு செய்த பேருதவி பெரிதும் போற்றத்தக்கது. அவர் எழுதிய சிவஞான போத சிற்றுரை, சிவஞான சித்தியாரின் பொழிப்புரை, சிவஞான மாபாடியம் என்பன அவரது காலத்தவர்கள் மட்டுமன்றி

பிற்காலத்தவர்களும் கற்றுணர பெருந் துணையாகவுள்ளது. தன் இலக்கியப்படைப்பாலும், இலக்கண ஆய்வுகளாலும், தர்க்க மொழிபெயர்ப்பாலும் தம் சிறப்பை வெளிக்காட்டிய முனிவர் பெருமான் சைவசித்தாந்த மரபில் என்றும் அழியா இடத்தினை பெற்று நிற்கின்றார்.

உ சாத்துணை நூல்கள்

1. வச்சிரவேல் முதலியார், அர்.க., 1970, திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி கோயில் மகா கும்பாபிஷேக மலர் (மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்), ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி தேவஸ்தான வெளியீடு.
2. மாதவச்சிவஞான யோகிகள், 1952, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், திருநெல்வேலி சென்னை.

தகவல் :

கைலாய தரிசனம் கண்ட
தங்கராசா - உதயராஜ், இலண்டன்.

பகவானை பல விதமான வண்ண மலர்களால் அர்ச்சிப்பதைக் காட்டிலும் எட்டு வகையான மானஸ மலர்களால் அர்ச்சிப்பதே மகோன்னத பலன்களைக் கொடுக்கும்.

01. அஹிம்ஸையைக் கடைப்பிடிப்பது - அதாவது ஜீவ ஹிம்ஸையை செய்யாமல் இருப்பது முதல் மலர்.
02. சுயக்கட்டுப்பாடு - இரண்டாவது மலர்
03. அன்பு - எல்லாப் பிராணிகளிடமும் அன்பு பூண்டிருப்பது 3வது மலர்
04. திருப்தி - உள்ளதைக் கொண்டு திருப்தி அடைதல் அதாவது பேராசையில்லாமல் இருத்தல் 4வது மலர்
05. தெய்வ பக்தி - இறைவனிடம் மாறாத பக்தி 5வது மலர்
06. பகவத் தியானம் - சதா பகவானையே நினைத்திருப்பது 6வது மலர்
07. வாய்மை - 7வது மலர்
08. பற்றற்று இருப்பது - 8வது மலர்

இந்த எட்டு மலர்களால் நாள்தோறும் பகவானை பக்தியோடு ஆராதிப்பவர்கள் எல்லாவிதமான நற்பலன்களையும் அடைந்து முடிவில் இறைவனின் திருவடியை அடைவர்.

இந்து சிவ்வியத் புலத்தில் “அணு” பந்திய சிந்தனை

நா.வாழன்
உதவி விரிவுரையாளர்,
இந்து நாடகக் கற்கைகள் புலம்.

முன்னரை

இன்றைய நவீன உலகில் எத்துறைசார் ஆய்வுகளும் கொள்கைகளும் அறிவியல் ரீதியாக நிரூபிக்கப்படும் பொழுதே அவை மக்களைப் பெரிதும் சென்றடைகின்றன. இந்து மதத்தில் வலியுறுத்தப்பட்ட பல்வேறு விடயங்கள் இன்றைய விஞ்ஞான உலகியல் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை நிற்பதை யாவரும் அறிவர். வானியல், சோதிடம், மருத்துவம், கணிதம் போன்ற துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியான சிந்தனைகளை இந்து சமய இலக்கியங்களிலே காணமுடியும். இவ்வாறான அறிவியல் சிந்தனைகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் அணுக்கொள்கை தொடர்பான கருத்தமைவுகளை இந்து இலக்கியங்கள், தத்துவங்களினூடே அறிய விளைவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வேதங்களில் அணு

உலகத்தில் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது அணு. அதன் அளவைப் பற்றியும், அளவில்லாத சக்தியைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்வது இன்றைய விஞ்ஞானம். வேதம் இதை அணு என்றும் பரமானு என்றும் விபரிக்கிறது. ‘அந்தவயாயத்வம் அணுத்வம்’ (எல்லாப் பொருட்களுக்கும் அடிப்படையான மூலமாகிய அணுவை மேலும் பிரித்தறிய முடியாது) என்று உபநிடதம் அணுவைப்பற்றி விளக்குகின்றது. கண்ணுக்குத் தெரியாத மிக நுட்பமான அணுவின் மீதுதான் பொருட்கள் படிப்படியாக உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதன் சக்தியோ அளவில்லாதது. இந்த அணுக்களிடையே இயங்கும் சக்தியே உலகத்தின் இயக்கம் அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. இதுவே அணுவைப் பற்றிய பௌதீகத் தத்துவம். இதையே உருவகமாக வேதம் சிவசக்தி தத்துவமாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

பிரஜேந்திரநாத் சீல் என்ற விஞ்ஞானி “வேதகால விளக்கங்களில் அணு, பரமானு, பொருள், சக்தி என்று உலகின் பல்வேறு படைப்பு அம்சங்களாக விளக்கப்படுகின்றன” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

புராணங்களில் அணு

புராணங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள தேவாசுர யுத்தங்களிற் பலவிதமான அஸ்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமை பற்றி அறிய முடிகின்றது. அக்கினியாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், வாயுநாஸ்திரம், பாகபதாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம், நாகாஸ்திரம், ராமபாணம் என்று பலப்பல அஸ்திரங்கள் எப்படி இயங்கி அழிவுகளை ஏற்படுத்தியது என்பதும் புராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. உண்மையிலே இந்த அஸ்திரங்கள் எல்லாமே அணு விஞ்ஞான சக்தியில் உற்பத்தி செய்ததாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் ஆகாயத்திற் பரந்து வியாபித்து இருக்கும் அணுக்களையும் அந்த அணுக்களை பிரிக்கவும் சேர்க்கவும் தெரிந்தவர்கள் இந்த ஞானிகள்.

திருவிளையாடற் புராணம்

பரஞ்சோதியார் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்தில் ,

‘அண்டங்கள் எல்லாம் அணுவாக

அணுக்கள் எல்லாம்

அண்டங்களாகப் பெரிதாய்ச்

சிறிதாயினானும்

அண்டங்களுள்ளும் புறமுங்
கரியாயி னானும்
அண்டங்கள் ஈன்றான் துணை என்பர்
அறிந்த நல்லோர்'

என்று கூறுவார். இதில் அறிவியல், அனுபவ இயலாக முகிழ்ந்தமையைக் காணலாம்.

திருவாசகத்தில் அணுக்களின் செயற்பாடு

சமய ஞானியான மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தின் திருவண்டப்பகுதியில் அணுக்களின் செயற்பாடு பற்றி விளக்குகிறார்.

“அண்டப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்

.....
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இல்துழைகதிரின் துன்னணுப் புரையச்
சிறியவாகப் பெரியோன் தெரியின்”

என்பதே அப்பாடலாகும். இவைகளை ஆராயும் போது மனிதரின் ஆகாயக் கூறாகிய அண்டாகாய அணுக்கள் (Atomic mass) அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாததாகும். அவை குவிக்கப்பட்டுள்ள நிலமையையும், அழகிய ஒளித்தோற்றத்தையும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ந்து நின்ற அழகைச் சொல்லுமிடத்து அவை நூற்றி ஒரு முடிவுகளைக் கொண்டு செல்வனவாகவும் கீழும் மேலும் சென்றுகொண்டிருப்பனவாகவும் இருக்கின்றன.

வீட்டில் நுழைகின்ற சூரிய கிரகணத்தைப் போன்ற நெருங்கிய அணுக்களில் நுண்ணியனாய்ப் பெரியோனாய்ச் சிவம் அறிவுருவாய் விளங்குகின்றான். வீட்டின் சாளரத்திற் சூரிய ஒளிக் கிரகணம் பாயும்போது நுண்ணிய ஒளி அணுக்கள் கீழும் மேலும் சென்றுகொண்டிருப்பது போல இந்த ஒளி அணுக்கள் கீழும் மேலும் அண்டாகாயத்திலும் சஞ்சரிக்கின்றன. அப்படிச் சஞ்சரிப்பதில் முதுகுத் தண்டைப் பற்றியுள்ள கீழ்நோக்கிச் செல்லும் நாடிகள் நூற்றொன்று உள்ளது. அதில் ஒரு நாடி மாத்திரம் மேல்நோக்கிச் செல்கிறது. இந்த நூற்றொரு நாடியிலும் கீழாகவும் மேலாகவும் இந்த அணுக்கள் சஞ்சரிக்கின்றன.

அணுக்கள் சடமயமானவை. அவற்றைச் சேர்த்துத் தொழிற்படுத்தச் சித்துருவாகிய சிவசக்தியும் அவைகளைக் கடந்தும் அவைகளின் ஊடேயும் நின்று தொழிற்படுத்தும் போது சிவசக்தி அவ்வாகாய அணுவுக்குள் அணுவாய், அறிவாய், சக்தியாய் உள்ளது. அதனால் அணுவுக்குள் அமரும் சிறியவனாக உள்ளான். உயிர் பிரிந்தவுடன் தூலதேக அணுக்கள் எப்படித் தங்கள் ஆற்றலை இழந்து விடுகின்றனவோ அவ்விதமே சூக்கும தேகமும் சிவசக்தி ஆற்றல் தங்களைவிட்டு அகன்றபோது தூய உடலைப் போலத் தனது செயலை இழந்து விடுகின்றது என்பதையே மாணிக்கவாசகர் திருவண்டப் பகுதியின் மூலமாக விளக்க முற்படுகின்றார்.

விநாயகரகவல்

விநாயகரகவலில் ஓளவையார் வாக்காக, “அணுவிற கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்....” என்ற பாடற்பகுதியில் ‘அணுவிற்கணுவாகி’ என்ற இறைவன் நிலை காட்டப்படுகின்றது. அதே போன்று மற்றுமொரு இடத்தில் குறள் வடிவான சிறிய பாடல்கள் அடங்கிய திருக்குறளில் உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்கள் பற்றிய கருத்துக்களும் அடங்கியுள்ளன என்பதை,

‘அணுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டி

சிறுகத் தறித்த குறள்' என்று குறட் பாவின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்ட முற்படும் அதே வேளை அணு பற்றிய எண்ணக்கருவினையும் ஒளவையார் துல்லியமாகத் தெரிந்து வைத்துள்ளமையை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது.

கம்பராமாயணம்

கம்பராமாயணத்திலே இரணியவதைப் படலத்தில் இரணியனுக்கும் பிரகலாதனுக்கும் நடைபெறுகின்ற உரையாடலில் அணு பற்றிய கருத்து வெளிப்படுகின்றது. 'நீ சொல்லும் நாராயணன் எங்கு இருக்கின்றான்? என்று இரணியன் பிரகலாதனைக் கேட்க; அதற்கு அவன்,

“ சாணிலும் உள்ள ஓர் தண்மை
அணுவினைச் சதகூறு இட்ட
கோணிலும் உள்ள.....”

என்று விடையிறுக்கின்றான். இங்கு அணு என்பது ஒரு சிறிய பொருள், அதன் நூறில் ஒரு பகுதி 'கோண்' என்ற கருத்துக்கள் குறிப்பிடப்பெறுகின்றன.

தாயுமானவர் பாடல்

ஊழின் முடிவில் இந்த அகிலம் முழுவதும் அணுத் தத்துவமாக மாறும் (Involution) என்பதையும், மீண்டும் படைப்புக் காலத்தில் (Evolution) அ.து அண்டங்களாக வடிவெடுக்கும் என்பதையும் மெய்யுணர்வு பெற்ற தாயுமானவ சுவாமிகள் மேல்வருமாறு உரைப்பார்:

“செகத்தை யெல்லாம் அணுவளவும்
சிதறா வண்ணம்
சேர்த்து அணுவில் வைப்பை அணுத்
திரளை எல்லாம்
மகத்துவமாய்ப் பிரமாண்ட
மாகச் செய்யும்
வல்லவா நீ நினைத்த
வாறே யெல்லாம்”

இந்த உண்மையை இன்றைய அறிவியல் அறிஞர்கள் புலன் உணர்வைப் பன்மடங்கு பெருக்கும் கருவிகளைக் கொண்டு உணர்த்தியுள்ளனர்.

வைசேடிகமும் அணுக்கொள்கையும்

இந்துத் தத்துவங்களுள் அணுக்கொள்கை பற்றி விரிவாக விளக்குவது வைசேடிக தத்துவமாகும். ஒரு பொருளை பிரித்துக் கொண்டு செல்லின் பிரிக்கமுடியாத நிலையை அது அடைந்தே தீரும். அந்நிலையே அணு நிலை என வைசேடிகர் குறிப்பிடுகின்றனர். உலகில் உள்ள பொருட்கள் யாவும் அணுக்களால் ஆனவை. அவற்றுள் சில சிறியனவாயும் சில பெரியனவாயும் காணப்படுகின்றன. இப்பொருட்களின் பரும வேற்றுமைக்குக் காரணம் யாது? அவற்றிலுள்ள அணுக்களின் தொகையே காரணம். சிறிய தொகை அணுக்களாலாய பொருள் சிறிய உருவினது. பெரிய தொகை அணுக்களாலாய பொருள் பெரிய உருவினது. பொருள்கள் பிரியும்போது ஓர் எல்லை வரைதான் பிரியும். அந்த எல்லையே அணு நிலை எனக்கொண்டால் தான் அவ்வணுக்களைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு, அவற்றின் தொகைக்கு ஏற்ப பொருள்களின் அளவும் வேறுபடுகின்றது எனக் கொள்ள இடமுண்டு. பிரிவுக்கு ஓர் எல்லையுண்டு எனக்

கொண்டால் தான், அவ்வெல்லையைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு பொருள்கள் பெரியனவும் சிறியனவுமாவதை விளக்க முடியும் என்பது இவர்தம் கருத்து.

அடிப்படையில் நான்கு குண அணுக்கள் உண்டு என வைசேடிகர் கருதுகின்றனர். நில அணுக்கள் ஓர் இயல்பும், நீரணுக்கள் ஓர் இயல்பும், தீயணுக்கள் இன்னோர் இயல்பும், காற்றணுக்கள் பிறிதோர் இயல்பும் உடையன என்கின்றனர். ஒவ்வொரு குணத்திலும் அனந்தம் அணுக்கள் உண்டென்பதும் அவர்கள் கருத்து. கண்ணுக்குப் புலனாகாத இந்த பரமானுக்கள் இவ்விரண்டாகச் சேர்ந்து இணை அணுக்களாகும். மும்முன்று இணைகள் சேர்ந்து, மூவிணை அணுக்களாகும். அந்நிலையிலேதான் அவை நமக்குப் புலனாகும் என்பது வைசேடிகர் கொள்கை. இங்ஙனம் அணுக்கள் இணை அணுவாயும் மூவிணை அணுவாயும் சேரத் தொடங்குவதே சிருஷ்டியின் ஆரம்பம். ஆனால் தனித்தனியே கிடந்து இயங்கத் தொடங்குவதும், பின் ஒன்றோடு ஒன்று சேருவதும் எதனால்? இவற்றை இயக்குவது எது? என்ற கேள்வி எழுகின்றபோது இறைவனே இவற்றுக்கு காரணம் என வைசேடிகர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஆனால் வைசேடிகர் கூறும் இத்தகைய அணுக்கொள்கையை பௌத்தர், சங்கரர் போன்ற தத்துவவாதிகள் ஏற்கவில்லை. இவர்கள் பிரபஞ்சத்தை மாயை என்று கூறுவதால் பிரபஞ்ச தோற்றத்தை விளக்குவதற்கு இவர்களுக்கு அணுக்கொள்கை தேவையில்லை.

மீமாம்சகரும் அணுவும்

மீமாம்சகர்களும் பஞ்சபூதங்கள், அணுக்களால் ஆனவை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆனால் அணுவுக்குப் பருமன் கிடையாது, அதனைப் பிரிக்க முடியாது, அதனை நம் கண்களால் காண இயலாது; யூகித்தே அறிகின்றோம் என்பதை மீமாம்சகர் ஏற்பதில்லை. கண்ணுக்குப் புலனாகாத அளவு தூரத்துக்கு மீமாம்சகரது அணு ஆராய்ச்சி செல்லவில்லை.

முடிவுரை

எனவே தொகுத்து நோக்கும் போது, விஞ்ஞானத்தில் வளர்ச்சி கண்டுள்ள அணுக்கொள்கைக்கு இந்து அறிவியல் மரபு மூலமானவை என்பதையும், அணுவின் தன்மை, அணுவின் செயற்பாடு, அணுக்கணக்குகள், அணு பற்றிய விவாதங்கள் என்பன போன்ற பல விடயங்களையும் இதன் மூலம் உணரமுடிகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்.

- சுப்புரெட்டியார். ந., (1990), தமிழில் அறிவியல் அன்றும் இன்றும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- யோகி இரத்தினானந்தா, (2001), மெய்ஞ்ஞானமும் அணு விஞ்ஞானமும் குட்புகஸ் பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
- லக்ஷ்மணன் . கி., (1960), இந்திய தத்துவ ஞானம், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
- லட்சுமி சுப்ரமணியம், (1991), அன்றைய இந்தியர் சொன்ன இன்றைய கண்டுபிடிப்புகள், வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
- கலைக்களஞ்சியம் (தொகுதி - 1), (1954), தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம், சென்னை.

திருக்குறளில் தத்துவம்

சீ. சர்மளா
இந்து நாகரிக சீர்ப்புகை கற்கை சிந்தி
விடுகை வருடம்

பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறள் ஒன்றாகும். அவற்றில் அறநீதிக் கருத்துக்களைக் கூறும் பதினொரு நூல்களுள் முதன்மையான நூலாக இது விளங்கிறது. இந்நூல் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பொருளையும் கூறும் நூலாக பண்டைக்காலம் தொடக்கம் இன்றுவரையும் புலவர்களால் போற்றப்படுகிறது.

உலகப் பொதுமறை என்னும் சிறப்பினை உடைய திருக்குறளை இயற்றியவர் தெய்வத்தமிழ்புலவர் திருவள்ளுவர் ஆவார். இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என முப்பாலை விளக்குகின்றது. இதில் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள் காணப்படுகிறது.

திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்து எனும் முதல் அதிகாரத்தில் இறை உண்மையை வலியுறுத்துகிறது. முப்பொருள் உண்மையை விளக்க சைவசித்தாந்தம், பிரதியட்சம், அனுமானம், ஆப்தவாக்கியம் என்ற மூவகைப் பிரமாணங்களையும் அடிப்படையாகக் கொள்கிறது. காட்சியளவை அல்லது பிரத்தியட்சத்தின் மூலம் உலகினுண்மையை ஏற்று, அனுமானம் அல்லது கருத்தலளவை மூலம் அதனைப் படைத்தவனும் உள்ள என ஊகித்து ஆப்தவாக்கியம் அல்லது சுருதிப்பிரமானம் மூலம் இறை உண்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது. இதனை

“அகர முதல எழுத்தெலாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு”

என்னும் கடவுள் வாழ்த்தின் முதற்குறளில் நாம் நோக்கலாம். அதாவது எழுத்துக்கள் யாவும் “அ” என்னும் எழுத்தை முதலாக உடையது. அதுபோல இந்த உலகமானது ஆதிபகவனாகிய முதலை (முதன்மையை தலைவனாக) உடையவை. இக்குறளாற் கடவுளது உண்மை கூறப்படுகிறது.

இதனையே சைவசித்தாந்த நூலாகிய திருவருட்பயன் மேலாகிய கடவுளின் இயல்பு பற்றி கூறும் பதிமுதுநிலை என்னும் முதல் அதிகாரத்தில்

“அகர உயிர்போல் அறிவாகி எங்கும்
நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து”

அதாவது “அ” என்னும் ஒலியானது மற்றைய எழுத்துக்களுக்கு முதலாய் அவற்றில் வேறறக் கலந்து இருப்பது போல ஒப்பற்றவராகிய முதல்வர் எல்லாவற்றிலும் வேறறக்கலந்து அறிவே வடிவமாகி, தொடக்கமும் முடிவுமின்றி நிற்பார். இத்திருவருட்பயன் குறள் வெண்பா திருக்குறளின் முதற் குறளோடு பலவகையிலும் ஒத்திருப்பதை நாம் காணலாம்.

மேலும் இறைவனே தலைவன். உயிர்கள் அவனை அறிந்து அவன் அடி தொழவேண்டும் என்பதன் மூலம் இறைவனை முழுமுதல் தலைவனாக காட்டுகிறது. இதனை பின்வரும் குறளிற் காணலாம்.

“கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழா அர் எனின்”

இங்கு “வாலாறிவன்”; என்பது தூய அறிவுடையவன் அதாவது தானே முழுதறியும் முற்றறிவுடையவன் எனப் பொருள்படுகிறது.

சைவசித்தாந்தம் இறைவனுடைய எண்குணங்களை கூறுகிறது.இதனை

**“கோளிற் பொறியிற் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தானை வணங்காத்தலை”**

என்னும் குறளில் காணப்படும் எண்குணத்தான் என்பது இறைவனுடைய எண்குணங்களான தன்வயத்தனாதல், தூயஉடம்பினாதல், இயற்கைஉணர்வினாதல், முற்றும்உணர்நதல், இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல், பேரருள்உடமை, முடிவில்லாற்றல்உடமை, வரம்பிலின்பமுடமை, ஆகியவற்றைக் குறிப்பனவாக உள்ளன.

மேலும்

**“தனக்குவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது”**

என்பதில் தனக்குவமையில்லாதான் என்பது தனக்கு ஒப்பு ஒருவரும் இல்லாதவனாகிய இறைவன் என கூறப்படுகிறது.

இக் கடவுள் வாழ்த்து எனும் அதிகாரத்தின் மூலம் கடவுளின் உண்மையையும், குணங்களையும், இறைவனின் முதுமுதல் தன்மையையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

மேலும் உயிரின் தன்மை பற்றியும் திருக்குறள் கூறுகிறது.உயிரின் நித்திய தன்மை பற்றியும், உடம்பின் அநித்திய தன்மை பற்றியும் உயிர் உடலில் நின்று வேறானது. அதாவது உடல்வேறு உயிர் வேறு என்பதையும்

**“புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கே”**

என்பதில் நோய்களுக்கு இடமான உடம்பில் ஒரு மூலையில் குடிபுகுந்த உயிர்க்கு நிலையாகத் தங்கியிருப்பதற்குரிய வீடு இதுவரையிலும் அமையவில்லை எனக் கூறுகிறது.

மேலும் சைவசித்தாந்தின்படி பிறவி எடுத்த உயிர்கள் வினைகளைச் செய்கின்றன. வினைகளுக்கு, கன்மம் என்றும் பெயருண்டு. வினைகள் நல்வினை, தீவினை என இரு வகைப்படும். தீவினைக்கு பயன் துன்பமும் நல்வினைக்குப் பயன் இன்பமும் ஆகும். இந்த இரு வினைகளும் உயிர்களை சேர்ந்து நிற்கின்றன.இறைவனுடைய ஆணையால் வினைப்பயன்களை அனுபவிப்பதற்கு உயிர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறவி எடுக்கின்றன. இவ் ஊழினைத் திருக்குறளில் வள்ளுவர் ஊழ் என்னும் அதிகாரத்தினால் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

**“ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றொன்று
கூழினும் தான் முந்துறும்;”**

அதாவது விதியைப் போல் வலியுள்ள ஒருபொருள் உலகில் வேறு இல்லை.அவ்விதி மனிதனுடைய முயற்சிகளையெல்லாம் அழித்து தான் ஒன்றே முடிவில் வெல்கிறது. இதனைத் திருமந்திரம்

**“தான் முன்னஞ் செய்த விதி வழிதானல்லால்
வான் முன்னஞ் செய்தங்கு வைத்தோர் மாட்டில்லை
கோன் முன்னஞ் சென்னி குறிவழியே சென்று
நான் முன்னஞ் செய்ததே நன்னிலமானதே”**

இவ்வாறு கூறுகிறது. அதாவது உயிர் தான் செய்த வினைக்கீடாகப் பயனைச் சிவபெருமான் வரையறுப்பான் என்பதை உணர்தல் வேண்டும். அதுவே ஊழ் என்றும் வினை என்றும் உரைக்கப்படுகிறது என திருமந்திரப் பாடல் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மேலும் வினை காரணமாக இறப்பும், பிறப்பும் மாறி மாறி வருதலை,

**“பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப்படும்”**

இக்குறள் உணர்த்துகிறது. அதாவது இரு வகைப் பற்றும், அற்றபொழுதே அந்தப் பற்றற்றநிலை பிறவித்துன்பத்தை ஒழிக்கும். இல்லையானால் பிறவித்தன்பம் மாறி மாறி வரும். இவ்வாறாக மாறி மாறி வருதலை இக்குறள் உணர்த்துகிறது.

மேலும் நிலையாமை பற்றிய கருத்தை நிலையாமை என்னும் அதிகாரத்தினூடாகத் திருக்குறள் விளக்குகிறது.

**“நெடுநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ்வுலகு”**

அதாவது நேற்று இருந்தவன் இன்று இல்லாமல் இறந்து போனான் என்று சொல்லப்படும் நிலையாமையாகிய தன்மையை உடையது இவ்வுலகம் என்றும்

**“உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு”**

என்பதில் உலகில் மனிதன் இறப்பது தூங்குவதற்கு ஒப்பாகும். மறுபடியும் அவன் பிறவி எடுப்பது தூங்கி வழித்தெழுந்த நிலையோடு ஒத்திருக்கும் என நிலையாமைக் கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

அடுத்து அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நால்வகை புருடார்த்தங்கள் பற்றியும் பேசப்படுகிறது. அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றையும் வெளிப்படையாகக் கூறும் விதத்தில் இந்நூல் பண்டைக்காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை புலவர்களால் போற்றப்படுகிறது. அறம் பற்றிக் கூறும் போது

**“சிறப்பு ஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூங் உங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு”**

என்பதில் அறம் வீடு பேற்றையும், சுவர்க்கம் முதலிய செல்வத்தையும் தரும். ஆதலால் மக்கள் உயிர்க்கு அந்த அறத்தைவிட மிக்கநன்மை வேறு ஒன்றுமில்லை எனவும் அறத்தை விடாமல் செய்தால் இச் அச்செயல் மறுபடியும் பிறவி வராமல் தடுக்கும் என கூறுகிறது. இதனை

**“வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அ. தொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்”**

இக்குறள் வலியுறுத்துகிறது.

இவ்வகையில் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பாலையும் விளக்குகின்றது. மூன்றாவதான இன்பத்திலே (காமத்திலே) சிற்றின்பமும் பேரின்பமும் அடங்குகின்றன. எனினும் மனித வாழ்விற்கு முதலில் வலியுறுத்தப்படுவது அறமே. இந்த அறத்தின் வழி நின்று பொருளை ஈட்டி அதன்வழி உலகியல் இன்பங்களை தாய்த்து முடிவிலே போரின்பத்தை பெறுவதே மனிதவாழ்வின் குறிக்கோளாகும். இதனையே திருக்குறளும் வலியுறுத்துகிறது.

மேலும் வீடு பேறாகிய முத்தியை பற்றி கூறும் போது

“பற்று இல்லாதவனாகிய பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்றுவிடற்கு”

என்பதில் பற்று இல்லாதவனாகிய இறைவனது பற்றை மட்டுமே பற்றுக். உலகப் பற்றுக்களை விடுவதற்கு அப்பற்றைப் பற்ற வேண்டும் எனவும் பிறவித்துயரைத் தரும் அஞ்ஞானம் அகல் முத்தி செம்பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வு ஆகும் என்பதில் இக்குறள்

“பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்க சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு”

முத்திக்கு காரணமாக அமைவதைக் கூறுகின்றது. இதனையே சிவஞானசித்தியார் ஞானத்தால் வீடேமன்றே நான்மறைகள் புராணம் நல்லாகமஞ் சொல்ல என்பதில் ஞானமாகிய மெய்யுணர்வால் முத்தியைப் பெறலாம் எனக் கூறுகிறது.

மேலும் ஆன்மாக்கள் தமது தலையை இறைவனது தாள்களிற் பொருந்துவதே சைவசைத்தாந்தம் கூறும் முத்தியின்பமாகும்.

“தாடலை போற் கூடியவை தானிகரை வேற்றின்பக்
கூடலை நீ ஏகம் எனக்கொள்”

என்கிறது திருவருட்பயன்.இதனைக் கூறும்போது

“கோளில் பொறியிச் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை”

தத்தம் புலன்களைக் கொள்ளுதல் இல்லாத ஐம்பொறிகள் பயனற்றனவாம்.அதுபோல இறைவனின் திருவடிகளை வணங்காத தலைகளும் பயனற்றனவாகும். என்பதன் மூலம் சைவசித்தந்தம் கூறுவனவற்றை வலியுறுத்துவதாக இக்குறள் அமைகின்றது.

மேலும்

“பொறிவாயில் ஐந்துவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்”

என்னும் குறளில் இறைவனது மெய்யான ஒழுக்க நெறியில் தவறாமல் சிலைபெற்றவர் பிறப்பின்றி எக்காலத்தம் வீட்டுலகில் நிலைத்து நிற்பார் என்பதில் இறைநெறி நின்றால் வீடுபேறு அடையலாம் என கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறாக திருக்குறள் இறைவனது இயல்பையும் (கடவுள் வாழ்த்து), இறைவனை அணைந்தோனது இயல்பையும் (நீத்தார் பெருமை), மக்கள் வாழ்வதற்கு வாழ்வாங்கு அணைந்தோர் வாயிலாக இறைவன் வெளிப்படுத்திய அறத்தின் ஆற்றலையும் (அறன்வலியுறுத்தல்), அன்பு நெறியைக் கடைப்பிடித்து அறவழியில் வாழ்வதால் வினை ஓரளவு கழிந்து மனம் பக்குவப்படும் என்பதையும் (இல்லறவியல்), பக்குவமடைந்த உயிர் அருளைத் துணையாகக் கொண்டு பற்றுற்றான் பற்றினைப் பற்றி நின்று மெய்யுணர்ந்து வீடுபேறும் என்பதும் (துறவியல்) என்பவற்றை சைவசித்தாந்த மரபுக்கு ஒத்தவாறே தெளிவாகக் கூறுகிறது. இவ்வாறு திருக்குறளில் தத்துவக் கருத்துக்கள் விரிவிக்கிடப்பதைக் காணலாம்.

பீரவினா சிசுல்வராசா.
இந்து நாகரிகம் சீற்ப்புகம் கந்தை
இரண்டாம் வருடம்.

மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கிய காலம் முதலே தன் மனத்தின் ஆற்றலை ஒருமுகப்படுத்த முயன்று வருகின்றான். அம் முயற்சியிற் பலர் தோல்வியுற்றிருக்கின்றனர். சிலர் ஓரளவு வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனர். மிகச் சிலரே முழுமையாக வெற்றி பெறுகின்றனர். ஆனால், மனத்தின் ஆற்றலை அகமுகமாக ஒருமுகப்படுத்தித் தம்முள் இறைமையைக் கண்டு அதனுடன் ஒன்றிக் கலந்தவர்களே சித்தர்களாவர். சித்தர் எனும் சொல் 'சித்' எனும் வடமொழிப் பெயர்ச்சொல்லில் இருந்து தோன்றியது. மிகப் பழங்காலத்தில், 'நிறைமொழி மாந்தர்', 'அறிவர்' எனவும், சமணத்தில் 'சாரணர்' எனவும் சித்தர்கள் குறிக்கப்பெறுகின்றனர். சித்தர்களின் பெருமையினை பாரதியாரின் மேல்வரும் கூற்று புலப்படுத்துகின்றது.

“மூலன் மரபில் வந்த நான் ஒரு சித்தன்”

இவ்வாறு சிறப்புற்று விளங்குகின்ற சித்தர்களின் பாடல்களினூடாகப் புலப்படும் தனித்துவமான சிறப்பியல்புகளை ஆராய்வோம். சித்தர்களின் பாடல்களில் பெரும்பாலும் சமூகத்தினைச் சீர்படுத்தும் பாங்கினைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அவ்வகையில் சமூகத்திற் காணப்படும் சாதி, மத வேறுபாடுகளை எதிர்ப்பவைகளாகவும், சடங்கு சம்பிரதாயங்களிற் காணப்படும் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகவும் தங்களின் பாடல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். குதம்பைச் சித்தரின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் இவ்வகைப் பாங்கினைக் கொண்டதாகவே அமைந்துள்ளன. இதனை,

“தாவார மில்லை தனக்கொரு வீடில்லை
தேவார மெதுக்கடி - குதம்பாய்...” (குதம்பைச் சித்தர்)

எனும் பாடல்

புலப்படுத்துகின்றது. சாதிப் பிரிவினையைப் போக்கும் தன்மையினைக் கொண்டதாகவும் சித்தர்களின் பாடல்கள் அமைந்து விளங்குகின்றது. அவ்வகையில் பாம்பாட்டிச்சித்தர், சிவவாக்கியர் பாடல்களில் இத்தகைய தன்மையினைக் காணலாம். அவ்வகையில்,

“பறைச்சியாவ தேதடா பணத்தியாவ தேதடா
இறைச்சி தோல் எலும்பிலும் இலக்கமிட்டு...” (சிவவாக்கியர்)

எனும் பாடல்

சாதிப்பிரிவினையைப் போக்கும் தன்மை கொண்டதனைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மேலும், அந்தணர்களின் செயல்களினை எதிர்க்கும் போக்கினையும் நாம் சித்தர்களின் பாடல்களிற் காணலாம். இதனை சிவவாக்கியரின் மேல்வரும் பாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

“மீனிறைச்சி தின்றதில்லை அன்றுமின்றும் வேதியர்
மீனிருக்கும் நீரல்லோ மூழ்குவதும் குடிப்பதும்...” (சிவவாக்கியர்)

மேலும், சித்தர்களின் பாடல்களிலுள்ள தனித்துவமான சிறப்பியல்பினை எடுத்தல் நோக்கின், கோயில்கள் பூசைகள் என்பவற்றினை அவசியமற்றதெனக் கூறும் பாங்கினையும்

காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அதாவது, கோயில்களைக் கட்டி, பூசைகளை மேற்கொண்டு இறையினை அடையாதவர்கள் உள்ளனர் என சித்தர்கள் கூறிநிற்கின்றனர். இதனை,

“நாட்டுக்கொரு கோயில்கட்டி நாளும் பூசித்தே

நாதன் பாதங் காணார்களென்றாடு பாம்பே...” (பாம்பாட்டிச் சித்தர்)

எனும் பாம்பாட்டிச் சித்தரின் பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. மேலும், மனிதர்களிடத்திற் காணப்படும் மூடநம்பிக்கைகளை எதிர்ப்பதாகவும் காணப்படுகின்றது. மனிதர்கள் மூடநம்பிக்கைகளுக்கு உட்படக்கூடாது. சமயம் என்ற போர்வையில் அறிவற்ற செயல்களை மானிடர்கள் செய்யக்கூடாது என்கின்றனர். இவ்வகையில், சிவவாக்கியரின் பாடல்களில் இத்தகைய பண்புகளை நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனை,

“நட்ட கல்லைத் தெய்வம் என்று நாலு புஷ்பம் சாத்தியே

சுத்தி வந்து முணுமுணென்று சொல்லு மந்திரமேதடா...” (சிவவாக்கியர்)

எனும் பாடல்வரி புலப்படுத்துகின்றது. எனினும், இவரின் பாடலில் மூடநம்பிக்கையினை மனிதர்களுக்கு விளக்கிக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இதனை,

“பூசை உள்ள கல்லை நீர் உடைத்து இரண்டாய் செய்துமே

பூசைக்கு வைத்த கல்லில் பூவை நீரும் சாத்துமே...” (சிவவாக்கியர்)

எனும் பாடல் தெளிவுறுத்துகின்றது. சித்தர்களின் பாடல்களில் உருவ வழிபாட்டினை எதிர்ப்பனவாகவும் காணப்படுகின்றன. இதனை,

“செங்கலுங் கருங்கலுஞ் சிவந்த சாதிலிங்கமும்

செம்பிலும் தராவினுஞ் சிவனிருப்பனென்கிறீர்...” (சிவவாக்கியர்)

எனும் சிவவாக்கியர் பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. மேலும், சித்தர்களின் பாடல்களில் சமூகத்திலுள்ள மக்களுக்கு அறிவுரைகள் கூறும் வகையினையும் நாம் காணலாம். மதுப்பழக்கம் ஒருவனை எல்லா விதமான ஒழுக்கத்திலிருந்தும் விலகச் செய்து அவனுடைய வாழ்க்கையை சீரழிக்கின்றது என்கின்றார் திருமூலர். இதனை,

“கழுநீர் பசுப்பெறில் கயந்தோறும் தோரா

கழுநீர் விடாய்த்துத் தம் காயம் சுருங்கும்...” (திருமூலர்)

எனும் திருமூலர் பாடல் சுட்டி நிற்கின்றது. சித்தர்களின் பாடல்களில், பெரும்பாலும் நிலையாமைக் கருத்துக்களே நிறைந்து காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் இவர்கள், மனிதனின் உயிரின் நிலைக்களமாகவுள்ள உடல், பாடுபட்டு அவன் சேகரிக்கும் பொருள், அவன் என்றுமே பெருமையாக நினைத்திருக்கும் இளமை போன்றன நிலையற்றவை என்பதனை தெட்டத்தெளிவாக தமது பாடல்களில் புலப்படுத்தியுள்ளனர். உடலின் நிலையாமை பற்றிக் கூறுகையில் ‘ஊத்தைச்சடலம்’, ‘நாறும் உடல்’ என விளித்துக் கூறி யாக்கையின் நிலையாமையினை எடுத்துரைக்கின்றனர். உடலின் நிலையற்ற தன்மையை பற்றி பாம்பாட்டிச்சித்தர் மேல்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“இருவன் மண் சேர்த்திட ஒருவர் பண்ணத்

ஈரைந்து மாதமாய் வைத்த குளை...

அரைக் காசுக் காகாதென்றாடு பாம்பே...” (பாம்பாட்டிச்சித்தர்)

செல்வத்தின் நிலையாமை பற்றி ஓளவையார் கூறுகையில்,

“பாடுபட்டுத் தேடி பணத்தைப் புதைத்து வைக்கும்

கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டு

ஆவிதான் போயினபின் யாரோ அனுபவிப்பார்” (ஒளவையார்)

என கூறுகின்றார். அதாவது, மனிதர்கள் எவ்வளவு தான் கஷ்டப்பட்டு பணத்தினைச் சேர்த்தெடுத்தாலும், அது அவன் இறப்புக் காலத்தில் அவனுக்கே பயனற்றதாகிவிடும் என்கின்றார். மேலும், சித்தர்களின் பாடல்களிற் காணப்படும் தனித்துவமான சிறப்பியல்பை எடுத்துநோக்கின், மாந்திரீகத்தை இழிவுபடுத்திக் கூறும் பாங்கினை நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனை,

“வசமென் பாருடையாள் மேலில்லை யென்பார்

வாய்க்கு வந்த மொழியல்லோ பழியே சொல்வர்...

பூசைகள் செய்பவர் போல பெண்கள் தன்னை

புணருவார் கற்பழித்து விடுவார்...” (கருவூரார்)

எனும் கருவூராரின் பாடல் மாந்திரீகம் எனும் பெயரில் இடம்பெறும் போலிச்சடங்குதனை தெளிவுறுத்துவதாகவுள்ளது. மேலும் சித்தர்களின் பாடல்களில் காணப்படும் தனித்துவமான சிறப்பியல்பை உற்றுநோக்கின் உயிரின் நிலைக்களமாக விளங்கும் உடல்தனைப் போற்றியும் பல்வேறு பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். அந்தவகையில்,

“ஊத்தைச் சடலமென்றெண்ணாதே யிதை

உப்பிட்ட பாண்டமென்றெண்ணாதே...” (கொங்கணவர்)

எனும் பாடல் உடலின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கின்றது. பெண்களை இழிவுபடுத்திக் கூறும் பாங்கினையும் இவர்களின் பாடல்களில் நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனை,

“நித்தம் நித்தம் பொய்யடா பேசும் புவியில்

மட மாதரை விட்டு உய்யடா உய்யடா...” (பட்டினத்தார்)

எனும் பட்டினத்தார் பாடல் அதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். மேலும், இவர்களின் பாடல்களில் “அண்டத்திலுள்ளவையே பிண்டம்” எனும் தன்மையினையும் காணலாம். இதனைத் திருமூலரின் பாடல் சுட்டிநிற்கின்றது.

“அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டம்

பிண்டத்திலுள்ளதே அண்டம்...”

(திருமூலர்)

மேலும் இவர்களின் பாடல்களில் மருத்துவம் சார்ந்த சிந்தனைகளையும் நாம் காணலாம். நோய் தீர்வதற்கான மூலிகை பற்றியும், நோய்களின் குணங்குறிகள் பற்றியும், மூலிகை மருந்துகளின் தன்மைகள் பற்றியும் தமது பாடல்களில் கூறியுள்ளனர். இவர்களின் பாடல்களில் வாதம், நீரிழிவு, சொறிசிரங்கு போன்ற நோய்களின் தன்மையினையும், அந் நோய்களை எவ்வாறு நிவர்த்தி செய்யலாம் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. நீரிழிவு நோயின் அறிகுறிகளைப் பற்றிக் கூறுகையில்,

“நீரே அழியும் நாழிகை தோறும்

சீராய் எனும்பு ஈ மொய்க்கும்”(வைத்திய சிந்தாமணி)

எனக் கூறுகின்றது. அதாவது, நீரிழிவு நோயின் அறிகுறிகளாக நாழிகை தோறும் சிறுநீர் கழிதல், எனும்பு மொய்த்தல் என்பன பற்றிக் கூறுகின்றது. நோய்களுக்குரிய மருந்துமுறைகளையும் இவர்களின் பாடல்களில் நாம் காணலாம். அந்த வகையில்,

“இம்புரு வேரை இதமாய் அருந்தினர்க்குப்

பின்புரு தையமொரு பித்தமுமே - துன்பாம்” (அகத்தியர்)

எனும் பாடல் பித்த நோய்க்குரிய மருத்துமுறைகளைப் புலப்படுத்துகின்றது. இது தவிர, சித்தர்களின் பாடல்களில் விஞ்ஞான ரீதியான பண்புகளையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. பெற்றோரின் மரபுவழிப்பட்ட பண்புகள் குழந்தைக்கும் அமைதல் குறித்தும் தங்கள் பாடல்களில் குறிப்பிடத்தவறவில்லை. இதனை,

“ஏய் அங்கு அலந்த இருவர்தம் சாயத்துப்

பாயும் கருவும் உருவாம்...” (திருமுலர்)

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. மருத்துவம் சார்ந்த கருத்துக்கள் மாத்திரமின்றி இரசவாத கலைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அதாவது, இரசபற்பம் செய்யும் முறை, வங்கத்தின் சிறப்பு, ரசவாதம், வீரம்சுத்தி செய்தல், இரசத்தின் சட்டையை நீக்குதல், வெள்ளிபற்பம் செய்யும் முறை பற்றியும் கூறியுள்ளனர். அந்தவகையில்,

“வாயுகணெஞ்சடை வலிரணம் வயிறுநோய்

குணமிகு பாதரச மிதையுள்ளிடக்

அதிகுண பாதரச பற்மதற்கே...” (அகத்தியர்)

எனும் பாடல் பாதரசத்தின் பயன்பாடுபற்றி சுட்டிநிற்கின்றது. மேலும் சித்தர்களின் பாடல்களில் விலங்கு, பறவைகளை போற்றிப்பாடும் தன்மையினையும் நாம் காணலாம். பெரும்பாலும் சட்டைமுனியின் பாடல்கள் இத்தகைய தன்மையினை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இதனை,

“மகரி மலாங்கு மடுவுக்கு நாயகி

முகரிய நாமங்கள் முதலையின் பேருமே...” (சட்டைமுனி)

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. இவர்களின் பாடல்களில் தத்துவம் சார்ந்த கருத்துக்களையும் காணலாம். அவ்வகையில் சைவசித்தாந்தம் சார்ந்த கருத்துக்களைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மாயையிலிருந்து உற்பத்தியாகும் ஆறாறு தத்துவம் சார்ந்த கருத்துக்களை நாம் சித்தர்களின் பாடல்களில் காணலாம். இதனை,

“ஆறாறின் தன்மை அறியாதிருந் தோன்றகு

ஆறாறின் தன்மை அறிவித்தோன்” (திருமுலர்)

என்ற பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. சித்தர்களின் பாடல்களில் குறிப்புமொழி, குழுஉக்குறி போன்ற தன்மையினையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. குறிப்புமொழி எனும்போது, எந்தச் சொல்லாக இருந்தாலும் குழல் தெரிந்தும் எளிதில் பொருள் காணமுடியாதளவில் பாடல்களைப் பாடுவது இத்தகு தன்மையினைத் தேரையர், யுகிமுனி போன்றவர்களின் பாடல்களிற் காணலாம். இதற்கு மேல்வரும் பாடல்வரி சிறந்த எடுத்துக்காட்டு

“மாறன்றா ரின்வோர் மயிலவ னாயுதவேர்

கூறுமொரு நீவியினாற் கூட்டியே...” (தேரையர் வெண்பா)

மேலும், சித்தர்களின் பாடல்களில் ஒவ்வோர் குழுவினுள்ளோர் யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு பொருளினது சொற்குறியையொழித்து, வேறொரு சொற்குறியால் கூறும் குழுஉக்குறியினையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனை,

“மாங்காய்ப்பாலுண்டு மலைமேல் இருப்போர்க்கு

தேங்காய்ப்பா லெதற்கடி குதம்பாய்...” (குதம்பைச் சித்தர்)

எனும் பாடல்வரி புலப்படுத்துகின்றது. மேலும், சித்தர்களின் பாடல்களில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், சிவசின்னங்களின் பெருமைகள் பற்றிப் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதனையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. தாயுமானவர் தனது பாடலிலே மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முறையாக மேற்கொள்வோர்க்கு முக்தி கிடைக்கும் என்பதனை கூறியுள்ளார். இதனை,

“மூர்த்தி தலந் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினார்க்கோர்

வார்த்தை சொல்லற் சற்குருவும் வாய்க்கும்...”(தாயுமானவர்)

எனும் பாடல்வரி புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. மேலும், ஏகபாதம் பற்றியும் இவர்களின் பாடல்களின் காணலாம். இதனை, குதம்பைச் சித்தரின் மேல்வரும் பாடல் சுட்டிநிற்கின்றது.

“வெட்டவெளி தன்னை மெய்யென் றிருப்போர்க்குப்

பட்டயம் ஏதுக்கடி – குதம்பாய்...” (குதம்பைச் சித்தர்)

மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களினதும், சித்தர்களினது பாடல்களினதும் வாயிலாகவும் “சமுதாயக் கருத்துக்கள், நிலையாமைக் கருத்துக்கள், இரசவாதம் பற்றிய சிந்தனைகள், மருத்துவம் சார்ந்து கூறிய கருத்துக்கள், குழுஉக்குறி, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தத்தின் பெருமை” போன்ற தனித்துவமான இயல்புகள் சித்தர்களின் பாடல்களினுடாக வெளிப்பட்டுள்ளமையினை நாம் தெளிவுற அறியலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 01.ராமநாதன். அரு., முதற்பதிப்பு ஜனவரி 1959, சித்தர் பாடல்கள், பிரேமா ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ்.
- 02.வைத்தியர் சீதாராம் சுப்ரமணியம்., முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 1985, சித்த மருத்துவ சிந்தாமணி, எஸ்.என்.கே பிரிண்ட் ஹவுஸ்.
- 03.டாக்டர் மெய்யப்பன். ச., ஆகஸ்ட் 1998, சித்தர் பாடல்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- 04.லேனா தமிழ்வாணன். எம்.ஏ., முதற்பதிப்பு 1984, சித்தர்களின் மூலிகை வைத்தியம், ஸ்வாட்ச் ஆப்செட்.
- 05.வைத்தியர் சுப்ரமணியம். மே.சீ., முதற்பதிப்பு செப்டெம்பர் 1985, சித்தர்கள் இரசவாதக்கலை, தாமரை நூலகம்.
- 06.வரதராஜன். மு., ஜூன் 1983, தாயுமானவர், மெட்ரோ பிரிண்டர்ஸ்.

அதிகளவு உணவு உட்கொண்டால் அல்லது வேளை தவறி உண்டால் நோய் ஏற்படும் என்பதை, “மித்யா அதியோக ஆகார விகார” என இந்திய மருத்துவ நூல்களும் (வடமொழிச் சூத்திரம்) எடுத்துக்கூறியுள்ளன.

தற்கால மருத்துவர்கள் உடல் வளர்ச்சிக்கும், உடல்நலத்துடன் நோயின்றி வாழவும் ஊட்டச் சத்துக்கள் விற்பனையின்கள் தாதுப்பொருட்கள் ஆகியன சரியான விகிதத்திலிருக்குமாறு சமச்சீர் உணவு முறையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்கின்றனர். இதனையே வள்ளுவரும்,

**“அற்றால் அளவறிந் துண்க அ.துடம்பு
பெற்றான் நெடி துய்க்குமாறு” (943)**

அதாவது, முன்பு உண்டது செரித்துப் போனால் உணவளவறிந்து சமச்சீர் உணவு உண்ணுக என்னும் பொருளையும், உடல் இயக்கத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் தேவையான உணவுப்பொருளின் ஆற்றல் அளவு எனும் பொருளையும் இக்குறள் தருவதாகக் கொள்ளலாம்.

அடுத்ததாக வள்ளுவர் நோயாளிக்கு எவ்விதம் சிகிச்சையளிக்க வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

**“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடிஅது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” (948)**

நோய்க்கான குணங்குறிகளைக் கொண்டு அந்நோய் இன்னதென்று அறிந்து, அந்த நோய்க்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து, நோயின் வாய்மொழியைக் கேட்டறிந்து நோயாளியின் உடலுக்குப் பொருந்தும்படி சிகிச்சையளிக்க வேண்டும். இதனை, ஆயுர்வேத மருத்துவ நூல்களிலும் காணலாம். மருத்துவன் திரிகூத்திரம் எனக் கூறப்படும் மூன்று முக்கிய விடயங்களைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதை மேல்வரும் வடமொழிச் சூத்திரம் குறிப்பிடுகின்றது.

**“சுவஸ்த ஆத்ர பராணம்
ஹேது லிங்க அவுஷத ஞானம்”**

இதன் பொருள் நோயின் காரணம், குணங்குறிகள், அதைக் குணப்படுத்தக் கூடிய அறிவு என்பன மருத்துவனுக்கு இருக்கவேண்டும் என்பதாகும். இச் சூத்திரம் வள்ளுவருடைய “நோய் நாடி நோய் முதல்...” என்ற குறளுடன் பொருந்தும் படி இருத்தல் நோக்குதற்குரிய தொன்றாகும்.

உடலிலே காணப்படுகின்ற முத்தாதுக்களின் செயற்பாட்டினையும் அவதானித்து மருந்து கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இவற்றுடன் பருவ காலங்களையும் அவதானிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஏனெனில் புறச்சூழ்நிலைகளின் தாக்கம் மனித உடலில் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது ஆகும். எனவே, இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில், தகுந்த மருந்துகள் உபயோகிக்கப்பட வேண்டுமென மருத்துவ நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கருத்தையே வள்ளுவரும் மேல்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

**“உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்” (949)**

மருத்துவ முறையானது நான்கு வகைப் பாகுபாட்டைக் கொண்டது என்கின்றார் வள்ளுவர்.

“உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து உழலைச்செல்வான் என்று
அப்பால் நாற்கூற்றே மருந்து” (950)

மேற்கண்ட குறளின் சகல அம்சங்களும் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து
நோக்கப்படுகின்றது.

சித்த ஆயுர்வேத நூல்கள் ஒரு மனிதனுக்கு நோய் ஏற்படுவதுதற்கான காரணம்
மனம் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கலாம். அல்லது உடல் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கலாம்.
எனக் கொள்கின்றன எனவே, நோயாளியை மனோதத்துவ ரீதியில் அணுகவேண்டும் என
மருத்துவ நூல்கள் கூறுகின்றன. இத்தகைய கருத்தைத் திருக்குறளும் கூறுகின்றது.

“பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து” (1102)

ஒருவன் பொய் கூறுவதனாலே தனக்கும், தான் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் பாதிப்பினை
நேரடியாகவோ அன்றி மறைமுகமாகவோ ஏற்படுத்துகின்றான். ஒரு பொய்மையாளன்
மனநோயாளியாகின்றான் என்பதனை

“தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்” (293)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவற்றுடன் ஒருவன் சினம் கொள்வதனால் உடலானது உளநோய்களால்
பாதிப்புறுகின்றது. இத்தகைய கருத்தினையும் வள்ளுவர் விளக்கியிருக்கின்ற தன்மையினை
அவதானிக்கலாம்.

“தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்” (305)

இவற்றுடன் வள்ளுவர் மேலும் பல விடயங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார்.
ஒருவன் சமூகத்தில் மது அருந்துவதாலே ஏற்படுகின்ற நோய்கள், துன்பங்கள் என்பன
பற்றியும் மனத்தாய்மை, சமூகப் புரிந்துணர்வு, பிறருக்குத் துன்பம் விளையாமை, அதாவது
இன்னா செய்யாதிருத்தல், வேண்டுமெனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

“மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு” (201)

சமூகத்திற் காணப்படுகின்ற அனைவரையும் மனித நேயத்துடன் நேசிக்கவேண்டும்
எனவும் குறிப்பிடுவதன் ஊடாக, சமூக மருத்துவ கருத்துக்களைக் கூட வள்ளுவர்
தெளிவான முறையில் விளக்கியுள்ளார்.

எனவே, மேற்கண்டவற்றைத் தொகுத்து நோக்குவதனுடாக திருக்குறளில் ‘மருந்து’
என்ற அதிகாரம் மட்டுமன்றி ஏனைய அதிகாரங்களிலும் மருத்துவக் கருத்துக்கள்
காணப்படுகின்றமையினை அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

உசாந்நுணை

01. பாலசுந்தரம். இ., 1990, இலக்கியத்தில் மருத்துவக் கருத்துக்கள், நாட்டார் வழக்கியல் கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
02. கிருட்டினமூர்த்தி. சா., மகாலட்சுமி. தி., 2005, தமிழரின் மரபுச் செல்வங்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
03. திருக்குறள், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1944.
04. வாசுதேவன். இரா., தமிழில் மருத்துவ இலக்கியங்கள் ஓர் ஆய்வு, மயிலாப்பூர்.
05. ஒலை இதழ், 2008, தமிழ் மருந்துவம் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம், கொழும்பு.

❖ ஓநாய்க் கிடையில் வளரும் சிறுவன் ஓநாய் போன்று ஆகிவிடுவான் துஷ்டர்களுக்கிடையில் வளர்பவன் துஷ்டன் ஆகிவிடுவான். சான்றோர்களுக்கிடையில் வளர்பவன் தானே சான்றோன் ஆகிவிடுவான்.

- சுவாமி விவேகாநந்தர்

❖ பிறருக்குத் துன்பம் இழைக்காமல் இருப்பது எளிது. ஆனால் பிறரால் துன்பம் இழைக்கப்படும்போது பொறுத்திருப்பது கடினம். அந்தக் கடினமான காரியத்தை பெரியோர்களால்தான் செய்யமுடியும்.

- சுவாமி விவேகாநந்தர்

❖ தேவையானதை வைத்துத் தேவையில்லாததை விட்டுவிடும். இயற்கையான அறிவு சகல ஜீவராசிகளிடத்தும் இயல்பாக அமைந்திருக்கிறது. மனிதனில் அது விவேகம் அல்லது பகுத்தறிவு என்ற சிறப்பான குணத்துடன் இருந்தும் பேராசையால் அது அறியப்படுவதில்லை.

- சுவாமி கெங்காதரானந்தர்

நீர்க்குதிய்யலும் நோயும்

ச. ஷோபிநாத்,
இரண்டாம் வருடம்,
இந்துநாடகரீகம் சீர்ப்புக்கற்கைசிந்தி.

“அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டம்
பிண்டத்தில் உள்ளதே அண்டம்
அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே
அறிந்து தான் பார்க்கும் போது”

என்கின்றது சட்டைமுனி ஞானம். உலகின் கண் நிகழும் அசைவுகள், தன்மைகள், மாற்றங்கள் அனைத்தும் மனிதர், மிருகங்களின் உடலிலும் நிகழ்கின்றன. இவற்றைப் பார்த்தறிந்து அதற்கேற்ற முறையில் தேகத்தைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும் என்பது சித்தர் தத்துவமாகும்.

எமது உடலானது 96 தத்துவங்களை உடையதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதனுடைய இயற்கைநிலை மிகுந்தாலும், குறைந்து போனாலும் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள் பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துவனவாகக்கூட அமைந்துவிடும். இவற்றை உரிய முறையில் அறிந்து மக்கள் செயற்பட வேண்டும்.

“முப்பதும் முப்பதும் முப்பத்தாறுவரும்
செப்பமதிலுடைய கோயிலுள் வாழ்பவர்
செப்பும் மதிலுடைக் கோயில் சிதைந்தபின்
ஒப்ப அனைவரும் ஓட்டெடுத்ததார்களே”

(திருமந்திரம் பா.எண்.159)

உடல் தத்துவங்கள் என்ற முறையில் பூதங்கள், பொறிகள், தன்மாத்திரைகள், ஆறாதாரங்கள், தசவாயுக்கள், உறுப்புக்கள், அவற்றின் செயல்களைச் சித்தர்கள் சூக்குமமாக விரித்துரைத்துள்ளார்கள். ஆயினும் உடல் தத்துவத்தினை அறிந்து கொள்வது அவ்வளவு எளிமையான செயலன்று.

இத்தகைய உடலில் ஏற்படுகின்ற நோய்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு சித்தர்கள் காட்டுகின்ற ஓர் இலகுவான வைத்தியமே நீர்க்குறி வைத்தியமாகும். இவ் வைத்திய முறையில் நோய்நாடல் என்பது மிக முக்கியமான ஓர் அம்சமாகும். அதாவது, உடலில் என்ன வகையான நோய் ஏற்பட்டுள்ளது? இதன் பாதிப்பு எத்தகையது? குணமாக்கக் கூடியதா? போன்ற பல்வேறு வினாக்களுக்கு விடை பகருவதாக இது அமையும்.

இம் முறையில் நீர்க்குறி வைத்தியம் சற்று வித்தியாசமானதும், மிக எளிமையானதும் ஆகும். அதாவது, இன்றைய மருத்துவ முறையில் பெரிதும், நோய்நாடலை மேற்கொள்வதற்கு உபயோகிக்கப்படுகின்ற சிறுநீர் பரிசோதனை முறை, அன்றைய, விஞ்ஞான வளர்ச்சியே இல்லாத காலத்தில், இன்றைய நவீன காலத்தினுடைய தொழில்நுட்ப ஆய்வுகளையும் மிதமிஞ்சிய, வகையில் நிலவியிருந்துள்ளமை பெரிதும் ஆச்சரியமிக்க ஒரு விடயமாகும்.

சித்தர்கள் நோய்பற்றி அறிய நாடி, பரிசம், நிறம், மொழி, விழி, மலம், நீர், நாக்கு ஆகிய எட்டு விதமான பரீட்சை முறைகளை கூறிய நிலையில் நாடிப்பரிசோதனை பற்றியே அதிகம் பேசப்பட்டுவரும் நிலையில் மிகவும் எளிய முறையான இச் சிறுநீர்ப்பரீட்சை முறை அதிகம் பேசப்படாமை பெரு வருத்தத்திற்குரியதே!

அதாவது, அளவான உணவை அறுசுவைகள் விரோதப்படாதவாறு உரிய நேரத்தில் உண்டு, சரியான அளவு தூங்கி அதிகாலையில் எழுந்து, ஒரு பாத்திரத்தில் ஆவி வெளியேறாதவாறு, சிறுநீரைப் பிடித்து, காற்று வீசாத ஒரு மூலையில் அப்பாத்திரத்தை வைத்து, சிறுநீர் கலக்கமின்றி ஆடாது நிற்கும் போது, அதனுள் ஒருதுளி நல்லெண்ணெயினை விட்டு, அதில் தோன்றும் மாற்றங்களை மிகத் தெளிவாக நோக்குவதன் மூலம் வியாதியின் தன்மை பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும் என்கின்றனர் சித்தர்கள்.

இதன்போது காணப்படும் சில அம்சங்களை இங்கு நோக்குவோம்.

இவ்வாறு விடப்பட்ட நெய்யானது பாம்பினைப் போல நீண்டு இருக்குமானால் வாயுவினால் உண்டான நீர். “அரவென நீண்டிடின. தே வாதம்” என்கின்றார் தேரையர். மேலும், மோதிரம் போல பரவிக் கிட்டுமானால், “ஆழி போற்பரவின. தே பித்தம்” என்று கூறி அது பித்தத்தினால் உண்டான நீர் என்றும், அந் நெய்யானது முத்தினைப் போன்று நின்றுவிட்டால் அத கபத்தினால் உண்டான நீர், “முத்தொத்து நிற்கின் மொழிவதென் கபமே” என்றும் கூறுகின்றார்.

இந் நோய்கள் மேலும், தனித்தனியாக பல்வேறுவகைப்படுத்தி கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வகை அனைத்தும் முன் சொல்லப்பட்ட வாத, பித்த, கபம் எனும் மூவகைக்குள்ளும் அடக்கப்பட்டு விடுகின்றமையினால் அவற்றை மேற்கூறினேன்.

வியாதிகள் போலவே, இவ் வியாதிகள் குணமாதல் சாத்தியமா, அசாத்தியமா என்பதையும் கூறியுள்ளனர். இதற்கு,

“விருத்தப்படி வழந் தரித்துப்பரவலுந்
தெரித்த நெய்க்குறிக் கினிவருத்த மென்னுலகீ
ராங்கப் பரவல் போனீங்கு மெப்பினியுமே”

என்கிறார் தேரையர். அதாவது, வட்ட வடிவமும் மெதுவாகப் பரவுதலும் காண்பித்த நெய்க்குறிக்கு உலகினில் என்ன வியாதி இனியும் உண்டு? விட்ட இடத்தில் இல்லாமல் நெய் மெதுவாகப் பரவியது போல எந்த நோயுமே இல்லாது நீங்கிவிடும் என்கின்றார். அதே போன்று, நாணயமுள்ள குடையைப் போலவும், வீணையைப் போலவும் நெய்யானது காணப்படுமானால், ஒருவேளை உயிரானது உடலைவிட்டு நீங்கிவிட்டாலும், மறுபடியும் அவ்வுடலில் வந்து சேர்ந்துவிடும். இதனை,

“நாணயச் சத்தியை வீணையைக் காணினோ
நாகுயிருடல் விடுத்தேகினு மீளுமே”

என்கின்றார் தேரையர். மேலும், என்றுமே தீர்க்க முடியாத நோய்க்குரிய குறியாக

“எண்ணெய்விடற் சரேலெனப் பொங்கிப் பரவிற்
றிண்ணமப் பிணிக்குச் சிகிச்சை யிங்கின்றே”

என்று, சிறுநீரில் நெய்யினை விட்டவுடன் சரேலெனப் பொங்கிப் பரவுமானால் அந்த வியாதிக்குரிய பரிசாரம் இந்த உலகினிலே இல்லை என்கின்றார். ஆயினும், சுகதேகிகளுக்குக் கூட உணவில் ஏற்பட்ட மாற்றம், காலநிலை என்பவற்றாலும், இந்நிலை காட்டக்கூடும். ஆகையால், ஒருமுறைக்குப் பலமுறை பார்த்தே நிச்சயிக்க வேண்டும் என்பது தேரையர் கூற்று. இதேபோல், நெய்யானது விட்டவுடன், ஒன்றுபடாமல் சிதறிக் ‘கடுகு’கள் போலப் பரந்து காணப்பட்டால், அச்சிகிச்சையை கைவிடுவதே முறை என்கின்றார். இதனை,

“விடுதுளி சிதறி வெவ்வே ரொன்றாமற்
கடுகெனப் பரவிற்கைவிடன் முறையே”

என்றும், அதேவேளை எண்ணெய்த் துளியும் சிறுநீரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கலந்து போயின் உயிரேபோய்விடும் என்பது கௌதமர் வாக்கியம்.

“அவியுமுத்திர முமனைந்தொன்றாவி
யவியுமென்றல் கவுதமருரையே” என்றும் கூறக் காணலாம்.

இவை தவிர, பல்வேறு வியாதிகளுக்குரிய அடையாளங்களும், அவற்றிற்கான வைத்திய முறைகள் பலவும் நீர்க்குறி வைத்திய முறையில் மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இது, இன்றைய மருத்துவ உலகிற்கு ஒரு அரும்பெரும் பொக்கிஷம் என்றே கொள்ளலாம். இப் பொக்கிஷம் எமது தமிழ் மரபில் (இந்து மரபில்) வந்தமை ஒவ்வொரு இந்துவிற்கும் மிகப் பெருமையான விடயமாகும்.

உசாவலுக்குதவியவை

01. ராமச்சந்திரன், எஸ்.பி., 1997, சித்தர் உடல் தத்துவம், தாமரை நூலகம் - சென்னை.
02. சரபேந்திர வைத்திய ரத்னாவளி (5ஆம் பதிப்பு), 1990, சரஸ்வதி மகால் நூலகம் - தஞ்சாவூர்.
03. ராமச்சந்திரன், எஸ்.பி., 2000, தேரையர் நீர்க்குறி வைத்தியம், தாமரை நூலகம் - சென்னை.

❖ சில நாடுகளில் குபேர செல்வமும்
பல நாடுகளில் குவேச வறுமையும்
காணப்படுவதாலேயே யுத்தங்கள்
தோன்றுகின்றன.

- இராதாகிருஷ்ணன் -

❖ இருக்குமிடத்தில் பெற்றதை வைத்து நிறைவு காண்பதுதான் வாழ்க்கைத் தத்துவம்

❖ அறிவால் ஒருவனை அறிந்துகொள் - இல்லை
அனுபவித்தாவது புரிந்து கொள்
நண்பர்கள் யாரெனத் தெரிந்துகொள் - அவன்
நல்லவனாகினும் விலகி நில்

❖ திடீரென நீ ஒரு வெற்றிபெற்றுவிட்டால் வெற்றி பெறுவதற்காகவே பிறந்தவன் என்று
எண்ணிவிடாதே

❖ உன் வேலையைச் செய். எல்லோரும் வேலை செய்கின்றனர். மரங்கள் வேலை செய்கின்றன. எல்லாம் பயன் தருகின்றன. நீ பயன் தருகின்றாய் வேலை சுயதர்மமாகும்.

மாண்டுக்கிய உபநிடதமும் அத்வைத சிந்தனைகளும்

சிசுல்வகுமார் சிசுல்சுத்துரை

இரண்டாம் வரும்

இந்துநாகரிக சீதப்புக்கலை

உபநிடதங்கள் அனைத்திலும் மிகவும் சிறியது மாண்டுக்கிய உபநிடதம். இது பன்னிரண்டு ஸ்லோகங்கள் மாத்திரம் கொண்டது. முக்தி பெறுவதற்கு இந்த உபநிடதம் ஒன்றே போதுமானது என முக்திகோப உபநிடதம் கூறுகின்றது. மேலும் யோகிகளிடையே மனது மண்டுக்கம் போல் தாவிச் சென்று விஸ்வநிலை, தைஜஸநிலை பிராக்ஞ நிலை ஆகிய மூன்றையும் கடந்த நான்காவது நிலையான துரீய நிலையினை அடைய உதவுவதால் தான் இதற்கு மாண்டுக்கிய உபநிடதம் எனப் பெயர் வந்தது.

இவ் உபநிடத கருத்துக்களினை மிக நெருங்கியே அத்வைதக் கோட்பாடுகள் அமைந்து காணப்படுவது மறுக்கமுடியாத உண்மை ஆகும். அத்வைதம் என்பதைச் சங்கரர் மேல்வருமாறு கூறுகின்றார். உலகத்தின் உண்மையற்ற நிலை, பிரமத்தின் பன்மையற்ற நிலை, பிரமத்தில் இருந்து ஆன்மா வேறுபடாத நிலை இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகவே அத்வைதம் என வரையறை செய்கிறார். இதனை நிறுவ உபநிடதம், பிரம்மசூத்திரம், பகவத்கீதை, மாண்டுக்கிய காரிகை இவற்றையே பயன்படுத்தி அவற்றுக்கு எழுதிய உரைநூலே பாசியம் ஆகும். இனி இவை இரண்டுக்குமிடையே காணப்படும் தொடர்புகளைப் பார்க்கலாம்.

மாண்டுக்கிய உபநிடதம் பிரம்மம், ஆன்மா பிரபஞ்சம், கன்மம் மறுபிறப்பு, முத்தியும் அதற்கான வழிகள் எவை என்பதனை அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றது. சங்கரரின் அத்வைதமும் இதனையே கூறுகின்றது. எனினும் கூறும் முறையே சிறப்பானது. அதர்வண வேத உபநிடதமான மாண்டுக்கியத்தில் உத்தலாகரும், யக்ஞவல்கியரும் பேசுவது அத்வைதக் கருத்துக்களே என்பது யாரும் மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

மாண்டுக்கிய காரிகையின் ஆசிரியரான கௌடபாதரின் சீடர் கோவிந்தபாதர். கோவிந்தபாதரின் சீடர் சங்கரர். இதிலிருந்து சங்கரர் தமது பரம குருவின் சிந்தனை, விளக்கங்களை தமது அத்வைதத்தினைத் திடமாக நிறுவப்பயன்படுத்தினார் என்பதில் ஐயமில்லை.

மாண்டுக்கிய உபநிடத்தில் பிரம்மம் பற்றிக் கூறப்படும் விதம் சிறப்பிற்குரியது. “எல்லாமே பிரம்மம் இந்த ஆத்மாவும் பிரம்மம்” என்பதை தெளிவாக ஊர்ஜிதப்படுத்துகின்றது. அதனை மேல் வரும் மகாவாக்கியம் கூறுகின்றது.

ஸர்வ ஹ்யேதத் - பர்ஹம் அயமாத்மா பர்ஹம்
ஸோஸ்ய மாத்மா சதுஸ்பாத்

ஒவ்வொரு ஜீவனும் பிரம்மம்தான் என இவ் உபநிடதம் கூறுகின்றது. இவ்வாறான ஆத்மா நான்கு பாதங்களைக் கொண்டது. முதல் பாதம் ஸ்தூலத்தை அனுபவிக்கும் வைசுவாநரன் இவனுக்கு ஏழு அங்கங்கள், பத்தொன்பது முகங்கள் உண்டு. இவனது இருப்பிடம் ஜாக்ரம் வெளிப்பிரக்ஞையில் இவனது அனுபவம் தங்கியுள்ளது. இரண்டாம் பாதம் சூஷ்ம வாசனைகளைத் தனிமையில் அனுபவிக்கும் தைஜஸன் ஏழு அவயங்களும் பத்தொன்பது முகங்களும் இவனுக்கு உள்ளது. இவனது அனுபவம் உட்பிரக்ஞையில் தங்கியுள்ளது. இருப்பிடம் ஸவப்னம். மூன்றாம் பாதம் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கும் பிராக்ஜயன் சித்தமே முகமாகக் கொண்டவன். பிரக்ஞையே வடிவாக உடையவன். இருப்பிடம் ஸ்ஷீதி தூங்குவோன் எந்த நிலையில் விருப்பம் எதையும் விரும்புவதில்லையே கனவு எதையும் காண்பதில்லையோ அதுவே ஸ்ரீப்தி. நான்காவது பாதம் என தூரீயனை அறுதி கூறுகின்றது. இவன் உள் பிரஜைஞையோ இல்லாதவன். வேளிப்பிரஜைஞையும் இல்லாதவன். இரண்டிற்கும் இடையிலான பிரஜைஞை இல்லாதவன். சேதனனும் அன்று. அசேதனனும் அன்று. விபரிக்க முடியாதவன். கிரகிக்க முடியாதவன். எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன். இவனே உயிரனைத்தையும் உள்ளிருந்து நடத்துபவன். இவனே தூரீயன் இவனே ஆத்மா. இவனே பிரம்மம் என ஒருமைக் கொள்கையினை மாண்டுக்கூடிய உபநிடதம் கூறுகின்றது.

மேலும் அத்வைத சிந்தனாவாதியான சங்கரரும் ஆத்மாவின் மூன்று நிலைகள் பற்றிச் சொல்கிறார். அனுபவரீதியான ஸ்தூலத்தை உடைய நனவு நிலை சூக்குமமான அனுபவமான கனவுநிலை.

இவை அனைத்திற்கும் மேலானது தூரீய நிலையே. இந்தத் தூரீய நிலையிலே ஆன்மாவானது பிரம்மமாகத் தன்னை உணருவதாகச் சங்கரர் கூறுகின்றார். எனவே மாண்டுக்கூடிய உபநிடதம் கூறும் ஒருமைக் கொள்கை இங்கே மிளிர் ஆரம்பிக்கின்றது. மேலும் ஆத்மாவானது இருமைத் தன்மை அற்றது. ஏகமானது என்பதே அத்வைத சிந்தனையின் அடிநாதமாகும். ஆத்மாவே பிரம்மம் என்பதை சங்கரர் தெளிவான முறையில் கூற அதனை அதற்குப் பின்வந்த அத்வைத வாதிகள் ஆபாச வாதம் மூலம் சுரேசராச்சாரியும் அவேச்சவாதம் மூலம் வாஸஸ்பதி மிஸ்ராவும், விம்பம் பிரதிவிம்ப வாதம் மூலம் பிரகாசத்துமரும் மிகவும் துல்லியமான முறையில் மாண்டுக்கூடிய உபநிடதமும் மாண்டுக்கூடிய காரிகையும் கூறியதை தெளிவானதாகவும் இலகுவானதாகவும் ஆக்கி அத்வைத சிந்தனையில் இந்த ஆத்மாவே பிரம்மம் என்றும் அதனையும் அதன் தன்மையையும் தெளிவாக விளக்குகின்றார்கள்.

மாயையின் ஒரு பகுதியாக அவித்தையின் காரணத்தினாலே ஆன்மாவின் பூதவிகாரங்கள் மாறுபடும். பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாத ஆன்மா, உடலோடு கூடிப் பிறப்பதாக கொள்ளப்படுகிறது. இன்பநுகர்ச்சி அதற்கு உள்ளதாக நம்பப்படுகிறது. இவ்வாறு எண்ணுவது தவறு. அதுவே அறியாமை. இதனை உண்டாக்குவது மாயையே. இந்த மாயா சக்தியின் அம்சமான அவித்தை ஆன்மாவை விட்டும் விலகும்போதே ஆன்மா தன்னைப் பிரம்மமாக உணரும். பிரமத்தாலே இங்கு பிரம்மம் அறியப்படுகிறது. இங்கு இருமை நிலை முற்றாக நீங்குகிறது. இவ்வாறு சாதாரண ஜீவன் இப்பேற்றை அடைய ஞானம் தேவையாக உள்ளது என்பதை அத்வைதம் முக்கியப்படுத்துகிறது.

மேலும் வாஸஸ்பதிமிஸ்ரா மகா ஆகாயமாகப் பிரம்மம் உள்ளது. குட ஆகாயமாக ஆன்மா உள்ளது. குட ஆகாயமாக விளங்கும் ஆன்மாவின் குடம் எனும் தடுப்பை நீக்கி

விட்டால் அதுவும் மகா ஆகாயத்துள் அடங்குவதை விளக்கி ஆன்மாவும் பிரம்மமும் ஒன்றே அதுவே நித்தியமானது, சுத்தசைதன்யமானது. காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. நிர்விகாரமானது, பரிபூரணவஸ்து, தூய்மை உடையது, எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்துள்ளது. புலனறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. இவ்வாறனதே பிரம்மம். அதுவே ஆத்மன். இதனை மாண்டுக்கிய காரிகையிற் காணலாம். 3.3 இல் அத்வைதம் பிரகரணத்தில் பரமாத்மா மகா ஆகாசத்தைப் போல் கூறப்பட்டுள்ளது.

சரீரங்கள் குடங்களைப் போன்றவை என்றும் ஜீவர்கள் குடத்தில் உள்ள ஆகாசத்தைப் போன்றவர்கள் என்றும் கூறுகின்றது. அத்வைத சிந்தனாவாதியான வாஸஸ்பதிமிஸ்ரா இதே உவமையினை தமது அவச்சேத வாதத்தில் வெளிப்படையாக பயன்படுத்தியுள்ளமை மாண்டுக்கிய உபநிடத்திற்கும் அத்வைதத்திற்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பைக் காட்டுகிறது. இதில் வடிவமாற்றமே கூறப்பட்டுள்ளதே தவிர புதிய விடயம் கூறப்படவில்லை. மாண்டுக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்பட்டது இங்கே தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது என்பது முக்கியமான விடயமாகும்.

மேலும் மாண்டுக்கிய காரிகை ஆத்மனன், தூரியன், ஆள்பவன், பிரபு, மாறுபாடற்றவன், பாவனைகள் அனைத்துள்ளும் இரண்டற்றவன், பிரகாசம் சுயமாகவே உள்ளவன், எங்கும் வியாபித்துள்ளவன் என்கிறது. ஆத்மாவின் அதாவது பிரமத்தின் இயல்புகளை அத்வைதிகள் இதிலிருந்தே பெற்றனர் போலும். மேலும் கௌடபாதர் தனது உரைகளிலே 1.16 ஸ்லோகத்தில் “அநாதி மாயையால் தூங்கும் ஜீவன் எப்போது விழித்துக்கொள்கின்றானோ அப்போது பிறப்பில் லாமலும், நித்திரையில் லாமலும் ஸ்வப்னமில் லாமலும் அத்வைதஸ்வரூபமான துரீயத்தை அறிகிறான்” இந்த துரீயநிலையினை அடைய மாண்டுக்கிய உபநிடதம் ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரமே பரப்பிரம்மம் அதுவே நித்தியமானது. அகார, உகார, மகார நிலையினைக் கடந்து ஓங்காரத்தில் ஐக்கியமாகும் போது துரீய நிலை கிட்டும். அது இரண்டற்ற தன்மை வாய்ந்தது. ஜீவன் அப்போதே பிரம்மமாக தன்னை உணருகிறது.

எனினும் ஆன்மா பலவாகக் காணப்படுவதற்கு மாயையே காரணம் என்கிறது மாண்டுக்கியம். இரண்டற்ற ஆத்மா வேற்றுமை அடைந்தது போல் உள்ளது. வாஸ்தவத்தில் ஒருபோதும் வேற்றுமை இல்லை. பிறப்பற்றவன் மாயையால் பலவாகப் பிறக்கின்றான் என்று கூறுகிறது. இந்த மாயையானது ஸ்வயம் பிரகாசமான ஆத்மாவினுடைய தன்மையையால் தானே மறைக்கப்படுகின்றான் என்கிறது. இதனையே அத்வைதமும் கூறுகின்றது. ஆன்மா பலவாகக் காணப்படுவது வெறும் தோற்றமே. இதற்குக் காரணம் மாயையே ஆகும். இந்த மாயைக்கு இரு சக்திகள் உள்ளது. ஆன்மா பிரம்மம் என்பதை ஆவரண சக்தியால் மறைக்கிறது. ஆதலால் வெறும் தோற்றத்தைக் கொண்டு ஆன்மாவினை பல என்று கூற முடியாது. அவித்தையின் இயல்பிற்கு ஏற்ப பூதவிகாரம்.

உடல், மனம், கோசம் என்பன பல ஆன்மாவை ஆழ்ந்திருக்கும். இங்கே விம்பப் பிரதிவிம்ப வாதத்தின் மூலம் ஆன்மா ஒன்றுதான் தோற்றத்தினைக் கொண்டு ஆன்மா பல என ஏற்க முடியாது என்று பிரகாசத்துமர் தமது வாதத்தினால் உறுதி செய்கின்றார். எனவே ஆத்மா ஒன்றே அதுவே பிரம்மம் என்கிறது அத்வைதம். மாண்டுக்கிய உபநிடதபாஷியம் எந்த ஜீவனும் உண்டாவதில்லை. இவனுக்கு உண்டாகக் காரணமும் இல்லை. எதனிடத்திலிருந்தும்

ஒன்றும் உண்டாவதில்லையோ அந்தப் பிரம்மம் உத்தமமான சத்யமாகும். அதுவே ஆத்மனுமாகிறது எனக்கூறுகிறது.

மேலும் வேதங்கள் எதற்கும் பிடிபாத ஆத்மாவை நேதி, நேதி என அனைத்தையும் தள்ளுகிறது. இதனால் பிறப்பை அடையாத பிரம்மமே பிரகாசிக்கின்றது. இதனை மேல்வரும் ஸ்லோகம் கூறுகின்றது.

“.....ஸ ஏஷ நேதி நேத்யாத்மா....”

இனி பிரபஞ்சம் பற்றிப் பார்க்கலாம். மாண்டுக்கிய உபநிடதம் ஸ்தூலமான நிலையில் வைசுவாநரன், விபகாரமுடைய உலகினை அனுபவிக்கின்றான். தைஜஸன், விபகார குக்கும நிலையான ஸ்வப்னமாக அனுபவிக்கின்றான். உலகைத் தாண்டிய நிலையான ஸ்ஷந்தி நிலையும் இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது உலகம் பன்மைத் தன்மை உள்ளதும் தோற்றமாகவும் உள்ளது என 4:88, 4:87 சூத்திரங்களில் மாண்டுக்கிய காரிகை கூறுகிறது. அதாவது போகம் மூன்று வகையில் அனுபவிக்கப்படுகிறது. இந்த உலகம் சிருஷ்டி ஈஸ்வரனின் இயற்கையாக உள்ளது. எந்த காரணமும் இல்லாது உலகம் உருவானது பிரமத்தை மாயை பாதிப்பதால் உலகம் உற்பத்தியாகின்றது. இதற்கு ஈஸ்வரன் துணையாக உள்ளான். இங்கே இல்லாத ஒன்று மாயையின் சக்தியால் உள்ளதாக தோன்றுகின்றது. உலகினை தாண்டிய நிலையில் உள்ளதே பிரம்மம். அது ஆத்மா எனவும் கொள்ளப்படும். கனவில் காணப்படும் கற்பனை வெறும் தோற்றம் நனவில் காணப்படும் அனுபவத்திற்கும் மாயையே காரணமாக உள்ளது. எனவே அதுவும் தோற்றம் சஷ்ட நாடிகளால் அறியப்படுவது அனைத்தும் தோற்றங்களே. இதனை மாண்டுக்கியம் மேலும் கூறுகின்றது. இந்திரியங்கள் நுகரும் அனுபவம் ஸ்வப்னத்திலும், ஜாக்ரத்திலும் வேறுபட்ட தோற்றங்கள் சமமாயிருப்பதால் அவை வெறும் தோற்றங்களே. இந்த அனுபவ உலகம் தேற்றமே. எது ஆதியிலும் முடிவிலும் இல்லையோ அது நடுவிலும் இல்லை அது உண்மை போல் தோன்றுகிறது என 2.5, 2.6 ஸ்லோகங்களால் உணரலாம்.

சங்கரர் பிரபஞ்சத்தின் இரு நிலைகள் பற்றியும் உலகின் உண்மை தன்மையினையும் ஏற்றுப்பின் மறுக்கிறார். பாரமார்திகா பிரமத்தின் சொருப நிலையினைக் குறிக்கும். பிரம்மம் மாயையால் பாதிக்கப்பட்டது. ஈஸ்வரனாக உலக தோற்றத்திற்கு காரணமாகிறான். இங்கே மாயையின் விச்சேப சக்தி தொழிற்படுகின்றது. இவ்வாறான உலகத்தினை சதசத்விலட்சணம் கொடுத்து உண்மையும் இல்லாத பொய்யும் இல்லாத அல்பொருளாக அத்வைதிகள் கூறுகின்றனர். ஈஸ்வரனின் உதவியின் மூலம் தோன்றும் உலகு விபகாரிகசத்து நனவில் அனுபவிப்பது ஆகும். பிரதிபாசிக சத்து திரிந்து தெரியும் காட்சி இதன் மூலம் சங்கரர் மாயையின் இடையீடு காரணமாக பிரம்மம் உலகமாக தோன்றுவதாக உள்ளதே தவிர புதிய பரிணாமப் பொருளன்று என்று விவர்த்த வாதத்தின் மூலம் விளக்குகின்றார். முரண்பாட்டு உத்தியைக் கையாண்டு உலகின் உண்மையற்ற தன்மையை தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

ஆப்தவாக்கியம் மூலம் பிரமத்தின் உண்மைத் தன்மை பூரணத்தன்மை, எல்லையற்ற தன்மை என்பனவற்றைக் கொண்டு சங்கரர் உலகிற்குரிய பூரணமற்ற தன்மை, சடத்துவத்தன்மை, பன்மைத்தன்மை, அறிவற்ற தன்மை இவ்வாறான உலகம் நித்தியமற்றது வெறும் தோற்றம் ஏதும் நிகழவில்லை. நிகழ்ந்துவிட்டதுபோல் காணப்படுகின்றது. ஆன்மா

மாயையால் பீடிக்கப்பட்டு இருக்கும் வரை அது உண்மை போல் தோன்றும். ஆன்மா தன்னை பிரமமாக உணரும்போது இந்த உலகின் தோற்றம் என்பது உறுதியாகும்.

இனி ஆன்மாவின் கன்மம், மறுபிறப்பு பற்றி பார்க்கலாம். ஆன்மா பிறவி எடுப்பது மாயையின் காரணமாகவே என்கிறது. மாண்டுக்கிய உபநிடதம். ஆத்மாவிற்கு பிறவி ஏற்படுதலும் சலனமேற்படுதலும் வெறும் தோற்றமே அன்றி உண்மையல்ல. ஆத்மா உண்மையில் சலனமற்றது. மேலும் கன்மத்தில் இருந்து தப்புவதற்காக ஸமாதியில் அடையக்கூடிய சுகத்தையும் விரும்பாது அதனை விவேகத்தால் பற்று இல்லாதவனாயிருத்தல் வேண்டும் என்கிறது. மனது மீண்டும் விடயங்களை நாடினால் நல்ல முயற்சியால் ஆத்மாவிடம் ஒன்றுபடுத்தவேண்டும். கன்மத்தில் இருந்து அப்போதுதான் தப்பித்துக்கொள்ளமுடியும். இதனால் எக்கருமம் தொடங்கும்போது ஓம் என உச்சரித்துக்கொள்ளல் காம பந்தத்தைத் தடுக்கும் என்பது மாண்டுக்கியம் கூறும் வழியாகும்.

இதனை அத்வைதிகள் ஆன்மாக்கள் நுகரும் இன்ப துன்பங்களுக்கு காரணம் அறியாமையே என்பர். இந்த மாயையின் தன்மையினாலேயே பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாத ஆன்மா உடலோடு கூடிப்பிறப்பதாக சங்கரா சொல்கிறார். கன்மம் முத்தியடையக் காரணமானது எனினும் நிஸ்காமிய கன்மத்தால் மனம் சுத்தமடையும் வேதாந்த விசாரத்திற்கு உரிய சூழல் உருவாகும். எனவே, கன்மத்திற்கும் இந்திரிய நுகர்ச்சிக்கும் காரணம் மாயையே என இவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

முத்தி பற்றி மாண்டுக்கிய உபநிடதம் இவ்வாறு கூறுகிறது. அதாவது ஓம் எனும் ஓங்காரத்தை அகார, உகார, மகாரங்களில் நின்றும் உச்சரித்தும் ஓங்காரத்தில் ஐக்கியமாகும் நிலையே முத்தியாகும். விசுவ, தைஜஸ, பிராக்ரு நிலைகளைக் கடந்து மாத்திரை எதுவும் இல்லாத தூர்ய நிலையினை எய்துவதே முத்தி. பிரணவம் பிரமத்தின் வடிவானதே. ஓங்காரமும் பிரமமும் ஒன்றே. அதனை ஆத்மா தன்னுள்ளே உணரும் அத்வைத அனுபவமே முத்தி என 1.2 ஸ்லோகத்தில் காணலாம். அறிவே சொருபமாகக் காணப்படும் விபரிக்கமுடியாத மாத்திரைகள் இல்லாத ஆத்மாவை ஓங்காரம் என்கிறது. மேலும் எவன் தன்னில் தானாகிய ஆத்மாவை அடைகிறானோ அவன் பிரமத்தை அடைந்துள்ளான். இவ்வுபநிடதம் ஜீவன் முத்தியையே சிறப்பித்துக் கூறுகிறது.

அத்வைதிகள் ஆன்மா தன்னைப் பிரமமாக உணரும் தன்மையே அந்த அத்வைத நிலையே முத்தி என்கிறது. ஆன்மா வேறு பிரமம் வேறு அல்ல ஆன்மாவே பிரம்மம் என்கிறது அறிவினை பூரணமாக உடைய பிரமத்தாலே பிரமத்தை அறியமுடியும். எனவே இரண்டற்ற நிலையே முத்தியாகும். ஜீவன் தன்னை பிரமமாக உணரும்போது தேகமில்லாமிட்டாலும் பேரின்பத்தை அது அனுபவிக்கும். இந்நிலையெய்த ஞானம் அவசியம் எனக் கூறுகின்றனர் கர்மத்தினால் இது கிட்டாது என அத்வைதிகள் கூறுகின்றனர்.

எனவே மாண்டுக்கியம் அறிவே சொருபமான ஓங்காரமாக விளங்கும் பிரமத்தை அகார உகார மகார பேதம் கடந்து தூரிய நிலையில் பிரமமும் ஆத்மாவும் ஒன்று என்ற நிலையே எய்துவதாகவும் அத்வைதிகள் ஆன்மா தன்னை பிரமமாக உணரும். அந்த உணர்வே முத்தி என்கின்றனர்.

முத்திக்குரிய வழிகளாக மாண்டுக்கிய உபநிடதம் ஓங்காரத்தை உச்சரிப்பதனாலேயே முத்தி கிட்டும் என்கிறது. இதனை

“ஓமித் யேதத் ஓ....”

என்கிறது. அதாவது தேவதாபுத்தியுடன் உபாசிக்கப்பட்ட பிரதிமை எவ்வாறு அந்த தேவதையை அடையச் சாதகமாக இருப்பதுபோல பிரம புத்தியுடன் உபாசிக்கப்பட்ட ஓங்காரம் பிரமத்தையடைய சாதகமாகிறது. ஸமாதி நிஸ்டன் ஓங்காரத்தை அனுஸ்டானம் செய்துகொண்டு தூலமான அகாரத்தை சூஷ்மமான உகாரத்திலும் அதைக் காரணமாகக் கொண்டு மகாரத்திலும் அதைக் காரிய காரண அதீதமான பிரத்யகாத்மாவிடத்திலும் உபசாரம் செய்து பிரத்யகாத்மாவாகவே இருந்துவிடுகின்றான். பிரணவமும் சப்தமும் பிரிக்கமுடியாத ஒன்று. எனவே பிரமத்தை அடைய ஓங்காரம் உதவுகிறது. மேலும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் அது இருதயத்தில் பிரணரூபமாய் உள்ளது. இதனை அறிந்தால் துக்கப்பட தேவையில்லை. அதே வேளையில் ஆன்மாவின் அறிவு துலங்கிவிடும்.

அத்வைதிகள் முத்திக்குரிய வழியாக ஞானத்தைக் கொள்கின்றனர். ஞானம் கைசூட மனம் சுத்தமாகவேண்டும். நிஸ்காமிய கர்மத்தால் இது சாத்யமாகும். ஆன்மாவின் அறியாமை நீங்கியபின்னே அதன் அறிவு பிரகாசிக்கும். வேதாந்த விசாரத்திற்கு ஆத்மா தயாராகிவிடும். மோட்ச ஆசை கொண்டு இகபர சுகம் நாடாது சமாதி, சம்பத்து, மனவடக்கம் போன்றவற்றைக் கைக்கொள்ளவேண்டும். ஞானமார்க்கத்தின் பகுதிகளாக விளங்கும் சிரவணம், மனனம், நித்தியாசனம் போன்றவற்றை ஆன்மா கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு பிரமத்தை அடைய அறிவே சொருபமான ஞானத்தை அத்வைதிகள் சொல்ல, அறிவே சொருபமான பிரணவத்தை மாண்டுக்கிய உபநிடதம் கூறுகிறது.

எனவே மாண்டுக்கிய உபநிடத்தில் கூறப்பட்ட விடயங்கள் அனைத்தும் அத்வைத வாதிகளினால் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. அத்வைத சிந்தனைகள் மாண்டுக்கிய உபநிடதத்தில் நிறைந்து கிடப்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. எனவே சங்கரராலும் அவரது சீடர்களாலும் மாண்டுக்கிய உபநிடத சிந்தனைகள் செழுமை பெற்றன எனக்கொள்ளலாம்.

உசார்த்துகளை நூல்கள்

1. உரையாசிரியர் அண்ணா - உபநிஷத்சாரம், ஸ்ரீராம கிருஷ்ணமடம் மயிலாப்பூர், சென்னை - 4
2. கி. லஷ்மணன் எம்.ஏ.இந்திய தத்துவ ஞானம் பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சேப்பாக்கம் சென்னை - 05
3. ராகுல் சாம் கிருத்யாயன். இந்த தத்துவ இயல் நியு செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
1985 ரி.எம்.பி.மகாதேவன் இந்து சமயத்துவம்
4. யாக்ருவல்கிப்பிரியா இந்துமத உபநிஷதங்களின் பெருமை வானதிப்பதிப்பகம் 1993

-வேதகால கடவுள் கோட்பாட்டு படிமுறை வளர்ச்சி-

பிருந்தா ரவிச்சந்திரன்
இரண்டாம் வகுடம்
சிதம்புக்கற்கைசிநந்

இந்துசமயத்தின் மூலாதாரமான கோட்பாடுகளில் கடவுட்கோட்பாடும் ஒன்றாகும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலான சர்வவல்லமை படைத்த நிலையான பரம்பொருளொன்று உண்டு என்பதே இக்கோட்பாடு ஆகும். இதனைபொதுமக்கள் கடவுள் என்பர், அறிஞர் பிரம்மம் என்பர். அந்த வகையில் வேதங்கள் இறைவனால் அருளப்பட்டது என்றும், வேதவியாசரால் தொகுக்கப்பட்டன என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இந்த வேதகாலமானது கிமு 1200-600 வரையான காலப்பகுதி என மக்ஸ்மூலர் வரையறுத்துள்ளார்.

வேதகாலத்தில் கடவுட்கோட்பாட்டு வளர்ச்சியானது ஆரம்பத்தில் அனைத்திறமைக்கொள்கை pantheism பின் பலகடவுள் கொள்கையாக polytheism என மாறிப் பின்னர் மனிதஉருவில் இறைவனை anthropomorphism கருதி வழிபட்டு, அதன் பின்னர் சந்தர்ப்ப வயக் கடவுட்கோட்பாடாகி henotheism or kathenotheism பின்னர் ஈஸ்வர வாதமாக monotheism மாறிய கருத்து வளர்ச்சியைக் காணமுடிகின்றது

காரணகாரிய சிந்தனைகள் மனிதனை தத்துவமான வழிமுறைக்கு இட்டு சென்றது. இந்த வகையில் வேதகாலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் வியப்பின் அடிப்படையில் அதனை ஏற்படுத்திய எல்லாவற்றையும் வழிபட்டனர் இயற்கையை பற்றிய அச்சமும். போலி அறிவியல் இயற்கைவிஞ்ஞான நிலையும் வேதகாலமக்களை எல்லாவற்றையும் வழிபட வைத்தது. இதனையே மக்ஸ்மூலர் என்னும் அறிஞர் முதற்கட்டநிலையாகக் கொண்டு அனைத்திறமைக் கொள்கை எனக் குறிப்பிட்டார் இது pantheism என அழைக்கப்பட்டது இக் கொள்கையை மக்கள் விரும்பாமை காரணமாக அடுத்தகட்டமாக இன்ன விடயங்களுக்கு இவை பொறுப்பு என உருவகப்படுத்தி சிலவற்றை கூட்டாக எடுத்து வழிபட்டனர் . இவ் வழிபாட்டு முறையினை பலகடவுள்கொள்கை polytheism என அழைத்தனர் மழை இடி மின்னல் ஆகிய இயற்கை சக்திகளை ஒன்றிணைத்து இந்திரனை முதல்வனாக்கி வழிபட்டனர். அதே போன்று நோய்களை தீர்க்க உருத்திரனை வழிபட்டனர் அத்துடன் விண், மண் இடை சார்ந்த தெய்வங்களாகவும் பிரித்து வழிபட்டனர்.

சில காலத்திலே பின் தெய்வங்களுக்கு மனித உரு ஏற்றப்பட்டபண்பு கொடுத்து தெய்வங்களை மனிதனாக உருவகித்து வழிபட்டனர். மனித உருவிலே இறைவனை காண்பதாகும் இதனை Anthropomorphism என்ற நாமம் கொண்டு அழைத்தனர் மனித உருவிலே தெய்வங்கள் வழங்குகின்ற போது சில தெளிவாகவும் சில தெளிவில்லாமலும் கருதப்பெறுவதை காண்கின்றோம். இவ்வாறு மனிதவுருவிலே இறைவனை வணங்கினர்.

இதன் பின்னர் மக்களிடம் ஒரு குழப்ப நிலை ஏற்பட்டது. எந்த தெய்வத்துக்கு. முதன்மை கொடுத்து வழிபடுவது போன்ற குழப்பநிலை ஏற்பட குறிந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிந்த செயற்பாட்டில் குறித்த தெய்வத்துக்கு முதன்மை கொடுத்து வழிபடத்தொடங்கினர் இதனை மக்ஸ்மூலர் சந்தர்ப்பவாதகடவுள் கோட்பாடு henotheism or kathenotheism என்ற நாமம் கொண்டு அழைத்தனர்.

பல கடவுள் கோட்பாட்டின் சிக்கல்நிலை குழப்பம், சந்தேகம் ஆகியன காரணமாக சந்தர்ப்பவாதகோட்பாடாக மாறியது. இங்கு வழிபடுகின்ற தெய்வங்கள் அனைத்தும் ஒத்த நிலையில் விளங்குவவை ஆகும் இவை ஒருமைப்பாடு உடையன என்ற நம்பிக்கை

பரவியிருந்ததால் தெய்வங்கள் ஒவ்வொன்றும் அவ்வவ்வொழுது உயர்ந்த நிலையில் வைத்து போற்றப்பட்டன, அத்துடன்,

“ஹஸ்ம தேவாய ஹவிஸ் விதேகம்” என்ற இருக்கு வேத பத்தாம் மண்டல் 121ம் சூக்தம் எந்தத் தெய்வத்திற்கு அவி சொரிய வேண்டும் என வினா எழுப்பியது. இதுவே ஒரு கடவுள் கொள்கைக்கு காரணமாக அமைந்து பிரஜாபதியே மேலான தெய்வம் அந்தத் தெய்வத்துக்கு அவி சொரியுங்கள் என்ற பதில் வேதகால தத்துவ சிந்தனை சந்தர்ப்ப வாத கோட்பாட்டிலிருந்து ஒரு கடவுள் கொள்கைக்கு மாறியது. “அஹத் தேவாமான அகத்துவம் ஏகம்” என்பது இதனை விளக்குகின்றது.

படிப்படியாக மாறி ஒரேயொருதெய்வமே முழுமுதற் தெய்வம் அதுவே வழிபாட்டுக்குரியது என்ற கொள்கை ஒரு கடவுள் கொள்கை monotheism எனப்பட்டது. இக் கொள்கை முதற்படியாக எத் தெய்வத்தை குறிப்பிடும் அதுவே எல்லாவற்றுக்கும் முதன்மையானது என்ற கருத்துபட பேசும் மந்திரங்களை காண்கிறோம். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு தெய்வம் என்ற கொள்கை போக அதற்குப்பதிலாக எல்லாம் வல்லவன் ஒருவனே என்ற கொள்கையை காண்கின்றோம். இந்த ஒரு தெய்வகொள்கையே பிரஜாபதி என்ற பெயராலும் வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

போகப் போக இந்த ஒருதெய்வ கொள்கையிலும் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது தெய்வம் என்ற சொல் கைவிடப்பட்டு மூலமாகவுள்ளது

ஒரேயொரு பொருள் என்ற கொள்கை வலியுறுத்துவதைக் காண்கிறோம் ஒரு பொருள், மட்டுமே உள்ளது என்ற கொள்கை ஒருமைக்கொள்கை என்றும் அழினை அ என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படுகிறது. இதனை இருக்குவேத 1ம் மண்டல் 164 “ஏகம்சத் விப்ரா வகுதா வதந்தி” என்ற சுலோகத்தில் ஒன்று தான் உள்ளது இதனை அறிஞர்கள் அக்கினி என்றும் யமன் என்றும் வெவ்வேறு பெயர்களால் குறிக்கின்றனர். இவ்வாறு வேத கால கடவுள் கோட்பாடு வளர்ச்சியடைந்தது.

பொலிதியிசம் எனப்படும் பல தெய்வம் படிப்படியாக மொனோதீயம் எனப்படும் ஒரு தெய்வ வாதமாக மாறப் பின் “மொனிசம்” எனப்படும் ஒரு பொருள் வாதம் அல்லது ஒருமைவாதமாக மாறிய கருத்து வளர்ச்சியை வேதங்களில் காண்கின்றோம். இக் கருத்து வளர்ச்சியே பிற்காலத்தில் விரிவடைந்து வேதாந்த சித்தாந்த கொள்கைகளுக்கு மூலமாக அமைந்தது பிரம்மம் மட்டுமே உள் பொருள் என வேதாந்திகளும் சுதந்திரமான பொருள் ஒன்றே ஒன்றுதான் என சைவ சித்தாந்திகளும் கொள்வதற்கு வேதங்களிலே காணப்படும் இக் கருத்துகளே வித்துக்கள் எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1 Rathaakirushnan, s, 1940, Indian philosophy, new delhi printers
- 2 தில்லைநாதன், ச 1991 சைவமும் நாமும், லேசர்பிரிண்டிங்
- 3 இலக்ஸ்மண ஐயர், 1997, இந்திய தத்துவ ஞானம், ஏசியன் பிரவுன்ஸ் சரிண்டஸ்

இராமானுஜர் பன்மை வாதத்தில் இழையாடியுள்ள பதார்த்தப் பண்பியல் வாதம்

புவிதா உருத்திரமூர்த்தி

இரண்டாம் வருடம்

பொதுக்கல்லை

சென்னை
புதிதாய்

பிரம்மம் நிர்க்குணமா, சகுணமா எனும் குழப்பத்திற்கு ‘பிரம்மம் சகுணமே’ என மொழிந்தவர்களுள் முதன்மையானவர் இராமானுஜர் (கி.பி 1017 – கி.பி 1137). அவரது தத்துவ முறையே பன்மை வாதமாகிய விசித்தாத்வைதமாகும். பதார்த்தமாகிய இறைவனுக்கும், அதன் பண்புகளாகிய ஆன்மா, உலகு போன்றவற்றிற்கிடையிலான தொடர்பை விளக்குவதே பதார்த்த பண்பியல் வாதமாகும். இத்தத்துவத்தின் உட்கருத்து ‘உள்ள பொருள் என்பது இருமையற்ற பரம்பொருளே, ஆனால் அது வேற்றுமையற்ற ஒரே சீரான பொருளன்று. உள் வேறுபாடுடைய ஒரே உயிரினத்தைப் போன்று அமைவது எனலாம். இந்தத் தத்துவத்திரயமானது அசித், சித், ஈஸ்வரன் ஆகிய முப்பொருட்களும் உண்மை. எனவே, ஈஸ்வரன் வேறு உயிர்கள் வேறு. ஆனாலும், இவ்விரண்டும் உண்மைப் பொருள்களே எனக் கூறுகின்றது. முப்பொருள்களும் உண்மைப் பொருட்கள் எனினும் இறைவனே ஏனைய உலகு, ஆன்மா போன்ற இரண்டிற்கும் அந்தர்யாமியாய் நின்று இயக்குகின்றான் என சிறப்பிப்பதனூடாக இறைவனை விசேடியப்படுத்துகின்றது. அதுமட்டுமன்றி, உலகம் ஆன்மா போன்றன இந்த விசேடியத்தினது விசேடனங்கள் எனவும் கூறுகின்றது. இந்த விசேடனம், விசேடியம் இரண்டும் இணைந்து விசித்தமாகியது. அத்துடன் இக்கொள்கை விசித்தாத்வைதம் எனும் பெயர் பெறுவதற்கும் உதவிற்று எனலாம்.

சங்கரரைப் பொறுத்தவரை உலகு, உயிர் போன்றவற்றை இல்லாதனவாக்கி இறைவன் மட்டுமே உள்ள பொருள் என வலியுறுத்த, இராமானுஜர் உலகு, உயிர் போன்றவற்றையும் உள்ள பொருளாக்கி இறைவனை முதன்மைப்படுத்துகின்றார். இவ்வாறாக இராமானுஜர் தனது கருத்தை நிறுவும் முகமாக பல கொள்கைகளைக் கையாள்கின்றார். இதில், “சரீரசரீரி சம்பந்தம்” என்பது ஒன்றாகும். இராமானுஜர் உலகம், உயிர் போன்றவற்றை தான் கூறும் பரம்பொருளுக்கு சரீரமாகி, அப் பரம்பொருளை சரீரியாக்கி முதன்மைப்படுத்துகின்றார். சரீரியாகிய இறைவனுக்கும், சரீரமாகிய ஆன்மா, உலகம் போன்றவற்றிற்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பை விளக்குவதே சரீர சரீரி சம்பந்தமாகும். இதனை இராமானுஜர் விளக்கிய சுவகத பேதத்தில் காணலாம். சுஜாதிய பேதம், விஜாதிய பேதம் என்பவற்றுள் சுஜாதிய பேதம் ஒரு அங்கிக்கும் அதே வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இன்னொரு அங்கிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையும், விஜாதிய பேதம் ஒரு அங்கிக்கும் பிறிதொரு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த அங்கிக்குமான வித்தியாசத்தையும், சுவகத பேதம் ஒரு அங்கிக்கும் அந்த அங்கியின் உறுப்புகளுக்குமிடையிலான வித்தியாசம் போன்றவற்றையும் குறிக்கின்றன. இதன்மூலம் உயிரியை இறைவனது உடலாக்கி, இறைவனை அவ்வுடலுக்குரிய உயிராக்கிக் காட்டுகின்றார்.

தனது கொள்கைக்கு வலுச்சேர்க்கும் முகமாக அப்பிரதக்சித்திக் கொள்கையையும் விளக்குகின்றார். இது பிரிக்க முடியாதது என்பதோடு ஒன்று நிலைப்பதற்கு மற்றையது

இன்றியமையாதது எனவும் பொருள்படும். உதாரணமாக கத்தியிலிருந்து பிடியைப் பிரிக்கலாம், பழுத்திலிருந்து சுவையைப் பிரிக்க முடியாது எனும் நிலையில், பிரிக்க முடியாத தன்மையையும், சுவை பழுத்திலே தங்கியிருக்கின்றது, பழம் இருந்தால் மாத்திரமே அதில் சுவை நிலைபெற்றிருக்கும். எனவே சுவையின் நிலைத்த தன்மைக்கு பழம் இன்றியமையாததைக் காட்டுவதன் மூலம், ஒன்று நிலைக்க இன்னுமொன்றின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி அப்பிரதக்கித்திக் கொள்கையை விளக்குகின்றார். அங்கி, அங்கி-பாவத்தில் இறைவன் தவிர்ந்த ஏனைய இரு பொருள்களுக்கும் ஏற்படும் பாதிப்பு இறைவனைப் பாதிக்குமா? இதனால் இறைவனது பரிபூரணத்துவம் குறைவடையுமா? எனும் ஐயங்களுக்கு பதார்த்த பண்பியல் வாதம் யதார்த்தமாக விடைகாண முற்படுகின்றது. உடலை வகுத்தும் மூப்பு, பிணி, சாக்காடு போன்ற எதுவும் அதனை இயக்கும் உயிரைப் பாதிப்பதில்லை. அதுபோலவே, உயிருள்ளும், உலகுள்ளும் அந்தர்யாமியாய் நின்று இயக்கும் இறைவனை அவற்றுக்குள்ள குறைகளெதுவும் பாதிப்பதில்லை எனக்கூறுவதோடு, மற்றுமொரு எடுத்துக்காட்டாக, அரசனுக்கும் அவனது பிரஜைகளுக்கும்மான தொடர்பில், அரசனது கட்டளையின் பேரில் மக்கள் அனுபவிக்கும் இன்ப -- துன்பங்கள் எவையும் அரசனைச் சென்றடைவதில்லை. அதுபோலவே, சடப்பொருளாகிய உலகம் அடையும் மாற்றங்களும், சித்தாகிய உயிர்களடையும் இன்ப -- துன்பங்களும் ஆள்பவனாகிய ஆண்டவனை சென்றடைவதில்லை எனக்கூறுகின்றது. இத் தன்மையில் நோக்கும்போது உயிர்கள் நிலைபெறுவதற்கு எங்ஙனம் இறைவனது துணை தேவையோ அங்ஙனமே இறைவன் நிலைபெறுவதற்கு உயிர்களின் துணையும் தேவை எனும் நிலையைக் கூறினாலும், இறைவனை விசேடியப் படுத்திச் சுதந்திரமான பொருளாகக் கூறப்படுகின்றது.

விசிட்டாத்துவைதம் சுட்டும் ஆன்மாவானது, எண்ணிக்கையில் பல. அவை என்றுமே நித்தியமானவை. அவை மூன்று வகையானவை. அதிலே, முதல் வகையின என்றுமே முக்தி நிலையிலுள்ள ஆன்மாக்கள். அவை ஒரு காலத்திலும் பெத்த நிலையிலிருந்து முக்தி நிலையை அடையாதவை எனவும், இரண்டாம் பிரிவு பெத்த நிலையிலிருந்து முத்திநிலையை அடைந்தவை எனவும் மூன்றாம் பிரிவு பெத்த நிலையிலே உள்ளவை எனவும் கூறப்படுகின்றது. இத்தகைய ஆன்மாக்களைப் பதார்த்தப் பண்பியல் வாதம் இறைவனுடன் தொடர்புபடுத்தும் போது ஆன்மாக்கள் பகுதி அப்பகுதியின் முழுப்பெருள் இறைவன், ஆன்மாக்கள் உடல் இறைவன் அதனை இயக்கும் உயிர், ஆன்மாக்கள், பிரஜைகள் இறைவன் பிரஜைகளின் தலைவன் என்றவாறு காட்டுகின்றது. இத்தகைய ஆன்மாவின் முக்கிய குணங்களில் ஒன்று ஞானமுடைமை ஆகும். இத்தகைய ஞானத்தை இராமானுஜர் “ தர்மபூத ஞானம்” எனக் கூறுகின்றார். இதனை ஒரு திரவியமாகவே கருதுகின்றார். இறைவனது ஞானமும் தர்மபூத ஞானம்தான் எனினும் இறைவனின் ஞானம் பரிபூரணமானதாயும் ஆன்மாவினது ஞானம் குறைபாடுடையதாயும் காட்டப்படுகின்றது. இறைவனது ஞானம் தொழிற்படத் துணை ஒன்றும் தேவையில்லை. ஆன்மாக்களின் ஞானத்திற்கு அந்தக்கரணங்களின் துணை தேவை எனவும் கூறப்படுகின்றது. மேலும், ஆன்மாக்களின் பிறவித் துன்பத்திற்கு அவற்றின் அறிவுக்குறைவும், அதனால் உண்டாக்கும் கன்ம வினைகளுமே காரணம் என இராமானுஜர் விளக்கியுள்ளார். எனப் பதார்த்த பண்பியல் வாதம் கூறுகின்றது.

இவ்வாறாகப் பிறவித் துன்பத்தில் உழலும் ஆன்மாவானது கர்ம மார்க்கம், ஞான மார்க்கம், பக்தி மார்க்கம் என்பவற்றின் துணையுடன் பிறவித் துன்பங்களிலிருந்து விலகி ஸ்ரீமத் நாராயணன் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை அடைவதே அதன் இலக்காகும். இந்த இறுதி நிலையையே வீடுபெற்று நிலை என்கின்றோம். இவரது பக்தி மார்க்கத்தில் இறைவனின் வல்லமையிலும்,

அருளிலும் பூரண நம்பிக்கை வைத்து தன்னை முற்றாக அவனிடமே ஒப்படைக்கும் உன்னத பிரபக்தி நிலை பற்றி இராமானுஜர் சிறப்பிக்கின்றார்.

இவ்வாறாகப் பன்மை வாதத்தைநிலை நிறுத்துவதற்காகப் பதார்த்த பண்பியல் வாதம் பேசுவந்த இராமானுஜர், வேத உபநிடதங்களின் சுருக்கமாகிய பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் எனும் உரையையும், பகவத் கீதைக்கான உரையையும் எழுதியதோடு நின்றுவிடாது, வேதாந்தசாரம், வேதார்த்தசங்கிரகம், வேதாந்ததீபம் போன்ற பல அரிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இத்தகைய சிறப்புப் பெற்ற இராமானுஜர் பதார்த்தமாகிய இறைவனுக்கும், அதன் பண்புகளாகிய ஆன்மா, உலகு என்பவற்றிற்கான தொடர்பினை தமது பாணியில் விளக்க, வேத உபநிடதங்களை மட்டுமே பிரமாணமாகக் கொள்ளாது, புராணங்களையும், ஆகமங்களையும் பிரமாணமாகக் கையாண்டுள்ளார். இந்தத் தத்துவம் ஆழ்வார்களது திவ்யபிரபந்தங்களினால் மகிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையும் சிறப்புக்குரிய விடயமாகும்.

உசாத்துணைகள்...

01. இலக்ஷ்மணன்.கி., 1997, இந்திய தத்துவ ஞானம், ஏஷியன் அச்சகம் - சென்னை. (பக் 322 - 355)
02. மகாதேவன்.T.M.P., 2001, இந்து சமயத் தத்துவம், குமரன் புத்தக இல்லம் - சென்னை. (பக் 120 - 124)
03. கிருஷ்ணராஜா.சோ., 2005, இந்திய மெய்யியல், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் - கொழும்பு. (பக் 301 - 388)
04. சர்வபள்ளி. இராதாகிருஷ்ணன்., கீழை மேலை நாடுகளில் மெய்ப்பொருளியல் வரலாறு. (பக் 542 - 578)

விவேகானந்தர் பொன்மொழிகள்

- ❖ பாமரனைப் பண்புள்ளவனாகவும், பண்புள்ளவனைத் தெய்வமாகவும் உயர்த்தும் கருத்தே மதம்.
- ❖ தாய்மையாக இருப்பதும் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதுமே எல்லா வழிபாடுகளின் சாரம்.
- ❖ நல்லவனாக இருப்பதும், நன்மை செய்வதும்தான் மதத்தின் முழுப்பரிமாணம்
- ❖ பிறரது நன்மையை நினைத்துக்கொண்டிருப்பதுகூட மனதில் சிங்கத்தின் வலியை உண்டாக்கும்.
- ❖ தியாகி எல்லோரையும் சமமாகக் காண்கிறான். எல்லாருடைய சேவையிலும் ஈடுபடுகிறான்.
- ❖ என்னாட்டில் ஒரு நாய் உணவில்லாமல் இருந்தாலும் அதற்கு முதலில் உணவிடுவதே என் மதமாகும்.
- ❖ முதலில் நாம் தெய்வங்கள் ஆவோம். ஆதன் பின்பு பிறரும் தெய்வங்களாகத் துணை புரிவோம்.
- ❖ தீயவருக்கு உலகம் தீய நரகமாகத் தெரிகிறது. நல்லவர்களுக்குச் சுவர்க்கமாகத் தெரிகிறது.

சடங்குகளும் பண்பாடுசார் இயங்கியலும் - ஒரு பார்வை

க.காண்ட்லர்

போதனாசிரியர்- இந்துநாசரிக கற்கைகள் புலம்
கீழக்குப் பக்கலைக்கழகம்.

சமுதாயம் என்பது தொடர்ந்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற, அதாவது இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற தன்மையைக் கொண்டது என்பதை இயங்கியல் கோட்பாட்டின் (Processual Anthropology) மூலம் விளக்குகிறார் விக்டர் டெர்னர் (Victor Turner). இதனைப் பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பண்பாடு என்பது மாறாத்ன்மை கொண்டது என்றோ, தலைமுறை தலைமுறையாக அப்படியே பின்பற்ற வேண்டும் என்ற அமைப்பையோ கொண்டதல்ல. மாறாக அது *அர்த்தங்களின் உறவுகளைத் தொடர்ந்து புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் தன்மையைப் பெற்றது. (Continuously renewed web of meanings)* என்கிறார் டெர்னர். இக் கோட்பாடானது சமயத்தின் ஒரு முக்கிய கூறான சடங்கியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இங்கு சடங்கை மையப்படுத்தியதாகப் பண்பாட்டின் இயக்கம் அமைவதால் சடங்குகளைச் சமூக நாடகங்களாகக் காண்கிறார் டெர்னர். அதாவது சடங்கின் இயங்கு தளம் என்பது செயல்பாடு (process) அமைப்பொழுங்கு (system) குறியீட்டியல் (symbolism) என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இந்தவகையில் சடங்குகள் அல்லது திருவிழாக்கள் பற்றிய புதிய புரிதல்களை வெளிக் கொண்டுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இதன் அடிப்படையில் முதலில் நாம் சமயத்தின் தோற்றம் பற்றி நோக்குமிடத்து *அது இனக் குழுமத்தின் தொன்மையில் காணப்பட்ட நம்பிக்கைகளை அடிக்கட்டுமானமாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்றது* எனக் கூறப்படுகின்றது. இக் கருத்திற்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் ஒரு புனிதப் பொருளின் மீது வைக்கும் நம்பிக்கையே சமயம் என்கிறார். எமில் டூர்கைம் (Emile Durkheim). அதாவது சமயம் என்பது பக்தர்கள், தெய்வம், விழுமியங்கள், திட்டமிடல்கள், சட்டங்கள் என்பவற்றைக் கொண்ட ஒரு நிறுவனம் சார்ந்த அமைப்பு முறையாகும். எனவே இதன் முக்கிய பங்கு சமூக ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுவதென்பதாகும். மேலும் ப்ரொய்ட்டின் அறிவியல் உள்ளிட்ட பல சமூக அறிவியல் கோட்பாட்டுப் பின்னணியில் நோக்கும் போது சமயம் என்பது *மனித உளவியலின் கூட்டு உற்பத்தியாகும்.* இதனுடைய அடிப்படை உறவுத்தளங்களைக் காலமும், இடமும் (Time and Space) மக்கள் குழுக்களும் அறுதியிடுகின்றன. இந்தவகையில் திருவிழா என்பது ஓர் ஆண்டின் சமூக சமய வாழ்வின் உச்சக்கட்டம் அல்லது சில ஆண்டுக்கு முன்பு நடத்திய திருவிழாக்களிற்குப் பின் ஏற்பட்டுள்ள சமூக சமய வாழ்விற்கான உச்சக்கட்டம். அதாவது எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு கூட்டு நனவியலில் ஏற்பட்டுள்ள மிகப் பெரிய நெருக்கடியைச் சமாளிக்க சேர்ந்த சேர்மமே சடங்குகள் அல்லது திருவிழாவாகும்.

இந்த வகையில் விக்டர் டெர்னர் தனது எதிர் அமைப்பியல்வாதத்தின் ஊடாக சடங்குகள் அல்லது திருவிழாக்கள் என்பவை *ஒருவர் ஒரு நிலையிலிருந்து வேறொரு நிலைக்கு மாறும் நிலைமாற்றத்தோடு தொடர்புபடுத்துகிறார்.* அதாவது வாழ்வின் நீண்டபயணத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்கானது பலமாறுதல்களை ஏற்படுத்துகின்றது என்கிறார். இதனையே இவர் *தளமாற்றம்* எனக் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. மனிதன் என்பவன் நெருக்கடியின் மத்தியில் வாழும் சமூகப் பிராணி என்ற வகையில் பொதுவாக அவனால் நிகழ்த்தப்படும் விழாக்கள் சடங்குகள் என்பவை நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க நிகழ்த்தப்படும் ஒரு பண்பாட்டு நிகழ்வாகும். இவ்வாறான நெருக்கடிகள் வரும்போதெல்லாம் கூட்டு மனம் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு அந்த நெருக்கடிகள் தீர்க்கப்படுவதைக் காணலாம். இது பற்றி லெவிஸ்டர்

கூறும் போது சமூகத்தில் நெருக்கடி வரும் போது கூட்டு மனம் வெகுவாகப் புதுப்பிக்கப்பட மற்றைய நேரத்தில் அது புதுப்பிக்கப்படாமல் காணப்படுகின்றது என்கிறார்.

சடங்கியல் அல்லது திருவிழாக் களத்தில் ஒருவருடைய தனிப்பட்ட தகுதி நிலைகள் (Status), பால்தலைகள் (Gender), பங்குகள் (roles) ஆகியபடிநிலைப் பண்புகள் ஓரங்கட்டப்பட்டு எல்லோரும் ஒரு சங்கமமாகத் தோன்றும் தன்மையைக் காணலாம். எனவே இங்கே தனிநபர்களின் தனிப்பட்ட அடையாளங்கள் நீக்கப்பட்டுச் சமதகுதியுடன் அனைவரும் சஞ்சரிக்கும் தன்மையைக் காணலாம். இதனையே டர்னர் மீசமுகம் (communitas) என்கிறார். இதுவே சமூக அமைப்பொழுங்கில் (social system) கிடைக்கும் உயிர்துடிப்பான படைப்பியல் மாற்றம் என்பது டெர்னரின் கருத்து.

சடங்கின் செயற்பாட்டை (process) நாம் காலரீதியாகவும், இடரீதியாகவும் விளக்கலாம். அதாவது கிராமங்களில் உள்ள குடியிருப்புகளில் சாதிப்படிநிலை அமைப்பியல்புகள் எவ்வாறு முக்கியம் பெறுகின்றதோ அவ்வாறே தெய்வம் வாழும் இடத்திலும் மனிதன் வாழும் இடத்திலும் அவற்றின் அமைப்பியல்புகள் மனம் சார்ந்த முறையில் முக்கியம் பெறுகின்றன. எல்லா வாழ்வியல் தளத்திலும் காலப்பாகுபாடு, இடப்பாகுபாடு என்பன மனித இயக்கத்தை வரையறைசெய்வதாக அமைகின்றது. இவ்வரையறைக்குட்பட்ட தளப்பாகுபாடு என்பது சாதாரண நாட்களை விட சடங்குகள் நடைபெறும் நாட்களில் மட்டும் தற்காலிகமாகத் தீவிரம் பெறுவதைக் காணலாம். இது காலரீதியான தளமாற்றத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ளது. (உ-ம்) மாரியம்மன், கண்ணகியம்மன் சடங்குகள் என்பவை பொதுவாக ஆனி- ஆடி மாதங்களில் நிகழ்த்தப்படுவதைக் காணலாம். குறிப்பாக இக்காலப்பகுதியில் அதிக வெயில் காரணமாக மக்கள் மத்தியில் பல்வேறுபட்ட தொற்று நோய்கள் பரவி மக்களின் மனங்களில் நெருக்கடிகள் உருவாகும் நிலையைக் காணலாம். இதிலிருந்து மீள்வதற்காக மக்கள் இச் சடங்குகளை நிகழ்த்துகின்றனர். குறிப்பாக இறுதி நாளில் நடத்தப்படும் குளிர்ந்தி என்ற சடங்கானது மழையை வேண்டி நோய்களை நீக்குவதற்காகச் செய்யப்படுவதாகும். இது காலத்தின் தேவை அறிந்து செய்யப்படும் நிகழ்வாகவுள்ளது.

இடம் சார்ந்த தளமாற்றத்தை நாம் விளக்குவோமாயின் குறிப்பாக ஆகமம்சார்ந்த, ஆகமம்சாராத என்ற இருவழிமுறைகளிலும் இத் தளமாற்றம் நடைபெறுகின்றது. அதாவது ஆகமம்சார் சடங்கில் கிராமசாந்தி, வாஸ்துசாந்தி என்ற பெயரிலும் ஆகமம்சாரா சடங்கில் ஊர்க்காவல் என்ற பெயரிலும், இடம் சார்ந்த தளமாற்றம் நிகழ்வதைக் காணலாம். மேலும் திருவிழாக்களில் இடம்சார்ந்த தளமாற்றம் என்பது ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்குப் புனிதப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்லல் என்ற ரீதியில் அவ்விடங்கள் புனிதத்துவம் பெறுகின்றன. உதாரணமாக வாழைச்சேனை பேத்தாழை மாவடி மாரியம்மன் கோவிலிற் கதவுதிறத்தல் நிகழ்வானது கதிர்காமத்தம்பி போடியாரின் வீட்டிலிருந்து பெட்டகம் எடுத்துச் செல்லும் நிகழ்வுடனே ஆரம்பிக்கும். இப் பெட்டகத்துக்குள் அம்மனின் முகம் மற்றும் உபகரணங்கள் என்பன இருக்கும். அக்காலங்களில் அவ்விடம் புனித இடமாகக் கருதப்படும். மேலும் கன்னிமார்களும் இவர் வீட்டிலேயே திருவிழாக் காலம் வரை தங்கவைக்கப்படுவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் வழக்கு 1994ஆம் ஆண்டுவைர தொடர்ந்ததாகவும் தற்போது மாற்றமடைந்து விட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இது இடம் ஒன்று பெறும் முக்கியத்துவத்தை எமக்குக் காட்டுகின்றது. இதையே இடம் சார்ந்த தளமாற்றம் என்கிறார் டெர்னர்.

சடங்குகள் கொண்டுள்ள குறியீட்டியல்புகள் தொடர்பாகவும் நாம் ஆழ்ந்து விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இந்தவகையில் இந்துசமயம் பெண் என்பவள் குடும்பத்தின் குத்துவிளக்கு என்ற அடிப்படையில் அவளுக்கென்று சில விதிமுறைகளை விதித்துள்ளதைக் காணலாம்.

உதாரணமாக இரவு நேரங்களில் வெளியில் செல்லக் கூடாது, கூட்டம் கூடும் இடத்திற்கு செல்லக் கூடாது, அதிகம் பேசக்கூடாது எனப் பலவற்றைக் கூறலாம். ஆனால் இவை சடங்கு நடைபெறும் காலத்திலும் களத்திலும் மாற்றத்திற்குள்ளாவதைக் காணலாம். குறிப்பாக சடங்குகள் அல்லது திருவிழாக்கள் நடைபெறும் போது பெண்கள் அதிகநேரம் பங்கு கொள்வதையும் அவர்களிற்கு முக்கிய பங்குகள் கொடுக்கப்படுவதையும் காணலாம். உதாரணமாக தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டிற்கு முக்கியம் கொடுக்கப்படும் மட்டக்களப்பு வாழ் மக்களின் வாழ்வியலில் மாரியம்மன், பேச்சியம்மன், கண்ணகியம்மன் போன்ற தாய்த் தெய்வ சடங்குகள் முக்கியம் பெறுவதைக் காணலாம். இவ் வழிபாடுகளின் போது பெண்களே முக்கியம் பெறுவதோடு அவர்களிற்கு ஏனையோர் கட்டுப்படுவர்களாகவும் உள்ளனர். இங்கு பெண்கள் தெய்வமாடுவது என்பது பிரதான நிகழ்வாக உள்ளது. அத்தோடு கன்னிப் பெண்கள், சுமங்கலிப் பெண்கள் என்போர்களும் முக்கியம் பெறுகின்றனர். ஆனால் சாதாரண வாழ்வியலில் இவ்வாறான தன்மையைக் காணமுடியாது.

மேலும் சடங்கு அல்லது திருவிழா நடைபெறும் போது இங்கு நடைபெறும் நிகழ்வுகளும் தளமாற்றத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ளதைக் காணலாம். குறிப்பாக அங்கு நடைபெறும் **பொங்கல்** என்ற நிகழ்வானது உளவியல் ரீதியான மாற்றத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ளதைக் காணலாம்.

இங்கு பொங்கல் பொங்குவதற்கு புதிய மண்பானையை மெழுகி, மஞ்சள் வைத்து அலங்காரப்படுத்தி அதற்கு மங்கலத்தன்மையை கொடுப்பர். பானையில் பால் ஊற்றி பச்சையரிசி பல திசைகளிலும் பரவி வழியும் போது அது மங்கலக் குறியீடாக உள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. **பிருந்தாபோப்** என்பவர் **பொங்கலை வண்ணத்தோடும் வெப்பத்தோடும் கூடிய குறியீட்டுத் தன்மையை கட்டுவதாகக் கூறுகின்றார்**. தமிழரின் கோட்பாட்டின் படி **சிவப்பு** என்பதற்கு **வெப்பம்** என்ற கருத்துநிலையும் உள்ளது. இவை உளவியல்ரீயான வெளிப்பாடுகள் எனக் கூறப்படுகின்றது.

மேலும் பொங்கல் நிகழ்வானது **ஆணின் வக்கிரம் அழியும்** குறியீடாக உள்ளதாகவும் கூறப்படுகின்றது. குறிப்பாக மண்பானை **பெண்தெய்வமாகவும்** பச்சையரிசி **ஆணின் வக்கிரமாகவும்** கருதப்பட்டு, பொங்கல் பொங்கும் போது பச்சையரிசி அவிவது **ஆணின் வக்கிரப் புத்திகள் அழிவதாகக் கருதப்படுகின்றது**. தாய்தெய்வ வழிபாடு என்பது திராவிடர்களிற்கிடையே அதிகம் காணப்படுகின்றது. தாய்தெய்வ வழிபாடுகளில் **பலியிடல்** என்பது முக்கிய நிகழ்வாக உள்ளது. இங்கு சேவல், கடா, எருது போன்ற ஆண்விலங்குகளே பலியிடப்படுவதைக் காணலாம். ஆணின் வக்கிரம் அழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதன் குறியீடாக இதனை வர்ணிப்போரும் உளர். இது பற்றி புரொய்ட் கூறும் போது **ஆழ்நிலை மனதின் வெளிப்பாடு** என்கிறார்.

எனவே இந்துமக்கள் கொண்டாடும் திருவிழாக்கள் சடங்குகள் என்பவை அவர்களின் நம்பிக்கைகளையும் தாண்டி உளவியல் ரீதியான பல தளமாற்றங்களிற்குக் காரணமாக அமைவதோடு, இது அவர்களின் சமூக ஒருங்கிணைவுக்கும், சமூகமயமாதல் செயற்பாட்டிற்கும் அடிப்படையாக உள்ளதையும் காணலாம். இதனூடாகப் பண்பாட்டு இயங்கியலில் சடங்குகள் செலுத்துகின்ற செல்வாக்கினை உணரமுடியும்.

உசாத்துகைகள்

1. பக்தவத்சலபாரதி.சி,199, "பண்பாட்டு மானிடவியல்", மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
2. பக்தவத்சலபாரதி.சி.,2002"தமிழர் மானிடவியல்" மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,சென்னை.
3. Keitha Riderts,1984, "Religion in Sociological Perspective", The Dorsey press,

உபநிடதங்கள் கூறும் கல்வி

பு. சி. ருள்நேசன்

3ஆம் வார்டம்

இந்துநாகரிக சீர்திருத்தத்தை சிந்தி

முகவுரை

இந்துக்களின் பொதுநூலாகிய வேதங்களின் சாரமாகவும், வேதத்தின் அந்தமாகவும் அமைந்தவையே உபநிடதங்களாகும். உபநிடதங்கள் இந்து தத்துவ வளர்ச்சிக்குக் கருவூலமாக அமைந்தவை. உபநிடதங்களை வெறுமனே சமய தத்துவக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுகின்ற பனுவல்கள் என்ற ஒற்றைப் கோணத்தில் மட்டும் நோக்காமல் அதில் உள்ள எல்லா விடயங்களையும் உள்ளார்ந்த ரீதியாக ஆராய வேண்டும் என்பதே காலத்தின் கட்டயமாகும். இவை மேலும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவை. இந்த வகையில் உபநிடதங்களிற் கல்வி பற்றிய கருத்துக்களை ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உபநிடதங்களின் பொருளமைவு

உபநிடதங்களின் பொருளமைவினை நோக்கின் உபநிடதம் என்னும் சொல் “உப-நி-ஷத்” எனப் பிரிந்து “உப” என்றால் “அருகில்” அல்லது “சமீபம்” எனவும், “நி” என்றால் “இருத்தல்” அல்லது “பக்குவம்” எனவும், “ஷத்” என்றால் “கேட்டல்” என பொருள் கொள்ளப்பட்டு, “குருவுக்கு அடியிலிருந்து சீடன் சிரத்தையோடு மறை பொருட்கோட்பாடுகளை கேட்டல்” எனப் பொருள்படும். உபநிடதங்கள் பல்வேறு காலப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றது. இவை பொதுவாக கி.மு 2000- கிமு 500 ஆகிய காலப்பகுதியில் பகுதியில் தோன்றியிருக்கலாம் என மகன் மூலர், டேவிட் ஹியூம், ச.இராதகிருஷ்ணன் போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

உபநிடதங்கள் குரு சீடனுக்கு, தந்தை மகனுக்கு, கணவன் மனைவிக்கு, இயமன் ஆன்மாவிற்கும், மெய்ப்பொருள் ஆராய்ச்சிகளை எடுத்துக் கூறும் வகையிலான உரையாடல் வடிவில் அமைந்துள்ளன. உரையாடல், வினா விடை, செய்து காட்டல், ஆராய்ச்சி, தர்க்கம் போன்ற வடிவங்களில் உபநிடத அமைப்பு முறை காணப்படுகின்றது. இவற்றுள் பிராஜபதிக்கும், இந்திரன், விரேசனன் ஆகியோருக்கும் இடையில், ஞாஜ்ஞவல்லியர், மைத்திரேயி ஆகியோருக்கும் இடையில் இடம்பெற்ற உரையாடல்கள் பிரதானமானவை.

இவ் உபநிடதங்கள் வேதத்தின் சாரமாக அமைவினால் வேதசிரசு, சுருதிசிரசு எனவும் பிற்காலத்தில் தத்துவ வளர்ச்சிக்கு காரணமாக அமைந்தமையினால் ஞான சிகரம், தத்துவ ஊற்று எனவும் பலவாறு அழைக்கப்படுகின்றன. இவ் உபநிடதங்களின் எண்ணிக்கை 108, 144, 183, 365, 1080 என கொள்ளப்படுகின்றது. எனினும் 108 உபநிடதங்களே முதன்மை பெறும் “முத்திக்கோ உபநிடதங்கள்” எனப்படுகின்றன. இவற்றுள்ளும் பழமையான பன்னிரண்டு உபநிடதங்கள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. அவை பிருதாரண்ய, சாந்தோக்கிய, தைத்திரிய, ஐதரேய, கௌசீக, கேன, ஈச, மாண்டூக்கிய, கட, சுவேதஸ்ர, பிரஷ்ன, முண்டக என்பனவாகும். இதனையே சுப்பிரமணிய பாரதியார்

“பன்னிரு உபநிடத நூலெங்கள் நூலே, பார்மிசை ஏதொரு நூலிது போலே..”

எனச் சிறப்பித்துள்ளார். உபநிடதங்களிற் சில உரைநடையிலும் சில செய்யுள் நடையிலும் அமைந்துள்ளமையினைக் காணலாம்.

கல்வி கற்பதற்கான காலம்

வேத காலத்தினைப் போலவே உபநிடத காலத்திலும், சமுதாயக் கட்டமைப்பில் தனி மனிதனின் வாழ்க்கை பிரம்மச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம் என நான்கு படிநிலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவை முறையே மாணவ நிலை, இல்லற நிலை, துறவு நிலை, முத்தி நிலை எனப்படும். இதிலே பிரம்மச்சரியம் எனப்படும் மாணவ நிலைக்குரிய காலப்பகுதி ஐந்து வயது தொடக்கம் பதினெட்டு வரையான காலப்பகுதியாகும். இக் காலப்பகுதியிற் கற்கும் கல்வி அக் காலத்தில் குருகுலக் கல்வி எனப்பட்டது.

மேலும் பிரம்மச்சாரிய காலப்பகுதியில் உபநிடதங்கள் கற்பிக்கப்பட்டமையால் உபநிடதம் என்னும் சொல் காலப்போக்கில் “காலவரையறை” என்ற பொருளைக் குறிக்கின்றது. இதற்கு காரணம் இக்கால வரையறையினுள் கற்பிக்கப்பட்டதை குறிக்கலாயிற்று என ச. இராதாகிருஷ்ணன் கூறுகின்றார். இலிங்கோப உபநிடத்தில் பிரம்மச்சாரி, கிருகஸ்த, வானப்பிரஸ்த, சன்னியாசி ஆகிய இவர்களில் பிரம்மச்சாரி சிரேஷ்டமுடையவன் எனக் கூறுகின்றது. இக் காலத்திலேயே அவன் அறிவை பெறும் காலம் எனக் கூறுகின்றது. இவ்வாறு தனிமனிதனுக்கும், ஒரு சமுதாயத்திற்கும் கல்வி மிகவும் அவசியமானது என்பதினை வலியுறுத்துகின்றது. இதனையே “கல்வி கற்காமல் இருப்பதை விட பிறக்காமல் இருப்பதே மேல்” என பிளேட்டோ என்னும் அறிஞர் கூறுகின்றார்.

கல்வி நிலையம்

குருகுலக் கல்வி என்பது குருவை மையமாகக் கொண்டு கல்வி கற்பதைக் குறிக்கும். இதில் “கு” என்பது “அஞ்ஞானத்தை அழிப்பது” என்றும், “ரு” என்பது “மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுப்பது” என்றும், “குலம்” என்பது “கோயில்” எனவும் பொருள்படும். அதாவது “அஞ்ஞானத்தை அழித்து மெய் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற கோயிலே குருகுலம்” எனப்பட்டது. இக் குருகுலக்கல்வி நிலையங்கள் குருவின் இல்லத்திலேயே அமையப் பெற்றன. இதனால் சீடர்கள் குருவின் வீட்டிற்குச் சென்று தன் ஆசானைத் தெய்வம் போல, மதித்து வணங்கி குருவிற்கும், குரு பத்தினிக்கும் சேவை செய்து பின் கற்பான்.

இதனையே உபநிடதம் என்ற சொல்லின் பொருளான “குருவின் அருகில் இருந்து மறை பொருட் கோட்பாடுகளைக் கற்றல்” குறிக்கின்றது. குறிப்பாக தினமும் பத்து மணித்தியலங்களுக்கு மேல் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. இடி, முடிக்கம் உள்ள காலங்களிற் பாடம் நடத்தப்படவில்லை. ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் கல்வி போதிக்கப்பட்டது. குறிப்பாகப் பெண்களும் கல்வியிற் சிறந்த விளங்கியமைக்கு மைத்திரேயி, கார்க்கி, வாசனவி ஆகியோர் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

கல்விப் பிரார்த்தனை

ஒவ்வொரு உபநிடதங்களும் கல்விப் பிரார்த்தனை பற்றிக் கூறுகின்றன. குறிப்பாக ஒவ்வொரு உபநிடதத்திலும் தொடக்க அத்தியாயத்தின் சாந்தி பாடத்தில் குருவும், சீடனும் பாடத்தை தொடக்க முன்பும், முடிக்க முன்பும் கூற வேண்டிய கல்விச் சிந்தனை பற்றிய “ஓங்கார மந்திரம்” கூறப்படுகின்றது. அதாவது “குரு சீடர்களாகிய எங்கள் இருவரையும் சேர்த்துப் பிரம்மம் காப்பற்றட்டும், போஷிக்கட்டும், நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து வீரியத்துடன் உழைப்போமாக.

கல்விப் பயிற்சி ஓளி பொருந்தியதாகட்டும். எங்களிடையே பகைமை நிலவாதிருக்கட்டும்” என கூறுகின்றது. மேலும் இறுதியில் ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி என மூன்று முறை கூறுவதன் விளக்கத்தினை நோக்கின் “ஓம்” என்பது ஓங்காரத்தின் பெருமையினைக் கூறுவதாகும். அதனை உபயோகிப்பதால் புத்தி சக்தியும், ஞாபக சக்தியும், இந்திரியங்களின் சக்தியும், உடலின் வன்மையும் வளரும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கற்பித்தல் முறைமைகள்

குருகுலத்தில் நிலத்திலே தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த மாணவர்களுக்கு வேதப் பாடங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மனனம் செய்தனர். இதனையே ரிக்வேதப் பிரமாரிய சூத்திரம் “மாரி காலத்தில் தவளைகள் கத்துவது போல, இவர்கள் வேதங்களை விளங்காமல் கத்துவராயினர்” என அங்கதச் சுவையாகக் கூறுகின்றது. இங்கு கல்வி கற்பிக்கும் முறையில் மனனம் பிரதான கல்விப் போதனையாக முறையாகக் காணப்பட்டது. குறிப்பாக மனனம் செய்யும் உத்திகளாக பதபாடம், கணபாடம், கிரமபாடம், பாடபாடம் என்பன காணப்பட்டன. மேலும் குருவின் வீற்றிருக்கை, உடலசைவு, விரிசடை, மெளனநிலை என குருவின் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் சீடனுக்குப் போதனையாகக் கருதப்பட்டது.

மேலும் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் உத்தலாகர் சவேதகேதுவுக்கு இடையில் இடம்பெற்ற உரையாடலில், குருகுலத்திற் கல்வி பயின்ற மகன் பணிவுடையவனாக இல்லாமல் இருப்பது கண்டு மீண்டும் அவனுக்கு விளங்கக் கூடிய முறையில் கல்வி கற்பிக்கும் முறை நமக்கு வியப்பை தருகின்றது. குறிப்பாகக் குருகுலத்தில் கொதிகலன், சாராய விளக்கு, வெப்பமானி, நுண் தராக ஆகியவற்றினைப் பயன்படுத்தி அனுபவ ரீதியாகக் கல்வி கற்பிக்கும் முறையினைக் காணலாம். முண்டக உபநிடதம் கல்வியை கீழ்நிலை (அபரவித்யா), மேல்நிலை (பரவித்யா) என இரண்டு வகையாகப் பிரித்து கூறுகின்றது. ஒருவன் நான்கு வேதங்களையும், வேதத்தின் ஆறு அந்தங்களையும் கற்பதை கீழ் நிலைக் கல்வி எனவும், அழிவில்லாத தத்துவத்தை தெரிந்து கொள்ளுவது மேல் நிலைக்கல்வி எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கற்பிக்கப்பட்ட பாடங்கள்

குருகுலக் கல்வி நிலையங்களில் சீடர்களுக்கு வேதங்களை மட்டுமன்றி கணிதவியல் (இராசி வித்யா) ஆற்றவியல் (தைவ வித்யா) காலவரன் முறையியல் (நிதி வித்யா) முரணிலைத் தருக்கவியல் (தேவ வித்யா) ஒழுக்கவியல் (ஏகாயன) பிரம் பொருளியல் (பிரதி வித்யா) பூதவியல் (பூதவித்யா) போரியல் (ஷத்ர வித்யா) வானவியல் (நட்சத்திர வித்யா) மருத்துவம் (சர்ப்ப வித்யா) இசை நடனம் (தேவஜன வித்யா) என்பவற்றுடன் வேதத்தின் அங்கங்களான கற்பம், சிட்சை, வியாகரணம், சோதிடம், சந்தோவிசிறி, நிருத்தம் என்பனவும் கற்பிக்கப்பட்டன. மேலும் வில்வித்தை, வாளாட்டம், குதிரையேற்றம், தேரேற்றம் என்பனவும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டன.

ஆரம்பக் கல்வி

பிருகதாரணிய உபநிடதம் பிராஜபதியின் வழித்தோன்றல்களாகிய தேவர், மக்கள், அவுணர் என்னும் மூவருக்கும், அவர்களுடைய தந்தையே குருவாக இருந்து கற்பித்தமையினைக் கூறுகின்றது. குறிப்பாக ஐந்து வயதில் பிரமச்சரிய கல்வியினைத் தொடங்க முன் தந்தை, தாயிடம் அடிப்படைக் கல்வியினைக் கற்க வேண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதனையே இருக்கு வேதத்தின் இறுதி மண்டலப் பாடல் “தந்தை மகனுக்கு முதற் கல்வி ஊட்டுவது போல.....” எடுத்துக் கூறுகின்றது. தற் காலத்திலும் பாடசாலைக்குச் செல்ல முன்

குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பக் கல்வி இன்றியமையாதது எனக் கல்வியற் கோட்பாடுகள் வலியுறுத்துகின்றமையினைக் காணலாம்.

சுருதிக்கும் கல்வி

சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் உத்தாலகர் சுவேதகேது ஆகியோருக்கு இடையில் இடம்பெற்ற உரையாடலில் பிறப்பால் மட்டும் ஒருவன் பிராமணனாக இருப்பது பயனில்லை. நமது மரபிலே அப்படி யாரும் கிடையாது என்று மகன் சுவேதகேதுவைப் பார்த்துப் குருவை நாடிச் சென்று கற்பாயாக என உத்தாலகர் உத்தரவிடுகின்றார். இவ்வாறு கூறுவதனுடாக இக் காலத்தின் குருகுலத்தில் எல்லா வர்ணத்தவர்களுக்கும் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டமையினைக் காணலாம்.

குருவின் முக்கியத்துவம்

சுவோதஸ்வர உபநிடதத்தில் “மோட்சத்தைப் பெற ஞானமும் யோகமும் போலவே குருநாதரும் மிக இன்றியமையாதவராவர். இந்தக் குருநாதர் வேதங்களும் உபநிடதங்களும் எடுத்துக் கூறிக் கல்வி கற்பிக்கும் குரு நாதரல்லர். இவர் கடவுளுக்கு அடுத்த படியில் உள்ளவர்.” எனக் கூறுகின்றது. மேலும் “தேவனில் பரம பக்தி இருக்க வேண்டும். இதோ குருவினிடத்திலும் பக்தி செலுத்த வேண்டும். அவருடைய போதனையால் தான் பிரம தத்துவம் அறியப்படும்” என சுவேதஸ்வரம் குரு பக்தியினைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

குருவின் கடமைகளும் பொறுப்புகளும்

தைத்தீரிய உபநிடதத்தில் குரு வேண்டுவதாக “எனக்கு என்றும் அடையும், ஆடு மாடுகளும் வரவேண்டும். நான்கு திசைகளிலிருந்தும் சீடர்கள் என்னை நாடி வர வேண்டும். சாந்தமான உள்ளமுடையவர்களாயும், புலன்களை அடக்கி ஆண்டவர்களாயும் இவர்கள் அமைய வேண்டும். வருடம் மாதங்களால் பூர்த்தி ஆவதைப் போல, என் வாழ்க்கை நல்ல சீடர்களால் நிறைவு பெற வேண்டும். மாதம் வருடத்துக்குள்ளடக்கி வருடத்தை விட்டு விலகாதிருப்பது போல, சீடர்கள் என்னை விட்டு விலகாதிருக்க வேண்டும்.” எனப்படுகின்றது

அவித்யாயா மந்தரே வர்த்தமானே ஸ்லயந்

தீரா பண்டிதம் மன்யமானா தந்த்ரயமானா

பரியற்றி மூடா சாந்தேனவை தீயமானா யதாந்தா

என்னும் சுலோகம் “முழுமையாகக் கற்கமால் அவித்தையினுள் ஆழ்ந்த கிடக்கும் மூடர்கள் தாமே அறிவாளிகள் என்றும் பண்டிதர்கள் என்றும் நினைத்துக் கொண்டு தடுமாற்றத்தை அடைந்தவர்களாய்க் குருடர்களால் வழிகாட்டல் பெற்ற குருடர்களைப் போல் இருக்கின்றார்” என கூறுகின்றமையினுடாகக் கல்வியைக் கற்பிக்கும் குரு முழுத்தகுதியுடையவராக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. முண்டக உபநிடத்தில் பக்குவப்பட்ட சீடனுக்கு குருவானவன் அனைத்தையும் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதனை

தஸ்மா ஸவித்யா நுபஸந்நாய ஸம்பயா பரசாந்த சித்தாய சமான் வித்யா

யெ நாஷ்டம் புருஷம் வேத ஸத்திரியம் ப்ரோவோச தாம் தத்ததே ப்ரஹம் வித்யாம் அதாவது “முறைப்படி அணுகியவனும், அமைதியான மனதை உடையவனும், புலன்களை அடக்கியவனுமான சீடனுக்கு குருவாகிய தான் எதன் மூலம் எங்கும் நிறைந்த மெய்ப் பொருளை தான் உணர்ந்திருக்கிறாரோ, அந்த வித்தையை சாஸ்திரத்தில் உள்ள படியே கற்பிக்க வேண்டும்.” என்கின்றது. கட உபநிடத்தில் இயமனுக்கும் நசிகேதுவுக்கும் இடையில் இடம்பெற்ற உரையாடலில், “நசிகேதுவினால் வினாவப்பட்ட வினாக்களைக் கேட்ட இயமன் உன்னைப்

போன்ற விவேகமும், அறிவும் நிறைந்த சீடன் கிடைப்பது அரிது என்று கூறி, உபதேசம் செய்தமை அறிவுள்ள மாணவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் உபதேசம் செய்யலாம்” என்னும் கருதும் இதனை உணர்த்துகின்றது.

மாணவனின் கடமைகளும் பொறுப்புக்களும்

தைத்திரிய உபநிடதத்தில் “என் நாவு தேன் போன்ற இனிய மொழிகளையே பேச வேண்டும். செவிகள் நல்ல கேள்விகளால் பயனுற வேண்டும். ஆத்மாவை பற்றிய அறிவே அழியாத செல்வம். அதை அடைய வழிகாட்டும் குரு அமைய வேண்டும். என வேண்டுவதாக அமையும் பாடல் மாணவன் நல்ல குருவை நாடிச் சென்று கல்வி கற்க வேண்டும் என்கின்றது. முண்டக உபநிடதத்தில் அற நூல்களை ஒருவன் எவ்வளவு கற்றிருந்தாலும், ஞான நூல்களைக் குருவின் உதவியின்றிக் கற்கக் கூடாது. காரணம் தானே கற்கின்ற பொழுது பல குறைபாடுகள் ஏற்படும். எனவே அறிவும், ஞானமும் கொண்ட ஆசிரியனை அடைந்து கற்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது.

அடுத்து மாண்டுக்கிய உபநிடதத்தில் “நல்ல பிரம்மச்சாரிகளின் கூட்டுறவால் நல்ல காரியங்களில் முயற்சி ஏற்படும். அதனால் பாவம் தேய்ந்தொழியும். அதன் பயனாக அறிவாகிய ஞானம் உற்பத்தியாகும்” இங்கே நல்ல நண்பர்களின் அவசியம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. சாந்தோக்கிய உபநிடத சாந்தி பாடத்தில், சத்தியத்தில் நின்று தவறாமல் இருப்பதே பிரம்மச்சாரியின் முக்கிய தர்மம் என்பதினுடாகக் கல்வி கற்கும் மாணவனின் ஒழுக்கம், கடமை முதன்மையானது என விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் உயர்ந்த ஞான ஆசிரியனைப் பெற்றவன் ஞானத்தை அடைகிறான்” என்ற கருத்தும் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் இடம் பெற்றிருப்பது நோக்கற்பாலது.

கல்வியின் நிறைவு

இந்துக் கல்விச் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறும் முக்கிய உபநிடதமாகத் தைத்திரிய உபநிடதம் விளங்குகின்றது. இவ்வுபநிடதத்தின் சீஷாவல்லீ பாகத்தில் குருகுலத்திலே குருகுலவாசம் முடிவு பெற்றதும், மாணவன் குருவுக்கு காணிக்கை செலுத்தி விட்டு விடை பெறுகின்ற வேளை குரு சீடனுக்கு வழங்குகின்ற உபதேசம் சீடனுக்கு மட்டுமல்ல, முழுச் சமுதாயத்திற்கும், எக் காலத்திற்கும் பொருந்தும் வகையில் அமைந்திருந்தமையினைக் காணலாம்.

குறிப்பாக “ஸ்த்யம் வத தர்மம் சர”, “சா ஸ்வாத்யாயான்”, “மா ப்ரமத் ஆரார்யாய”, ப்ரியம் தனம் ஆஹருத்ய ப்ரஞா தந்தும் மா வ்யவச் சேத்ஸீ “ அதாவது உண்மையைப் பேச, அறத்தைச் செய், குருவுக்குக் காணிக்கை கொடுத்த பின் சந்ததி என்ற நூல் அறுபட்டுப் போகாமல் காப்பாயாக என்கின்றது. மேலும் உண்மையினின்று வழுவாதே, அறத்தினின்று வழுவாதே, நலன்களை புறக்கணிக்க வேண்டாம் , செல்வத்தைப் புறக்கணிக்க வேண்டாம், ஓதலும், ஓதுவித்தலையும் புறக்கணிக்க வேண்டாம், தேவர்களுக்கும் முன்னோர்களுக்கும், செய்ய வேண்டியதை மறக்க வேண்டாம் என்கின்றது.

:மாத்ரு தேவோ பவ”, “பித்ரு தேவோ பவ”, “ஆசாரிய தேவோ பவ”, “அதிதி தேவோ பவ”

இச் சுலோகங்கள் தாயைத் தெய்வமாகக் கருது, தகப்பனைக் தெய்வமாகக் கருது, ஆசாரியனைத் தெய்வமாகக் கருது, வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினரைத் தெய்வமாகக் கருது எனப் பொருளமைதியினை உடையவை. இவ்வுபதேசங்கள் ஒரு மாணவனுக்கு மட்டுமன்றி, முழு மாணவ சமுதாயமே கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை.

நிறைவுரை

உபநிடதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள இவ்வாறான கல்வி முறைமையானது ஒழுக்கத்துடன் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம் . இதனையே “கல்வியின் உயர்த்தலம் ஒழுக்கம்” என மகாத்மா காந்தியும், “நல்லொழுக்கமே நல்லறிவு” என அரிஸ்டோட்டிலும், “கல்வியின் முதல் நோக்கம் ஒழுக்கமே, அடுத்ததே தான் அறிவு. ஒழுக்கம் தராத கல்வி முழுமையற்றது” என ராஸ்கின் என்ற அறிஞரும் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இன்றைய கல்வியியல் கோட்பாடுகளினுள் விழுமியக் கல்வி முக்கியம் பெறுகின்றமையினைக் காணலாம். இத்தகைய உபநிடதச் சிந்தனைகளைப் பின்பற்றியே சுவாமி விவேகானந்தரும் “எத்தகைய கல்வி நல்ல ஒழுக்கத்தினை உருவாக்குமோ, மன வலிமையை வளர்க்குமோ, விரிந்த அறிவைத் தருமோ, ஒருவனைத் தன் சொந்தக் காலில் நிற்கச் செய்யுமோ, அத்தகைய கல்வி தான் நமக்குத் தேவை மனிதனுக்குள் புதைந்து இருக்கும் பூரணத்தை வெளிப்படுத்துவதே கல்வி” என விளக்கியுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

உசாதகூலனை நூல்கள்

- 01) Rahdakrishnan.S., 1997,*Indian Philosophy*, Oxford University Press, Oxford
- 02) அண்ணா.,1990,*உபநிடதப் பலகணி*,ஸ்ரீ ராம் கிருஷ்ண மடம், மயிலாப்பூர்.
- 03) அண்ணா.,1990,*உபநிடதஸாரம்*,ஸ்ரீ ராம் கிருஷ்ண மடம்,மயிலாப்பூர்.
- 04) ராஜ.சா.தி.,1982,*பாரதி போற்றிய பன்னிரு உபநிடதங்கள்*, வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
- 05) கிருஷ்ணராஜா,சோ., 2005,(பதிப்பாசிரியர்), *ஹரியண்ணாவின் இந்திய மெய்யியல்*, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு, கொழும்பு.
- 06) லக்ஷ்மணன்,கி.,2000,*இந்திய தத்துவ ஞானம்*, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
- 07) மகாதேவன்.ரி.ம்.பி.,2001,*இந்து சமயத் தத்துவம்*,குமரன் புத்தக இல்லம்,சென்னை.

ஆகமம் சாரா வழிபாட்டை சிந்திப்பதற்குவதில் சடங்குப்பாடல்களின் பங்களிப்பு ஒரு நோக்கு

சுஷ்யந்தி பக்தவத்சலர்
இரண்டாம் வருடம்
சிதம்புகத்தகைசிந்தி

சமூகத்தின் பண்பாட்டு மாற்றம் நாகரிக வளர்ச்சி என்பவற்றின் தாக்கத்தினை இறைவழிபாட்டிலும் அதானிக்க முடிகின்றது. இப்போக்குகளின் விளைவாக உண்டான பாகுபாட்டின் காரணமாக பெருந்தெய்வ சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் தோன்றலாயின. பாமர மக்களால் ஆழமாக உணரப்பட்டும் பின்பற்றப்பட்டும் ஒரு தலைமுறையில் இருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு அளிக்கப்பட்டு வருகின்ற நம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகளின் தொகுதியே ஆகமம் சாரா வழிபாடு என ஆர் இராமநாதன் குறிப்பிடுகின்றார். குறிப்பாக பயபக்தியுடன் இணைந்த பக்தியின் காரணமாக நோய்கள் தொழில்கள் மனோநிலை சாதி போன்ற விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவ் வழிபாடு இன்று வரை பின்பற்றப்படுகின்றது எனலாம்.

பிரதேச வழக்காறுகளிற்கு ஏற்ப இவ் வழிபாட்டில் பல்வேறு வகையான சடங்குகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஆகம வழிபாட்டில் மேற்கொள்ளப்படாத சடங்குகள் இதில் மேற்கொள்ளப்படுவதோடு அச் சடங்குகளை நெறிப்படுத்தும் பொறுப்பினைச் சடங்குப் பாடல்களே வகித்து வருகின்றன.

ஆகமம் சாரா சடங்குப் பாரம்பரியங்கள்

நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டில் பத்தாசிகளின் குறிப்புகளிற்கு அமையவே ஒவ்வொரு சடங்கும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக நாட்டுப் புறத் தெய்வங்கள் பற்றிய வரலாற்றுக் கதைகள், வீரதீரச் செயல்கள் என்பன மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்று காலப்போக்கில் நம்பிக்கையாக மாறிவிட்டது என்பது பின்வரும் சடங்குப் பாடல்கள் மூலம் நன்கு புலப்படுத்தப்படுகின்றது. அந்தவகையில் கண்ணகி தெய்வமாகப் போற்றப்படுவதற்கு அவ் அம்மையின் வாழ்வே காரணமாக அமைந்தது.

“ஒருகை குழையிடித்து ஒருகை சிலம்பேந்தி
மதுரை நகர்தேடி வந்தமகா பத்தினியே
வேங்கை மரத்தடியில் வெட்டிவைத்த கோவலரைப்
பொன்னூ சியாலே புரைந்து உயிரமீட்டு”

என்னும் சடங்குப் பாடல் கண்ணகியைத் தெய்வமென்ற நிலைக்குச் இட்டுச் செல்கின்றது. மக்களிடையே தெய்வ நம்பிக்கை தோன்றுவதற்குத் தெய்வங்களின் வீரச் செயல்களும் துணை நிற்கின்றன என்னும் செய்தியை வலுப்படுத்துவதற்காக மாரியம்மன் குறித்துக் கூறப்படும் பின்வரும் பாடல் சான்றாக அமைகின்றது.

“தும்ரலோ சனைதை துணிந்தவள் நயே
சண்டமுண் டர்களைப் சங்கரித் தவளே
சும்ப நிசும்ப ரத்தபீசா சுரரை
நிர்மூல மாக்கிய நித்தியானவளே”

கிராமப் புறத் தெய்வ வழிபாடானது நோய் நீக்கம், செல்வ வளம் நாட்டு வளம் என்பன வேண்டியே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அத் தெய்வங்களை வழிபடுவதன் மூலம் தமது குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள முடியுமென்ப பாமர மக்கள் கொண்ட நம்பிக்கையே ஆகமம் சாராத வழிபாடாகப் பரிணமித்தது என்பதை மேல்வரும் பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

“தீராத நோய்ப்பிணியை ஆதி காத்தமுனி
தீர்த்துவிட வேணுமையா
மாறாத நோய்ப்பிணியை ஆதி காத்தமுனி
மாற்றிவிட வேணுமையா”

ஆகமம் சாரா வழிபாட்டு முறையில் காணிக்கை செலுத்துதல், பால் மடை கொடுத்தல், சொர்ணப்பம் சார்த்துதல், கரகமெடுத்தல், பொங்கலிடுதல் போன்றன நேர்த்தி செய்தல் எனும் சடங்கினூடாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

“துள்ளுமா வைப்போருஞ் சிவமுத்துமாரி
துவரவிடாய் தீர்போருஞ் சிவமுத்துமாரி- அம்மானே
பாணக்கம் வைப்போரும் சிவமுத்துமாரி
தாயார் பகரவிடய் தீர்போருஞ் சிவமுத்துமாரி - அம்மானே
இளநீர்தான் வைப்போரும் சிவமுத்துமாரி
தாயார் இகரவிடாய் தீர்ப்போருஞ் சிவமுத்துமாரி- அம்மானே”

என்னும் சடங்குப் பாடல் வரிகள் சிவமுத்துமாரி எனும் பெண் தெய்வத்திற்கு செய்யப்படுகின்ற நேர்த்திக் கடன்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. குறிப்பாக இவ் வழிபாட்டு முறைகளில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஒவ்வொரு சடங்குகளிலும் பாடல்கள் அங்கத்துவம் பெறுகின்றன. அந்தவகையில் கோடை காலங்களில் ஏற்படும் நோய்களைத் தீர்க்கும் பொருட்டு அம்மாளைக் குளிந்தருளச் செய்யும் முகமாக மேல்வரும் சடங்குப் பாடல்கள் பாடப்பெறுகின்றன.

“காய்ச்சல் கனல் வீக்கம் காமாளை நீரழிவு
பட்சமுற்றுத் தீர்த்துவிடும் பாவாய் குளிந்தருள்வாய்”

இக வாழ்வை மேம்படுத்தும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சடங்குகளில் மாரியம்மன் வழிபாட்டில் தவநிலை அதிமுக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. மாரி தனது மகனான காத்தவராயனை மரத்தில் கட்டி விட்டு தவம் செய்ய முனைவதே இச் சடங்குப் பாடல் புலப்படுத்துகின்றமையை மேல்வரும் பாடல் கூறுகின்றது.

“காலனைக் கடிந்த காலனை யுமையாள்
கணவனை கடவுளே என்று
ஓலமிட்டலறி.....”

இவ்வழிபாட்டு மரபிலும் ஆகம முறையில் பின்பற்றப்படுவதைப் போன்றே வீதியுலா, ஊஞ்சலாட்டம் போன்ற நெறி முறைகளும் பின்பற்றப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். அந்தவகையில் அம்மனை நன்கு அலங்கரித்துப் பக்தர்கள் சூழ மேள தாளங்கள் போன்ற கிராமிய இசைக் கருவிகள் முழங்க வீதியுலா வரும் சடங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாறே மாரியம்மனை பூக்கள், பட்டுக்களால் அலங்கரித்து சிறு பிள்ளைகளைக் கொண்டு ஊஞ்சலாட்டப்படுகின்றது. இச் சடங்குகள் பற்றி பின்வரும் பாடல்கள் முறையே கூறுகின்றன.

“முக்கோண சக்கரத் துட்பொரு ளாகி
முன்னவன் பாதத்தை விட்டு நீங்கிச்
செக்கர் நிறத்துகில் சோர நடந்து
செந்திரு நாயகி வந்தாள் வந்தாள்”

“வம்பவிழு மலர்மாரி யமரர் வந்தாள்
வரமுனி ரடிபரவி யாசி கூற
நம்புமடி யார்க்கருளி நன்கு வாழும்
நாயகி மகாமாரி யாடருசல்”

கிராமிய மக்களால் மேற்கொள்ளப்படும் இவ் வழிபாட்டில் தெய்வங்களுக்கு நைவேத்தியம் படைத்தலானது மடை பரவுதல் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதாவது பத்தாசிகளின் குறிப்புப்படி உரிய முறையில் வெற்றிலை, பழம், அரிசி, பாக்கு, பூக்கள் என்பவற்றால் மடை வைத்து பொங்கல், பலகாரம், ரொட்டி, பழங்கள், கஞ்சா, சாராயம் போன்ற உணவுப் பண்டங்களைப் படைப்பர். இத்தகைய அடிப்படையில் பேச்சி அம்மனுக்கு மடை பரப்பும் நிகழ்வினைச் சுட்டும் விதத்தில் அமைந்த பாடல் மேல்வருமாறு

“ அள்ளி அமுதை அருந்த வெண்ணிறப்
படைப்பி லிருக்கும் பலகார முண்டு
வாழைப் பழத்தை வாரி விழுங்கிக்
கஞ்சா மதுவைக் கன்னி யருந்திக்
கள்ளுடன் சாராயம் கனவெறி யாகி”

ஆகமம் சாரா வழிபாட்டுச் சடங்கில் கன்னி பிடித்தல் என்னும் நிகழ்வு சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. அதாவது சாமியாடிகள் பூப்படையாத கன்னிப் பெண்கள் எழுவரை சடங்கு முடியும் வரை அம்மனுக்கு அடியாராகத் தெரிவு செய்வர். இச் செயலைப் புலப்படுத்தும் விதத்தில் மேல்வரும் சடங்குப் பாடல் அமைகிறது.

“முன்னோடி பின்னோடி மோகனக் கன்னி
அக்கினிக் கன்னிப்பொன் னம்மாணக் கன்னி
அன்னவூஞ் சற்கன்னி ஆலாத்திக் கன்னி”

பொதுவாக ஆலயச் சடங்கு முடிவடைவதற்கு முதல் நாள் ஆலய முற்றலில் மஞ்சள் நெல் குற்றி விநாயகர் பொங்கல் இடம் பெற்று அவை அம்மனுக்கும் கன்னிமார்களுக்கும் படைக்கப்படும். இந்நிகழ்வு பள்ளயம் எனப் பெறும். இச் செயல் குறித்த பாடல் மேல்வருமாறு.

“பூசைதனி லேவந்து வல்லிமார் கன்னிமார்
பொங்கலோடு பாலமிர்த முண்டுள மகிழ்ந்து”

இவ் வழிபாட்டு மரபில் பலியிடல் என்னும் நிகழ்வும் இன்றும் சிற்சில இடங்களில் நாடாத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக வைரவர், அண்ணமார் போன்ற தெய்வங்களிற்கு இந் நிகழ்வு செய்யப்படுகின்றது.

கோழிப்பலி யுனக்கு கெங்கை வயிரவனே

கொடுவெட்டி நான் தருவேன்
ஆட்டுக்கிடாரி ஊத்தகுடி வயிரவனே
ஆனபலி நான் தருவேன்”

என்னும் இச் சடங்குப் பாடல் பலியிடல் என்னும் சடங்கின் தன்மை குறித்து விளக்குவதாக அமைகின்றது.

“பஞ்சாட் சரத்தின் பரம்பொரு ளாகிய
பாவையே யுந்தன் மனமி ரங்கி
நெஞ்சிற் கவலைகள் தீர்த்தருள் தாயே
நித்தமும் கோபந்த னிந்தரு ளம்மா”

இத்தகைய அடிப்படையில் சடங்குக் காலங்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளையும் வளப்படுத்துவதாக சடங்குப் பாடல்கள் அமைவதோடு அவை யாவும் முடிவுற்ற பிற்பாடு மூன்று நாட்களின் பின்னர் பூச் சடங்கு நடைபெறும் முறையிலும் பாடல்கள் அங்கத்துவம் பெறுவதை இனங் காண முடிகின்றது.

“சந்தன முடன்பூக மலர்தாழை கதலி
சாந்துசவ் வாதுடன் பன்னீர் கரும்பு
முந்தவே பாவாடை மேற்கட்டி யோடு
முன்னீடு பின்னீடு வெள்ளிலை பரப்பிச்”

எனவே மேற் கூறப்பட்ட அனைத்து தகவல்களையும் தொகுத்து நோக்கும் போது ஆகமம் சாரா வழிபாட்டை நெறிப்படுத்துவதில் சடங்குப் பாடல்களின் இன்றியமையாத தன்மையை நன்கு அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. இவ் வழிபாட்டின் எந்தவொரு நிகழ்வையும் எடுத்துக் கொண்டாலும் அவை யாவும் சடங்குப் பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே நகர்ந்து செல்வதனைத் தெளிவாக இனங்காணமுடிகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. கணபதிப்பிள்ளை.சி, மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி, விவேகானந்த அச்சகம்.
02. மகேஸ்வரலிங்கம். க, 1996, மடக்களப்பு சிறு தெய்வ வழிபாடு ஓர் அறிமுகம், ஆதவன் அச்சகம்.
03. நவநாயக மூர்த்தி. நா, 1999, தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடு, வானதி வெளியீடு.
04. கந்தையா.வி.சீ, 1997, மட்டக்களப்பு சைவக் கோயில்கள், இந்து சமய காலசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
05. பாலசுப்பிரமணியம். இரா, 1999, நாட்டுப்புற தெய்வங்கள், தன்னானே பதிப்பகம்.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தீஸ் மாந்திரீகக் கலை - ஒர்பார்வை

கு. உமாநமணன்
உதும் வருடம்
பிராக்ஷக்கற்கைசிந்தி

“ஆரியர் போற்றும் அணிசால் இலங்கையிலே, சீரான குணதிசையைச் சேர்ந்து வளர்புகழும் ஏரார் இயன்ற செந்நெல் இன்கவைதீங் கன்னலொடு தெங்கிளநீரும் தீம்பலவி தெள்ளமிர்தம் எங்குங் குறையா இயலுடைய நன்னாடு மட்டக்களப்பென்னும் மாநாடு...” என யாழ்நூல் ஆசிரியரால் பாடப்பெற்ற பெருமை கொண்டு மட்டக்களப்புத் தமிழகம் ஆகும். இது வடக்கே வெருகல் கங்கையையும், கிழக்கே வங்காள விரிகுடாவையும், தெற்கே குழுக்கன் ஆற்றையும், மேற்கே மத்திய மலைநாடு -- ஊவாப் பிரதேசங்களையும் கொண்டமைந்த இது 2704 சதுரமைல்கள் விஸ்தீரணமானது. நான்கு நிலங்களும் ஒருங்கே அமையப்பெற்று இராவணேசனது இலங்காபுரியுடன் தொடர்புபட்டிருந்த மட்டக்களப்புத் தமிழகம் மென்னாடு, பால்நாடு, தேனாடு, மீன்நாடு, கலைநாடு, பாநாடு என்றெல்லாம் வர்ணிக்கப்படும் மட்டக்களப்பு கவின்கலைகளில் ஒன்றானதும், இறைசக்தி கொண்டதுமான மாந்திரீகக் கலைக்கும் பெயர்போன இடமாக விளங்குகின்றது.

“முற்குக தேசம்” என வர்ணிக்கப்படும் மட்டக்களப்பின் தொன்மையானது. யுகங்கள் கடந்த ஒன்று என்றே கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இராவணேசன் காலம் முதல் மட்டக்களப்பில் சைவமும் தமிழும் நிலைத்தும், தழைத்தும் வளர்ந்து வந்துள்ளது. இச்சிறப்புக்கள் கொண்ட சிவபூமியாம் மட்டக்களப்பு சக்தியின் செல்வாக்கிற்கும் பெருமளவில் ஆட்பட்டுள்ளது என்றே கொள்ள வேண்டும். இதற்கு இங்குள்ள நூற்றுக்கணக்கான சக்தியின் வடிவிலான தற்காலிக ஆலயங்களையும், சிறு தெய்வ வழிபாட்டையும், மாந்திரீகச் சிறப்பையும் கூறலாம். அதேவேளை, உகந்தை, சங்கமன்கண்டி, திருக்கோவில், போரதீவு, மண்டூர், கொக்கட்டிச்சோலை, தாந்தாமலை, வெருகல், மாமாங்கம் போன்ற இடங்களிலமைந்துள்ள பெருந்தெய்வக் கோயில்கள் இப் பிரதேசத்திற்கு மேலும் சிறப்பூட்டி வந்துள்ளது என்றே கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறான சிறப்புக்கள் பெறும், மட்டக்களப்பில் மாந்திரீகக் கலை எங்ஙனம் தோற்றம் பெற்றது என்பது சற்று ஆராய்ச்சிக்குரியது. எனினும், இது மட்டக்களப்பில் தோன்றியிருக்க வாய்ப்பில்லை. மாந்திரீகத்தின் தாயகம் மலையாள தேசமே. இந்த மலையாள தேசத்தில் இருந்து இங்கு மாந்திரீகம் எப்போது வந்தது? யாரால் கொண்டு வரப்பட்டது? என்பவைகளுக்கான விடைகளைக் காண்பது மிகமிக கடினமான ஒரு விடயம். எனினும் இக்கலை, பலநூறு வருடங்களுக்கு முன்பே இங்கு நின்று நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

இந்தவகையில் நோக்கும்போது, இம் மந்திரங்கள் பல செயல்தளங்களில் பிரயோகிக்கப்படுவையாக உள்ளது. நன்மை பயக்கும் மந்திரங்கள், தீமை பயக்கும் மந்திரங்கள் என்ற இரண்டு தளங்களில் இவை உய்த்துணரப்படும். இம் மந்திர விதைகளைக் கையாள்பவர்களைப் ‘பூசாரிகள்’ என்று கூறும் மரபு இங்குண்டு. நிறைமொழி மாந்தராகிய

பூசாரிகளால் உருவாக்கப்பெற்று சொல்வதைச் செய்யும் சக்தி பெற்றவைகளாக இங்குள்ள மந்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான பலநூறு மந்திரங்கள் இன்றுவரை உயிர்த்துடிப்புடன் இங்கு நிலைத்திருக்கின்றன.

குறிப்பாக மட்டக்களப்பில் சிறு தெய்வ வழிபாட்டின் மூலங்களான மாரியம்மன், பேச்சியம்மன், காளியம்மன், வீரபத்திரர், வதனமார், பரமநயினார் போன்ற தெய்வங்களுக்கு சடங்குகளை ஆற்றும் பொழுது இந்த மந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படும். இதேவேளை, பில்லி, சூனியம், பேய் கழித்தல், வசியம், மருத்துவம் போன்ற செயற்பாடுகளிலும் மந்திரம் பெருமளவில் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. சிறு தெய்வங்களுக்கு கும்பம் வைத்து உருக்கொடுத்தல் முதல், தெய்வமாடுபவர்களுக்கு உருவேற்றுதல், தெய்வமாடுபவர்களை ஆடாது கட்டுதல், இவ்வாறு ஆடாதவர்களை மீண்டும் மந்திரம் சொல்லி ஆட்டுவித்தல், வெட்டுதல், பலி கொடுத்தல் முதல் தீர்த்தமாடும் வரை அல்லது தீப்பாயும் வரை இம் மந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்பில் அதிகமான இடங்களில் சடங்கு முறையானது பந்தலிட்டிச் செய்யும் முறையாகவே உள்ளது. சடங்கு தொடர்வதற்கு ஒரு சில மணித்தியாலங்களிற்கு முன்பு பந்தலிட்டோ அல்லது மடை பரவியோ சடங்குகள் ஆரம்பமாகும். பின்பு அங்கு தினமும் இரண்டு நேரப் பூசைகளும் இடம்பெறுவது வழமை. அதன்போது, மடை பிரித்து மீண்டும் புதிய மடை பரவி பூசை ஆரம்பமாகும். அப்போது, 'தேவாதிமார்' உருவேற்றப்பட்டு பந்தலினுள்ளே தெய்வமாடுவர். இதனை 'பேயாடுதல்' என்று கூறும் மரபு மட்டக்களப்பில் உண்டு. இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் உருவேற்றுவதற்கு பல மந்திரங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் தனித்தனியான மந்திரங்கள் காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் உருவேற்றும்போது காதினுள்ளேயோ அல்லது, வயிற்றின் அருகினில் வாயை வைத்தோ உடுக்கினை அடித்தவாறு மந்திரம் செலிப்பர். நரசிங்கனிற்கு உருவேற்றும் மந்திரமொன்று மேல்வருமாறு....

“ஓம் அரி அரி நரசிங்காயா அக்கினி நரசிங்காயா
பிரளயகால ரட்சகா, கால சமர்த்தனா
கம்ச சம்கார, பாண்டவ தூதா
ருக்மணி தேவா, ஏகபத்தினி விரதா
வைகுந்த வாசா, ஸ்ரீராம கிருஷ்ணா
மச்ச அவதார வராகா, ஸ்ரீமன் நாராயணா
நரசிங்க ரூபா, அரிஅரி உறு உருவாக வா”

என்பன போன்ற மந்திரங்கள் ஓதப்படும். இது தெய்வங்களைப் பொறுத்து வேறுபட்டு அமையும்.

அதேவேளை தெய்வமாடுபவர்களை ஆடாது கட்டுகின்ற நிகழ்ச்சி இன்றும் பல இடங்களில் உயிர்த்துடிப்புடன் நடைபெற்று வருகின்றது. குறிப்பாக, மகிழடித்தீவு, அரசடித்தீவு, அம்பிலாந்துறை, கல்லடி, கழுமுந்தன் வெளி, கன்னன்குடா, மகிழூர், நாற்பதாங்கிராமம், பழுகாமம், பாணமை பத்தினியம்மன் கோவில், பாண்டிருப்பு திரௌபதையம்மன் கோயில், தம்பிலுவில், செட்டிபாளையம் போன்ற பல இடங்களில் காணப்படுகின்றது. அதேநேரம், இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு முன்பு செட்டிபாளையத்தில் வாழ்ந்த மந்திர வண்மை மிகுந்த

‘தம்பிப்பிள்ளை வைத்தியர்’ மற்றும், அக்கரைப்பற்று கோளாவில் வடக்கில் வசித்துவந்த பலர் மற்றும் அம்பிலாந்துறையில் ‘சின்னத்தம்பி’, ‘கோவிந்தராசா’ போன்ற அதி மந்திர வண்மை வாய்ந்த பூசகர்கள் இன்றும் உலா வருகின்றனர்.

இவ்வாறான பூசகர்களிடையே ஏற்படும் போட்டி காரணமாக சடங்குகளின் போது தெய்வமாடுபவர்களை ஆடாது கட்டி தமது மந்திர சக்தியை வெளிப்படுத்துவர். அந்தவகையில் ஒருசாரார் கட்ட, ஆலய பூசாரியார் வெட்டுவார். சிலவேளைகளில் சடங்கில் ஆடும் அனைத்துத் தெய்வங்களும் கட்டப்படும். இது படுகளச் சடங்கு எனப்படும். இது தொடர்பான தகவல்கள் சில உண்டு. குறிப்பாக “நாடுகட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டில்” படுகளச் சடங்கு, ஆட்டுச் சடங்கு தொடர்பான தகவல்கள் காணப்படுவதாக கூறப்படுகின்றது. ஆட்டுச் சடங்கின்போது கட்டுதல், வெட்டுதல் என்பன அதிகமாகக் காணப்படும்.

இந்தவகையில், தெய்வமாடுபவர்களை கட்டும் மந்திரங்கள் பல உண்டு. கிங்கிலியன், காளி, சண்டிமாதேவி, காதேறி, பாதாள வைரவன், சுடலைவைரவன், வீரபத்திரன் போன்ற தெய்வங்களை அழைத்து தெய்வமாடுபவர்களைக் கட்டுவர். உதாரணமாக சண்டிமாதேவியை துணைக்கழைத்துக் கட்டும் மந்திரமொன்று இங்கு...

“ஓம் சண்டி சகண்டி வல்லெகும்பி மீளாதே பார் பார்
திருமால் குரு மண்டலத்தில் உள்ள தேவாதிகள் எல்லாம்
கலங்கக் கட்டினேன், உன் குர தூம வடுகன் ஆனேன்
இவர் மேல் வரப்பட்ட சர்வ தேவதைகளும் சத்துருக்களும் வராமல்
மறி மறி கட்டு கட்டவே சுவாகா”

என்று இம்மந்திரம் அமையும்.

அதே நேரம், மிகவும் சக்தி வாய்ந்த நாகபாசக் கட்டு மந்திரமும் சடங்குகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு தெய்வங்களைக் கட்டும் முறையும் காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் அமையும் நாகபாசக்கட்டு மந்திரம்...

“ஓம் அரி அரி நாகபாசம்
அரண் கையில் நாகபாசம் அம்மன்
திருமுடியில் அவதரித்த நாகபாசம்
ஐயனைக் கட்டு, காளியைக் கட்டு பில்லியைக்
கட்டு, இருளைக் கட்டு, மருளைக் கட்டு.....
ஆதி பஞ்சாட்சரத்தினாணை சகல சத்துருக்
களையும் கட்டக் கட்டவே சுவாகா”

என அம்மந்திரம் அமையும்.

அதே நேரம், உளுக்குப் பார்க்க, திருநீறு போட, தண்ணீர் ஓத, நூல் கட்ட, அங்கம் திறக்க, நோக்காடு வர, பிள்ளை பிறக்க, வசியம் செய்ய என வேறும் பல செயற்பாடுகளுக்கு மந்திரங்கள் பயன்படுகின்றன. அந்த வகையில் சுளுக்குப் பார்க்க (இயந்திரம் கீறி)...

“ஓம் சங்குருள சக்கரம் உருள சூலம் உருள
சடுகாடு உருள எலும்புரள
தாதை உருள பூமி உருள பூமாதேவி உருள
பூமாதேவியின் மேலே மருந்து மாமலை
மருந்து மாமலையின் மீது இருந்து பார்க்கிறேன்
உளுக்குச் சுளுக்கு உருண்டு வரவே சுவாகா”

என உளுக்குப் பார்க்கும் மந்திரம் அமையும். அதேவேளை பாம்பு மற்றும் இதர விச
ஐந்துக்கள் கடித்தால் கடிபட்ட பாகத்திற்கு மேல் “தவணை” இடும் வழக்கம் உண்டு.

“ஓம் இரத்த வேந்தா பிசிலி

சிலிமுக வேந்தா பிசிலி

மிஸ்வாகா”

என்பதாக அம்மந்திரம் (தவணை) உள்ளது.

அதன்பின்பு, பாம்புக்கடிக்கு விசத்தை ஊதி இறக்கும் மந்திரமும் உண்டு. அந்த மந்திரம்...

“ஓம் மூத்தானை இளையானைப் பெற்ற ஆண்டி
முப்புரத்தை அந்நாளில் எரித்த ஆண்டி
அங்கையிலே அனல் ஏந்தி ஆடும் ஆண்டி
ஆடரவம் தீண்டிச் செனகக் கேட்பதேனோ
சொற்பரிய திருமேனி சோரச் சேர
கூலைதனில் நடமாடும் சோதிநாதா.....
கடிபட்ட பல்விசம் என்கை நீறுபட்டு
நிலத்தில் கருத்தில் பாதாளத்தில்
குதித்துப் போகவே சுவாகா”

என்பதாக அமைகின்றது. அதேவேளை வசியம் என்பது மந்திரங்களில் சற்று சிக்கலான
தளத்திலமைந்த ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. உணவுப் பொருட்களில் அல்லது திருநீறு
போன்றவைகளில் ஒதி குறித்த நபருக்கு கொடுத்தால் அவனோ அல்லது அவளோ வசியப்படுவர்.
இதற்கு பல மந்திரங்கள் உண்டு. இவ்வகையான மந்திரங்களை ஒருவர் மீது பயன்படுத்துவது
பாவமான ஒரு செயலாகும். மிருகங்களைக் கூட மந்திரங்கள் கொண்டு வசியப்படுத்தலாம்.
அந்த வகையில் வசிய மந்திரமொன்று...

“ஓம் இந்திரன் தந்த சினி

இளையவன் தந்த சினி

சந்திரன் தந்த சினி

சதாசிவம் தந்த சினி

இந்தச் சினியை....

தியக்கிடு மயக்கிடு சிந்தையைக் கலக்கிடு

வெப்பது கொண்டு வெள்ளமுருகி

காமம் உருகு காமக் கொழுந்துருகு

இம்மகள்.....

இவன் காலடியில் விழுந்து

வணங்கவே சுவாகா”

என்றவாறு இம்மந்திரம் அமையும். உடற்கட்டு மந்திரங்களும். காணப்படுகின்றது. பிற மனிதர், மிருகங்கள், விச ஜந்துக்கள் போன்றவைகளில் இருந்து பாதுகாக்கும் உடற்கட்டு மந்திரங்களும் உண்டு. இரவில் நித்திரைக்குப் போகும் முன் திருநீறு சாத்துவர். அம்மந்திரமொன்று...

“ஓம் அரிஅரி நாகபாசம், அரண் கழுத்தில் நாகபாசம்

என் அம்மையாள் ஈசன் எடுத்தணிந்த நாகபாசம்

ஏற்றிய பில்லி ஏற்றிய சூனியம் வராமல் கட்டு

நருவேற்று அங்கம் பில்லி சூனியம் வராமல் கட்டு

எட்டுக் கோடி காளியையும் கட்டு பிரமாவைக் கட்டு

விட்டுணுவைக் கட்டு என்மேல் எதிர்த்து பேய் பிசாசு

பில்லி வராமல் கட்டு, என்னையும் உன்னையும்

படைத்த ஆதி பரமெஸ்வரன் ஆணை கட்டு கட்டவே சுவாகா”

இம் மந்திரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம் காணப்படுகின்றது என்பதற்கப்பால் அவை பயன்படுத்தும் நபர்களின் வசியத்தன்மைக்கேற்ப உயிருட்டம் பெறுகின்றது எனலாம். மட்டக்களப்பு சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் இவ்வகை மந்திரங்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுவதுடன் இன்று வரை சிறுதெய்வ வழிபாட்டைக் கொண்டுவரும் அஸ்திரமாக இந்த மந்திரங்களே பயன்படுகின்றன.

எனினும் அண்மைக்காலமாக அதிகரித்து வரும் நாகரிக வளர்ச்சியும், தொழில்நுட்ப ரீதியான விடயங்களும் இம் மந்திரங்களின் செல்வாக்கில் பெருமளவில் தாக்கம் செலுத்துவதுடன் அவை மறைந்து வரும் கலையாகவும் உள்ளது. இதற்குச்சில காரணங்கள் உண்டு. இம் மந்திரங்கள் குறிப்பிட்ட சில நபர்களிடம் அல்லது குடும்பங்களிடம் காணப்படுகின்றமையே காரணம் எனலாம். அந்த தலைமுறையினர் இதனைக் கற்காது விட்டால் அம் மந்திரங்கள் அடுத்த தலைமுறைக்கு செல்வது என்பது சிக்கலான ஒரு விடயம் எனலாம். எனவே, இவ்வகை மந்திரங்களை இலக்கியம் என்ற தரத்திலாவது பேணிப்பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்வது தமிழறிஞர்களுக்கு உரிய மிகப்பெரிய கடமையாகும்.

குறிப்பு - தகவல்களைத் தந்துதவிய அம்பிலாந்தறையைச் சேர்ந்த பூசாரியார் வே.சின்னத்தம்பி அவர்கட்கு நன்றி.

ஜாவாவில் சித்தியுபட்சருந்த இந்நூப்பண்பாட்டு சம்சங்கல்

சீ. சுதாசரல்
 ஓசுந்தாம் வருடம்
 சீதப்புக்கற்கைசிந்தி

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் மிகப்பெரியனவற்றுள் ஜாவாவும் ஒன்றாகும். பொன்னும் வெள்ளியும் மிகுந்த ஜாவா துவீபத்தைப் பற்றி இராமாயணம் கூறுகிறது. வாயுபுராணம் இதனை துவீபம் என்று கூறுகிறது. ஜாவாவினைத் தமிழர்கள் சாவகம் எனவும் வடநாட்டார் ஜவதீபம் எனவும் சீனர் ஜெதீயவோ எனவும் வேறு பெயர்களால் அழைத்தனர். கிழக்கு ஜாவாவை ஆண்டவர்கள் சைவ மரபில் பற்றுடையவராக விளங்கியிருந்தனர். சிதோக்கின் ஆட்சிக் காலத்திற்குரிய புராதன ஜாவா மொழிக் கல்வெட்டுகளிருந்து இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஜாவா நாட்டு மன்னர்கள் இந்து அரசியல் சம்பிரதாயங்களையும், நெறி முறைகளையும் பின்பற்றினர். ஜரலங்கள் என்ற மன்னன் இந்துமதத்திற்கு ஆதரவளித்திருந்தான். கருடன் மேல் அமர்ந்த விஷ்ணுவின் உருவம் தேவராகிய ஜரலங்களின் பிரதிமையாக அமைக்கப்பட்டதென்றும் அவனது வம்சத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் இறந்தபின் அவர்களைத் திருமாலின் வடிவத்தில் வழிபடுவது வழக்கமாய் இருந்து வந்துள்ளமை. பற்றியும் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

அதே வேளை சம்பா இராச்சியத்திலும் அகத்தியர் வழிபாடு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. 760ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு வடமொழிக் கல்வெட்டிற் கயானன் என்ற மன்னன் தியன எனுமிடத்தில் அகத்தியருக்கான ஒரு கோயிலை அமைத்தமை பற்றிக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஜாவாவில் அகத்தியர் வழிபாடானது சிறப்பிடம் பெற்றுக் காணப்பட்டது.

புராதனக் கட்டடங்களின் அழிபாடுகள் டியெங் பீடபூமியில் உள்ளன. அது இரசதானிகளின் மையமாக அமையவில்லை. எனவும் சமயகுருமாரும் கோயிற் பணிமக்களும் யாத்திரிகர்களும் கூடி வாழுகின்ற பிரதேசமாக விளங்கியதெனவும் கலாநிதி ஆனந்தகுமாரசாமி கூறுகின்றார். மேலும் அங்கு முற்காலங்களில் பெருந்தெகையான கோயில்கள் அமைந்திருந்தன. அவற்றுள் 8 கோயில்களின் கட்டடங்கள் மட்டுமே அண்மைக்காலம் வரை அழியாது நிலைபெற்றுள்ளன. அவை அடிப்பாகத்தில் நீள்சதுரமானவை. மேற்பாகத்தில் கூம்பிய கோலமுடையவை, கோயிலின் பிரதான பாகம் கருவறையாகும். அதற்குப்பேரும் வழி ஒரு பக்கத்துச் சுவரின் வெளியே அந்தராளம் போன்று அல்லது முகமண்டபம் போன்று அமைந்திருக்கும் ஏனைய பக்கச்சுவர்கள் ஒவ்வொன்றும் அரைத்துண் அமைப்புக்களால் மூன்று பாகங்களாகப் பிரிந்திருக்கும். அருச்சுன, ஸ்ரீகண்டி, புந்ததேவ, செம்பத்திர, கடேற்கச எனும் பெயர்களால் வழங்கும் கோயில்கள் அவ்வாறான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆயினும் சண்டிவீம எனுங் கோயில் அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டுத் தனிப்பண்புகளுடன் காணப்படுகிறது.

மேலும் பண்டைக்காலம் முதலாக இந்திய இலக்கியங்கள் சாவகத்தில் பெருஞ்சிறப்புப் பெற்றிருந்தன. இந்திய இலக்கியங்களைப் பயின்றதன் பிரதிபலனாக இந்து சாவக இலக்கியங்கள் தோன்றலாயின. இவற்றில் பெரும்பான்மையான இலக்கியங்கள் இந்துப் பண்பாட்டினைப் பின்பற்றியதாக இருந்தமையானது ஜாவாவிற்கு காணப்பட்ட இந்து சமய செல்வாக்கின் வலிமையினை எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றது.

ஆதாரமாக மத்திய ஜாவாவில் ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகள் முதலாக அமைக்கப்பட்ட கோயில்களிலே அமைந்துள்ள சிற்பங்கள் இந்திய இலக்கியங்களிலுள்ள கதைகளை மூலமாகக் கொண்டவை. அத்தோடு இந்து சாவக

இலக்கியங்களிடையே சில பொதுவான பண்புகள் காணப்படுகின்றன. முக்கியமாகக் கவிதைகள் சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள பாட்டியல் நூல்களின் இலக்கண விதிகளுக்கேற்ப அமைக்கப்பட்டவை. சமஸ்கிருதமானது சாவக இலக்கியங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தியமை மூலம் இந்துசமயம் பெற்ற முக்கியத்துவத்தை அறியலாம். அமரமாலா என்ற நூல் மிகப்பழமையான நூலாகும். பழைய சாவக மொழியில் அமைந்துள்ள இராமாயணம் இந்து-சாவக இலக்கியத்தில் மிகவும் பிரசித்தமானது. தர்மவம்ச எனும் அரசனின் காலத்திலே மகாபாரதம் சாவகமொழியில் எழுதப்பட்டது.

பௌராணிக பாணியிலமைந்த நூல்களிலே பிரமாண்ட புராணம் குறிப்பிடத்தக்கது. சமஸ்கிருத நூலைத்தழுவி எழுதப்பட்ட போதிலும் சாவகத்துச் சூழலுக்கேற்ற சில மாற்றங்கள் அதில் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனைப் போன்ற பிறிதொரு நூல் அகத்தியபர்வம் என்பதாகும். அகத்திய முனிவர் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி பற்றிய பௌராணிகமான கதைகளைத் தனது மகனாகிய திருதயுவுக்கு உதேசிக்கும் வகையில் அந்நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிடுங் என்ற வகைக்குரிய இலக்கியங்களிலும் இதிகாச புராணக்கதைகள் இடம்பெறுகின்றன. ஜாவாவில் இந்துப்பண்பாடு காணப்பட்டதை இவ் இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

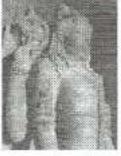
கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஜாவாவிலே இந்துசமயம் கணிசமான செல்வாக்கினைப் பெற்றுவிட்டது. ஆனால் கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டிற்கு சைலேந்திரர்களின் ஆட்சியினால் குன்றியிருந்த இந்துசமயம் 9ம் நூற்றாண்டில் மறுமலர்ச்சி கண்டது. ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஜாவா தேசத்திலே இந்துக் கோயில்களின் அழிபாடுகளும் விக்ரிகர்களும் சிற்பங்களும் மிகுந்து காணப்பட்டன. இற்றைக்கு 170 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குரோபர்ட் (CRAWFURD) எனும் அறிஞர் கூறும் போது ஜாவாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் எல்லா வகையான இந்துசமயச் சார்புடைய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிடையே செப்புப் படிமங்களும், கற்சிற்பங்களும் உள்ளன. புராணக்கதைகளிலே கூறப்படும் எல்லாவகைத் தெய்வங்களினதும் உருவங்களும் அங்குள்ளன என்கிறார். சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா ஆகியோரின் படிமங்களும் அவர்களின் சக்திகளான பார்வதி, மகிஷமர்த்தனி, மகாலக்ஷ்மி, சரஸ்வதி என்போரின் உருவங்கள் பல கட்டிட இடிபாடுகளிடையே கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. விநாயகரின் படிமங்களும் குமாரக்கடவுளின் சிற்பங்களும் பல அங்கு கிடைத்துள்ளன. அவற்றின் பிரதிமாலட்சணங்கள் சாஸ்திரீகமானவை. ஆகமசிற்பசாஸ்திரப் பிரகாரமானவை. ஆயினும் அப் படிமங்களிலே பிரதிமையாகியுள்ள அங்கலட்சணங்கள் சாவகச்சாயல் கொண்டவை.

கி.பி 1000-1500 ஆகிய காலப்பகுதிக்குரிய ஜாவாவின் மத்திய பகுதியில் சமய கலாசார வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கான தொல்பொருட் சின்னங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சாசனங்கள், கோயில்களின் கட்டிட அழிபாடுகள், படிமங்கள் என்பவை பிரதானமானவை. கி.பி 732ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பெற்ற சங்காற் சாசனத்திலே குஞ்சரகுஞ்சதேசம் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. அற்புத சக்தி வாங்கப்பெற்ற ஒளிமயமான இலிங்கமொன்று குஞ்சரதேசத்திலிருந்து சாவகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டமை பற்றிய குறிப்பு சங்கால் கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது.

அரச குலத்தவரோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட கடராகிப் பிரகாசிக்கும் பூதிகேஸ்வர எனும் லிங்கம் ஒன்றினைப் பற்றிக் கிழக்கு ஜாவாவிலுள்ள தினயா சாசனம் குறிப்பிடுகிறது. ஜாவாதேசத்து அரசகுலத்தவர் சைவசமயச் சார்புடையவர்கள் என்பதும் அவர்கள் அனுசரித்த சைவநெறி தென்னிந்தியச் சார்புடையது என்பதும் இச் சாசனக் குறிப்புகளால் உணரப்படுகின்றது. சைலேந்திரர் காலத்து சைவக்கோயில்களிற் குறிப்பிடத்தக்கது சண்டிபனோன் எனும் ஆலயமாகும். கலையழகு பொலிந்த அகத்தியரதும் விஷ்ணுவினதும் படிமங்கள் அதன் அழிபாடுகளிடையே காணப்பெற்றன. அவற்றினைப் பற்றேவியா அருங்காட்சியகத்திலே வைத்துள்ளார்கள்.

பிரம்பனத்திலுள்ள சண்டிலோறோ ஜோங்ராங் என்பது சாவகம் முழுவதிலுமுள்ள இந்துக் கோயில்களில் மிகப்பெரியதாகும். அது கி.பி 860-915ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிக்குரியதாகும். அங்குள்ள கோயில்களில் மத்தியிலமைந்துள்ள சிவன் கோயிலே மிகப்பெரியதாகும். பிரம்மா, விஷ்ணு என்போரின் பெயரிலமைந்துள்ள கோயில்களும் அளவிற் பெரியவை பிரம்பனம் கோயில்களில் வடக்குவரிசையிலுள்ள கோயிலின் நடுப்பகுதியிலுள்ள சிவனுறையும் திருப்பதி எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரியது. எனவே அவை எல்லாவற்றிலும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. வடக்கு வரிசையிலுள்ள கோயிலொன்று திருமாலுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்தது.

கிழக்கு வரிசையிலுள்ள கோயிலின் நடுப்பாகத்தில் மிகப்பெரிய நந்தி காணப்படுகிறது. அத்தோடு சூரியன், சந்திரன் போன்ற தெய்வ உருவங்களும் உள்ளன. வடகிழக்கிலுள்ள கோயிலில் சிவபெருமானின் சிதைந்த திருவுருவம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த உருவம் கலையழகு பொலிந்து காணப்படுகிறது. தெற்கு வரிசையிற் படிமங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. அதைச் சுற்றியுள்ள பிரகாரங்கள் சதுர வடிவினவாய் அமைந்துள்ளன. உள்மதிலுக்கும் வெளிமதில்களுக்கும் இடையே சிறு கோயில்கள் மூன்று வரிசைகளில் நான்கு பக்கங்களிலும் அமைந்துள்ளன. இவையெல்லாம் பெரும்பாலும் இடிந்தழிந்து விட்டன.

பிரம்பனத்திலுள்ள இந்துக்கோயில்களின் அழிபாடுகளிடையே சிவபெருமான், பிரமன், மகாவிஷ்ணு, கணபதி, கார்த்திகேயன், தூர்க்கை முதலிய தெய்வங்களின் படிமங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றோடு அகத்தியர், கின்னரர், துவாரபாலகரின் உருவங்களும், பூதகணங்களின் உருவங்களும் ஏராளமாய் கிடைத்துள்ளன. பிரம்பனம் சிவன் கோயிலின் அதிஷ்டானம் மிகவும் விசாலமாகவும் உயரமாகவும் மிகுந்த பாரத்தை தாங்கும் வண்ணமாக உறுதிப்பாட்டுடன் அமைந்துள்ளது. அதன் கருவறையின் கொடுங்கை மேலமைந்த விமானத்தின் அடித்தளமானது அலங்காரமான சிற்ப வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. அதன் மாடங்களிலே சிங்க உருவங்கள் அமைந்திருந்தன. சுவர்களிலே காணப்படும் விருஷப வடிவங்கள் செம்மையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தளத்திலே கைப்பிடிச்சுவர்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் வெளிப்புறங்களிலே தேவகன்னியர் உருவங்கள் வனப்புடன் அமைந்துள்ளன. நடனமாடும் கோலத்திலும் வாத்தியங்களை ஒலிக்கும் வண்ணமாகவும் அவை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

பிரம்பத்திலே அமைந்த பிரமாண்டமான சிவாலயத்தில் வேறெங்கும் காணப்படாதவாறு இராமகாதை சிற்பக்கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இராமயணக் காட்சிகள் வரிசைக்கிரமமாக அங்கே கவர்ச்சிமிகு கோலத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கிழக்குஜாவாவைச் சேர்ந்த அரசர்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாய் இருந்த காலத்தில் பல சைவக் கோயில்கள் சிங்காசாரி மஜபஹித் எனும் இராசதானியில் அமைக்கப்பட்டன. சிங்காசாரியிலுள்ள கோயில்களிலே சண்டிகிடல் பிரதானமானது. இது அளவிலே பெரியதானதாகவும், சிறப்புவாய்ந்த சிற்பவேலைப்பாடுகளைக் கொண்டதாகவும் இந்து-சாவகக் கட்டடக்கலையின் சீரிய அம்சங்களைப் பிரதிபலிப்பதாயும் விளங்குகின்றது.

சண்டிவீம் என்பது மற்றொரு பிரதான பௌத்த கோயிலாகும். அக்கோயில் சைவ பௌத்த மதங்களின் சேர்க்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றது. அதன் கருவறையிலே சிங்கவடிவமும்

அதன் மேலே புத்தரின் படிமமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சண்டிசிங்காசாரி எனும் கோயிலில் அளவிலே பெரியனவான சிவபெருமானின் படிமங்களும், மகிஷமர்த்தினியான பரமேஸ்வரியின் உருவங்களும் கணேசப் பெருமானது சிற்பங்களும் இருந்தன. அவை இப்பொழுது ஒல்லாந்து தேசத்து லைடன் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன.

சண்டிஜாவுங் என்று கூறப்படும் பழமை வாய்ந்த சைவக்கோயிலின் கட்டட அமைப்பு தனியான பண்பினைக் கொண்டதாகும். அது வட்ட வடிவமானதும், உயரமானதுமான கோயிலாகும். தளவரிசையுடன் கூடிய விசாலமான அதிஷ்டானம் மிகவும் உயரமானது. வட்டவடிவமான கோயிலமைப்பு சாவகத்திற்குப் புதுமையானது. இந்தியாவிலே அவ்விதமான கோயில்கள் மலையாள தேசத்திலிருந்தன.

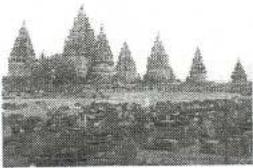
கிழக்கு ஜாவாவிலே அமைந்திருந்த இந்துக் கோயில்களில் பனாதரன் எனுமிடத்தைச் சேர்ந்தவையே மிகப் பிரதானமானவையாகும். 14ஆம், 15ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கட்டப்பெற்ற பலகட்டிடங்கள் அங்குள்ளன. பிரதானமான கோயிலின் அதிஷ்டானம் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது.

அது சதுரமானது. கோயில்களின் சுவர்களில் அமைந்த கோஷ்டங்களிலே சிவன் விஸ்ணு பிரமன் துவாரபாலகர்கள் ஆகியோரின் படிமங்கள் இருந்தன.

சாவகத்திலே காணப்பட்ட சிற்பங்கள் இந்துப்பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாகும். பிரம்பனத்திலுள்ள கோயில் நான்கு கோயில்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட அமைப்பாகும். அவற்றில் ஒன்று மட்டும் பெரியது ஏனைய மூன்றும் சிறியன. பெரிய கருவறையில் சிவபெருமான் திருவுருவம் மகாதேவ உருவமாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. சிவபெருமானே ஒப்பற்ற தெய்வமாக ஒளிர்கின்றான். சிறிய கருவறையிலே சிவபெருமான் மகாயோக மூர்த்தத்தில் திகழும் சிலை காணப்படுகின்றது. ஏனைய சிறு சிறு கருவறைகளில் கணேசர் திருவுருவம், துர்க்கையின் சிலைகளும் காணப்படுகின்றன. துர்க்கையின் வடிவத்தில் எட்டுக்கரங்கள் அமைந்துள்ளன. கோலமானது வீராவேசமானது. அது இந்திரனின் சிங்காசனத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட மகிடாகரனோடு போர் புரிவதற்கென ஆயுதங்களைத் தாங்கிய நிலையிலுள்ள கோலமாகும்.

பிரம்பனம் கோயிலின் கிழக்கு வாயிலில் இந்திரன், சூரியன், வாயு, சோமன், வருணன், நாரதன், அனுமான் ஆகிய உருவங்களும் காணப்பட்டிருந்தன. சிவபெருமானின் படிமங்களும் கணபதியின் சிலையும் பிரம்பனத்துக் கோயில்களிலுள்ளன. அங்குள்ள துர்க்கையின் வடிவம் மகிஷமர்த்தினியின் கோலமாகும். அதில் எட்டுக் கரங்கள் உள்ளன. நான்முகனின் சிலையும் நந்தியின் உருவமும் அங்கு காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிரம்பனத்திலுள்ள சிவபெருமானின் பிரதிமாலட்சணங்கள் சிறப்புமிக்கவை அவை சாஸ்திரப் பிரகாரமானவை வடிவத்தின் முகத்திலே சாந்தம் நிலவுகிறது.

மகாவிஷ்ணுவின் வழிபாட்டிற்கென அமைக்கப் பெற்ற கோயில்களிலே கிருஷ்ண அவதாரம் பற்றிய காட்சிகள் காணப்படுகின்றன. இராமாயணம், ஹரிவம்சம் போன்ற நூல்கள் சாவகத்திலே பெரும்செல்வாக்குப் பெற்றதன் விளைவாக அவற்றிலுள்ள கதைகளைப் பிரம்பனம், பனாரதன் ஆகிய தலங்களிலே சாவகச் சிற்பிகள் கலைநயம் பொலிந்த வண்ணமாக அமைத்துள்ளனர்.

கஸ்பாரி என்பவரது ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களின் இரண்டாம் தொகுதியிலே சிவன் கோயிலமைத்த செய்திகள் பற்றியும் பௌத்த சமயத்திற்குப் பதிலாக சைவசமயம் அரசமதமானது பற்றியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஜாவாவில் வயாங்கூலி என்ற நாட்டுக்கூத்து ஆடப்படுகிறது. இதுவும் இராமாயணக் கதையை மையமாக வைத்து ஆடப்படும் ஒரு கூத்தாகும்.

இது கி.பி 11ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்கு ஜாவா அரசசபைகளிற் பெரும்பாலும் அரங்கேற்றப்பட்டது. இது இந்துப்பண்பாட்டைப் பின்பற்றியமை சிறப்பம்சமாகும்.

ஜாவாவை நோக்கும் போது கோயில்கள் அவை சார்ந்த கட்டடக்கலை மரபுகள், ஓவியம், சிற்பம், இலக்கியம், கூத்து ஆகிய துறைகளிலே இந்துப்பண்பாட்டின்சீரிய செல்வாக்கினை அடையாளங்காண முடிகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. நாகராஜன்.எஸ்(1989) அயல் நாடுகளில் தமிழர், தமிழ்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.
2. HALL.D.G.E. (1971) தென்கிழக்காசிய வரலாறு, கல்வி வெளியீட்டுத்திணைக்களம், இலங்கை.
3. இந்துக்கலைக் களஞ்சியம், தொகுதி - இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், இலங்கை.
4. சிறப்பு மலர் இரண்டாம் உலக இந்துமகாநாடு-2003, இந்துசமய விவகார அமைச்சு, இலங்கை.
5. வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி - தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு.

மேலை நாடுகளில் இந்துக்களின் பரம்பலும் அதன் பின்னணியும்

மேகலா கிருபாராஜா

மூன்றாம் வருடம்

இந்து நாடு நிலையகம்
மேலை

இந்து நாடுகரீகம் சீர்ப்புக்கற்கை

இந்துப் பண்பாட்டின் தாயகமான இந்தியாவிலும் அதற்கு அயலிலுள்ள இலங்கையிலும் இந்துசமயம் தொன்மைக்காலம் முதலாகச் சிறப்புற்று விளங்கிவருகின்றது. அத்தோடு தென்கிழக்காசியாவிலும் இந்துப் பண்பாடு பரவிச் சிறப்படைந்தமைக்கு வரலாறு உண்டு. இன்றைய அறிவியல் தொழிநுட்ப உலகில் எந்தவொரு சமூகமும் தமது பாரம்பரிய தேசத்தின் எல்லைக்குள் வரையறுத்து வாழ்ந்து விடுவதில்லை. இதன்வழி இந்துக்கள் உலகின் பலபாகங்களிலும் பரவி இந்துப்பண்பாட்டின் சிறப்புக்களைப் பரப்பி வருகின்றனர்.

இந்துசமயம் இந்தியா முழுவதும் பரந்து காலப்போக்கிலே தென்கிழக்காசியாவிலும் அகலக்கால் பதித்து, கடந்த இருநூற்றாண்டுகளாக மேலைநாடுகளிலும் பரவி மக்களை மேம்படுத்தி வருகின்றது. இந்துக்களின் புலப்பெயர்வே இதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றது. அந்தவகையில் புலப்பெயர்விற்கான பின்புலங்களை ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா எனக் கண்டங்கள் அடிப்படையில் எடுத்து நோக்கலாம்.

ஐரோப்பா :-

முதலில் ஐரோப்பாவை எடுத்துக்கொண்டால், ஐரோப்பாவிலிருந்து ஆரம்பமான நாடுகாண் பயணங்களைத் தொடர்ந்து பதினாறாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப் பகுதி முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை இந்தியா, இலங்கை உட்படப் பாரம்பரிய இந்துநாடுகள் யாவும் காலனித்துவத்திற்குட்பட்டிருந்தன.

உலகிற் சூரியன் அஸ்தமிக்காத சாம்ராச்சியத்தைப் பிரித்தானியா தன்வசப்படுத்தியிருந்தமை வரலாறு. இந்தியா காலனித்துவத்திற்கு உட்பட்டிருந்த காலப்பகுதியிலே பிரம்மசமாஜத்தின் ஸ்தாபகர் இராஜாராம் மோகன்ராய் அவர்கள் 1829ஆம் ஆண்டிற் பிரித்தானியா சென்று முடிசூட்டு விழாவிலே கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. மக்களினுடைய புலப்பெயர்வை நோக்குமிடத்து, விக்ரோரிய சகாப்தத்திலே பிரம்மஞான சபையினுடைய பணிகள் காரணமாக இந்தியவியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் செல்வாக்குப் பெற்றன. இந்தவகையில் பிரித்தானியாவிற்கும் இந்தியாவிற்குமான ஊடாட்டங்கள் தூண்டப்பட்டன.

பிரித்தானியாவை நோக்கிய இந்துக்களின் புலப்பெயர்வினை ஆய்வாளர்கள் மூன்று தளங்களில் நோக்குவர். இதன்வழி முதலாவது கட்டம் காலனித்துவக் காலப்பகுதியாகும். இக்காலப்பகுதியில் சொற்பளவிவான புலப்பெயர்வு இடம்பெற்றது. உயர்கல்விக்கான புலப்பெயர்வாகவே இதனை நோக்குதல் வேண்டும். மாணவர்கள் அதிகளவிற்போயிருக்கிறார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பின்

பிரித்தானியாவின் முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாக விளங்கிய காலத்தில் வீசாக்களின்றி செல்லும் சலுகையும் இந்துக்களின் புலம்பெயர்விற்கு சந்தர்ப்பமளித்தது எனலாம். இந்தியாவிலே 1960களிலே ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடிகள் காரணமாக அனேகமக்கள் புலம்பெயரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

இரண்டாவது குடியேற்ற அலையானது 1970களின் பிற்பகுதியிலே இடம்பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக உகண்டாவிலிருந்து இடியமீனின் ஆட்சிக்காலத்தில் சென்றிருக்கிறார்கள். இதனுடைய தொடர்ச்சியாக பஞ்சாப் மற்றும் குஜராத்திலிருந்து போய்க்குடியேறியுள்ளார்கள்.

மூன்றாவது கட்டமாக 1990இற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதி அமைகிறது. இதன் போது அதிகளவான இந்துக்கள் இலங்கையிலிருந்து அரசியல் தஞ்சம் கோரிப் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவ்வாறான பலகரணங்களாற் குடியேறிய இந்துக்களின் புள்ளிவிபரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், 2001இலே பிரித்தானியாவில் நடந்த கணிப்பீட்டின் படி ஐந்தரைலட்சம் இந்துக்கள் வாழ்கிறார்கள். அடுத்து 2006இலே Hindu Forum of Britain என்ற நிறுவனம் நடத்திய ஆய்வுகளின் படி இந்துக்களின் குடித்தொகை ஏழரை இலட்சமாகும். இதனுடாகக் கணிசமான அளவில் இந்துக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது.

ஐக்கிய அமெரிக்கா :-

அடுத்து ஐக்கிய அமெரிக்காவினை எடுத்துக்கொண்டால், முதன்முதலாக இந்துப்பண்பாட்டின் தூதுவராகச் சுவாமி விவேகானந்தர் சர்வமத அவைக்கு 1893இலே சென்றார். இதன் புறவிசைகளினால் தொடர்ந்து பலர் ஆத்மீகப்பயணங்களை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வகையான (ஆச்சிரமம் சார்ந்த) பரப்புரைகளே அமெரிக்காவில் இந்துசமயம் வேரூன்ற வழிவகுத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பரப்புரைகள் எனுமிடத்து 1902இல் சுவாமி இராமதீர்த்தர் வேதாந்த மெய்யியல் தொடர்பாக உரையாற்றச் சென்றார். இவரைத் தொடர்ந்து பரமஹம்ச யோகானந்தர் International Congress of Religious Liberals இன் அழைப்பின் நிமித்தம் சென்றார். இந்நிலையில் 1930இலே சிகாகோவில் நிறுவப்பட்ட விவேகானந்த வேதாந்த சபைக்கு முக்கியப்பங்குண்டு. சபையின் செயற்பாட்டின் நிமித்தம் இந்தியாவிலிருந்து துறவிகளும் ஊழியர்களும் பலரும் செல்ல நேர்ந்தது. இதனை அடுத்து 1965இலே சுவாமி பிரபுபாதரினால் ஹரேகிருஷ்ணா இயக்கம் நிறுவப்பட்டது. இதன் செயற்பாடுகளினால் இந்துக்கள் அங்குசென்றதோடு அமெரிக்கர்கள் பலரை இந்துக்களாக்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நிறுவனங்கள் எனுமிடத்து சுவாமி யோகானந்தரின் Self-relation Societyயும் முக்கியமானது. அங்கு கால்கொண்ட ஆன்மீக நிறுவனங்களால் முன்னெடுக்கப்படும் யோகாசனம், தியானம் என்பன மேலைத்தேயர் பலரை இந்து சமயத்தின் பால் ஈர்த்தது. இந்நிறுவனங்களில் ஆத்மீக பயிற்சி வழங்குவதற்காகப் பல இந்து ஆசிரியர்கள் அங்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். இரண்டாம் உலகப்போரின் பின் இந்து சமயத்தின் செல்வாக்கு மேலும் அதிகரிக்கலாயிற்று.

ஆரம்பகாலங்களில் அமெரிக்காவிலே நிறப்பாகுபாடு நிலவிய சூழ்நிலைகளில் இந்துக்கள் தங்கள் தேவையின் நிமித்தம் சகிப்புத்தன்மையோடு வாழ்ந்தனர். பின் 1965ஆம் ஆண்டு

அமுலாகிய சட்டத்தினைத் தொடர்ந்து பல்லிசைமுகமும் தமது கலாசாரப் பரிமாணங்களோடு வாழ்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கணிசமான இந்துக்கள் மாணவர்களாகவும், பயணிகளாகவும், தொழிலாளர்களாகவும் அங்கு சென்றிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு பல காரணங்களாற் புலம்பெயர்ந்த இந்துக்களின் குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்பானது அமெரிக்க மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புக் கழகத்தின்படி 2,27,000 ஆகும். 2000ஆம் ஆண்டில் “பிரிட்டானிகா” தகவல் களஞ்சியத்தின் படி 10,32,000 பேராகும். அமெரிக்க அரசு திணைக்களத்தின் அறிக்கையின்படி 2004ஆம் ஆண்டில் இந்துக்கள் 3,478,670 பேர் என்றும் இது மொத்த அமெரிக்கக் குடித்தொகையில் 0.5 விகிதம் என்றும் அறியலாம். இதன் வாயிலாக அமெரிக்காவில் இந்துக்களின் குடித்தொகை அதிரித்து வருகின்றமை தெளிவாகின்றது.

கனடா :-

இந்துக்கள் தம் பண்பாட்டு அடையாளங்களோடு வாழும் மேலைநாடுகளிலே கனடாவினை அடுத்து நோக்குவோமாயின், கனடாவை நோக்கிய இந்துக்களின் புலப்பெயர்வினை மூன்று கட்டங்களாக அறிஞர்கள் வகைப்படுத்துகின்றனர். முதலாவது கட்டம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும். குடிப்பெயர்வு பற்றிய முதற்பதிவாக 1897ஆம் ஆண்டிலே விக்டோரியா அரசியின் முடிசூட்டு விழா கொண்டாடப்பட்ட பொழுது இந்தியத் தரப்பினர் அதில் கலந்து கொள்வதற்காகக் கனடாவினுடாகச் சென்றமை குறிப்பிடப்படுகின்றது. மீண்டும் 1902இல் ஏழாவது எட்வோர்ட்டின் முடிசூட்டு விழாவிற்காகக் கனடாவினுடாகச் சென்றுள்ளனர். பிரித்தானிய காலனித்துவத்திலே அதிக செல்வாக்குள்ள இடம் கனடாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவாகும். இங்கிருந்த பிரித்தானிய இராணுவத்திலே இந்தியர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து 1904ஆம், 1908ஆம் ஆண்டுகளிலே கனேடிய அரசாங்கத்தினுடைய பதிவுகளின் படி 5159 குடியேற்றவாசிகள் குடியேறியுள்ளனர். இவர்கள் எல்லோரும் இந்துக்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்து மாணவர்களாகவும், தொழில் நிமித்தமும் சென்றுள்ளனர்.

இரண்டாவது கட்டக் கனடாவில் குடியேற்றமானது 1940களில் இடம் பெற்றது. நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் புலம்பெயர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் குடியரிமை பெற்றுச் சென்றவர்கள். அடுத்து, 1983ஆம் ஆண்டு இலங்கையிலிருந்து அதிகளவான இந்துக்கள் அகதிகளாகச் சென்று குடியேறினர்.

மூன்றாவது கட்டமாக அமைவது இந்துமயமாகின்ற குடியேற்றமாகும். இவர்கள் பெரும்பாலும் ஆஸ்ரமத்தலைவர்களாகச் சென்று இந்து நிறுவனங்களை உருவாக்கிப் பரப்புரைகளை மேற்கொண்டுவருகின்றனர். ஹரேகிருஸ்ணா, சாயிசமிதி போன்ற இயக்கங்களால் வெள்ளையர்கள் பலர் இந்துக்களாக வாழ்ந்து வருகின்றமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. 2001ஆம் ஆண்டின் கனேடிய அரசாங்கத்தின் சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி கனடாவில் 297, 200 இந்துக்கள் வாழ்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் கனேடியக் கற்கைகளுக்கான கூட்டமைப்பு நிறுவனத்தின் அறிக்கையின் படி 2006ஆம் ஆண்டில் 372,500 இந்துக்கள் கனடாவில் குடியேறியுள்ளதாகத் தெரிவிக்கின்றது. இது கனடாவின் மொத்த சனத்தொகையில் 1.2 விகிதமாகும்.

அவுஸ்திரேலியா :-

இந்துக்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகப் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற நாடுகளில் அவுஸ்திரேலியாவும் ஒன்றாகும். இந்துக்களின் இடப்பெயர்விற்கான பின்னணியை நோக்குமிடத்து, இங்கும் காலனித்துவ காலத்திலேயே குடிபெயர்வர்கள் அதிகளவில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. முதன்முதலாக இந்திய வர்த்தகக் குழுமத்தினர் 1788இல் வங்காளா விரிகுடாவினூடாகச் சென்றடைந்துள்ளார்கள். அடுத்து 1816இலே ஐரோப்பியர்களின் வேலையாட்களாக இருந்தவர்கள் சிட்னிக்குத் தொழிலாளர்களாகச் சென்றிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து 1844இல் பெண்கள் சிறுவர் உட்பட இருபத்தைந்து வீட்டுவேலையாட்கள் சிட்னிக்குச் சென்றுள்ளனர். அடுத்து 1850ஆம் ஆண்டிலே சிட்னி, பிறிஸ்போன் நகரங்களில் அச்சுக்கூடங்களில் பணிபுரிவதற்காக ஆங்கிலேயர்களால் இந்தியாவிலிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அதே காலப்பகுதியிலே குயின்ஸ்லாண்ட் என்னும் இடத்திலுள்ள கரும்புத்தோட்டங்களில் வேலைசெய்வதற்காகவும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அதைத் தொடர்ந்து டார்வின் நகரில் புகையிரதப்பாதை நிர்மாணத்திற்கும் தொழிலாளர்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். மேலும் இரண்டாம் உலகப்போரினை அடுத்துவந்த காலங்களில் அவுஸ்திரேலிய பல்கலைக்கழகங்களில் உயர்கல்வி கற்பதற்காக இந்துக்கள் சென்றுள்ளனர்.

1966இல் அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கம் உயர்கல்வித் தகைமை உடையவர்களுக்கு அந்நாட்டுப் பிரஜாவுரிமை வழங்கியது. இந்நிகழ்வு இந்துக்களின் குடிப்பெயர்வினை மேலும் ஊக்குவித்ததெனலாம். இதனால் அங்கு சென்றவர்கள் நிரந்தரமாக அங்கேயே வாழலாயினர். அடுத்த கட்டமாக 1983இல் ஈழத்தமிழர்கள் கணிசமான அளவில் அரசியல் தஞ்சமடைந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதே போன்று பிஜித்தீவீர் பூர்வீகக்குடிகளின் நெருக்குதல்களால் இந்துக்கள் பலர் இந்நாட்டில் புகலிடம் பெற்றனர். அவுஸ்திரேலியாவில் 2001ஆம் ஆண்டின் குடித்தொகை மதிப்பீட்டின்படி 95,473இந்துக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இணையத்தகவலின்படி 2005ஆம் ஆண்டில் 102,171 இந்துக்கள் வாழ்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக இந்துப்பண்பாடானது இந்தியாவிலிருந்து அகன்ற இந்தியா, சுவர்ண பூமி என்ற வரையறைகளையும் மீறி தேச எல்லைகளைக் கடந்து வியாபித்துள்ளமை நோக்கற்பாலது.

நாடுகள் ரீதியாக இந்துக்களின் பரம்பல்

நாடுகள்	நாட்டின்மொத்த சனத்தொகை	இந்துக்கள் தொகை	இந்துக்களின் விகிதம்
அயர்லாந்து	4,109,086	3,100	0.08%
அவுஸ்திரேலியா	20,434,176	102,171	0.5%
ஆர்ஜன்டினா	40,301,927	4,030	0.01%
இந்தியா	1,028,610,328	909,542,254	80.5%
இந்தோனோசியா	234,693,997	4,693,880	2%

இஸ்ரேல்	6,426,679	6,427	0.1%
இத்தாலி	58,147,733	11,630	0.02%
ஈரான்	65,397,521	13,079	0.02%
உகண்டா	30,262,610	60,525-242,101	0.2%-0.8%
உஸ்பெக்கிஸ்தான்	27,780,059	2,778	0.01%
ஐக்கிய அமெரிக்கா	301,139,947	1,204,560	0.4%
ஐக்கிய இராச்சியம்	60,776,238	607,762	1%
ஐக்கிய அரபுராச்சியம்	4,444,011	944,352	21.25%
வக்ரைன்	708,573	44,286	6.25%
வங்காளதேசம்	150,448,339	13,841,247	9.2%
பெல்ஜியம்	10,392,226	6,235	0.06%
வெலிஸ்	294,385	6,771	2.3%
யூட்டான்	2,327,849	46,557-581,962	2%-2.5%
வோற்ஸ்வானா	1,815,508	3,086	0.17%
பிரேஸில்	190,010,647	3,040	0.0016%
வறூனி	374,577	131	0.035%
வர்கினா பாஸோ	14,326,203	150	0.001%
வுறுன்டி	8,390,505	8,391	0.1%
கம்போடியா	13,995,904	41,988	0.3%
கனடா	33,390,141	333,901	1%
கொலம்பியா	44,379,598	8,876	0.02%
கமரூன்ஸ்	711,417	711	0.1%
ஹொங்கோ	65,751,512	118,353	0.18%
Croatia	4,493,312	449	0.01%

கியூபா	11,394,043	23,927	0.21%
Cote d'Ivoire	18,013,409	18,013	0.1%
டென்மார்க்	5,468,120	5,468	0.1%
Djibouti	496,374	99	0.02%
டொமினிகா	72,386	145	0.2%
Eritrea	4,906,585	4,907	0.1%
பிஜி	918,675	275,603-303,163	30%-33%
பின்லாந்து	5,238,460	524	0.01%
பிரான்ஸ்	63,718,187	63,718	0.1%
ஜோர்ஜியா	4,646,003	465	0.01%
ஜேர்மனி	82,400,996	98,057	0.119%
கானா	22,931,299	11,466	0.05%
கிரனடா	89,971	630	0.7%
கயனா	769,095	17,654-253,801	28.3%-33%
ஹங்ஹேரி	9,956,108	1,767	0.02%
ஐமைக்கா	2,780,132	1,668	0.06%
ஐப்பான்	127,433,494	5,097	0.004%
கென்யா	36,913,721	369,137	1%
தென்கொரியா	49,044,790	2,452	0.005%
சுவைத்	2,505,559	300,667	12%
லற்வியா	2,259,810	136	0.006%
லேபனான்	3,925,502	3,926	0.1%
லிவேரியா	3,195,931	3,196	0.1%
லிபியா	6,036,914	6,037	0.1%

லக்ஸம்பேர்க்	480,222	336	0.07%
மடகஸ்கார்	19,448,815	19,449	0.1%
தலாவி	13,603,181	2,721	0.02%
மலேசியா	24,821,286	1,563,741	6.3%
மாலைதீவு	369,031	37	0.01%
மொரீசியஸ்	1,250,882	600,423	48%
மொசாம்பிக்	20,905,585	10,453	0.05%
மியன்மார்	47,373,958	236,870	0.5%
நோபாளம்	28,901,790	23,294,843	80.6%
நெதர்லாண்ட்	16,570,613	96,110	0.58%
நியூசிலாந்து	4,115,771	41,158	1%
நோர்வே	4,627,926	23,140	0.5%
ஓமான்	3,204,897	96,147	3%
பாகிஸ்தான்	164,741,924	2,471,129	1.5%
பனாமா	3,242,173	9,726	0.3%
பிலிப்பைன்ஸ்	91,077,287	45,539	0.05%
போர்துக்கல்	10,642,836	7,396	0.07%
கட்டார்	907,229	65,320	7.2%
ரஷ்யா	141,377,752	60,792	0.043%
சவுதிஅரேபியா	27,601,038	165,606	0.6%
செசீல்ஸ்	81,895	1,638	2%
சியராலியோன்	6,144,562	2,458	0.04%
சிங்கப்பூர்	4,553,009	262,120	4%
சுலோவாக்யா	5,447,502	5,448	0.1%

சுலோவேனியா	2,009,245	500	0.025%
தென் ஆபிரிக்கா	43,997,828	549,973	1.25%
இலங்கை	20,926,315	1,485,768	7.1%
சூரினாம்	470,784	94,157	20%
சுவிஸ்ட்லாந்து	7,554,661	28,708	0.38%
சுவீடன்	9,031,088	7,044	0.078%
தன்சானியா	39,384,223	354,458	0.9%
தாய்லாந்து	65,068,149	2,928	0.0045%
வியற்றாம்	85,262,356	50,305	0.059%
யெமன்	22,230,531	155,614	0.7%
சாம்பியா	11,477,447	16,068	0.14%
சிம்பாவே	12,311,143	123,111	0.1%

மூலம்- adherents.com

இவ்வாறு இந்துசமயம் விழுதுகளை விருட்சமாக்கி பூமிக்கோளத்தின் நிலப்பரப்பு முழுவதும் பரந்து அதன் இருப்பினை உணரத்தக்கவகையில் மக்களை மேன்மைப்படுத்துகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்.

1. குகபாலன்.கா, 2007, உலகில் இந்து மக்களின் பரம்பல், இந்து ஒளி பொன்விழாச் சிறப்புமலர்.
2. http://en.Wikipedia.org/wiki/Hinduism_by_country
3. Ash, Russell. The top 10 of everything ,DKpublishing ,Newyork, 1997, pg160-161
4. மல்லிகை, 2000, அவுஸ்திரேலியச்சிறப்பு மலர்.
- 5 http://en.wikipedia.org/wiki/Hinduism_in_the_United_Kingdom
- 6 The Hindu Population in Canada according to the 2001 Census
- 7 http://en.wikipedia.org/wiki/Hinduism_in_Canada
- 8 http://en.wikipedia.org/wiki/Hinduism_in_the_United_States
- 9 Byrnes.J, 2007, 'Hinduism', Religion and Ethics <<http://www.abc.net.au/religion/stories/s790133.htm>>

புராதன இலங்கையில் இந்து சமயம்

ல.த.மயூரன்
இரண்டாம் வருடம்
பொதுக்கற்கை நெற்

இலங்கையில் நிலவிய சமயநெறிகளில் சைவசமயமே மிகப் புராதனமானதாகும். என்று கொள்வதற்கு மகாவம்சம் ஆதாரமாக உள்ளது. சைவம், வைணவம் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றிய மக்கள் இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் வாழ்ந்தனர். என்பதைத் தொல்பொருட் சான்றுகள் மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இக்காலப் பிராமிய சாசனங்களில் இந்து சமய செல்வாக்கினைப் பிரதிபலிக்கும் சொற்களும் பெயர்களும் பிராகிருத மொழிவடிவிற காணப்படுகின்றன.

சமயசின்னங்களை நாணயங்களிற் பொறிக்கும் வழக்கம் கிறிஸ்து சகாப்பதத்திற்கு முற்பட்ட காலம் முதலாக இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் நிலவி வந்துள்ளது. யவனர்தும், குகூணர்தும் செல்வாக்கு மேலோங்கிய காலப்பகுதியில் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் இவ்வாறான வழமை காணப்பட்டது. யவனர்கள் அரசர்களின் பிரதிமை, தேவரின் உருவம் என்பன வெளிப்படும் வண்ணம் நாணயங்களை வார்த்தனர். இவ் வழக்கம் இந்து மரபுகளில் உருவ வழிபாடு ஏற்படக் காரணமாகியது. இதன் செல்வாக்கு இந்திய உபகண்டப் பகுதிகளிலும் படிப்படியான வளர்ச்சி நிலையுடன் பரவியது. அது பிராந்திய வேறுபாடுகளையும் சமய பேதங்களையும் கடந்த பொது மரபாகப் பரவிவிட்டது. இலங்கையிலும் இவ்வாறான வழமை ஏற்பட்டமைக்கு அங்கு கிடைக்கும் நாணயங்கள் ஆதாரமாகும். அந்நாணயங்களிற் சிவ சின்னமாகிய இடபம், நந்திபாதம், லிங்கம் , திரிகூலம் ஆகியனவும் வேல், யானை, மயில், பெண் உருவம் என்பனவும் காணப்படுகின்றன.

இவற்றிலே காளை உருவம் கொண்ட நாணயங்கள் அனுராதபுரம், கந்தரோடை, வல்லிபுரம், யாழ்ப்பாணம், பூநகரி முதலிய இடங்களிலிருந்து கிடைத்துள்ளன. இவற்றிற் சில இலங்கையிலே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தென் இலங்கையில் அக்குறுகொட எனும் இடத்திலே காளை உருவம் கொண்ட நாணயங்களை உற்பத்தி செய்வதற்குரிய சுடுமண் அச்சுக்கள் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இடபத்தின் வடிவத்தை பொறிக்கும் வழக்கம் புராதன காலம் முதலாகப் பரதகண்டத்திலும் நிலவி வந்துள்ளது. எனினும் இலங்கையிற் கிடைத்துள்ள இடப சின்னம் பொருந்திய நாணயங்கள் சங்ககாலப் பாண்டியரின் காசுக்களை மாதிரியாக கொண்டுள்ள போதும் அவற்றில் சில தனித்துவமானவை.

புராதன இலங்கையிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களில் லக்ஷ்மி வடிவம் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் உள்ளன. அந்நாணயங்களில் காணப்படும் சிவவழிபாட்டுச் சின்னங்கள் சிவவழிபாடு நிலவியதற்குச் சான்றாகும். இந் நாணயங்கள் வட பாகத்திலும் ஏனைய இடங்களிலும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. அவற்றின் முன் புறத்தில் உள்ள பெண் உருவை லக்ஷ்மி நாணயங்கள் எனக் குறிப்பிடுவதுண்டு. சைவ சின்னமாகிய சிவலிங்க வடிவம் இந்நாணயங்களிற் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சுவஸ்திகமும் அதனோடு இடபமும் ஆவுடையாருடன் கூடிய இலிங்கமும் காணப்படுகின்றன. சில நாணயங்களில் இலிங்கத்திற்குப் பதிலாக பூரண கும்பமும்

வேறு சில நாணயங்களில் சிவனுக்குரிய திரிகுலமும், மழுவும் காணப்படுகின்றது. இந்நாணயங்களின் பின்புறத்தில் சுவாஸ்திகத்திற்கு வலப்பாகத்திலே, கால்களை மடக்கி படுத்திருக்கும் நிலையில் இடபத்தின் உருவம் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறாக இலங்கையிற் கிடைத்த லக்ஷ்மி நாணயங்களில் வார்க்கப்பட்ட சின்னங்களைக் கொண்டு சிவ வழிபாடு நிலவியதனை உறுதிசெய்ய முடிகின்றது.

புராதன அரசுக்கும் திருமகளுக்குமிடையிலான தெய்வீக தொடர்புகள் தொன்று தொட்டு வழங்கப்பட்டவை. அந்த வகையில் பெண் தெய்வ நிலைகளைத் தங்களது நாணயங்களில் வார்த்தனர். இவ்வாறு திருமகளின் உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் கந்தரோடை, மாதோட்டம், நல்லூர், வல்லிபுரம், நாகர்கோயில் ஆணைக்கோட்டை, முல்லைத்தீவு போன்ற இடங்களில் கிடைத்தன. அந்நாணயங்களின் உருவம், அளவு, எடை, குறியீடுகளைக் கொண்டு பதினொரு வகையினதாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற் கந்தரோடை முதலான இடங்களிற் காணப்பட்ட நாணயங்கள் சிலவற்றின் வடிவமைப்பிலே சிறப்பான அம்சங்கள் காணப்பட்டன. அந்நாணயங்களின் முற்பக்கத்திலே ஸ்தான நிலையிலுள்ள பெண் உருவத்தின் பீடம் தாமரை மலர்போல் அமைந்திருக்கின்றது. அந்த மலரின் கீழ் இருந்து இரு தண்டுகள் லக்ஷ்மியின் இரு பக்கங்களிலும் மேல் எழுந்து தோள் வரை உயர்ந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றிலுள்ள மலர்களின் மேல் நின்ற வண்ணமாக யானைகள் இரண்டு அபிஷேகம் பண்ணுவது போன்று காட்சி தருகின்றது. இந்தக்கோலம் கஜலக்ஷ்மி வடிவத்தை ஒத்தது. இவ்வாறு பெண்ணுருவம் கொண்ட நாணயங்கள் அனைத்தும் லக்ஷ்மி வடிவமாக கொள்ள இயலாது. இரண்டாம், மூன்றாம், பத்தாம் வகைக்குரிய நாணயங்களிற் பெண் உருவத்தின் பக்கத்தில் வழமையாக அமைந்திருக்கும் தாமரைத் தண்டிற்குப் பதிலாக வேல், அம்பு, சூலம் போன்ற சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான சின்னங்கள் அம்மனுக்குரியவை. இவை அம்மன் வழிபாடு புராதன இலங்கையில் நிலவியமையை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இன்று வரை இலங்கையிற் சைவர்களிடையே அம்மன் வழிபாடு பூர்வீகமான தொடர்பைக் கொண்டது. என்பதற்கு இவை ஆதாரமாக உள்ளன.

இலங்கையிலே பௌத்த சமயத்தொடர்பான சாசனங்களாகிய பிராமிய சாசனங்களில் குமார்க்கடவுளின் பெயர்களை ஒத்த சொற்கள் பலவாகக் காணப்பட்டன. குமாரசிவாக, மகாசேன போன்ற சொற்கள் பலரின் பெயர்களாகவோ பெயரின் பகுதிகளாகவோ வருகின்றன. எனினும் பெயர்களை மட்டும் கொண்டு குமார வழிபாட்டை உறுதி செய்ய இயலாது. குமார வழிபாட்டின் தொன்மையை உறுதிசெய்யும் வகையாக தென்னிலங்கையில் அக்குறுகொட எனும் இடத்திற்காணப்பட்டதும், கி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியது என்று கொள்ளப்படுவதுமான நாணயம் ஆகும். வட்டவடிவமான உலோக வார்ப்பான அந்நாணயத்தின் ஒரு புறத்தில் மகாசாததன் என்ற பெயர் பிராமி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பெயரிலுள்ள ஆறு எழுத்துக்களின் நடுவில் சுவஸ்திகம் அமைந்துள்ளது. நாணயத்தின் பின் புறத்திலே மயிலின் உருவம் உள்ளது. மயில், வேல் என்பன முருக வழிபாட்டை குறித்து நிற்கின்றன. புராதன இலங்கையிற் குமார வழிபாடு இடம்பெற்றள்ளதை அறிவதற்குரிய ஆதாரமாக இத் தொல்பொருள் சின்னமாகிய நாணயம் உள்ளன.

இலங்கையிற் கிடைக்கப்பெற்ற தொல்பொருள் நாணயங்களிலே யானையின் உருவம் பொறித்த நாணயம் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இவை இரண்டு பிரிவுகளாக நோக்கப்படுகின்றது. ஒன்று தமிழக மன்னர்களின் நாணயங்கள், மற்றையவை இலங்கை மன்னர்களின் நாணயங்கள். சுவாஸ்திக சின்னத்துடன் யானையின் உருவம் பொறித்த நாணயம் இலங்கையில் மட்டுமே

கிடைத்துள்ளது. இவ்வாறு தெய்வீகத் தன்மையுடன் யானையுருவம் பொறிக்கப்பட்டமை. புராதன இலங்கையில் யானை வாகனமாகக் கொண்ட முருக வழிபாடு இடம்பெற்றதை உறுதிசெய்கின்றது. எனவே புராதான காலம் முதலாக இலங்கையில் சைவ சமயம் தொடர்பான வழிபாட்டு முறைகள் காணப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தொல்பொருள் வாயிலாக அறியமுடியும்.

புராதன இலங்கையிற் சைவ சமயம் பரவி இருந்தது என்ற கருத்துக்கு சாசனங்களிலுள்ள குறிப்புக்களும் உறுதியான சான்றுகளாக உள்ளன. அவற்றிலே சிவ எனும் பெயர் அடைமொழியாகவும் சிலரின் இயற் பெயராகவும் வந்துள்ளது.

அநுராதபுரம்

சிவ இளவரசன்

சிவ கமிக

கால சிவ கமிக

பொலன்னறுவை

சிவ கஹபதி

சிவ இளவரசன்

வவுனியா

சிவ பருமக

மட்டக்களப்பு

சிவ அய

சிவ பக்தன்

இவ்வாறு அம்பாறை, அம்பாந்தோட்டை, மாத்தாளை, குருநாகல், புத்தளம், மொனராகலை, பதுளை, இரத்தினபுரி, கேகாலை, கண்டி போன்ற பிரதேசங்களில் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட சாசனங்களில் சிவ எனும் பெயர்காணப்படுவதை அறியலாம். அரசர், இளவரசர், வணிகர், கிராம வாசிகள், கிராம மட்டத்தலைவர்கள், கஹபதி எனும் குடும்பத் தலைவர் முதலானோர் சிவ என்ற பெயரை கொண்டிருந்தனர். எனவே சிவனைப்போற்றி வழிபடும் மக்கள் இலங்கையிற் பரவலாக பல பாகங்களில் பரவிக்காணப்பட்டனர். பெருங்கற்காலப்பண்பாட்டுக்குரிய மட்பாண்ட துண்டங்களிற் சிவ சின்னமாகிய திரிகூலம் காணப்படுவதால் சிவனை வழிபடும் வழக்கம்

புராதன காலம் முதலாக இலங்கையில் காணப்பட்டது என்பதை கிராமிய சாசனங்கள் வாயிலாக அறியமுடியும்

இலங்கையில் அமைந்துள்ள திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் என்பவை ஈச்சரங்களில் பிரபல்யமானவை எனலாம். இவற்றைப்பற்றி திருஞான சம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் போன்றவர்கள் பதிகங்களை பாடியுள்ளனர். இலங்கையை ஆரம்ப காலங்களில் சிவ பூமி என்றும், அரக்கர்கோன் இராவணன் சிறந்த சிவபக்தன் என்பதனூடாகவும் இலங்கையில் நிலவிய சிவ வழிபாட்டு முறையை அறியலாம்.

திருக்கேதீஸ்வரம் புராதனமான திருத்தலம் என்பதும் அதனைப்பற்றிய புராணக்கதைகள் ஏற்பட்டு இருந்தன என்பதும் தேவார பதிகங்கள் மூலம் அறியப்படும். மேகவண்ணஅபயன் (303 - 331) எனும் அரசனின் ஆட்சிக்காலத்திலே மாதோட்டத்திலே அமைந்திருந்த சிவாலயம் ஒன்றைப் பற்றி தாட்டாவம்சம் எனும் நூலிற் குறிப்புண்டு. திருக்கேதீஸ்வரம் பாலாவியின் கரைமேல் அமைந்திருந்தது என்றும், அது மாதோட்டத்தின் சிறப்பு மிகு தலம் என்று அடியவர்களின் பாவ வினைகளைப் போக்கும் சிறப்பு மிகு தலம் என்றும் நாயன்மார்கள் இருவரும் பாடியுள்ளனர்.

சுந்தரர் தேவாரத்திலே மாதோட்டம் பற்றி மேல்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“.....வங்கம்மலி கின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகர்

வரிய சிறை வண்டியாழ் செய்யும் மாதோட்ட நன்னகர்.”

திருஞானசம்பந்த நாயனாரோ திருக்கேதீஸ்வர தலத்தினை பாவ விமோசனத்திற்கான கோயில் என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

“.....கேதீச்சரங் கைதொழுக் கடுவினையடையாவே

கேடிலாத கேதீச்சரத் தொழுதெழுக் கெடுமிடர் வினைதானே.”

மாதோட்ட தீர்த்தக்கரையினை புனிதத்தலமாக பௌத்தர்களும் போற்றியுள்ளனர். சிங்கள மொழிச்சாசனங்கள் இரண்டினால் இதனை அறியலாம். ஜேதவனராமத்துக்கு வழங்கிய தானங்கள் பற்றிய அநுராதபுரக் கல்வெட்டுக் குறிப்புக்களால் அறியமுடியும்.

இலங்கையின் கிழக்குக்கரையில் அமைந்துள்ள கோணபர்வதம் எனும் திருகோணமலைக் கோகர்ணம், திரிகூடம், தென்கைலாயம் என பலபெயர்கள் உண்டு. அதன் கட்டட சிறப்பு, சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் சிறப்பினாலும் செல்வ வளத்தினாலும் புனிதத்தலம்

என்ற வகையிலும் இலங்கையிலுள்ள சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானதாக திருக்கோணேச்சரம் விளங்கியது. இச்சிவாலயம் பற்றிய ஒரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் உருவாகிவிட்டது. இவ்விலக்கியங்கள் ஊடாக கோயிலின் தல புராணங்களை அறிய முடிகின்றது. திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய இலக்கிய குறிப்புக்களில் முதன்மையானதாக மகாவம்ச குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு கரையிலுள்ள மூன்று சிவாலயங்களைப்பற்றி மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. அவற்றிலே ஒன்று கோகர்ணம் ஆகும்.

ஏழாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் திருஞானசம்பந்தரின் பதிகத்திற் கோணேஸ்வரம் பற்றிய சிறப்புக்காணப்படுகின்றது.

“.....கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை அமர்ந்தாரே” என்ற தேவார வாக்கியத்தினாலே இது உறுதியாகின்றது. இவ்வாறு இலங்கையில் அமையப்பெற்ற இரண்டு பாடல் பெற்ற தலங்களின் புராணக்கதை வரலாறுகள், அவற்றைக்கூறிய இலக்கியங்கள், நாயன்மாரின் பாடல்கள் மூலமாக சிறப்பிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறான புராதன ஆதாரங்களாகிய பிராமிய சாசனங்கள், தொல்பொருட் சான்றுகள், நாணயங்கள், இலக்கியங்களினூடாக இலங்கையில் புராதன காலத்தில் இந்து சமயம் பெற்ற செல்வாக்கினை அறிய முடியும்.

உசாந்துகளை நூல்கள்

பத்மநாதன் பேராசிரியர்.சி, 2005, *இலங்கையில் இந்து சமயம்*, குமரன் புத்தக இல்லம். கொழும்பு.

சிற்றம்பலம், பேராசிரியர்.சி.க., 1996, *ஈழத்து இந்து சமய வரலாறு*, கி.பி 500வரை, அட்மிரல் கிரபிக்ஸ்.

சனாதனம் இதழ் வெளிவருவதற்கு
ரூபா 10,000 நிதியுதவி வழங்கிய
புன்னைச்சோலை ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன்
ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கு
எமது நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

- இதழ் குழுவினர் -

எல்சா ஹாட்டுவெயார்

பெயின்ட் வகைகள், சீமெந்து, இரும்புப் பொருட்கள்
கட்டிடப் பொருட்கள்
என்பவற்றை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிரதான வீதி, செங்கலை. (சம்பத் வங்கிக்கு அருகாமையில்)
தொ. இல : 0772012589

Wijaya *Motor Stores*

Dealers in Motor & Tractor Spares

விஜயா

மோட்டர் ஸ்டோர்ஸ்

Main Street, Chenkaldy.
TP : 065 2240527

New Saruna Multi Shop

Dealers in

DSI Bata **BETTANS MY ROAD**

No.09, Trinco Road, Batticaloa,
Tel : 065 2222198

SMA

SHANMUGA AGENCY

NO. 159, TRINCO ROAD, BATTICALOA,
TP : 065 2222139, 065 2225380

SSC SOMASUNDARAM STORES

மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும்
பொருட்களைப்
பெற்றுக்கொள்ள
நாடுங்கள்

Free Home Delivery

Main Street, Chenkalady
Tel:065 2240534, 077 2830514

பரியாஸ் கோல்ட் ஹவுஸ்

52C, பிரதான வீதி,
செங்கலடி.
065 2240019
0773761835

Shiyan Communication

*Computer Type Setting, Designing, Colour Printing,
Local & International Calls, Fax, Internet & Email,
CD Writing, Photo Coping, Laminating, Book Binding,
SLT, Dialog, Mobitel Cards, Net Phone Cards
and Transport Service*

**No. 206, Trinco Road,
Batticaloa,**

E-mail : shiyancom@gmail.com

Tel : 094 65 2226566

094 65 2227080

Fax : 094 65 2223274

சித்ரா சலூன்

திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

மோனிஷா சவுண்ட் சேர்விஸ்

உங்கள் பிரதேசத்தில் நடைபெறுகின்ற
இசை நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் கலை கலாசார
உத்தியோகபூர்வ நிகழ்வுளுக்கும் பிரியமான
முறையில் ஒலியமைப்பு செய்வதற்கு
நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

AGNI MUSIC GROUP அக்னி இசைக் குழு

திருமலை வீதி, சொங்கலடி.
தொ.இல : 0775824692, 0776967219

Gents Corner

For your free style

No. 19, 20, Trinco Road, Batticaloa,
TP : 065 2227799, 0772223974.

Thaya Motor Store

A.R.D.R. Agency

Thaya Foreign Liquor Shop

Thaya Transport Service

284, Trinco Road,
Batticaloa.

TP : 065 2222030, 2222156,
2223548

Fax : 065 2224411

KIRI

COMMUNICATION

கிரி கொமினி்கேசன்

09, புகையிரத வீதி,
மட்டக்களப்பு.

09, Station Road,
Batticaloa.

Tel : 065 2224715, 2226223

Res : 065 2225922

Fax : 065 2224159,

Mob : 071 8049412,
077 7246431

E-mail : sakthy@sltnet.lk

MICRO Channel

| Computer Sales | Computer Repairing |
| Networking | Web Design |
| Software Development |

Trinco Road, Batticaloa, Sri Lanka.
Hotline : 065 3657282, Sales : 077 2866077
E-mail : microchannel@live.com
Web : www.microchannel.com

ஏறாவூர் தெற்கு

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

உங்களுக்கு தேவையான சகலவிதமான நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் நீங்களே உங்களது விருப்பப்படி தெரிவு செய்துகொள்ள எமது கோப் சிற்றிகளை இன்றே நாடுங்கள்

01. கோப் சிற்றி - பிரதான வீதி, ஏறாவூர் - 04.

02. மினி கோப் சிற்றி - தளவாய்

03. மினி கோப் சிற்றி - ஐயங்கேணி

04. மினி கோப் சிற்றி - ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு

வெளிநாட்டிலிருந்து உங்களது உறவுகள் மூலம் அனுப்பப்படும் பணத்தை உடனடியாக பெற வெஸ்டன் யூனியனைப் பரிமாற்றல் சேவையும், குறைந்த வட்டியில் நகை அடவு முற்பணமும் எமது சங்க கிராமிய வங்கி மூலம் வழங்கப்படும்.

ஏறாவூர் வடக்கு மேற்கு

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

செங்கலடி.

எமது சேவைகளான

01. நுகர்ச்சிச் சேவை

06. தும்புத்தொழிற்சாலை

02. கோழித்தீன் தொழிற்சாலை

07. கோப் இன் விருந்தினர் விடுதி

03. கோழிப்பண்ணை

08. கோப் சிற்றி

04. போக்குவரத்துச் சேவை

09. கிராமிய வங்கி

05. அரிசி ஆலை

தொலைபேசி இல : 065 2240195, 065 2240547,

தொலைநகல் இல : 065 2240547

සමපත් බැංකුව
சம்பத் வங்கி
Sampath Bank

- * உயர் வருடாந்த வட்டி
- * வட்டி வழங்கும் போது நிபந்தனைகள் இல்லை
- * ரூ. 1000/- த்தினைக் கொண்டு கணக்கினை ஆரம்பிக்க முடியும்
- * 120 இற்கு மேற்பட்ட கிளைகள்

செங்கலடி கிளை

இந்திரா ஸ்ரோஸ்

வீட்டிற்குத் தேவையான
பொருட்களை மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய இடம்

168, திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு

ஸ்ரீ சயீசன் காதிக்கிராம்

ஆலயங்களுக்கு தேவையான

அலங்காரப் பொருட்கள், அபிஷேக திரவியங்கள், ஓமத் திரவியங்கள், சமீத்து வகைகள், வாசனைத்திரவியங்கள், கோடனைப் பொருட்கள், உடுக்கைகள், வேட்டி சால்வைகள், பட்டுகள், பொன்னாடைகள், அம்மன் சுவாமி முகக்களை

இன்னும் பல ஆலயங்களுக்குத் தேவையான
வாருட்களை விற்பனை செய்வதோடு
காவடி, மணவாளன் தலைப்பா, என்பன வாடகைக்கு விடப்படும்.

யோட்டோ கொய்மி, வைண்டிங், லைமினேட்டிங், யாட்சாலை உபகரணப்
வாருட்களும் விற்பனை செய்யப்படும்.

பிரதான வீதி, ஏறாவூர் - 05.
(ஏறாவூர் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு முன்பாக)
தொ.இல : 0777606523

சனாச
அபிவிருத்தி
வாங்கி

*Sanasa
Development
Bank*

மட்டக்களப்பு கிளை
திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

PEOPLE'S SMS BANKING

வாய்ப்பெட்ட அந்தஸ்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறது

வாய்ப்பெட்ட அந்தஸ்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறது. SMS மூலம் தீர்மானம் செய்து கொள்ளும் மிகவும் வசதியான வழி. உங்களுக்கு அன்பளிப்பு செய்து கொடுக்கிறது.

PEOPLE'S BANK SMS BANKING

- 1 கணக்கு மதி விசாரணைகள்
- 2 கடைசி 5 பணப்பயிற்சாலைகள் காட்டும்
- 3 வெளிநாட்டு நாணய பரிமாற்ற விகிதம் காட்டும்
- 4 கணக்குகளுக்கிடையே பரிமாற்றம்
- 5 வாங்குபவரின் திரைப்பட இலக்கங்களை மாற்றும்
- 6 அறிவிப்புகளை செயல்படுத்தும்
- 7 அறிவிப்புகளை நிறுத்தும்
- 8 காசோலை நிறுத்திகளை நிறுத்தும்
- 9 காசோலை புத்தகம் கோரும்
- 10 வங்கிக் கருறு கோரும்
- 11 வாய்ப்பெட்ட கட்டணம் செய்தல்
- 12 வாய்ப்பெட்ட மீலோட் வசதி

வாங்குபவரின் SMS மூலம் இலவசமாகப் பதிவு செய்வதன், 11ம் 12ம் கருணைகளுக்கான SMS கட்டணம் அளவீட்டப்படாது. ஏனைய வசதிகளுக்கு சாதாரண SMS கட்டணம் அளவீட்டப்படும்.

PEOPLE'S SMS BANKING

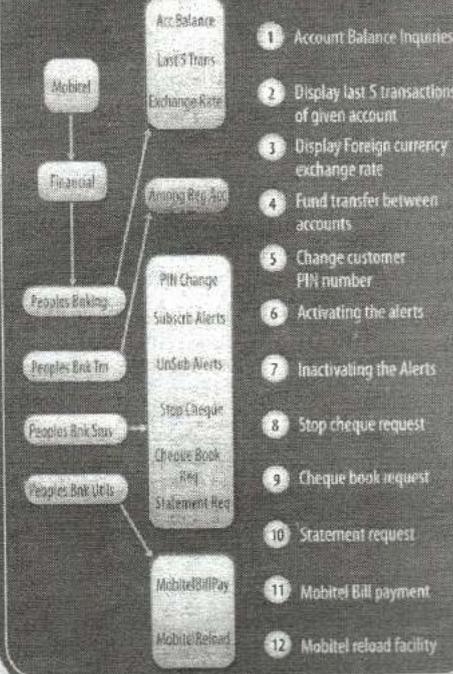
The convenience of banking now at your fingertips

Through the partnership of Mobitel and People's Bank, you can now benefit from the increased convenience and ease of banking via SMS

PEOPLE'S BANK SMS BANKING

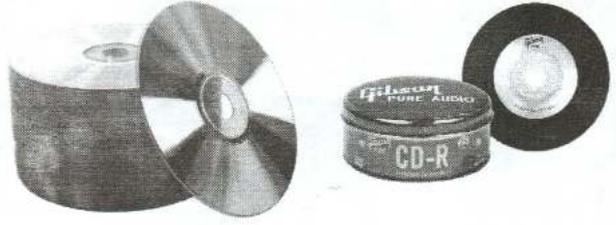
- 1 Account Balance Inquiries
- 2 Display last 5 transactions of given account
- 3 Display Foreign currency exchange rate
- 4 Fund transfer between accounts
- 5 Change customer PIN number
- 6 Activating the alerts
- 7 Inactivating the Alerts
- 8 Stop cheque request
- 9 Cheque book request
- 10 Statement request
- 11 Mobitel Bill payment
- 12 Mobitel reload facility

Customer registration for SMS is free of charges. Features 11,12 are offered free of SMS charges. Other features will be at normal SMS charges.

செங்கலடி மக்கள் வங்கிக் கிளை

பிரதான வீதி, செங்கலடி.

வசந்த கூல் பார்

மிரதான வீதி, செங்கலடி.

(93871

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX
TILDEN FOUNDATION

மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்

178(P)

மாண்புமிகு
பி. சாமிநாதன்

மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்
மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்

மாண்புமிகு
பி. சாமிநாதன்

மாண்புமிகு
மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்

மாண்புமிகு
பி. சாமிநாதன்

மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்
மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்

மாண்புமிகு
பி. சாமிநாதன்

மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்
மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்
மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர்

மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர், கல்வி இயக்குநர்
மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர் - (கல்வி இயக்குநர், கல்வி இயக்குநர்)
மாண்புமிகு கல்வி இயக்குநர் (கல்வி இயக்குநர்)

HIRA OFFSET PRINTERS

அச்ச வேலைகள்
ரப்பர் சீல்
டிஜிட்டல் பிரின்டிங்
நினைவுச் சின்னங்கள்
பைன்டிங்
இன்றும் பல..

ஹிரா
ஒப்செட் அச்சகம்

பிரதான வீதி, ஏறாவூர்.

Tel : 0653656657, 0779775768

E-mail : hiraoffset@gmail.com